

Một Hữu Quang Đích Ái Tình - Tình Yêu Không Có Ánh Sáng

Contents

Một Hữu Quang Đích Ái Tình - Tình Yêu Không Có Ánh Sáng	1
1. Tình Yêu Không Có Ánh Sáng - Chương 1-1: Tiết Tử	1
2. Tình Yêu Không Có Ánh Sáng - Chương 1-2	6
3. Tình Yêu Không Có Ánh Sáng - Chương 2	15
4. Tình Yêu Không Có Ánh Sáng - Chương 3	23
5. Tình Yêu Không Có Ánh Sáng - Chương 4	33
6. Tình Yêu Không Có Ánh Sáng - Chương 5	42
7. Tình Yêu Không Có Ánh Sáng - Chương 6	53
8. Tình Yêu Không Có Ánh Sáng - Chương 7	66
9. Tình Yêu Không Có Ánh Sáng - Chương 8	75
10. Tình Yêu Không Có Ánh Sáng - Chương 9	88
11. Tình Yêu Không Có Ánh Sáng - Chương 10	91
12. Tình Yêu Không Có Ánh Sáng - Chương 11: Kết Cục	99

Một Hữu Quang Đích Ái Tình - Tình Yêu Không Có Ánh Sáng

Giới thiệu

Thể loại: kỳ huyền, nhân thú, cao H, ôn nhu công x dụ thụ, 1x1, HEEdit: Mèo mậpBeta: Shoorin YumiChu Lợi Dịch là

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/mot-huu-quang-dich-ai-tinh-tinh-yeu-khong-co-anh-sang>

1. Tình Yêu Không Có Ánh Sáng - Chương 1-1: Tiết Tử

Edit: Mèo Mập

Địa Ngục hắc ám.

Đêm khuya, trong thâm cung dị giới to lớn chỉ có một ngọn đèn nhỏ nhỏ chiếu sáng, u quang ảm đạm mờ nhạt làm cho cung điện vốn yên lặng đáng sợ càng thêm âm trầm nguy hiểm.

Dưới ngọn đèn, một nam tử tóc nâu tuổi còn trẻ lẳng lặng ngồi trên giường, dung mạo xuất chúng, khí chất cao quý tao nhã. Khuôn mặt tuần tú lại thanh tao lộ một nụ cười thần nhiên, làm người ta không khỏi tâm thần nhột nhột.

Ngọn đèn đặt ở trên án (1 cạnh giường theo gió lay động, thỉnh thoảng nhảy lên, chiếu lên tường bóng dáng đáng sợ tựa như ma quỷ đang gương nanh múa vuốt, không khí càng ngày càng trở nên quỷ mị. Nhưng nam tử tuổi trẻ tựa hồ hoàn toàn không chịu ảnh hưởng, khuôn mặt tuần dật không có chút sợ hãi, khóe miệng vẫn mỉm cười xinh đẹp.

” Nó ” còn chưa đến, hình như mình đã đợi rất lâu

Nam tử trong tay đột nhiên xuất hiện một thanh chủy thủ (2 xính đẹp, rũ mắt nhìn chủy thủ trong tay sắc bén vô cùng, có thể đâm thủng bất luận tường đồng vách sắt nào, khoe miệng tươi cười càng sâu

Bỗng nhiên, một cơn gió lạnh thổi tới, ánh nến trên án lập tức tắt, một chút ánh sáng cuối cùng cũng mất đi, cung điện to lớn nhất thời chìm vào bóng tối. Đồng thời bên ngoài cung điện truyền đến một trận thanh âm chấn động, tựa hồ có vật thể cực lớn đáp xuống mặt đất, theo đó cung điện vang lên tiếng bước chân nặng nề của cự thú nào đó

Rốt cục cũng đến Trong mắt *** quang chợt lóe, nam tử nhanh chóng đem chủy thủ giấu dưới gối đầu, khuôn mặt tuấn tú như cũ mỉm cười, vô cùng trấn định.

Cung điện tối đen như mực, xòe tay không thấy ngón, cái gì cũng không nhìn thấy, nam tử chỉ có thể yên lặng lắng nghe. Tiếng bước chân đáng sợ cách mình càng ngày càng gần, cậu lại vẫn không có nửa điểm sợ hãi, nhất mực ung dung tự nhiên.

Theo tiếng bước chân phán đoán, ” nó ” giống như trong sách miêu tả, là một thứ siêu cấp to lớn, hình thể hẳn là vượt qua bất kỳ loài thú nào mà cậu đã từng thấy, thậm chí còn lớn hơn cả Gia Nạp mà lần trước gặp được.

Tuy nhiên thật sự quá tối, đôi mắt cậu không thể nhìn được bất cứ thứ gì, cậu căn bản không có biện pháp xác thực xem ” nó ” to lớn bao nhiêu, mạnh bao nhiêu

Cậu phải nghĩ biện pháp trong bóng đêm biết cụ thể ” nó ” to bao nhiêu, mới có thể động thủ

Đột nhiên, tiếng bước chân dừng lại, nam tử cảm giác được trước mặt xuất hiện một cảm giác áp bách phi thường cường đại. Cậu biết ” nó ” đã tới trước mặt mình, cách mình chỉ trong gang tấc.

– Xin hỏi là Hắc Nặc Lỗ Tư điện hạ sao?

Nam tử tao nhã đứng lên cười hỏi. Hỏi chỉ là lễ phép, kỳ thật cậu rất rõ ràng quái thú trước mắt chính là thứ tử của thần hậu — Hắc Ám chi thần Hắc Nặc Lỗ Tư

– Đúng..... Ta chính là Hắc Nặc Lỗ Tư.....

Dã thú trầm mặc thật lâu mới cất thanh âm lạnh như băng, tràn ngập sức mạnh cùng uy nghiêm trả lời.

– Thống trị Địa Ngục Hắc Ám chi thần, tiểu nhân sớm đã ngưỡng mộ đại danh của người, hôm nay có thể nhìn thấy điện hạ thật cao hứng. Tiểu nhân là nhi tử của tội nhân Tô Tác Khố hoàng đế Chu Lợi Dịch-Khố Hãn (3, vì chuộc tội gia phụ Tô Tác Khố hoàng đế đã phạm phải, đặc biệt trở thành lễ vật của Thần Hậu tặng cho điện hạ.

Chu Lợi Dịch phong độ tao nhã cúi đầu hành lễ với ” quái vật to lớn ” trước mặt, vừa cười vừa nói ra thân phận của mình.

Kỳ thật lễ vật chỉ là cách nói dễ nghe, thân phận chân chính của cậu bất quá là đồ chơi *** Thần Hậu thưởng cho nhi tử mà thôi.

– Người chính là kẻ danh chấn nhân giới nhi tử của Tô Tác Khố hoàng đế thánh đức thái tử Chu Lợi Dịch – Khố Hãn

Thanh âm đáng sợ lạnh như băng lại trầm mặc thật lâu, mới chậm rãi nói, nghe không ra tâm tình ” nó ” như thế nào.

– Đúng vậy, đúng là tiểu nhân. Nguyên lai điện hạ biết tiểu nhân, tiểu nhân thật sự là vận phần vinh quang Chu Lợi Dịch cười yếu ớt gật đầu, trong bóng đêm lặng lẽ quan sát hắc ám thú ở tam giới xú danh vang xa — Địa Ngục chi vương Hắc Nặc Lỗ Tư.

Rất mạnh Dựa vào giác quan cậu cảm nhận được cảm giác cùng khí tức áp bách, cậu chỉ biết Hắc Ám chi thần trước mắt phi thường mạnh, Hắc Nặc Lỗ Tư không hổ là Hắc Ám chi thần, so với dự tính của cậu còn cường đại hơn. Muốn hành động, cậu phải càng thận trọng cẩn thận mới được, không thể mạo muội động thủ.....

– Người không sợ ta sao?

Hắc Ám chi thần phát hiện Chu Lợi Dịch từ khi ” nó ” xuất hiện đến nay, hoàn toàn không có nửa điểm e ngại, thậm chí một tia kinh hoảng cũng không có, đối với Chu Lợi Dịch khác hẳn với người thường rõ ràng phi thường can đảm khiến hắn rất ngạc nhiên.

Quả thật, có thể đối mặt mãnh thú nổi danh tam giới nhưng không có nửa điểm sợ hãi, còn có thể trấn định tự nhiên như thế, thật làm người ta không thể không khen ngợi bội phục sự can đảm của Chu Lợi Dịch – Khổ Hãn.

– Hắc Nặc Lỗ Tư điện hạ, tại sao lại hỏi như vậy? Chẳng lẽ điện hạ thực đáng sợ sao?

Chu Lợi Dịch không đáp hỏi lại, thanh âm tao nhã dễ nghe mang theo một cổ tiểu ý, tựa hồ cảm thấy vấn đề của Hắc Nặc Lỗ Tư rất buồn cười.

Lại là một hồi trầm mặc, bóng tối im lặng kinh khủng đến thanh âm một cây kim rơi xuống đất cũng có thể nghe được. Chu Lợi Dịch yên lặng chờ Hắc Nặc Lỗ Tư trả lời, trong mắt tràn đầy tiểu ý, xem ra vị Hắc Ám chi thần này là người ít lời.

– Cởi quần áo

Qua thật lâu, thú thanh (thanh âm của dã thú đáng sợ mới lần thứ hai vang lên, mệnh lệnh lạnh lùng, tựa hồ có điểm tức giận).

– Vâng, điện hạ

Chu Lợi Dịch lập tức gạt đầu đáp ứng, từ trong bóng đêm vang lên tiếng cởi quần áo ” sột soạt “.

Không nghĩ tới hắc ám chi thần hung ác nhất tam giới thế nhưng dễ cáu gắt như thế, bất quá đồn đãi quả thực không giả, Hắc Nặc Lỗ Tư không chỉ có khát máu thô bạo, hơn nữa cực độ hoang *** háo sắc, luôn luôn nam nữ không từ, là *** thú nổi danh.

Hắc ám chi thần hơi giật mình, hiển nhiên thật không ngờ Chu Lợi Dịch hoàn toàn không cự tuyệt phản kháng, thậm chí một chút do dự cũng không có, lập tức liền thi hành mệnh lệnh của hắn cởi quần áo.

Cảm giác được không khí biến hóa vi diệu, Chu Lợi Dịch đã biết Hắc Ám chi thần kinh ngạc, khóe miệng khẽ nhếch. Mặc dù bị Thần Hậu coi như đồ chơi đưa cho Hắc Nặc Lỗ Tư, nhưng cậu cũng không muốn thị tẩm, nhưng hiện tại sự tình có bất đồng với kế hoạch của cậu, kế hoạch có thay đổi nho nhỏ, trước hý sinh nhan sắc

Trong bóng đêm hoàn toàn không biết tình hình đối phương, muốn động thủ là rất nguy hiểm, chỉ có thể cùng Hắc Nặc Lỗ Tư dựa vào càng gần mới được. Càng gần đối với cậu càng có lợi, cơ hội thành công mới cao.....

– Điện hạ, ta cởi xong rồi

Chu Lợi Dịch rất nhanh liền không mảnh vải che thân đứng ở trong bóng đêm, đối diện Hắc Ám chi thần cười nói.

– Lên giường đi

Thanh âm trầm thấp như cũ lạnh như băng sơn, bất quá Chu Lợi Dịch nhảy bèn lại nhận thấy được trong bóng đêm tiếng hít thở của dã thú đột nhiên trở nên nặng nề, trong mắt tiểu ý càng đậm.

– Tuân mệnh, điện hạ

Chu Lợi Dịch cung kính trả lời, xoay người trần trụi nằm trên giường lớn phủ kín tơ lụa thượng hạng.

Một trận gió lạnh thổi tới, Chu Lợi Dịch nhẹ nhàng run rẩy một chút, ôn nhu nói:

– Điện hạ, ta đã nằm

Chu Lợi Dịch vốn tưởng rằng Hắc Ám chi thần sẽ rất nhanh lên giường, nhưng không ngờ, đợi rất lâu một chút động tĩnh cũng không có, Hắc Ám chi thần tựa hồ vẫn đứng bất động tại chỗ.

– Điện hạ?

Tiếng nói từ tính dễ nghe nghi hoặc kêu lên.

Hắc Ám chi thần rốt cục động, Chu Lợi Dịch cảm giác được một cự thú to lớn ngồi xuống giường, chiếc giường to lớn truyền ra thanh âm chấn động dọa người.

Chu Lợi Dịch còn chưa kịp có phản ứng gì, một hơi thở nóng như lửa liền phả trên mặt, môi bị thứ gì đó ướt át nóng như lửa áp vào. Cậu bị hôn

Chu Lợi Dịch choáng váng một chút, vì bị hành động của hắn làm kinh hãi, hoàn toàn thật không ngờ Chu Lợi Dịch sẽ nhu thuận như thế, cậu rốt cuộc suy nghĩ cái gì?

Phát hiện vật thể ướt nóng trên môi dừng lại bất động, Chu Lợi Dịch nhiệt tình chủ động hôn lại Hắc Ám chi thần, hai tay ôm lấy đầu ” nó ” – đại cự thú lông xù. Đầu thật lớn, cậu vươn hai tay cũng ôm không hết đầu ” nó “, thật sự rất khó tưởng tượng thân thể ” nó ” rốt cuộc lớn bao nhiêu.....

– Người.....

Hắc Ám chi thần càng kinh ngạc, lập tức đẩy cậu ra.

– Điện hạ không vui sao?

Chu Lợi Dịch ngồi xuống ôm lấy ” nó “, thân thể lông xù so với trong tưởng tượng còn muốn to gấp bội dự tính của cậu, hai tay còn cảm giác được thú thể hùng tráng cứng rắn vô cùng, càng cứng hơn bất luận tường đồng vách sắt nào, chỉ sợ không làm gì nổi ” nó “.

Cái kế hoạch kia so với tưởng tượng càng khó khăn, phải tìm được nhược điểm của ” nó “, nhất kích thành công.....

– Ta.....

– Cái gì cũng đừng nói, tiểu nhân là Thần Hậu tặng cho điện hạ, điện hạ có thể đối với tiểu nhân làm bất cứ chuyện gì.

Chu Lợi Dịch ngắt lời ” nó “, ôn nhu nói, ôn nhu vuốt ve thân thể che kín thú mao cường tráng vô cùng.

Cậu biết ” nó ” muốn nói cái gì,” nó ” nhất định muốn hỏi cậu vì cái gì tuyệt không sợ ” nó “, ngược lại còn chủ động cùng nó lên giường, cậu không sợ hãi cùng dã thú *** sao?

Bây giờ cậu chưa thể nói đáp án với ” nó “, bất quá ” nó ” rất nhanh sẽ biết

Hắc Ám chi thần còn muốn nói, nhưng Chu Lợi Dịch đã ở trong bóng tối tìm được thú môi của ” nó “, đôi môi mềm mại ngăn chặn ” nó “, làm cho ” nó ” không có biện pháp nói chuyện.....

Hắc Ám chi thần rốt cục bị nhiệt tình của Chu Lợi Dịch đả động, không còn đẩy cậu ra,” nó ” đáp lại cậu nhiệt tình, thú thể cường tráng áp đảo thân thể nhân loại yếu ớt, thú môi thô ráp điên cuồng mà đoạt lấy đôi môi mềm mại ngọt ngào.

– Ừm..... ư..... a.....

Tiếng rên rỉ khàn khàn tuyệt đẹp giống ca hát phát ra từ đôi môi bị hôn đến sưng lên, khiến cho bóng tối yên tĩnh kinh khủng nhiễm một tầng tình sắc ái muội.

Nụ hôn thô bạo mang theo lửa nóng, làm cho thân thể thực tự nhiên có cảm giác, Chu Lợi Dịch hoàn toàn không che dấu chính mình có khoái cảm, càng không có ngăn cản chính mình rên rỉ lên tiếng.

Cậu chỉ thuận theo bản năng tối nguyên thủy của thân thể, tự nhiên biểu đạt ra cảm giác tối chân thật của bản thân, vừa không áp lực chính mình, cũng không khoa trương giả tạo.

Tiếng rên rỉ của Chu Lợi Dịch đối với ” nó ” không thể nghi ngờ là một loại dụ hoặc, làm cho ” nó ” càng thêm nhiệt huyết sôi sục, lưỡi thú nóng như lửa xâm nhập vào khe môi khê nứt, như mưa rền gió dữ tập kích khoang miệng nhân loại nhỏ hẹp.....

– Ừm..... ha.....a..... ừm... a..... A.....

Tiếng rên rỉ dễ nghe trong bóng đêm cuộn cuộn không ngừng mà vang lên, càng kiều mị câu nhân.

Thừa nhận dã thú tràn ngập sức mạnh, không hề ôn nhu tùy ý chiếm đoạt, Chu Lợi Dịch sắp bị hôn đến hít thở không thông. Đồng thời thân thể cự thú giống như toà núi nhỏ sắp đem cậu nghiền nát, làm cho cậu rất khó chịu, nhưng cậu vẫn không đẩy ” nó “ ra.

Chu Lợi Dịch tiếp tục ôn nhu vuốt ve trên người dã thú hùng tráng đáng sợ, hai tay cẩn thận chậm rãi vuốt mỗi một tắc da thú trên người ” nó “.

Vốn tưởng rằng thân thể ” nó ” sẽ lạnh như băng giống như bóng đêm, nhưng thật bất ngờ, thân thể ” nó ” rất ấm áp, sờ vô cùng thoải mái, quả thực làm cho người ta yêu thích không buông tay.....

Đáng tiếc, cậu muốn tìm một chỗ, vẫn không có tìm được

Toàn thân ” nó ” đều vô cùng cứng rắn, quái thú lông xù từng bộ vị đều có một tầng nhuyển giáp(4 cứng rắn như kim cương che phủ, chủ yếu là căn bản không có biện pháp đâm vào.....

– A.....

Trước ngực đột nhiên truyền đến một trận đau đớn, cắt đứt suy nghĩ của Chu Lợi Dịch, mặc dù ở trong bóng đêm nhìn không thấy, nhưng thân thể nói cho cậu đầu nhũ đã bị ” nó ” bắt được.

Chu Lợi Dịch gọi cảm tình ý vuốt ve, làm cho Hắc Ám chi thần toàn thân khô nóng, càng ngày càng kích động. Chỉ hôn Chu Lợi Dịch không đủ thỏa mãn ” nó “, cự thảo sắc bén nhện không được bắt lấy đầu nhũ nhỏ xinh xoa nắn.

– A a..... Ưm a..... A a.....

Môi cùng khoang miệng bị dã thú không ngừng hôn cắn hút, đầu nhũ yếu ớt bị dã thú tàn nhẫn chơi đùa xoa nắn, đau nhức hòa cùng với khoái cảm mãnh liệt xâm nhập toàn thân Chu Lợi Dịch.

Nhưng đầu óc cậu vẫn thực thanh tỉnh, hoàn toàn không bị khoái cảm tê dại dã thú gây nên giam cầm nửa phần. Nhất định có nhược điểm

Trên người Hắc Nặc Lỗ Tư nhất định có nhược điểm, bất luận là kẻ nào, thú, ma, trên người đều đã có một nhược điểm trí mạng, cho dù là thần cũng không ngoại lệ. Cậu phải mau chóng tìm được nhược điểm của Hắc Nặc Lỗ Tư, thời gian không còn nhiều

Nghĩ tới Trái tim vô luận là sinh vật gì, trái tim hẳn đều là nơi yếu ớt nhất.....

Trong mắt hiện lên một tia vui sướng, Chu Lợi Dịch nhanh chóng hướng về phía trước vuốt ve, muốn tìm kiếm trái tim của Hắc Ám chi thần.

Bởi vì ở trong bóng tối, Hắc Ám chi thần hoàn toàn không có nhìn thấy trong mắt Chu Lợi Dịch có tiểu ý không tầm thường,” nó ” hoàn toàn bị nhân loại nằm trong lòng mê hoặc.

Tuy rằng nhìn không thấy, nhưng ” nó ” biết thân thể dưới thân rất mạnh mẽ, tuy rằng không đầy đặn như nữ nhân, nhưng thân thể thon dài thực rắn chắc, nhưng cũng không cảm thấy cường tráng, rất vừa phải.

Da thịt bóng loáng giống như tơ lụa sờ rất thích, nhưng cũng không giống nữ nhân non mềm, mà tràn ngập nam tính đặc biệt hữu lực cùng co dãn, mùi hương cũng không giống nữ nhân ngọt ngào, mà là tản ra mùi thơm đặc thù nam tính thanh mát.....

Đang lúc Hắc Ám chi thần say mê với thân thể xinh đẹp của Chu Lợi Dịch, Chu Lợi Dịch lại lặng lẽ tìm kiếm trái tim ” nó “, tay linh hoạt vuốt ve chung quanh, rốt cục tìm được bờ ngực ” nó “.

Cùng với suy đoán của cậu không sai biệt lắm, nhuyển giáp ở vị trí trái tim mỏng hơn những địa phương khác một ít, không có cứng rắn như vậy, nhưng diện tích rất nhỏ. Trong bóng đêm muốn vừa vặn vận một đao đâm trúng xuyên thấu trái tim, thật sự rất khó khăn, cho dù là cậu cũng không nắm chắc.....

Đối mặt với Hắc Nặc Lỗ Tư loại siêu cấp cường giả này, Chu Lợi Dịch rất rõ ràng cơ hội chỉ có một lần, vừa ra tay phải thành công, nếu không cậu chỉ có một con đường chết.....

Hắc Nặc Lỗ Tư không hề biết suy nghĩ trong lòng Chu Lợi Dịch, chỉ muốn lập tức hoàn toàn có được Chu Lợi Dịch, miệng cùng thú thảo càng ngày càng nhanh. Nó không chỉ xâm lược môi cùng đầu nhũ, còn xâm chiếm những chỗ mẫn cảm khác trên người Chu Lợi Dịch.....

Phát hiện miệng cùng thú trao của Hắc Nặc Lỗ Tư bắt đầu di động xuống phía dưới, bộ vị tư mật mẫn cảm hơn đầu nhũ bị hôn cắn vuốt ve, Chu Lợi Định mày nhíu lại. Không thể đợi lát nữa, cậu cũng không muốn thật sự chơi thú giao.....

– Điện hạ, kỹ thuật ngài thật tốt, đáng tiếc.....

Chu Lợi Định há mồm thoải mái cười nói mà than nhẹ vài tiếng, chợt từ gối đầu nhanh chóng lấy ra chủ thủ, trong bóng đêm hướng trái tim Hắc Nặc Lỗ Tư đâm tới.....

(1 án: image001

(2chủ thủ: dao găm; đoản kiếm

big1458287510yuxuda-bicaq-gormek

(3từ “ ” là Khố Hãn là họ của thái tử

(4Nhuyễn giáp: các bạn cứ tưởng tượng da anh công giống như cái áo này thì ai làm gì nổi

2. Tình Yêu Không Có Ánh Sáng - Chương 1-2

Edit: Mèo Mập

Đêm nay không trăng, toàn bộ bầu trời bị che kín bởi mây đen dày đặc, cả vùng đất một mảnh tối đen, thiên địa đều bị bóng tối thăm thẳm bao trùm, trong không khí tràn ngập sát khí nồng đậm cùng sợ hãi.

Trống trải hoang dã, gió bắc gào thét, đứng trên núi mấy vạn binh lính Tô Tác Khố người người cảnh giác sẵn sàng nghênh đón quân địch, bọn họ toàn bộ đều khẩn trương nhìn Hi Tái Nhĩ thành cách đó không xa.

Tối nay bọn họ muốn tiến công Hi Tái Nhĩ thành, nơi đó có thú nhân binh đoàn hung ác tàn bạo nhất trên đại lục, lần này tiến công hung hiểm vạn phần, không biết bọn họ có thành công hay không.

Hi Tái Nhĩ thành nằm giữa hai đại cường quốc Tô Tác Khố đế quốc và An Lỗ Đặc vương quốc, vị trí rất đặc thù quan trọng, vẫn là mảnh đất Tô Tác Khố đế quốc và An Lỗ Đặc vương quốc xung đột. Hai quốc gia từng ký hiệp nghị, phía bắc Hi Tái Nhĩ thành là phạm vi thế lực của Tô Tác Khố đế quốc, mà phía nam Hi Tái Nhĩ thành là khu vực quản hạt của An Lỗ Đặc vương quốc, Hi Tái Nhĩ thành do thành chủ Ba Y Nhĩ chính mình cai quản, hai quốc gia không thể quấy nhiễu.

Bởi vì hiệp nghị, hai quốc gia vẫn bình an vô sự, Hi Tái Nhĩ thành dưới sự cai quản của thành chủ Ba Y Nhĩ thập phần hòa bình phồn hoa. Nhưng ai ngờ một tháng trước đột nhiên có một đám tà giáo ý đồ trà trộn vào Hi Tái Nhĩ thành, giết chết thành chủ Ba Y Nhĩ, chiếm lĩnh Hi Tái Nhĩ thành.

Đám tà giáo này toàn bộ thờ phụng Tà Thần Ốc Lệ Ti, bọn họ nhờ Ốc Lệ Ti chiếm được sức mạnh kinh người, có thể biến thành thú nhân, giống như dã thú cường tráng cao lớn, nhân loại căn bản không phải đối thủ của bọn họ. Bọn họ còn rất tàn bạo, thích ăn thịt người, nhất là ăn trẻ con, làm cho toàn bộ người dân Hi Tái Nhĩ thành sống trong cảnh nước sôi lửa bỏng, ngày ngày đều sống trong cảnh sợ hãi bất cứ lúc nào cũng có thể bị tà giáo giết ăn thịt.

Việc này không chỉ làm cho cả Âu Á đại lục khiếp sợ phẫn nộ, cũng làm cho thiên giới Thần Hậu tức giận không thôi, toàn bộ đại lục đều thờ phụng Thần Hậu, Thần Hậu tuyệt không cho phép lại có giáo đồ tà giáo tồn tại, hơn nữa đám tà giáo này thờ phụng vẫn là đối thủ một mất một còn của Thần Hậu Tà Thần Ốc Lệ Ti

Thần Hậu lập tức quyết định muốn tiêu diệt đám dị giáo tàn bạo tà ác này, được thần hậu hết lòng ủng hộ, để trợ giúp Hi Tái Nhĩ thành Tô Tác Khố đế quốc cũng quyết định xuất binh tấn công đám tà giáo chiếm lĩnh Hi Tái Nhĩ thành, vì Thần Hậu giết sạch tất cả tà giáo, giải cứu dân chúng Hi Tái Nhĩ đáng thương.

Các tướng sĩ Tô Tác Khố đế quốc luôn luôn dũng mãnh thiện chiến, không chút sợ hãi nào, là thiết huyết binh đoàn nổi danh trên đại lục. Nhưng lần này cần đối mặt là một đám tà giáo có sức mạnh không lường trước được, thú nhân binh đoàn so với nhân loại cường đại hơn mấy lần, bọn họ cũng có chút sợ hãi.

Bất quá binh lính Tô Tác Khố rất nhanh liền thoát khỏi sự sợ hãi, ánh mắt trở nên kiên định vô cùng, vô luận kẻ địch của bọn họ có bao nhiêu cường đại đáng sợ, bọn họ nhất định sẽ thắng, bởi vì có người kia tồn tại

Tất cả tướng sĩ Tô Tác Khố đều sùng bái tín nhiệm nhìn người đi đầu phía trước ngồi trên lưng ngựa mặc khôi giáp màu trắng bạc, bởi vì đội mũ giáp không ai nhìn thấy mặt, từ mũ giáp hình chim ưng duy nhất có thể nhìn thấy chỉ có một đôi mắt xinh đẹp cao quý màu xanh biếc.

Đó là một đôi mắt làm người ta khó quên, bởi vì không ai có thể có ánh mắt như thế, sáng ngời hữu thần, giống như đại dương thâm thúy khó dò.

Cậu cùng các tướng sĩ Tô Tác Khố bất đồng, lục mâu trong suốt xinh đẹp không có một chút sợ hãi, bình tĩnh đến kinh ngạc. Hai tròng mắt cơ trí bình tĩnh không chớp mắt dừng ở tiền phương Hi Tái Nhĩ thành, tựa hồ như đang chờ đợi cái gì.....

Đột nhiên, một con hùng ưng toàn thân tuyết trắng từ trong Hi Tái Nhĩ thành bay tới, lục mâu lập tức chột lóe, vung tay về phía trước một cái, dẫn theo toàn bộ các tướng sĩ Tô Tác Khố lao xuống núi, hướng về phía Hi Tái Nhĩ thành phóng đi. Quân đội Tô Tác Khố bắt đầu tiến công Hi Tái Nhĩ thành

Đám tà giáo trong thành thật không ngờ đột nhiên sẽ bị tấn công, nhất thời loạn thành một đoàn, hỗn loạn mở cửa thành cùng quân đội Tô Tác Khố chém giết.

Đám tà giáo biến thành thú nhân so với quân lính Tô Tác Khố còn cao lớn khủng bố hơn, bọn họ người người mặt mũi hung tợn, cầm trong tay lang nha bổng (cái chùy(1 cực lớn, một phát là có thể đánh chết bốn, năm người. Nhân loại căn bản không thể là đối thủ của bọn họ, binh lính Tô Tác Khố không khỏi lại sợ hãi, hai chân phát run.

Phát hiện bọn họ sợ hãi, ngân giáp kỵ sĩ trước mặt lớn tiếng kêu lên: “Mọi người đừng hoảng hốt, theo như kế hoạch tác chiến hành động, mười người một tổ, ngàn vạn đừng loạn”

Thanh âm rõ ràng uy nghiêm lập tức làm cho binh lính đang lâm vào khủng hoảng trấn định lại, bọn họ nhanh chóng mười người tạo thành một tổ vây quanh một thú nhân hung mãnh công kích.

Ngân giáp kỵ sĩ sớm đoán được thú nhân sức mạnh siêu việt hơn bọn họ rất nhiều, cho nên phải đoàn đội tổ chiến đấu mới có thể thắng lợi, bởi vậy mới có biện pháp mười người chung sức đối phó một thú nhân

Thú nhân binh đoàn tuy rằng cường đại, nhưng binh lính Tô Tác Khố cũng thập phần anh dũng, mười người đánh một thú nhân, thực tự nhiên chiếm thượng phong. Nhất thời Hi Tái Nhĩ thành ánh lửa ngất trời, nơi nơi đều là tiếng chém giết hòa cùng tiếng kêu thảm thiết, máu tươi màu đỏ nhuộm đầy ngoài thành.

Ngân giáp kỵ sĩ là tướng sĩ dũng mãnh nhất Tô Tác Khố, đối mặt với cậu là một thú nhân cao lớn gấp hai, ba các thú nhân khác, cậu hoàn toàn không có một tia sợ hãi, cầm ngân kiếm lạnh lùng sắc bén anh dũng giết địch.

Kiểm thuật của cậu vô cùng cao siêu, có thể một mình đối phó một thú nhân, trong thời gian rất ngắn liên tục giết vài thú nhân, làm cho các tướng sĩ Tô Tác Khố sĩ khí chấn động mạnh mẽ, càng thêm anh dũng giết địch.

Chỉ là không nghĩ tới các thú nhân ngã xuống, một lát sau lại đứng lên, bọn họ hiển nhiên là giết không chết, có thể không ngừng chết đi sống lại. Toàn bộ binh lính Tô Tác Khố hoảng sợ, lập tức lại tiếp tục cùng các thú nhân sống lại liều mạng chém giết.....

Ngân giáp kỵ sĩ thấy thế lại vô cùng bình tĩnh, không có chút bất ngờ. Trước khi cậu tiến công Hi Tái Nhĩ thành đã có được tin tình báo biết những thú nhân này giết không chết, trừ phi giết chết thủ lĩnh của bọn chúng – ma thú Gia Nạp Đặc

Ma thú Gia Nạp Đặc là thú nhân lợi hại nhất, là ái tướng tâm phúc của Tà Thần Ốc Lệ Ti, chính nó đã dụ dỗ những thú nhân này đi thờ phụng Tà Thần Ốc Lệ Ti, từ nhân loại biến thành thú nhân.

Gia Nạp Đặc không chế được tất cả thú nhân, có được sức mạnh vô cùng, có thể làm cho thú nhân chết đi không ngừng sống lại. Muốn thắng lợi, giải cứu dân chúng Hi Tái Nhĩ thành, nhất định phải tìm được Gia Nạp Đặc giết chết nó.

Ngân giáp kỵ sĩ đi theo tuyết ưng bay ở phía trước một đường giết vào trong thành, thẳng tiến vào trung tâm tòa thành, Gia Nạp Đặc ở ngay trong tòa thành. Cậu biết trận chiến này mấu chốt ở chỗ “bắt giặc phải bắt vua trước”, cho nên trước khi tấn công thành cậu để cho ái ưng của mình bí mật lén vào trong thành, tìm kiếm Gia Nạp Đặc ở chỗ nào, sau đó sẽ phát động tập kích công thành.

Trong thành toàn bộ dân chúng tất cả đều tránh ở trong nhà không dám ra ngoài, trên đường thập phần lạnh lẽo. Trước sau gặp được vài thú nhân bị ngân giáp kỵ sĩ giết.

Ngân giáp kỵ sĩ cưỡi ngựa rất nhanh trên đường trong trung tâm thành, nhìn tòa thành to lớn xinh đẹp lại tràn ngập ma khí cùng huyết khí, trong mắt ngân giáp kỵ sĩ hiện lên một tia sắc bén lạnh lẽo. Gia Nạp Đặc ở ngay trong này

Trước kia cậu đã từng tới Hi Tái Nhĩ thành hai lần, đều ở tại tòa thành này, chỗ này của tòa thành nguyên bản là thành chủ Ba Y Nhĩ của Hi Tái Nhĩ thành cùng người nhà cư trú. Nhưng hiện tại Ba Y Nhĩ thành chủ đã bị Gia Nạp Đặc giết ăn thịt, mà thê nhi của ông ta bị nhốt tại địa lao, thật sự rất đáng thương

Hôm nay cậu nhất định phải giết Gia Nạp Đặc, vì Ba Y Nhĩ thành chủ báo thù, cũng cứu thê nhi của ông ta ra

Ngân giáp kỵ sĩ xuống ngựa cầm ngân kiếm và tấm khiên, cùng tuyết ưng đi vào trong tòa thành. Ngoài dự đoán của mọi người, trong tòa thành to lớn không hề có một thị vệ nào, cũng nhìn không thấy thú nhân, im lặng đến quỷ dị.

Lục mâu xinh đẹp bình tĩnh vô ba, ngân giáp kỵ sĩ vẫn thập phần trấn định lãnh tĩnh, đi theo tuyết ưng vượt qua thông đạo tối như mực, tiến vào trong đại sảnh yến hội của tòa thành.

Trong đại sảnh hoa lệ đèn đuốc sáng trưng, tràn ngập mùi tử thi hôi thối làm người ta buồn nôn, nguyên bản từ sàn nhà bằng đá trắng hoa văn bông tuyết hiện tại biến thành đỏ như máu, đại sảnh nơi nơi đều là thi thể.

Ngồi trên đồng thi thể là con ma thú màu đen vô cùng to lớn, xấu xí dữ tợn, trên cổ nó treo đầy đầu lâu khô, nó đang vừa ăn thịt người, vừa uống máu người. Một màn kia thật sự là vô cùng kinh khủng, làm người ta rợn cả tóc gáy, người nhất gan sẽ bị hù chết tại chỗ

Ngân giáp kỵ sĩ chỉ khẽ nhíu mày, trong mắt hiện lên một chút chán ghét cùng phẫn nộ, cũng không bị tình cảnh trước mắt dọa sợ. Cậu cầm kiếm đi qua, không cần hỏi cũng biết ma thú trước mắt chính là Gia Nạp Đặc tàn bạo đáng sợ – thủ lĩnh binh đoàn thú nhân

– Thánh đức thái tử Tô Tác Khố tôn quý — Chu Lợi Định điện hạ, người rốt cục đã đến, bản thân chờ đã lâu

Ma thú Gia Nạp Đặc nhìn ngân giáp kỵ sĩ, lập tức dừng ăn thịt uống máu, mở lớn miệng đáng sợ cười nói, răng nanh bén nhọn dọa người còn nhiễm máu người đỏ tươi.

Xem ra Gia Nạp Đặc sớm biết rằng ngân giáp kỵ sĩ sẽ tới, hơn nữa còn biết thân phận của ngân giáp kỵ sĩ

Ngân giáp kỵ sĩ không nói gì, đối với việc Gia Nạp Đặc biết mình sẽ tới cũng không ngạc nhiên, nó là ma thú tự nhiên có ma lực, biết mình tới cũng không có gì ngạc nhiên.

– Chu Lợi Định thái tử, vì sao không nói lời nào? Bản thân rất ngưỡng mộ người, đã sớm muốn gặp người một lần

Gia Nạp Đặc có chút không vui, từ trên đồng thi thể chồm chất như núi đứng lên, làm cho ngân giáp kỵ sĩ trước mặt càng có vẻ nhỏ bé.

Ngân giáp kỵ sĩ như cũ không nói lời nào, nhưng thanh kiếm thẳng hướng Gia Nạp Đặc đâm tới, đối loại súc sinh không có nhân tính này cậu không có hứng thú cùng nó nói lời vô nghĩa.

Gia Nạp Đặc nổi giận, chân trước vung lên, lập tức đem ngân giáp kỵ sĩ đánh bay ra ngoài, nó mạnh hơn thú nhân mà ngân giáp kỵ sĩ gặp bên ngoài nhiều.

Ngân giáp kỵ sĩ nặng nề đụng vào bức tường, sau đó ngã trên mặt đất, nhưng cậu rất nhanh liền đứng lên, tựa hồ cũng không hề bị thương.

Lục mâu lạnh lùng nhìn chăm chăm ma thú cường đại vô cùng, trong lòng thầm nghĩ: “Thật mạnh, nếu không phải cậu mặc khôi giáp, một kích vừa rồi của Gia Nạp Đặc này khẳng định sẽ làm cậu không chết cũng thành trọng thương”

Nhưng một kích này làm cho cậu đại khái hiểu biết Gia Nạp Đặc rất mạnh, khiến cho cậu cũng nắm chắc khả năng đánh bại nó. Nguyên lai ngân giáp kỵ sĩ vừa rồi chịu một kích kia, là cố ý thử Gia Nạp Đặc, muốn xem nó mạnh đến đâu

– Chu Lợi Định thái tử, bản thân là thật lòng ngưỡng mộ người, chỉ cần người lập tức đầu hàng, ta tuyệt đối sẽ không giết người. Ta sẽ yêu thương người thật nhiều, ta thích nhất đùa dỡn tuyệt sắc mỹ nhân như người vậy

Gia Nạp Đặc đi đến trước mặt ngân giáp kỵ sĩ, đáng khinh cười *** đang nói.

Nó không ra khỏi thành nghênh chiến, chính là muốn đem mỹ nam tử nổi danh nhất Âu Á đại lục dụ đến trong tòa thành, một mình cùng nó ở chung.

Lục mâu xinh đẹp hiện lên ý cười, nguyên lai Gia Nạp Đặc yêu thích nam sắc, còn đối với mình có hứng thú

Ngân giáp kỵ sĩ trả lời là lần nữa hướng Gia Nạp Đặc vùng kiếm, Gia Nạp Đặc giận tím mặt, bắt lấy kiếm ngân giáp kỵ sĩ, mắng:

– Thật không biết tốt xấu, dám cự tuyệt hảo ý của bản thân, xem ra là người muốn bị bản thân ăn Được, người đã không muốn làm món đồ chơi của bản thân, vậy trở thành đồ ăn cho bản thân đi

Tán tỉnh bất thành Gia Nạp Đặc then quá thành giận nổi lên sát khí, vươn móng vuốt muốn đem ngân giáp kỵ sĩ xé thành mảnh nhỏ, lại bị ngân giáp kỵ sĩ linh hoạt né tránh. Vừa rồi bị Gia Nạp Đặc đánh trúng là cố ý, cậu cũng không dễ dàng bị Gia Nạp Đặc đánh lần nữa

Gia Nạp Đặc càng thêm tức giận, muốn thi triển ma pháp giết chết ngân giáp kỵ sĩ, không nghĩ tới tuyệt ứng vẫn bay quanh trên không trung ngăn trở nó, tuyệt ứng hung ác bay đến trước mặt móc mắt nó

Ngân giáp kỵ sĩ nhân cơ hội dùng sức rút kiếm đang bị Gia Nạp Đặc cầm lấy, lần thứ ba hướng Gia Nạp Đặc công kích, cũng thành công đâm tới Gia Nạp Đặc. Tuy rằng chỉ làm bị thương một chút da thịt, nhưng quả thật đã thương tổn Gia Nạp Đặc

Điều này làm cho Gia Nạp Đặc tự cao tự đại, luôn luôn khinh thường nhân loại nổi điên lên, Gia Nạp Đặc nổi giận điên cuồng mà hướng ngân giáp kỵ sĩ đánh trả, trong tòa thành triển khai nhân ma đại chiến kinh tâm động phách

Bên ngoài Hi Tái Nhĩ thành, binh lính Tô Tác Khố cùng binh đoàn thú nhân Gia Nạp Đặc chém giết một đêm, trời đã sắp sáng còn chưa phân thắng bại.

Tuy rằng quân số binh lính Tô Tác Khố nhiều hơn vài lần so với thú nhân, nhưng bắt đắ dĩ thú nhân vô luận bị giết chết bao nhiêu lần đều có thể sống lại, tựa như vĩnh viễn giết không được, cho nên binh lính Tô Tác Khố thương vong thập phần thảm trọng.

Các tướng sĩ Tô Tác Khố anh dũng không sợ càng ngày càng mệt mỏi, nhưng bọn họ vẫn như cũ tin tưởng vững chắc bọn họ nhất định có thể thắng lợi, bởi vì bọn họ có ánh sáng của Tô Tác Khố

Khi ánh rạng đông đầu tiên chiếu đến mặt đất, binh lính Tô Tác Khố khổ chiến một đêm đột nhiên nghe được trên không truyền đến một hồi tiếng ưng kêu, ngẩng đầu lên thấy hùng ưng tuyết trắng bay quanh trên ngọn tháp, trên ngọn tháp một ngân giáp kỵ sĩ toàn thân máu tươi đứng lặng dưới ánh bình minh đầu tiên của mặt trời.

Thân ảnh cao lớn dưới ánh mặt trời rực rỡ chói mắt trang nghiêm như vậy, thần thánh như vậy, tựa như thần linh

Ngân giáp kỵ sĩ lấy xuống mũ giáp hình chim ưng dính đầy máu, lộ ra một khuôn mặt tuấn mỹ vô cùng, cho dù là các vị thần cũng khó tìm được một khuôn mặt xinh đẹp hoàn mỹ như vậy.

Dưới ngọn tháp vô luận là nhân loại, hay là thú nhân, nhất thời toàn bộ sửng sốt, hô hấp gần như bị đoạt đi

Gương mặt tuần mỹ như thần được ánh mặt trời sáng lạn chói mắt rực rỡ chiếu vào như khắc thật sâu vào tâm khảm mọi người, tất cả mọi người đều si ngốc nhìn người giống như thần kia trên ngọn tháp, không thể dời tầm mắt.....

Khỏe môi xinh đẹp hơi nâng lên, ngân giáp kỵ sĩ đột nhiên giơ bảo kiếm lên, phía trên cầm một đầu thú cực đại, là thủ cấp Gia Nạp Đặc, Gia Nạp Đặc bị ngân giáp kỵ sĩ đánh bại giết chết

“Thật tốt quá, chúng ta chiến thắng Thái tử điện hạ vạn tuế — ánh sáng Tô Tác Khổ vạn tuế —”

Toàn bộ tướng sĩ Tô Tác Khổ lập tức lấy lại *** thần lớn tiếng hoan hô, thủ nhân binh đoàn còn chưa từ khuôn mặt tuần mỹ của ngân giáp kỵ sĩ tỉnh lại, liền bởi vì Gia Nạp Đặc chết, toàn bộ mất đi sức mạnh dưới ánh mặt trời chiếu xuống hóa thành tro bụi.

Một trận chiến này bởi vì ngân giáp kỵ sĩ giết chết Gia Nạp Đặc, làm cho quân đội Tô Tác Khổ lấy được thắng lợi cuối cùng, từ nay về sau trên đại lục lại thêm một huyền thoại, thánh đức thái tử Tô Tác Khổ uy danh vang vọng toàn bộ đại lục.....

Dân chúng Hi Tái Nhĩ trong thành trốn ở trong nhà nghe thấy nhiều tiếng hoan hô của binh lính Tô Tác Khổ, biết Tô Tác Khổ để quốc đả bại binh đoàn thủ nhân Gia Nạp Đặc, bọn họ được cứu

Lập tức toàn bộ dân chúng cao hứng từ trong nhà chạy ra, tụ tập ở dưới ngọn tháp nhìn thân ảnh cao ngất kia dưới ánh mặt trời tuần mỹ oai hùng như thần, cùng binh lính Tô Tác Khổ hoan hô —

“Thánh đức thái tử vạn tuế — Tô Tác Khổ để quốc vạn tuế —”

Đối với tiếng hoan hô đình tai nhức óc dưới ngọn tháp, ngân giáp kỵ sĩ chỉ là thần nhiên mỉm cười, tươi cười tao nhã tuyệt mỹ thật sâu mê hoặc mọi người ở đây, còn có..... vị thần linh nào đó vẫn ẩn thân đang xem cuộc chiến.

Dương quang xinh đẹp ảm áp chiếu sáng toàn bộ mặt đất, đem ngân giáp kỵ sĩ bao bọc dưới ánh mặt trời.....

Trên Âu Á đại lục rộng lớn có vô số quốc gia, trong đó có hai đại cường quốc đồng thời xưng bá trên đại lục.

Một là sủng nhi An Lỗ Đặc vương thống trị An Lỗ Đặc vương quốc, còn lại là Tô Tác Khổ hoàng đế thống trị Tô Tác Khổ quốc. Hai vị vua đều là minh quân cái thế nổi tiếng hậu thế, sáng tạo vô số công lao sự nghiệp to lớn, đều là tuyệt thế anh vương danh lưu thiên cổ

Bất quá so sánh, Tô Tác Khổ hoàng đế nếu so với An Lỗ Đặc vương kém hơn một chút, không phải Tô Tác Khổ hoàng đế tài năng không bằng An Lỗ Đặc vương, mà là hắn vẫn không chiếm được sủng ái của Thần Hậu thống trị thiên giới.

Thần Hậu thập phần thích mỹ nam tử đối với tướng mạo bình thường của Tô Tác Khổ hoàng đế thập phần chán ghét, nhưng An Lỗ Đặc vương tuần mỹ vô cùng nhận được rất nhiều yêu mến của thần hậu, là nhân loại Thần Hậu thích nhất. Bởi vậy, toàn bộ nước An Lỗ Đặc chiếm được chiếu cố cùng bảo hộ của Thần Hậu, toàn bộ người An Lỗ Đặc vẫn coi đây là kiêu ngạo, có chút khinh thường Tô Tác Khổ hoàng đế cùng tất cả người Tô Tác Khổ không được Thần Hậu sủng ái.

Đối với chuyện này, Tô Tác Khổ hoàng đế cùng người dân Tô Tác Khổ vẫn canh cánh trong lòng, thề muốn tranh ân sủng của thần, Tô Tác Khổ hoàng đế vì thế đặc biệt cưới một vị tuyệt thế mỹ nữ nổi danh làm vợ. Tô Tác Khổ hoàng đế cho rằng chính mình không thể được thần sủng, tất cả đều là bởi vì bộ dạng hắn không tuần mỹ bằng An Lỗ Đặc vương, hắn nhất định phải sinh một nhi tử so với An Lỗ Đặc vương càng tuần mỹ hơn, giúp hắn rửa sạch sỉ nhục, đạt được sủng ái của Thần Hậu.

Trời không phụ người có lòng, Tô Tác Khổ hoàng đế tân hôn không lâu liền sinh một tiểu vương tử, tiểu vương tử hoàn toàn di truyền dung mạo xinh đẹp của mẫu thân, bộ dạng cực kỳ xinh đẹp

Tô Tác Khổ hoàng đế tự nhiên vô cùng cao hứng, lập tức liền phong tiểu vương tử là đệ nhất thái tử Tô Tác Khổ, phí hết tâm huyết bồi dưỡng nhi tử, hy vọng nhi tử có thể vượt qua mình và tất cả minh quân trong lịch sử, trở thành tuyệt thế anh vương tiền vô cổ nhân hậu vô lai giả (2 (không ai sánh bằng, đả bại đối thủ cả đời hắn, An Lỗ Đặc vương.

Tiểu thái tử không làm cho hoàng đế cùng thần dân Tô Tác Khố thất vọng, cậu chẳng những càng lớn càng tuấn mỹ, hơn nữa vô cùng thông minh, học thức uyên bác, võ nghệ siêu quần, hơn mười tuổi cũng đã *** thông binh pháp cùng sách lược trị quốc, trở thành thống soái tối cao của quân đội Tô Tác Khố, còn thường xuyên thay mặt cha cai quản vương quốc.

Tiểu thái tử còn đa tài đa nghệ, *** thông nghệ thuật, y dược và âm nhạc, cậu am hiểu gảy đàn thụ cầm (3, quan trọng là tính cách của cậu nhân từ độ lượng, cảm thông cho dân chúng, yêu dân vì dân suy nghĩ, được dân chúng cả nước kính yêu, bởi vậy, mười lăm tuổi cậu đã được phong danh hiệu thánh đức thái tử, trở thành ánh sáng của Tô Tác Khố, là niềm tự hào của hoàng đế Tô Tác Khố cùng toàn bộ Tô Tác Khố đế quốc

Toàn bộ mọi người Tô Tác Khố Đế quốc cho rằng trên đại lục cũng không tìm thấy người nào hoàn mỹ ưu tú hơn tiểu thái tử, ngay cả thần linh chỉ sợ cũng rất khó tìm được người ưu tú tuấn mỹ giống tiểu thái tử, hoàn mỹ không tỳ vết như một vị thần, ở trong lòng dân chúng Tô Tác Khố đế quốc, thái tử chính là thần

Đối thủ của hoàng đế Tô Tác Khố tuy rằng cũng có một nhi tử, chỉ nhỏ hơn thánh đức thái tử Tô Tác Khố bốn tuổi, nhưng so sánh với thánh đức thái tử Tô Tác Khố, thật sự kém xa

Tuy rằng nhi tử của quốc vương An Lỗ Đặc bộ dạng cũng thập phần tuấn mỹ, là siêu cấp mỹ thiếu niên nổi tiếng gần xa trên đại lục, đáng tiếc kẻ này dốt nát bất tài, ngu ngốc ngớ ngẩn, là kẻ ngu ngốc nổi danh trên đại lục.

Trên đại lục mọi người vẫn biết Tô Tác Khố đế quốc cùng An Lỗ Đặc vương quốc âm thầm tranh đấu không nghỉ, tất cả tùy thuộc vào đời sau quốc vương phân thắng bại, kỳ thật cũng đã phân ra, người thắng tuyệt đối là Tô Tác Khố đế quốc.

Bởi vì Tô Tác Khố có thánh đức thái tử anh minh cơ trí, mà An Lỗ Đặc không có tương lai, bọn họ chỉ có vương tử hoa thủy tiên kiêu ngạo bốc đồng (3).

Lần này thánh đức thái tử mang binh tấn công Hi Tái Nhĩ thành, tiêu diệt toàn bộ tà giáo, một người một ngựa giết chết đầu sỏ vô cùng hung ác ma thú Gia Nạp Đặc, đem dân chúng Hi Tái Nhĩ thành bị vây trong địa ngục giải cứu, làm cho thanh danh thánh đức thái tử càng cao, thanh danh càng vang, càng làm lu mờ An Lỗ Đặc vương tử.

Đã bại Gia Nạp Đặc cùng thú nhân binh đoàn xong, Chu Lợi Dịch lập tức hạ lệnh giải cứu thê nhi thành chủ cùng rất nhiều dân chúng Hi Tái Nhĩ thành bị nhốt tại địa lao, khiến cho người ta ca ngợi là Chu Lợi Dịch vì không cho quân đội của mình sách nhiễu dân, cho toàn bộ binh lính Tô Tác Khố đóng quân ở ngoài thành, càng thêm được người dân Hi Tái Nhĩ kính yêu.

– Thái tử điện hạ, ngài thật sự quá tuyệt vời, lại có thể một mình đã bại Gia Nạp Đặc, ngài không hổ là niềm tự hào của toàn bộ Tô Tác Khố chúng ta..... Không, ngài là niềm tự hào của toàn bộ loài người, có thể đi theo điện hạ là vinh hạnh của chúng ta

Sau cuộc chiến, binh lính Tô Tác Khố đang dọn dẹp chiến trường nhìn thấy Chu Lợi Dịch, lập tức đi qua quỳ xuống kích động nói, trong mắt tất cả đều là sùng bái.

Tuy rằng thái tử điện hạ mới hơn hai mươi tuổi, nhưng vô luận là can đảm hay là mưu lược đều xuất sắc hơn những người đã từng có kinh nghiệm sa trường. Chưa từng có nhân loại nào dám một mình khiêu chiến ma thú Gia Nạp Đặc, chỉ điểm này cũng đã đủ làm cho mọi người tán thưởng, sùng bái

– Trận chiến này có thể thắng lợi là công lao của tất cả tướng sĩ, các người mỗi người đều là anh hùng, sau khi về nước ta sẽ tâu phụ hoàng khen thưởng các người

Chu Lợi Dịch mỉm cười, một chút cũng không hề kể công kiêu ngạo.

– Tạ ơn điện hạ

Binh lính Tô Tác Khố càng sùng bái Chu lợi dịch, vì thái tử điện hạ, bọn họ có thể làm bất cứ chuyện gì.

Chu Lợi Dịch mỉm cười xoay người rời đi, tiếp tục tuần tra địa phương khác, tuyệt ưng bay lượn trên không trung đến gần Chu lợi dịch vẫn không ngừng kêu.

Chu Lợi Dịch đưa tay vuốt tuyết ưng, sùng nịch cười nói:

– Ta biết, trận chiến này công lao của người lớn nhất, chờ chút sẽ cho người ăn thịt bò khô Tây Tạng người thích nhất.

Trận chiến này công lao tuyết ưng quả thật lớn nhất, nếu không có nó phối hợp với mình, cùng nhau công kích Gia Nạp Đặc, bị giết rất có thể là chính mình, tuyết ưng chính là thủ hạ gan dạ giỏi giang nhất của mình.

Tựa hồ có thể nghe hiểu lời nói của chủ nhân, tuyết ưng lập tức cao hứng bay khỏi bả vai Chu Lợi Dịch, lượn quanh Chu Lợi Dịch kêu lên vui mừng.

Nhìn tuyết ưng, khoe miệng Chu Lợi Dịch tươi cười càng sâu. Tuyết ưng và cậu cùng nhau lớn lên, vẫn là cậu tự tay nuôi nấng, bọn họ từ nhỏ đến lớn đều như hình với bóng, tuyết ưng đối cậu không chỉ là một sủng vật, mà còn là bằng hữu tốt nhất, cũng là đồng đội đáng tin cậy nhất khi chiến đấu

– Điện hạ, đã theo phân phó của ngài cẩn thận điều tra trong thành, cũng không tìm được tàn đảng của tà giáo, bọn họ quả thật đã chết hết trong trận chiến.

Một lão giả hơn năm mươi tuổi, sắc sảo nghiêm túc một thân thiết giáp đi đến phía sau Chu Lợi Dịch cung kính bẩm báo.

Hắn là phó soái quân đội Tô Tác Khố lần này đi chinh phạt thú nhân binh đoàn, đại tướng quân Da Tây Hoa.

– Vất vả cho người, thành chủ phu nhân và thiếu thành chủ tình trạng như thế nào?

Chu Lợi Dịch xoay người, mỉm cười quan tâm hỏi.

– Bọn họ bị thương một chút, cũng không nghiêm trọng. Thiếu thành chủ không sao, nhưng thành chủ phu nhân đã bị kinh hách rất lớn, bất quá tu dưỡng một thời gian sẽ tốt, thỉnh điện hạ không cần lo lắng.

– Vậy là tốt rồi, chiếu cố bọn họ cho tốt, buổi tối ta sẽ đi thăm bọn họ.

Thành chủ phu nhân và thiếu thành chủ có thể may mắn còn sống, Ba Y Nhĩ thành chủ dưới kia có biết, cũng có thể yên nghĩ.

– Điện hạ, lão thần có một chuyện không rõ, không biết có thể hỏi điện hạ hay không.

Da Tây Hoa mắt nhìn Chu Lợi Dịch, đột nhiên nói.

– Đương nhiên có thể, không biết tướng quân có chuyện gì không rõ?

Chu Lợi Dịch gật đầu, kỳ thật cậu biết rõ Da Tây Hoa muốn hỏi cái gì.

– Điện hạ, lão thần không rõ ngài vì sao muốn quân đội chúng ta đóng quân ở ngoài thành, hiện tại Hi Tái Nhĩ thành hoàn toàn là vật trong bàn tay chúng ta, sao chúng ta không nhân cơ hội chiếm lĩnh Hi Tái Nhĩ thành, đem Hi Tái Nhĩ thành nhập vào bản đồ Tô Tác Khố?

Da Tây Hoa lớn mật hỏi.

Tuy rằng ông vẫn rất tin tưởng quyết định của thái tử điện hạ, vô cùng sùng bái thái tử điện hạ anh minh, nhưng lần này cơ hội ngàn năm một thuở như vậy thái tử điện hạ lại không nắm bắt, ông thật sự khó hiểu, không thể không đối với thái tử điện hạ đưa ra nghi vấn.

Lục mâu xinh đẹp cơ trí hiện lên ý cười, Da Tây Hoa muốn hỏi quả nhiên là điều này, giống như suy đoán của cậu

– Hiện tại không phải là thời cơ tốt chiếm lĩnh Hi Tái Nhĩ.

Chu Lợi Dịch lắc đầu, lần này Da Tây Hoa nhìn vấn đề quá mức đơn giản.

– Điện hạ, lời ấy sai rồi Lão thần cho rằng hiện tại là thời cơ tốt nhất chiếm lĩnh Hi Tái Nhĩ, hiện tại toàn bộ người dân Hi Tái Nhĩ coi chúng ta như chúa cứu thế, hơn nữa đối với điện hạ ngài sùng bái không ngớt,

chúng ta chỉ cần trừ bỏ hai chướng ngại vật thành chủ phu nhân và thiếu thành chủ này, có thể dễ dàng lấy được Hi Tắc Nhĩ thành.

Da Tây Hoa không đồng ý quan điểm của cậu, có chút kích động kêu lên.

Ông cảm thấy thái tử điện hạ đôi khi quá thiện lương nhân hậu, cậu ta căn bản không nên cứu thành chủ phu nhân và thiếu thành chủ Hi Tắc Nhĩ

– Tướng quân đừng quên quốc vương An Lỗ Đặc, quốc vương An Lỗ Đặc tuyệt không cho phép chúng ta nhân cơ hội chiếm lĩnh Hi Tắc Nhĩ thành, ông ta lập tức sẽ tấn công tới đây. Lúc trước trận chiến kia đã làm cho quân đội chúng ta tổn thất nghiêm trọng, hiện tại vương quốc An Lỗ Đặc khai chiến, bại là điều không thể nghi ngờ

Chu Lợi Dịch bình tĩnh phân tích.

Cậu cảm thấy bọn họ hiện tại nhân cơ hội chiếm lĩnh Hi Tắc Nhĩ thành, là ở tự tìm phiền toái, trận chiến này bọn họ đã đạt được mục đích. Bọn họ muốn tiêu diệt thú nhân binh đoàn, giải cứu nhân dân Hi Tắc Nhĩ thành, giành được sủng ái của thần, cái này đã đủ

– Thì ra điện hạ lo lắng chuyện này, ta cảm thấy điện hạ đánh giá An Lỗ Đặc vương quá cao rồi, An Lỗ Đặc vương tuyệt đối không thể hành động nhanh như vậy được, chúng ta chiếm lĩnh Hi Tắc Nhĩ thành xong, lập tức điều binh trong nước là được

Da Tây Hoa phản bác nói.

Chu Lợi Dịch mỉm cười, không nói gì, đột nhiên một sĩ binh cưỡi ngựa từ xa xa vội vàng chạy đến, vẻ mặt lo lắng.

– Chuyện gì?

Da Tây Hoa nhìn thấy binh lính, lập tức hỏi.

Binh lính cưỡi ngựa chạy đến phía trước Chu Lợi Dịch và Da Tây Hoa, nhanh nhẹn xuống ngựa, kinh hoảng đưa tin, từ An Lỗ Đặc vừa truyền đến tin tức, An Lỗ Đặc vương đột nhiên dồn trú năm mươi vạn đại quân ở biên cảnh diễn luyện, hơn nữa An Lỗ Đặc vương và An Lỗ Đặc Tế tướng đều đến đây

Nghe xong, trên khuôn mặt tuấn kiệt hoàn mỹ một tia kinh ngạc cũng không có càng miễn nói đến lo lắng, hết thảy cậu đều đoán trước. An Lỗ Đặc rõ ràng sớm chuẩn bị tốt, nếu bọn họ có muốn nhân cơ hội chiếm lĩnh Hi Tắc Nhĩ thành, An Lỗ Đặc vương sẽ mang theo năm mươi vạn đại quân đem bọn họ toàn bộ tiêu diệt.

Đối ngoại An Lỗ Đặc còn có thể nói bọn họ là cường đạo nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, An Lỗ Đặc này chỉ là vì bảo hộ Hi Tắc Nhĩ thành không bị Tô Tác Khố đế quốc bọn họ xâm lược, đến lúc đó hành vi bọn họ liệu mạng đả bại Gia Nạp Đặc cùng thú nhân binh đoàn, sẽ không có ý nghĩa gì, còn có thể bị toàn bộ đại lục thóa mạ vô sỉ.

Nhưng thật không ngờ An Lỗ Đặc vương sẽ mang theo năm mươi vạn đại quân đến, ngay cả Tế tướng Trát Lợi Lặc cũng tham gia, bọn họ thật đúng là để mắt đến Chu lợi dịch cậu Nếu năm mươi vạn đại quân An Lỗ Đặc tấn công tới, chỉ cần nửa ngày toàn quân bọn họ sẽ bị diệt, căn bản không có thời gian về nước điều binh.

– Tại sao có thể như vậy? Chúng ta vừa mới đánh thắng Gia Nạp Đặc và thú nhân binh đoàn, An Lỗ Đặc như thế nào có tin tức nhanh như vậy, bố trí binh lực ở biên cảnh nhiều như vậy

Da Tây Hoa giật mình kêu lên, vẻ mặt khó tin nhìn Chu Lợi Dịch.

– Tướng quân quá xem nhẹ An Lỗ Đặc vương An Lỗ Đặc vương hẳn là từ lúc chúng ta xuất binh tấn công Gia Nạp Đặc đã có kế hoạch, nếu chúng ta thất bại hẳn sẽ tự mình mang đại quân thảo phạt Gia Nạp Đặc, giành được mỹ danh giải cứu Hi Tắc Nhĩ thành, ở trước mặt Thần Hậu tranh công. Nhưng nếu chúng ta thắng, chỉ cần chúng ta dám nhân cơ hội chiếm lĩnh Hi Tắc Nhĩ thành, hẳn liền mang binh đem chúng ta một ngụm ăn

Chu Lợi Dịch cười nói.

An Lỗ Đặc vương có tiếng là mưu kế, cho nên nhiều năm qua phụ hoàng cùng ông ta tranh đấu, đều là ông ta chiếm thượng phong.

– Thì ra là thế! Thỉnh điện hạ tha thứ lão thần vừa rồi vô lễ, là lão thần ánh mắt thiếu cận.

Da Tây Hoa bỗng nhiên hiểu ra, quỳ xuống hướng Chu Lợi Dịch giải thích. Thiếu chút ông nữa liền làm lợi cho An Lỗ Đặc, cũng may điện hạ thông minh, sớm hiểu rõ hết thấy.

Rốt cục ông cũng hiểu được vì cái gì lúc trước hoàng đế bệ hạ muốn phái mấy chục vạn đại quân cho điện hạ, nhưng điện hạ chỉ cần mấy vạn binh mã liền vội vàng chạy đi, vì tiết kiệm thời gian, giành được tiên cơ.

An Lỗ Đặc cùng Tô Tác Khố bọn họ đều muốn đả bại Gia Nạp Đặc, ở trước mặt Thần Hậu tranh công, được Thần Hậu tán thưởng, giải cứu dân chúng Hi Tái Nhĩ thành thật ra là thứ yếu.

Nhiều năm như vậy, Thần Hậu vẫn đối An Lỗ Đặc vương sủng ái có thừa, đối với Tô Tác Khố bọn họ lại dị thường lãnh đạm. Cho nên lần này hoàng đế bệ hạ khiến bọn họ vô luận thế nào nhất định phải đả bại Gia Nạp Đặc, tiêu diệt toàn bộ tà giáo, đoạt Thần Hậu sủng ái, làm cho Tô Tác Khố bọn họ cũng được Thần Hậu ưu ái, hãnh diện trước An Lỗ Đặc vương cùng toàn bộ nhân dân An Lỗ Đặc.

– Tướng quân mau đứng lên, người cũng đứng lên đi

Chu Lợi Dịch rộng lượng nâng Da Tây Hoa dậy, sau đó đối với binh lính đưa tin mỉm cười nói.

Binh lính đưa tin là lần đầu tiên nhìn thấy Chu Lợi Dịch, lập tức bị dung mạo tuấn mỹ như thần của cậu cùng mỉm cười tuyệt mỹ ôn nhu mê hoặc, nửa ngày không hồi hồn, vẫn ngây ngốc quỳ trên mặt đất nhìn chăm chăm Chu Lợi Dịch.

– Vô liêm sỉ, người cũng dám nhìn chăm chăm điện hạ như thế, người có phải muốn chết

Binh lính lúc này mới lấy lại *** thần, sắc mặt tái nhợt kinh hoàng vội vàng hướng Chu Lợi Dịch dập đầu cầu xin tha thứ.

Không xong, đều do thái tử điện hạ thật sự quá mê người, cho nên hẳn nhất thời quên thân phận của mình Chết chắc rồi

– Bỏ đi, đứng lên đi! Chạy xa như vậy tới báo tin, người cũng mệt mỏi, lui xuống nghỉ ngơi đi

Chu Lợi Dịch rộng lượng cười nói. Đối với loại sự tình này cậu sớm thành thói quen, Da Tây Hoa cũng chuyện bé xé ra to

– Tạ ơn điện hạ, tạ ơn điện hạ.....

Binh lính ngẩng đầu nhìn Chu Lợi Dịch liêu mạng nói lời cảm tạ.

Thái tử điện hạ quả nhiên giống như truyền thuyết nhân từ độ lượng, thái tử điện hạ như vậy thật sự là quang vinh của tất cả người dân Tô Tác Khố bọn họ. Vì thái tử điện hạ chết đi, hẳn cam tâm tình nguyện

– Còn dám nhìn, còn không mau cúi đi

Da Tây Hoa vừa tức giận vừa hung hăng đá binh lính thất thần một cước, trong lòng thở dài. Thái tử điện hạ cái gì cũng tốt, chính là khuôn mặt này thật sự quá.....

Có đôi khi ngay cả một lão nhân sắp sáu mươi tuổi như ông nhìn cũng không khống chế được, cũng khó trách mấy năm nay binh lính thường xuyên vì thái tử điện hạ thất thần.

Chu Lợi Dịch lắc đầu mỉm cười, vươn tay cho tuyết ung bay đến trên tay mình, xoay người quay về lều trại chủ soái.

Cùng Gia Nạp Đặc khổ chiến một đêm, cậu tuy rằng rất may mắn không bị thương nặng, nhưng vết thương nhẹ trên người cũng không thiếu, cậu quay về lều trại tìm quân y băng bó vết thương. Hơn nữa đã hai ngày hai đêm không ngủ, cậu cần ngủ một giấc thật ngon.....

(1lang nha bổng:CD00003031

(2ý chỉ người trước, kẻ sau không ai bằng.

(3đàn hạc, harp

3. Tình Yêu Không Có Ánh Sáng - Chương 2

Edit: Mèo Mập

Dương quan rộn ràng như tơ vàng hỗn độn, xinh đẹp chói mắt, lại ấm áp bao phủ toàn bộ mặt đất, làm cả vùng đất như được phủ thêm lớp kim y xinh đẹp.

Dưới ánh mặt trời, Chu Lợi Dịch – Khố Hãn một mình ở trong rừng rậm rất xa Hi Tái Nhĩ thành, bên miệng giếng nơi xa xôi hẻo lánh tắm rửa, toàn thân trần trụi dưới ánh mặt trời chiếu xuống cực kỳ xinh đẹp.

Chu Lợi Dịch giống như những người Tô Tác Khố khác đáng người có vẻ cao lớn, nhưng không tráng kiện như vậy, hình thể cao gầy thon dài, rất đẹp mắt.

Tuy rằng Chu Lợi Dịch có chút gầy, nhưng thân thể được rèn luyện phi thường rắn chắc, cả người đều là cơ bắp. Vai rộng, eo nhỏ, mông đẹp hòa cùng bắp chân thon dài, không một chỗ nào không hấp dẫn

Chu Lợi Dịch bởi vì thuở nhỏ tập võ, có khi còn đi đánh giặc, cho nên làn da cũng không trắng như nữ nhân, mà là phơi nắng thành màu mật ong xinh đẹp.

Da thịt màu mật ong cũng không phải hoàn mỹ không tỳ vết, phía trên có nơi lưu lại vài vết sẹo, có mới có cũ. Bất quá tuyệt đối không xấu, càng không có cảm giác dữ tợn, ngược lại còn cảm thấy cực kỳ đẹp trai, đó là căn cứ chứng minh Chu Lợi Dịch anh tuấn uy vũ.

Da thịt màu mật ong cùng tóc nâu xinh đẹp dưới ánh mặt trời sáng lấp lánh, khuôn mặt tuấn dật thanh tú lộ vẻ thần nhiên mỉm cười. Càng xem càng cảm thấy sao có người tuấn mỹ cao quý như vậy, không giống như nhân loại, hẳn là thần linh mới đúng

Chu Lợi Dịch đem gàu treo ném vào trong giếng múc một gàu nước, từ đầu đổ xuống, nước giếng trong suốt từ đỉnh đầu chảy xuống phía dưới, chảy qua mỗi một chỗ trên thân thể Chu Lợi Dịch, bao gồm bộ vị hạ thể tối tư mật. Thân thể Chu Lợi Dịch thật sự là tác phẩm nghệ thuật, ngay cả nơi riêng tư sinh thực khí (1 cũng xinh đẹp cực kỳ, sinh thực khí của Chu Lợi Dịch so với nam nhân bình thường còn lớn hơn một chút, mặt trên có một ít lông màu nâu, dưới ánh mặt trời cũng lấp lánh quang mang chói mắt ... (tác giả miêu tả kĩ ghê lun, edit mà chóng mặt

Rõ ràng là một thân thể nam nhân, lại vô cùng dụ hoặc mê người.

Chu Lợi Dịch lại dội một thùng nước lên người, chậm rãi tẩy rửa thân thể, tuyệt không sợ có người nhìn coi. Cậu là một nam nhân căn bản không sợ bị ai thấy, huống chi nơi này yên tĩnh vắng lặng như thế, trừ bỏ ánh mặt trời, cái gì cũng không có.

Vốn Chu lợi dịch có thể vào Hi Tái Nhĩ thành, ở dự trù trong tòa thành to lớn tắm rửa thỏa thích một phen, hưởng thụ một phen, bất quá Chu Lợi Dịch vì tránh hiềm nghi, lựa chọn ở ngoài thành tùy tiện tìm một miệng giếng đơn giản một chút tắm rửa.

Đại quân An Lỗ Đặc luôn luôn ở biên giới như hổ rình mồi, bọn họ nhất định phải cẩn thận nhất cử nhất động, nếu mình vào trong Hi Tái Nhĩ thành tắm rửa, khẳng định sẽ bị cho là hành vi muốn chiếm lĩnh Hi Tái Nhĩ.

Kỳ thật Chu Lợi Dịch cũng không phải thật sự sợ hãi mười vạn đại quân An Lỗ Đặc, nếu An Lỗ Đặc vương thật sự mang mấy chục vạn đại quân tấn công lại đây, cậu tự tin cũng có biện pháp đánh thắng, bất quá cậu không thích đánh giặc.

Lần này vì tiêu diệt thú nhân binh đoàn mà bọn họ đã chết rất nhiều người, cậu không hy vọng tăng thêm thương vong vô vị, hơn nữa thực lực của bọn họ và An Lỗ Đặc là tương đương, thật sự khai chiến chỉ có lưỡng bại câu thương, làm cho nhân dân vô tội chịu khổ.

Đột nhiên, Chu Lợi Dịch cảm giác trong nước có cái gì, tay bắt lấy, lục mâu chợt lóe, là đóa hoa hồng.

Là một đóa hoa hồng thực kỳ lạ, hoa hồng cậu gặp qua rất nhiều loại, có màu trắng, màu đỏ, màu vàng, màu tím, còn có màu đen, nhưng chưa bao giờ gặp qua lục sắc (2).

Thần kỳ nhất chính là hoa hồng xanh biếc dưới ánh mặt trời, thế nhưng tỏa ra quang huy sắc đỏ như lửa, xinh đẹp kiều diễm không nói nên lời.

Trên gương mặt tuần mỹ hiện lên nghi hoặc, trong nước sao lại có hoa hồng, lúc mới từ dưới giếng mức lên, cũng không có nhìn thấy hoa hồng Hoa hồng thần kỳ này như thế nào đến?

Chu Lợi Dịch quay đầu nhìn xung quanh, chung quanh không một bóng người, tuyết ứng đi sẵn còn chưa trở về. Trong khu rừng rậm hẻo lánh vắng vẻ chỉ có một mình cậu, còn có ánh mặt trời vô cùng rực rỡ chói mắt từ bầu trời chiếu xuống.

Hoa hồng này không thể là ánh mặt trời thả trong nước đưa đến cho cậu đi Chu Lợi Dịch khẽ nâng khoe miệng, không suy nghĩ xem hoa hồng như thế nào đến, đem hoa hồng xanh biếc đặt ở trước mũi ngửi.

Thật thơm Mùi hoa này rất đặc biệt, là mùi hương chưa từng ngửi qua, vô cùng vô cùng thơm. Tuy nồng mà không tục, cậu rất thích.

Chu Lợi Dịch tắm rửa sạch sẽ thân thể xong, liền đem khô giáp đặt ở bên cạnh mặc vào, cũng không có lập tức hồi quân doanh mà là ngồi ở trên cỏ, khó có được nửa ngày nhàn nhã, cậu muốn đàn một hồi, đã lâu rồi cậu không đánh đàn.

Chỉ thấy Chu Lợi Dịch lấy ra một thụ cầm bạch kim xinh đẹp, phía trên cần ngọc bích, bảy dây đàn dùng chỉ vàng làm thành, Chu Lợi Dịch tuy là đại quốc thái tử, nhưng luôn luôn tiết kiệm, vật phẩm bên người quý nhất chỉ có cây thụ cầm này, cây thụ cầm này là phụ vương cậu – Tô Tác Khố hoàng đế ban cho.

Ngón tay thon dài gầy gầy cầm huyền màu vàng, cầm huyền như có linh khí tiếng ca tuyệt vời lập tức vang lên. Làm cho thiên địa vạn vật đều mất đi màu sắc.

Âm nhạc trong veo tuyệt vời, mê hoặc lòng người khó có thể tưởng tượng là từ bàn tay nhân loại tấu ra, cho dù là âm nhạc do các vị thần trên trời cũng đàn không ra nhạc khúc tuyệt vời như thế.

Chu Lợi Dịch rất yêu thích đàn thụ cầm, nhưng cậu không đánh đàn trước mặt người khác, lúc cậu chỉ có một mình mới có thể đàn thụ cầm.

Làm một thái tử đại quốc, một thánh đức thái tử ưu tú hoàn mỹ, không có một khuyết điểm, được nhân dân cả nước kính yêu, áp lực đối với cậu vượt quá thường nhân có thể tưởng tượng. Cho nên có khi cậu sẽ trốn đi, một mình đánh đàn giảm bớt áp lực, đây là sở thích duy nhất của cậu.

Xa xa truyền đến một tiếng ứng kêu quen thuộc, tuyết ứng vẫn còn đi sẵn nghe thấy tiếng đàn của chủ nhân, lập tức liền bay về, tuyết ứng thích nhất tiếng thụ cầm của Chu Lợi Dịch, Chu Lợi Dịch đàn thật sự rất hay, ngay cả động vật cũng sẽ bị mê hoặc...

Tuyết ứng rất nhanh bay đến trên vai Chu Lợi Dịch, đồng thời trong rừng sâu còn chạy tới rất nhiều tiểu động vật, tất cả chúng nó đều vây quanh Chu Lợi Dịch, đều là bị tiếng đàn Chu Lợi Dịch hấp dẫn tới.

Chu Lợi Dịch thần nhiên mỉm cười, tiếp tục đánh đàn, cậu tuy rằng không thích trước mặt người khác đánh đàn, bất quá trước mặt động vật tấu đàn lại tuyệt không để ý.

Hình ảnh kia tuyệt đẹp tựa như một bức tranh, tuyết thể mỹ nam tử tuần mỹ thanh tú thần nhiên ngồi giữa núi rừng, đắm chìm dưới ánh mặt trời ấm áp, cậu chơi đàn giữa muôn thú, biết bao thoải mái nhàn nhã, quả thực đẹp không nói nên lời.

Chu Lợi Dịch ở trong rừng rậm đàn một khúc lại một khúc nhạc tuyệt vời động lòng người, làm cho người nghe, tiểu động vật khả ái như si như túy... Không, còn có một người nghe, chính là ánh dương quang vẫn đi theo Chu Lợi Dịch.

Ánh mặt trời tựa hồ cũng có thể nghe hiểu tiếng đàn của Chu Lợi Dịch, ánh sáng càng ngày càng nóng bỏng, làm hoa hồng xanh biếc sáng lấp lánh ở bên cạnh như sáng lên, như ngọn lửa màu đỏ đang bốc cháy dưới thái dương.

Hoa hồng luôn luôn tượng trưng cho tình yêu, lục sắc đại biểu cho màu sắc ánh mắt Chu Lợi Dịch, màu đỏ là ý tứ lửa nóng, hoa hồng xanh biếc tỏa sáng màu đỏ đại biểu nhiệt tình như lửa bên cạnh Chu Lợi Dịch.

Từ ngày đó ở rừng sâu tắm rửa, Chu Lợi Dịch mỗi ngày đều đã nhận được một bông hoa hồng xanh biếc tỏa sáng màu đỏ như lửa, nhưng rất kỳ quái, đều không nhìn thấy người đưa hoa.

Mỗi khi Chu Lợi Dịch phát hiện hoa hồng xanh biếc, chỉ có ánh mặt trời, lại nhìn không thấy một bóng người, hoàn toàn không biết là ai mỗi ngày tặng hoa.

Chu Lợi Dịch vô cùng nghi hoặc, từng âm thầm quan sát là ai lặng lẽ tặng hoa cho cậu, nhưng vô luận Chu Lợi Dịch chú ý như thế nào thì hoa hồng vẫn vô thanh vô tức xuất hiện, tựa như đột nhiên biến ra vậy.

Đương nhiên hoa hồng tuyệt đối không thể có thể từ trong không khí biến ra, khẳng định là có người âm thầm tặng cậu, chỉ là người này không muốn xuất hiện trước mặt cậu.

Tuy rằng Chu Lợi Dịch tra không ra người thần bí vẫn vụng trộm tặng hoa cho cậu là ai, bất quá Chu Lợi Dịch phát hiện một manh mối quan trọng, hoa hồng đều là ban ngày xuất hiện, cũng không ở ban đêm đưa tới. Hơn nữa hoa hồng chỉ xuất hiện khi cậu một mình, còn có..... Ánh mặt trời.

Chẳng lẽ hoa hồng là ánh mặt trời tặng? Nhưng ánh mặt trời như thế nào có khả năng tặng hoa hồng?

Chu Lợi Dịch còn phát hiện một sự kiện, hoa hồng xanh biếc thế nhưng không héo tàn, đóa hoa bình thường vài ngày liền héo tàn, nhưng hoa hồng xanh thần bí sẽ không.

Hoa hồng xanh tựa như bất tử, vô luận qua thời gian dài hơn cũng không héo tàn, vĩnh viễn kiều diễm xinh đẹp như vậy. Điều này chứng minh hoa hồng xanh không phải vật của thế gian, hẳn là hoa của thiên giới.

Nhưng nếu hoa hồng xanh là vật của thiên giới, người tặng hoa hồng xanh kia chẳng phải là thần sao?

Nhưng theo hiểu biết về các vị thần trên thiên giới của Chu Lợi Dịch, thần làm sao lại tặng hoa hồng cho cậu, tán tỉnh cậu? Chẳng lẽ là vị nữ thần nào đó trên trời yêu Chu Lợi Dịch?

Chuyện này cũng không phải không có khả năng, Chu Lợi Dịch tuấn mỹ bất phàm, tao nhã, là siêu cấp mỹ nam tử hiếm có, hơn nữa văn võ song toàn, trên người không có một khuyết điểm. Nam tử như vậy có người nữ nhân nào không thích, bao gồm cả thần.

Chu Lợi Dịch tuy rằng rất tò mò người thần bí mỗi ngày tặng hoa hồng xanh cho cậu là ai, bất quá nếu đối phương không muốn hiện thân, vậy thuận theo tự nhiên thôi.

Chu Lợi Dịch mang theo quân đội ở ngoài Hi Tái Nhĩ thành đợi hơn nửa tháng, chờ vết thương của thiếu thành chủ Hi Tái Nhĩ thành tốt lên liền thay mặt Tô Tác Khố để quốc chính thức bổ nhiệm thiếu thành chủ Hi Tái Nhĩ thành làm tân thành chủ, còn hứa hẹn Tô Tác Khố để quốc sẽ hỗ trợ toàn lực cho việc xây dựng lại Hi Tái Nhĩ thành.

Ngoài ra, Tô Tác Khố để quốc còn có thể bảo hộ Hi Tái Nhĩ thành an toàn, nếu Hi Tái Nhĩ thành gặp nguy hiểm bất cứ lúc nào cũng có thể xin Tô Tác Khố để quốc giúp đỡ, Tô Tác Khố để quốc sẽ lập tức vô điều kiện xuất binh giúp Hi Tái Nhĩ thành.

Thiếu thành chủ và dân chúng Hi Tái Nhĩ thành đương nhiên vô cùng cảm kích Chu Lợi Dịch, hoàn toàn bị vị “Thánh đức thái tử” này chinh phục, thiếu thành chủ nhiều lần hướng Chu Lợi Dịch quỳ xuống nói lời cảm tạ, cảm tạ cậu đối với Hi Tái Nhĩ thành vô tư trợ giúp, càng tỏ vẻ sẽ vĩnh viễn trung thành với Tô Tác Khố để quốc.

Cái gọi là nhân giả vô địch, Chu lợi dịch không uống một binh một tốt liền thắng được nhân tâm của toàn bộ người dân Hi Tái Nhĩ và toàn bộ đại lục, so với nhân cơ hội chiếm lĩnh Hi Tái Nhĩ thành, làm cho người Hi Tái Nhĩ oán hận và làm cho toàn bộ đại lục khinh bỉ cao minh hơn nhiều.

Được tin Chu Lợi Dịch khải hoàn trở về, toàn bộ Tô Tác Khố đều sôi trào, cả nước vui mừng. Nhất là người dân thủ đô Tô Tác Khố cao hứng một đêm chưa ngủ, dân chúng toàn thành suốt đêm chuẩn bị nghi thức hoan nghênh long trọng, hoan nghênh Chu Lợi Dịch thắng lợi trở về.

Trời còn chưa sáng, hoàng đế và hoàng hậu Tô Tác Khố liền dẫn đầu tất cả đại thần cùng dân chúng toàn thành, ở ngoài thành chờ Chu Lợi Dịch và quân đội Tô Tác Khố.

Bình minh, mặt trời mọc lên từ phương đông, khi ánh mặt trời đầu tiên chiếu lên mặt đất, mọi người ở ngoài thành chờ đã lâu rồi chợt nhìn thấy thân ảnh chói mắt kia giống như một vị thần ở dưới ánh mặt trời xuất hiện, mọi người lập tức hoan hô vang dậy.

Trước đó đã chuẩn bị sẵn câu lúc này thả đầy bầu trời, chuông đồng vang lên “thanh âm khái hoàn” ưu mỹ vô cùng, đây là phong tục Tô Tác Khố đặc biệt đãi ngộ với anh hùng.

Chu Lợi Dịch-Khố Hãn một thân ngân giáp, cười tuấn mã cao lớn đi đầu đội quân. Ở trong tiếng hoan hô chậm rãi đi về phía trước, thỉnh thoảng hướng dẫn chúng nhẹ nhàng phát tay, trên khuôn mặt tuấn dật hoàn mỹ vẫn duy trì nụ cười thản nhiên, lục mâu cao quý như phẩm thúy bình tĩnh vô ba, hoàn toàn không có nửa điểm kích động.

Chu Lợi Dịch trời sinh tính lạnh nhạt, tính cách luôn luôn vân đạm phong khinh, vô luận phát sinh chuyện gì đều rất khó làm cho cảm xúc của cậu dao động, này không biết là tốt hay xấu.

Bất quá Chu Lợi Dịch cao quý tuấn mỹ, tao nhã ôn hòa, làm cho tất cả nữ nhân đều điên cuồng. Từ cụ bà hơn bảy mươi tuổi, em bé dưới ba tuổi, vô luận quý tộc hay là thường dân, toàn bộ điên cuồng mà đối Chu Lợi Dịch thét chói tai, cầm hoa hồng trong tay hướng Chu Lợi Dịch ném.

“Thái tử điện hạ, ta yêu người”

“Thánh đức thái tử, ta yêu người”

“Điện hạ, ta muốn gả cho người”

Chu Lợi Dịch vẫn là thần tượng của toàn bộ người Tô Tác Khố, càng là đối tượng tất cả nữ nhân muốn gả, toàn bộ nữ nhân Tô Tác Khố chỉ cần có thể đứng ở bên người Chu Lợi Dịch hầu hạ đã là vinh hạnh. Cho dù không thể làm phi tử của cậu, chỉ cần có thể làm tỷ nữ của cậu bọn họ cũng cảm thấy mỹ mãn.

Mà hướng Chu Lợi Dịch tặng hoa hồng còn có nghĩa là hướng cậu tỏ tình, đây là truyền thống Tô Tác Khố, chỉ cần Chu Lợi Dịch tiếp nhận hoa hồng của ai, người kia lập tức là có thể trở thành người yêu của Chu Lợi Dịch, còn có cơ hội trở thành phi tử của cậu.

Nhìn Chu Lợi Dịch được nữ nhân hoan nghênh mê luyến như thế, nam nhân trong đội quân đều hâm mộ vô cùng, bất quá trong mắt Chu Lợi Dịch như cũ không có nửa điểm kích động gợn sóng, vẫn chỉ mỉm cười với những nữ nhân này.

Tươi cười ôn hòa xinh đẹp làm cho các nữ nhân càng điên cuồng, bọn họ tất cả đều khẩn trương nhìn Chu Lợi Dịch, hy vọng cậu có thể nhận lấy hoa hồng của mình, nhưng các nàng rất nhanh liền thất vọng.

Đột nhiên, không biết nơi nào ném đến hoa hồng xanh đặc biệt vô cùng xinh đẹp vẫn đang tỏa sáng, Chu Lợi Dịch thể nhưng đưa tay bắt lấy hoa hồng xanh biếc.

Nhìn hoa hồng xanh biếc, lục mâu xinh đẹp lấp lánh, không nghĩ tới người thần bí kia cũng đến đây tặng hoa cho cậu.

Tư thế tao nhã cầm hoa hồng xanh biếc ở trước mũi nhẹ nhàng ngửi, khoe miệng khẽ nhếch, vẫn là hương thơm ngọt ngào như vậy, làm người ta say mê, Chu Lợi Dịch đem hoa hồng xanh gài trước ngực.

Thấy thế, trên mặt toàn bộ nữ nhân liền thoáng qua thất vọng, lập tức nhìn xung quanh bốn phía muốn tìm kiếm người ném hoa hồng xanh biếc kia, nữ nhân bị thái tử điện hạ nhìn trúng. Nhưng rất kỳ quái, vô luận bọn họ tìm như thế nào, cũng tìm không thấy nữ nhân ném hoa hồng xanh kia.

Chu Lợi Dịch ở trong tiếng hoan hô của mọi người đi tới trước mặt hoàng đế và hoàng hậu Tô Tác Khố, xuống ngựa quỳ gối trước mặt hoàng đế và hoàng hậu, tao nhã mỉm cười nói:

– Phụ hoàng, mẫu hậu, nhi thần đã trở về

– Thái tử, hoan nghênh con trở về

Tô Tác Khố hoàng đế Á Nặc Đốn lập tức nâng nhi tử dậy, trên khuôn mặt uy nghiêm khôn khéo có chút bình thường già nua tràn đầy tươi cười, trong mắt tràn đầy tự hào cùng kiêu ngạo.

Nhi tử này thật sự quá ưu tú hoàn mỹ, nhất cử nhất động chói mắt tựa như thần, nhi tử là niềm kiêu hãnh lớn nhất đời này của ông, là bảo bối thần ban cho ông.

– Chu Lợi Dịch, con rốt cục đã trở lại, mẫu hậu mỗi ngày đều ngóng trông con sớm trở về

Một bên hoàng hậu nhìn nhi tử, nước mắt đã muốn trào quanh lục mâu xinh đẹp.

Chu Lợi Dịch có thể tuấn mỹ xuất sắc như thế, hoàn toàn là vì di truyền dung mạo tuyệt sắc của hoàng hậu, hoàng hậu mặc dù đã qua tuổi bốn mươi, lại vẫn xinh đẹp tuyệt trần.

Nguyên bản bà chỉ là một nữ nhi của một quý tộc nhỏ, bằng thân phận đó căn bản không có khả năng trở thành hoàng hậu đại quốc An Lỗ Đặc, nhưng bởi vì mỹ mạo của bà làm cho hoàng đế không để ý phản đối của mọi người lập bà làm hậu.

– Thái tử, thủ cấp Gia Nạp Đặc đâu? Tế tự nơi đó đã sớm chuẩn bị tốt, chúng ta phải nhanh đem thủ cấp Gia Nạp Đặc hiến cho Thần Hậu.

Á Nặc Đốn có chút lo lắng hỏi, trong mắt hiện lên một tia hưng phấn.

Ông để cho nhi tử mình thương yêu nhất mạo hiểm đi vào nguy hiểm lớn như vậy tấn công thủ nhân binh đoàn, giết ma thú, vì muốn đem thủ cấp Gia Nạp Đặc hiến cho Thần Hậu, đoạt được sủng ái của Thần Hậu, dẫu bại đối thủ cả đời ông là An Lỗ Đặc vương.

Ông muốn cho An Lỗ Đặc vương cùng toàn bộ người dân An Lỗ Đặc nhìn xem, ông – Tô Tác Khố hoàng đế và người dân Tô Tác Khố cũng có thể có được Thần Hậu thưởng thức và sủng ái, sủng ái của Thần Hậu không phải chỉ thuộc về người An Lỗ Đặc.

– Thỉnh phụ hoàng yên tâm, thủ cấp Gia Nạp Đặc ở phía sau.

Chu Lợi Dịch xoay người chỉ vào phía sau, Á Nặc Đốn và mọi người lập tức nhìn thấy vài binh lính nâng một cái đầu thú cực đại đáng sợ hướng nơi này đi tới, đúng là thủ cấp của ma thú Gia Nạp Đặc.

Mọi người lại kịch liệt hoan hô, trên mặt Á Nặc Đốn lộ ra tươi cười vừa lòng, ma thú Gia Nạp Đặc là mãnh thú nổi danh trên đại lục, thường xuyên hại người, từng có không ít anh hùng nổi tiếng đại lục muốn vì dân trừ hại, nhưng kết quả đều bị Gia Nạp Đặc ăn thịt, chỉ có con ông thành công

Chỉ cần có Chu lợi dịch, Tô Tác Khố bọn họ không gì không làm được, ông tin tưởng vững chắc Tô Tác Khố sẽ vượt trội hơn An Lỗ Đặc, thậm chí sẽ nuốt trọn An Lỗ Đặc.....

Nhìn mắt phụ hoàng vô cùng kích động và hưng phấn, Chu Lợi Dịch chỉ cười nhẹ, khó trách phụ hoàng cao hứng như thế. Phụ hoàng là người sủng ái Thần Hậu điên cuồng nhất, có thể được Thần Hậu liếc mắt, là mục tiêu cả đời ông

Bất quá cậu đối với sủng ái của Thần Hậu lại không chút hứng thú, lần này lại tự thân mang binh tấn công Gia Nạp Đặc là vì sợ Gia Nạp Đặc chiếm lĩnh Hi Tái Nhĩ thành xong sẽ mang thủ nhân binh đoàn xâm lược Tô Tác Khố, giết hại người dân Tô Tác Khố. Hơn nữa cậu xác thực rất muốn giải cứu người Hi Tái Nhĩ, giết Gia Nạp Đặc vì dân trừ hại.....

Á Nặc Đốn cao hứng dẫn đầu mọi người đi xuống thần miếu cung phụng Thần Hậu, thần miếu to lớn đồ sộ, trang nghiêm thần thánh thờ phụng một bức tượng nữ thần to lớn lại xinh đẹp vô cùng. Đó chính là nữ nhân xinh đẹp nhất tam giới, được toàn bộ đại lục sùng bái kính sợ nhất.

Bức tượng Thần Hậu to lớn là dùng bảo thạch trân quý nhất Tô Tác Khố “nguyệt lượng thạch” (4 tạc thành, bởi vì sử dụng “nguyệt lượng thạch” tạc thành, tượng thần chẳng những ban ngày sắc ngọc long lánh, mà ở buổi tối cũng có thể phát ra ánh sáng giống ánh trăng, chiếu sáng toàn bộ thần miếu.

Đại Tế Ti Tô Tác Khố đã ở thần miếu chuẩn bị rất lâu, Á Nặc Đốn và Chu Lợi Dịch vừa đến, liền lập tức bắt đầu tế tự. Binh lính dựa theo Đại Tế Ti chỉ thị, đem đầu thú Gia Nạp Đặc đặt trước tượng Thần Hậu, sau đó Đại Tế Ti bắt đầu niệm tế tự chú văn.....

Rất nhanh Đại Tế Ti liền kích động vạn phần hướng hoàng đế bẩm báo:

– Chúc mừng bệ hạ, Thần Hậu vô cùng cao hứng, khích lệ bệ hạ và thái tử điện hạ làm tốt lắm. Thần Hậu vì thưởng cho Tô Tác Khố chúng ta đối với Thần Hậu trung thành, chẳng những làm cho Tô Tác Khố chúng ta trong ba năm đều mưa thuận gió hoà, vận mệnh quốc gia hưng thịnh, còn đặc biệt cho phép hoàng thất Tô Tác Khố có thể phái một người đi thiên giới du ngoạn một tháng.

Nghe vậy, mọi người quỳ gối trong đại thần điện lập tức cao hứng hoan hô, cảm tạ ân đức Thần Hậu, mà Á Nặc Đồn lại hưng phấn thiếu chút nữa bị sốc.

Mấy chục năm qua, rốt cục ông cũng đợi được ngày này, Thần Hậu rốt cục tán thưởng ông Thần Hậu lần đầu tiên ân sủng con dân Tô Tác Khố, quan trọng nhất là Thần Hậu còn cho phép hoàng thất bọn họ có thể phái một người đi thiên giới du ngoạn, đây là vinh dự cỡ nào.

Ngay cả đối thủ một mất một còn của ông An Lỗ Đặc vương cũng chưa bao giờ được mời đi thiên giới, rốt cục ông thắng An Lỗ Đặc vương Chỉ là..... Lần này cơ hội có thể đi thiên giới du ngoạn, hai phụ tử bọn họ rất cuộc nên cho ai.....

Ông vẫn hy vọng sinh thời có thể nhìn thấy Thần Hậu một lần, đi thiên giới Thần Hậu khẳng định sẽ tiếp kiến ông, ông có thể thực hiện nguyện vọng này. Nhưng lần này công lao tất cả đều là nhi tử. Nên cho nhi tử đi thiên giới du ngoạn mới đúng.....

– Chúc mừng phụ hoàng, người rốt cục có thể đi thiên giới gặp Thần Hậu

Chu Lợi Định đương nhiên biết phiền não của phụ thân, không đợi phụ thân mở miệng đã quan tâm cười nói, đem cơ hội đi thiên giới cho phụ thân.

Cậu đối với thiên giới không hề hứng thú, quan trọng là cậu phải ở lại Tô Tác Khố, để đề phòng Tà Thần Ốc Lệ Ti sẽ đến trả thù bất cứ lúc nào.

Không giống những người khác bị vui sướng làm choáng váng đầu óc, Chu Lợi Định vẫn rất lãnh tĩnh. Tuy rằng lần này bọn họ đứng là trước mặt Thần Hậu lập công lớn, được đến Thần Hậu tán thưởng, nhưng bọn họ cũng vì chính mình chọc đến thiên đại phiền toái.

Cậu giết ái tướng tâm phúc của Ốc Lệ Ti, tiêu diệt thú nhân binh đoàn, Ốc Lệ Ti tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho cậu và Tô Tác Khố. Bất quá..... Lục mâu hiện lên ý cười tự tin kiên định, cậu nhất định sẽ bảo vệ tốt Tô Tác Khố

Ở nơi tối tăm lạnh lẽo nhất Ma giới, có một nơi kêu “Không giới” là một vùng đất hư vô, “Không giới” giống như tên gọi, là một thế giới hư vô trống rỗng, cái gì cũng không có.

“Không giới” Là vũ trụ hoang vắng kinh khủng nhất, chỉ có tội thần phạm vào trọng tội mới bị đày đến nơi đây, chủ nhân “Không giới” là Tà Thần Ốc Lệ Ti, ác thần tà ác tàn nhẫn nhất trên đời.

Ốc Lệ Ti nguyên bản là thê tử Thần Vương, là Thần Hậu đầu tiên vạn người sùng bái kính ngưỡng, ôn nhu thiện lương, nhân ái vô cùng, tất cả các vị thần và mọi người kính yêu. Nhưng không biết vì cái gì, đột nhiên có một ngày phát điên, mất đi lý trí, giết chết thần và người, trở nên hung tàn vô cùng

Thần Vương tức giận, tự mình xuất thủ đã bại Ốc Lệ Ti, hủy bỏ phong hào Thần Hậu của bà ta, đem bà ta trục xuất đến “Không giới”, càng hạ phong ấn thật mạnh, làm cho bà ta vĩnh viễn không thể ly khai “Không giới”.

Ốc Lệ Ti tuy rằng bị nhốt ở “Không giới” nhưng không cam lòng vĩnh viễn bị nhốt tại “Không giới”, dựa vào pháp lực cường đại, dùng *** thần thống trị một đám Tà Thần và ma thú, để cho bọn chúng làm ác hại người.

Thần Vương tuy rằng muốn xử trí Ốc Lệ Ti lại không thể, vì tuy rằng Ốc Lệ Ti không có cách nào mở ra phong ấn Thần vương đã hạ, dựa vào thủ hạ trợ giúp, lại đem “Không giới” chuyển dời đến Ma giới, làm cho chúng thần khó có thể tiến vào, càng miễn bàn đến giết chết bà ta, chỉ có thể mặc bà ta làm ác.....

– Người nói cái gì?

“Không giới” Hắc ám khủng bố, đột nhiên truyền ra một tiếng rống giận đáng sợ, làm cho cả “Không giới” hư vô khẽ chấn động.

– Hồi bẩm Tà Hậu, người kia vẫn đi theo Chu Lợi Dịch- Khố Hãn, làm cho tiểu nhân không thể hạ thủ giết Chu Lợi Dịch- Khố Hãn, thỉnh Tà Hậu tha lỗi

Một giọng nam có chút thô ráp khiếp đảm trả lời, có thể nghe ra hần hơi run rẩy, hần tựa hồ rất sợ hãi Tà Hậu.

– Thật là tiểu tiện chủng đáng chết vì cái gì đi theo Chu Lợi Dịch- Khố Hãn?

Thanh âm làm cho người ta rợn cả tóc gáy lộ ra nghi hoặc rõ ràng.

– Tiểu nhân cũng không biết, nhưng người kia mỗi ngày đều đưa hoa hồng tặng Chu Lợi Dịch-Khố Hãn, tựa hồ là yêu Chu Lợi Dịch- Khố Hãn.

– Người kia yêu Chu Lợi Dịch- Khố Hãn? Nhưng Chu Lợi Dịch- Khố Hãn là nam Quả nhiên là nhi tử của tiện nhân kia, đều thích nam nhân, đều là biến thái

Tà Hậu the thé rít lên, theo sau khinh bỉ vô cùng nổi giận mắng.

Các thủ hạ bị bắt ngờ không dám nói lời nào, Tà Hậu một lát sau lại mở miệng mắng:

– Một ngày nào đó ta nhất định phải đem tiện nhân kia và các con của y toàn bộ xé thành từng mảnh nhỏ, đoạt lại hết thấy những gì bổn hậu đã mất đi

Tà Hậu hận nghiêng răng nghiêng lợi, xem ra bà ta đối với trong miệng “tiện nhân kia” và các con của y là vô cùng oán hận.

– Thỉnh Tà Hậu yên tâm, tiểu nhân nhất định sẽ giúp Tà Hậu đoạt lại thiên giới, giết chết Thần Hậu và các con của y, vì Tà Hậu báo thù

Thủ hạ của Tà Hậu vội vàng dùng thanh âm có chút khó nghe nói.

– Người quay về Tô Tác Khố tiếp tục theo dõi Chu Lợi Dịch-Khố Hãn và tiểu tiện chủng kia, nhất định phải tìm cơ hội giết chết bọn họ, nhất là Chu Lợi Dịch- Khố Hãn. Hần dám giết Gia Nạp Đặc, tiêu diệt thú nhân binh đoàn bổn hậu yêu quý, bổn hậu nhất định phải lấy mạng chó hần, phá hủy toàn bộ Tô Tác Khố

– Tuân mệnh

Nghiêm túc ngồi trong ngự thư phòng, Chu Lợi Dịch đang bề bộn đại sự thay mặt phụ thân đi thiên giới du ngoạn phê duyệt tấu chương. Sau khi Tô Tác Khố hoàng đế đi thiên giới, liền để cho Chu Lợi Dịch giám quốc, cho nên Chu Lợi Dịch mỗi ngày đều vô cùng bận rộn.

Bất quá bởi vì Chu Lợi Dịch trước kia vẫn hỗ trợ Tô Tác Khố hoàng đế xử lý triều chính, khi Tô Tác Khố hoàng đế bị bệnh cậu liền thay phụ thân giám quốc, cho nên cậu đối chuyện này rất quen thuộc, đem quốc gia thống trị gọn gàng ngăn nắp, làm cho tất cả các đại thần khen ngợi không ngớt.

Hôm nay phê xong toàn bộ tấu chương, có chút mệt mỏi Chu Lợi Dịch nhẹ nhàng gấp một cái, bởi vì phải đề phòng Tà Thần Ốc Lệ Ti trả thù, một đêm cậu cũng không ngủ bố trí nghiêm cẩn. Buổi sáng lâm triều xong cậu lại luôn luôn tại ngự thư phòng phê duyệt tấu chương, thật sự có chút mệt nhọc

Thân thể ngã về phía sau thoải mái tựa vào lưng ghế, lực mâu nhìn về phía hoa hồng xanh biếc đặt trên bàn hồng quang lấp lánh, xinh đẹp vô cùng, môi khẽ cười, lộ ra một nụ cười như gió xuân ôn nhu ấm áp.

Đây là hoa hồng xanh hôm nay đưa tới, trời vừa sáng đã để lại trên bàn của cậu, phía trên còn đọng vài giọt sương, hình như là vừa hái xuống.

Sau khi trở lại Tô Tác Khố, người thân bí kia vẫn như cũ mỗi ngày không ngừng tặng hoa hồng cho cậu, cũng không gián đoạn, làm cho cậu cũng bắt đầu tò mò nhìn không được muốn biết người thân bí này là ai

Vươn tay lấy đóa hồng xanh, ngửi mùi hoa đặc biệt này đã muốn quen thuộc, khóe miệng ý cười càng sâu. Cậu càng ngày càng thích mùi hoa kỳ lạ này, luôn làm cho cậu nhìn không được say mê.....

Hương thơm ngọt ngào dị thường có tác dụng an thần, làm cho Chu Lợi Định mệt mỏi càng muốn ngủ. Lòng mi giống hai cây quạt nâu xinh đẹp nhẹ nhàng khép lại.....

Nhàn nhã sau giờ ngủ, vốn cũng rất thích hợp cho giấc ngủ trưa, hướng chi hôm nay thái dương so với ngày hôm qua càng thêm nóng như lửa, sắp đem toàn bộ vùng đất thiêu đốt, làm cho người ta buồn ngủ.

Nói cũng kỳ quái, Tô Tác Khổ ở phương bắc, trời đất giá lạnh ẩm ướt, vừa đến mùa thu liền mưa dầm kéo dài, rất khó nhìn thấy thái dương. Nhưng gần đây thời tiết Tô Tác Khổ lại khác thường, mỗi ngày đều thấy thái dương, toàn bộ người dân Tô Tác Khổ cho rằng đây là Thần Hậu ban ân. Nhưng thật sự là như vậy sao?

Bất quá dương quang màu vàng thật sự rất đẹp, ánh sáng giống như vàng chói mắt sáng lạn đem ngự thư phòng từng góc đều bao phủ, thật giống như một bàn tay to màu vàng ôn nhu đem toàn bộ ngự thư phòng bao trong lòng bàn tay.

Chu Lợi Định được bao phủ trong ánh mặt trời, cảm giác toàn thân giống bị ánh mặt trời hòa tan, cực kỳ thoải mái.

Chu Lợi Định chưa từng có cảm giác thoải mái giống như hiện tại, dương quang tươi đẹp nóng chảy giống hai cánh tay ôn nhu nhiệt tình vô cùng vuốt ve toàn thân, làm cho cậu thoải mái không nói nên lời, thoải mái làm cho cậu trong lòng nảy sinh ra tình cảm khác thường.....

Nguyên lai Chu Lợi Định cũng không thật sự ngủ, cậu chỉ nhắm mắt dưỡng thần. Cậu còn có rất nhiều quốc gia đại sự cần xử lý, cũng không đủ thời gian cho giấc ngủ trưa, chỉ có thể nghỉ ngơi một chút.

Bất quá cậu thực thích loại cảm giác ngủ dưới ánh mặt trời này, cảm giác toàn thân được ánh mặt trời ấm áp vừa nóng bỏng bao quanh, loại cảm giác này tuyệt vời cực kỳ, rốt cuộc có bao nhiêu tuyệt vời lại không thể hình dung cụ thể.

Không biết là có phải cậu quá nhạy cảm hay không, cậu luôn cảm thấy ánh mặt trời gần đây và trước kia không giống nhau, trước kia ánh mặt trời quanh cậu chưa từng có cảm giác đặc biệt, nhưng gần đây ánh mặt trời luôn làm cho cậu có loại cảm giác kỳ diệu. Cậu luôn cảm thấy gần đây ánh mặt trời..... như có sự sống Cậu cũng không biết chính mình vì sao lại có loại cảm giác này.....

Bỗng nhiên, ngoài cửa sổ nổi lên một trận gió, tấu chương đặt trên bàn lập tức bị thổi bay, mỗi nơi một cái.

Thính giác Chu Lợi Định dị thường mẫn cảm, tuy rằng nhắm mắt lại nhưng cậu lập tức biết tấu chương trên bàn bị thổi bay. Nhưng ánh mặt trời thật sự quá thư thái làm cho cậu hoàn toàn không muốn động, để lát nữa kêu thị nữ tiến vào dọn tấu chương là được.....

Chu Lợi Định vốn định tiếp tục nhắm mắt lại hưởng thụ cảm giác tắm nắng thoải mái vô cùng, nhưng ngoài cửa lại truyền đến thanh âm thị vệ:

– Điện hạ, tài chính đại thần cầu kiến ”

Chu Lợi Định không thể không mở mắt, vừa muốn mở miệng để cho thị vệ mời tài chính đại thần tiến vào, lại bị việc trước mắt làm kinh sợ.

Nguyên bản tấu chương hẳn là bị gió thổi tứ tán khắp nơi giờ phút này toàn bộ lại quy củ đặt ở trên bàn, thậm chí còn nguyên vị trí ban đầu..... Tại sao có thể như vậy?

Tuy rằng không thấy tận mắt, nhưng cậu dám khẳng định tấu chương vừa rồi bị gió thổi bay, tấu chương tuyệt đối không thể tự mình chạy về trên bàn. Chỉ có một khả năng, tấu chương là được người nhặt lên, trong phòng này ngoại trừ cậu còn có người khác.....

Nhưng là quét mắt nhìn lại, trong phòng này ngoại trừ cậu chỉ có ánh mặt trời. Hướng chi nếu trong phòng này có người lẩn trốn, cậu tuyệt đối không thể không phát hiện, hơn nữa người thường tuyệt đối không thể nhanh như vậy liền đem tấu chương nhặt lên xếp lại trên bàn, còn không phát ra một chút âm thanh Duy nhất chỉ có khả năng

Chu Lợi Định cầm lấy hoa hồng xanh biếc trong tay nhìn nhìn, lập tức nhìn về phía ánh mặt trời vô cùng xinh đẹp chói mắt kia, lục mâu hiện lên ý cười khác thường, đồng thời làm ra hành vi làm cho người ta chấn

động — Chu Lợi Dịch thể nhưng hôn ánh mặt trời trước mặt

Đúng vậy Chu Lợi Dịch nhẹ nhàng hôn ánh mặt trời trước mặt, tựa như hôn một người nào đó, vô cùng ôn nhu.....

Chuyện xảy ra lại làm người ta kinh ngạc, ánh mặt trời lập tức biến mất, mặt trời nháy mắt liền trốn sau đám mây. Bầu trời trong sáng vô cùng nhất thời trở nên âm u, rồi cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Khuôn mặt tuần dật của Chu Lợi Dịch chờ một chút, khoe miệng lập tức mỉm cười, thiếu chút nữa cười ra tiếng. Vậy là cậu đã đoán đúng, thật là thú vị

– Điện hạ Điện hạ Xin hỏi điện hạ có ở bên trong không?

Thị vệ ngoài cửa vẫn không thấy Chu Lợi Dịch đáp lại, sợ Chu Lợi Dịch xảy ra chuyện gì lo lắng lớn tiếng kêu lên. Thị vệ vốn định trực tiếp tiến vào nhưng lại không dám.

Chu Lợi Dịch lúc này mới lấy lại *** thần, nhớ tới tài chính đại thần muốn gặp cậu, lập tức nói:

– Cho tài chính đại thần tiến vào.

– Tuân lệnh, điện hạ

Nghe thấy âm thanh của cậu, thị vệ ngoài cửa rất cục thở dài nhẹ nhõm, lập tức thỉnh tài chính đại thần tiến vào ngự thư phòng..

(1 sinh thực khí: bộ phận ấy ấy của đàn ông (càng giải thích càng ko biết nói sao T^T

(2 hoa hồng lục sắc: hoa hong mau xanh la cay (16

(3 nguyệt lượng thạch: moonstone

4. Tình Yêu Không Có Ánh Sáng - Chương 3

Edit: Mèo Mập

Trong hoàng cung An Lỗ Đặc bao phủ ở một mảnh mây đen mù sương, ngoại trừ nguyên nhân người An Lỗ Đặc bọn họ luôn luôn khinh thường người Tô Tác Khố thì người Tô Tác Khố lại được Thần Hậu tán thưởng, hoàng đế Tô Tác Khố còn được mời đến thần giới du ngoạn, làm cho bọn họ uể oải còn có nguyên nhân quan trọng nhất là An Lỗ Đặc vương bị bệnh.

An Lỗ Đặc vương sau khi từ biên cảnh trở về, liền bệnh nặng không dậy nổi, tất cả ngự y đều thúc thủ vô sách. Tuy rằng An Lỗ Đặc vương hạ lệnh, không cho phép truyền ra ngoài ông bị bệnh, ông rất nhanh sẽ khỏe, nhưng trong vương cung mọi người vẫn cảm thấy vô cùng lo lắng.

Trong tấm cung An Lỗ Đặc không ngừng truyền đến tiếng thở nặng nề đáng sợ cùng tiếng ho khan, tấm cung to lớn chỉ có hai người, ho khan là do người nằm trên giường phát ra. Bởi vì cách tấm màn thật dày. Cho nên thấy không rõ tình trạng ông như thế nào, chỉ có thể nhìn thấy một bóng dáng mơ hồ.

– Bệ hạ có phải rất khó chịu không? Lão thần lập tức cho người kêu ngự y đến.

Lão giả quỳ gối bên ngoài màn giường lo lắng nói, xoay người muốn gọi thị vệ canh giữ ở bên ngoài lại bị người trên giường ngăn lại.

– Trát Lợi Lặc, đợi đã, đừng kêu ngự y.

– Nhưng là thân thể của bệ hạ....

– Trát Lợi Lặc, người hãy nghe ta nói, thời gian của ta không còn nhiều, ta có chuyện muốn nhờ người.... Khụ khụ khụ....

Trên giường bóng người nhẹ nhàng lắc đầu, nói còn chưa nói xong lại kịch liệt ho khan. Xem ra bệnh không nhẹ.

– Bệ hạ, vẫn là để lão thần kêu ngự y đến xem bệnh cho ngài đi.“

Tể tướng Trát Lợi Lặc của An Lỗ Đặc vội muốn chết, bệnh của bệ hạ so với trong tưởng tượng còn nghiêm trọng hơn, nhưng ông lại không có biện pháp gì, không thể làm gì cho bệ hạ mà ông kính yêu.

-Không cần, cơ thể của ta ta rõ nhất, ngự y không chữa khỏi Khụ khụ..

Người trên giường nghỉ ngơi một hồi, suy yếu nói.

- Trát Lợi Lặc, ta biết ta sắp chết, nhưng ta có rất nhiều chuyện không yên lòng, Mỹ Mỹ còn quá nhỏ, nó tuyệt đối không có biện pháp thống trị tốt An Lỗ Đặc, còn phải nhờ người phụ tá nó nhiều hơn Khụ khụ

- Xin bệ hạ yên tâm, lão thần nhất định sẽ phụ tá điện hạ ... Bệ hạ, ngài nhất định sẽ khỏe lại, Đại Tế Ti mỗi ngày đều vì ngài cầu phúc, ngài tuyệt đối không có việc gì ...

Trát Lợi Lặc lắc đầu. Thanh âm đã có chút suy yếu, tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, nhưng hẳn rất rõ ràng lần này bệ hạ thật sự sắp chết

- Khụ khụ.. Người để cho Đại Tế Ti nghỉ ngơi, ta còn có chuyện khác cho hắn làm... Khụ khụ.. Sau khi ta chết Tô Tác Khố nhất định sẽ nhân cơ hội xâm lược An Lỗ Đặc chúng ta, Thần Hậu hiện tại sủng ái bọn họ, sẽ không bảo hộ An Lỗ Đặc, đến lúc đó..... Khụ khụ khụ..... Mỹ Mỹ nhất định ứng phó không được.....

- Bệ hạ lo lắng chính là điều lão thần vẫn lo lắng, không biết bệ hạ có biện pháp nào?

Lão giả ở trong lòng nặng nề thở dài một hơi, nếu bệ hạ chết, An Lỗ Đặc liền tràn ngập nguy cơ.

Tô Tác Khố hoảng sợ đối với An Lỗ Đặc vẫn như hổ rình mồi, mà thái tử Tô Tác Khố Chu Lợi Dịch lại ưu tú vô cùng, so với hoàng đế Tô Tác Khố càng thêm đáng sợ. Trái lại quốc vương tương lai của bọn họ An Dịch Mỹ Áo vương tử..... Ai, không đề cập tới cũng được

Nếu bệ hạ đi về cõi tiên, phụ tử hoàng đế Tô Tác Khố đánh tới, An Lỗ Đặc bọn họ tuyệt đối sẽ mất nước

- Phải bảo vệ An Lỗ Đặc và Mỹ Mỹ an toàn, phải trừ bỏ Chu Lợi Dịch thái tử.....

Sau màn giường thanh âm suy yếu đột nhiên trở nên sắc bén âm ngoan.

Chu Lợi Dịch thái tử vừa chết, Tô Tác Khố tất nhiên sẽ đại loạn, hoàng đế Tô Tác Khố mất đi người thừa kế sẽ không rảnh tới xâm lược An Lỗ Đặc bọn họ.

- Ý của Bệ hạ rất hay, chỉ là Chu Lợi Dịch thái tử võ nghệ cao cường, hoàng cung Tô Tác Khố thủ vệ vô cùng sâm nghiêm, muốn phái thích khách đi ám sát cậu ta chỉ sợ rất khó

Trát Lợi Lặc sớm nghĩ tới muốn phái người đi giết họa lớn Chu Lợi Dịch này, nhưng suy nghĩ rất nhiều biện pháp ám sát đều không được.

- Không cần chúng ta xuống tay, Á Nặc Đốn hiện tại không phải đang ở thiên giới du ngoạn sao, chúng ta chỉ cần.....

An Lỗ Đặc vương nói vài câu vô cùng nhỏ giọng, chỉ có hắn và Trát Lợi Lặc trước giường có thể nghe được.

- Bệ hạ thật là diệu kế Á Nặc Đốn không biết bí mật kia, nhất định sẽ trúng kế, mà Chu Lợi Dịch thái tử hiếu thuận khẳng định sẽ cứu phụ hoàng, đến lúc đó bọn họ phụ tử nhất định phải chết, có thể toàn bộ thủ đô đế quốc Tô Tác Khố sẽ bị Thần Hậu giận dữ hủy diệt."

Trát Lợi Lặc nghe xong lập tức tán dương, trong mắt tràn ngập sùng bái.

Không hổ là bệ hạ, có thể nghĩ ra chủ ý tuyệt diệu như thế, nếu An Dịch Mỹ Áo vương tử có thể có một nửa thông minh tài trí của bệ hạ, ông và bệ hạ sẽ không cần lo lắng cho tương lai An Lỗ Đặc

- Người mau để cho Đại Tế Ti đi làm đi

An Lỗ Đặc vương mỉm cười, kế này thật sự quá độc, nếu không phải bệnh tình của ông nguy kịch, ông tuyệt đối sẽ không làm như vậy.

Nhưng vì bảo hộ nhi tử và quốc gia ông yêu quý, ông phải ngoan độc một chút, trước khi ông chết ông phải đem những kẻ có khả năng gây tổn hại cho nhi tử và quốc gia toàn bộ diệt trừ.....

- Tuân lệnh, bệ hạ Lão thần sẽ đi thông tri cho Đại Tế Ti, thỉnh bệ hạ yên tâm

Trát Lợi Lặc hướng An Lỗ Đặc vương thi lễ, lập tức rời khỏi cung điện.

Cung điện to như vậy nhất thời chỉ còn một mình An Lỗ Đặc quốc vương, An Lỗ Đặc quốc vương đau khổ vô cùng ho khan, xem ra ông thật sự sắp chết.

Nếu có thể, ông hy vọng mình đừng chết nhanh như vậy, nhi tử mới mười tám tuổi, tính cách lại đặc biệt tùy hứng kiêu căng, quan trọng nhất là hài tử kia hoàn toàn không có một chút tài năng. Sau khi mình chết, ông thật sự thực lo lắng nhi tử làm sao làm tốt An Lỗ Đặc quốc vương.....

“Khụ khụ..... Thân ái, cầu người cho ta thêm một chút thời gian, chờ ta đem sự tình an bài tốt, người lại đến đón ta..... Khụ khụ..... Mỹ Mỹ của chúng ta quá nhỏ, ta thật sự không yên lòng nó..... Khụ khụ khụ..... Khụ khụ.....”

Tô Tác Khổ hoàng đế đi thiên giới đã tám tháng, bởi vì Chu Lợi Định giám quốc, Tô Tác Khổ hết thấy bình thường. Chu Lợi Định vẫn lo lắng Tà Thần Ốc Lệ Ti xâm phạm, cả nước tiếp tục đắm chìm trong vui sướng.

Sau khi Chu Lợi Định thượng triều, vẫn giống ngày thường ở ngự thư phòng phê duyệt tấu chương, chỉ là Chu Lợi Định thoạt nhìn có chút lơ đãng, khuôn mặt tuần mỹ thanh dật có chút đắm chiêu suy nghĩ.

Lục mâu xinh đẹp thâm thúy giống đại dương từ tấu chương nâng lên, nhìn ra ngoài cửa sổ, trời vẫn mù mịt, âm u.

Đã năm ngày, từ ngày đó cậu hôn lên ánh mặt trời, sau đó mặt trời đột nhiên biến mất, Tô Tác Khổ đã năm ngày không nhìn thấy mặt trời, hoa hồng xanh cũng không đến nữa

Cậu không rõ ánh mặt trời vì cái gì đột nhiên biến mất, chẳng lẽ là bởi vì..... Thẹn thùng?

Ánh mặt trời bị cậu hôn, cho nên cảm thấy thẹn thùng muốn chạy trốn? Ngay cả mỗi ngày nhất định sẽ tặng hoa hồng xanh cũng không tặng?

Ánh mặt trời thật đúng là thẹn thùng Chu Lợi Định khẽ nhếch khóe môi.

Bất quá..... nụ cười lập tức biến mất, không biết là có phải gần đây đã có thói quen được ánh mặt trời chiếu rọi, đột nhiên nhìn không thấy ánh mặt trời, trong lòng luôn có chút bất an.

Tuyệt ứng hôm nay cũng có chút quái, từ buổi sáng đã bắt đầu kêu loạn, tuyệt ứng chưa từng như vậy. Động vật nhảy bén nhất, xem ra sắp xảy ra chuyện gì.....

Cũng không biết phụ hoàng ở thiên giới như thế nào? Có phải hết thấy đều thuận lợi hay không

– Điện hạ, Đại Tế Ti cầu kiến

Ngoài cửa truyền đến thanh âm thị vệ, làm cho Chu Lợi Định lấy lại *** thần.

– Cho hần vào

– Thái tử điện hạ, việc lớn không tốt

Đại Tế Ti tiến vào sau ngay cả hành lễ cũng quên, liền kinh hoảng vô cùng kêu lên.

– Xảy ra chuyện gì?

Chu Lợi Định mỉm cười hỏi. Cậu dự cảm khá chính xác, mới cảm thấy bất an Đại Tế Ti đã tới rồi.

– Hồi bẩm thái tử điện hạ, hoàng đế bệ hạ ở thiên giới đã gặp đại họa, hoàng đế bệ hạ không biết như thế nào chọc giận Thần Hậu, đã bị Thần Hậu giam lại.

Đại Tế Ti vội vàng bẩm báo, sắp vội muốn chết. Sau khi ông biết tin tức kinh người này, lập tức liền tới hoàng cung nói cho điện hạ.

Khuôn mặt tuần dật hoàn mỹ hiện lên một tia khiếp sợ, bất quá Chu Lợi Định rất nhanh liền khôi phục trấn định. Phụ hoàng ở thiên giới vẫn không truyền đến tin tức, cậu liền mơ hồ cảm thấy khả năng đã xảy ra chuyện

– Điện hạ, hiện tại làm sao?

Đại Tế Ti vô cùng lo lắng hỏi.

Thật vất vả bọn họ mới được Thần Hậu tán thưởng, hoàng đế bệ hạ còn có thể đến thiên giới du ngoạn, ai biết trời giáng họa, sự tình lại biến thành như vậy, lần này Tô Tác Khố bọn họ đại họa trước mắt.

– Đại Tế Ti không cần lo lắng, ta sẽ nghĩ biện pháp cứu phụ hoàng ra.

Chu Lợi Dịch trầm mặc một lát, lại lộ ra tươi cười ấm áp như gió xuân.

– Thỉnh Đại Tế Ti nghĩ biện pháp mang ta đi thiên giới, ta muốn gặp Thần Hậu, cầu xin bà thả phụ hoàng.

Làm một vương giả vĩ đại, quan trọng nhất là cho dù trời có sập xuống cũng không sợ, vô luận gặp bao nhiêu chuyện đều phải bình tĩnh, phải nhanh chóng nghĩ ra phương pháp xử lý tốt nhất.

– Điện hạ thật sự muốn đi thiên giới sao? Nếu Thần Hậu cũng đem điện hạ giam lại.....

Đại Tế Ti vẻ mặt lo lắng.

– Chỉ cần có thể cứu phụ hoàng ra, những chuyện khác không cần bận tâm.

Chu Lợi Dịch mỉm cười.

Hiện tại là tình huống này, cậu phải đi thiên giới gặp Thần Hậu phụ hoàng mới có đường sống. Thần Hậu luôn luôn ngang ngược, phụ hoàng vô luận là vì lý do gì đắc tội bà đều chỉ có một con đường chết, hơn nữa Tô Tác Khố cũng sẽ bị liên lụy.

Làm nhi tử và thái tử một quốc gia, cứu phụ hoàng ra và bảo vệ quốc gia là trách nhiệm của cậu Hơn nữa.....

Lục mâu nhìn bầu trời màu xám tro, có lẽ có thể ở thiên giới gặp được “ánh mặt trời” thẹn thùng kia

– Điện hạ

Đại Tế Ti bị sự hiếu thuận của Chu Lợi Dịch cảm động đến rồi *** rồi mù, điện hạ thật sự là hiếu tử khó gặp, có vương tử như vậy là niềm tự hào của toàn bộ Tô Tác Khố bọn họ.

– Đại Tế Ti, chuyện đi thiên giới liền nhờ người về phần phụ hoàng chọc giận Thần Hậu, trở thành tù nhân bị giam giữ, trăm ngàn không được truyền ra, nhất định phải giữ bí mật, tránh dẫn tới người dân hoảng loạn.

Chu Lợi Dịch phân phó nói.

– Lão thần biết, lão thần lập tức trở về thần miếu an bài, mau chóng nghĩ biện pháp đưa điện hạ đi thiên giới

Chờ sau khi Đại Tế Ti rời đi, Chu lợi dịch lập tức cho thị vệ truyền Tế tướng, đại tướng quân và vài vị trọng thần tiến cung.....

Dưới sự an bài của Đại Tế Ti, ngày hôm sau Chu Lợi Dịch đi thiên giới. Thiên giới ở trên chín tầng mây, từ vô số hòn đảo to lớn trên không trung tạo thành, dị thường to lớn đồ sộ, phía trên có hơn ngàn thần linh, còn có vô số người hầu.

Chân chính thống trị thiên giới, không phải Thần Vương Vưu Đông mà là Thần Hậu Mai Ti Lộ Á. Thần Vương dị thường sủng ái Thần Hậu, đem quyền lực thống trị tam giới toàn bộ ban cho Thần Hậu, mệnh lệnh của Thần Hậu chính là tất cả, trong tam giới bất luận là ai cũng không dám đắc tội Thần Hậu.

Lần này hoàng đế Tô Tác Khố chọc giận Thần Hậu, không chỉ có khả năng mạng già khó giữ, còn khả năng họa lây toàn bộ Tô Tác Khố, làm cho cả Tô Tác Khố đều bị hủy diệt.

Đại Tế Ti đặc biệt cúng tế thị nữ Thần Hậu sủng ái nhất – nữ thần cầu vòng, thỉnh cầu nữ thần cầu vòng giúp Chu Lợi Dịch bá kiến Thần Hậu, sau khi nữ thần cầu vòng mang Chu Lợi Dịch tới thiên giới, để cho cậu chờ ở ngự hoa viên, nữ thần cầu vòng đi thông báo với Thần Hậu.

Một mình Chu Lợi Dịch đứng ở ngự hoa viên, hoàn toàn không có chút kinh ngạc cùng sợ hãi, ngược lại còn..... thực nhẹ nhàng nhàn nhã. Chu Lợi Dịch hoàn toàn không lo lắng chút nữa gặp Thần Hậu phải làm

sao, mà là tò mò thưởng thức ngự hoa viên thiên giới, nghiên cứu hoa thiên giới và hoa nhân giới có gì bất đồng.....

Ngự hoa viên thiên giới so với ngự hoa viên hoàng cung Tô Tác Khố còn lớn hơn mấy trăm lần, quả thực là mệnh mông vô bờ, nơi nơi đều là kỳ hoa dị thảo chưa gặp qua bao giờ. Bách hoa xinh đẹp kiêu diễm dưới ánh mặt trời lấp lánh tỏa sáng, hương thơm nồng đậm làm cho người ta phiêu bồng nhẹ nhàng.....

Con người xinh đẹp thần bí như phẩm thúy cao cấp nhất, đột nhiên hiện lên một đạo lưu quang, Chu Lợi Dịch rất nhanh đi đến trước một bụi hoa hồng, khuôn mặt tuần mỹ như thần linh lộ ra một chút tươi cười kỳ quái.

Chỉ thấy hoa hồng xanh biếc quen thuộc ở dưới ánh mặt trời tỏa ra ánh sáng như ngọn lửa màu đỏ xinh đẹp, đó là hoa hồng xanh thần kỳ trước kia mỗi ngày Chu Lợi Dịch đều nhận được

Chu Lợi Dịch nhìn hoa hồng xanh, đoán không ra cậu có biểu lộ gì. Cùng suy đoán của cậu không khác nhau, hoa hồng xanh này quả nhiên là vật của thiên giới, người tặng hoa hồng xanh cho cậu là người thiên giới.....

Phía sau đột nhiên truyền đến một cảm giác áp bách mãnh liệt, khiến Chu Lợi Dịch xoay người, lập tức thất thần. Cách đó không xa là một vị thần tóc vàng mắt vàng, thân hình cao lớn, trên trán có khắc ấn kỳ quái, tuần mỹ chói mắt làm cho người ta không mở nổi mắt.

Chu Lợi Dịch chưa từng gặp nam nhân tuần mỹ đẹp mắt như thế, quan trọng nhất là khí chất của hắn vô cùng đặc biệt. Rõ ràng trên người tỏa ra vạn đạo dương quang kim sắc, nhưng cảm giác toàn thân lại không một tia ấm áp, ngược lại cho người ta một cảm giác rất lạnh lùng vô tình như băng sơn

Dưới ánh dương quang xinh đẹp, giữa bách hoa kiêu diễm, Chu Lợi Dịch và vị thần tóc vàng không biết tên lẳng lặng chăm chú nhìn đối phương, trong nháy mắt thời gian tĩnh lặng như dừng lại.

Sau khi nhìn chằm chằm vị thần tóc vàng thật lâu, Chu Lợi Dịch khẽ cong khóe môi, đối với vị thần tóc vàng lộ ra mỉm cười sáng lạn động lòng người.

– Nhân loại thấp hèn

Đáp lại Chu Lợi Dịch là thanh âm lạnh như băng tràn ngập chán ghét vô cùng khinh bỉ.

Chu Lợi Dịch khẽ sững sốt, chợt không cho là đúng cười nhẹ, tựa hồ tuyệt không tức giận.

Vị thần tóc vàng hừ lạnh một tiếng, lạnh như băng xoay người rời đi, trên mặt Chu Lợi Dịch hiện lên một tia bất đắc dĩ. Vị thần này quả nhiên như lời đồn chán ghét nhân loại

Chu Lợi Dịch biết vị thần tuần mỹ lạnh như băng này sao?

Kì thật Chu Lợi Dịch chưa từng gặp qua vị thần tóc vàng này, nhưng cậu biết đó là ai, nhìn dung mạo cùng khí độ hắn phi phàm kinh người, hẳn là đại nhi tử Thần Vương và Thần Hậu sủng ái nhất, thiên giới đệ tam quang minh thần Thước Nhĩ Thác Tư.

Thước Nhĩ Thác Tư là quang minh thần, cũng là thẩm phán thần, nổi tiếng lạnh lùng vô tình, ý chí sắt đá. Nhưng cũng là vị thần ưu tú nhất, là trợ thủ đắc lực của Thần Hậu. Tất cả các vị thần đều cho rằng hắn sẽ là Thần Vương đương nhiệm siêu việt, trở thành thần vương ưu tú nhất trong lịch sử thiên giới.

Bất quá..... Vị quang minh chi thần vĩ đại này quả nhiên giống như trong lời đồn, dị thường ác cảm chán ghét nhân loại. Không giống Thần Hậu thích nhân loại, Thước Nhĩ Thác Tư và Thần Vương giống nhau, cảm thấy nhân loại hèn mọn vô dụng rác rưởi nhất, không thích nhân loại.

Chu Lợi Dịch quay đầu nhìn hoa hồng xanh dưới ánh mặt trời nở càng thêm kiêu diễm, xinh đẹp động lòng người, khuôn mặt tuần mỹ rơi vào trầm tư. Ánh mặt trời..... hoa hồng xanh..... Quang minh chi thần..... Vốn tưởng rằng.....

Bất quá nhìn phản ứng vị thần kia, xem ra mình đã đoán sai.....

– Chu Lợi Dịch điện hạ, Thần Hậu đáp ứng gặp người, mời theo ta.

Qua rất lâu, nữ thần cầu vòng Ngã Á Lệ rốt cục đã trở lại.

– Đa tạ nữ thần.

Chu Lợi Dịch gạt đầu mỉm cười, trong mắt lại hiện lên một tia ngưng trọng. Xem nữ thần cầu vòng lâu như vậy mới trở lại, hẳn là mắt không ít thời gian thuyết phục Thần Hậu gặp mình, tình huống này chỉ sợ so với cậu hình dung còn tồi tệ hơn.

Tươi cười âm áp như ngày xuân lập tức liền mê đảo Ngã Á Lệ, đã là nữ thần mấy ngàn tuổi thế nhưng vẫn giống thiếu nữ đỏ mặt, trong mắt tràn đầy ngưng ngừng.

Thần tộc người người đều là tuấn nam mỹ nữ, nhất là vài vị vương tử thần tộc lại là mỹ nam tử siêu cấp hiếm có khó tìm, nhưng nhìn đến vị thái tử nhân loại này cao nhã ôn nhu, phong độ nhẹ nhàng, nàng vẫn nhìn không được bị mê đảo.

Nàng chưa từng gặp qua nam nhân thanh dật thoát tục như vậy, ôn nhu hữu lễ, còn có mị lực hơn cả thần tộc

– Chu Lợi Dịch điện hạ, chờ chút nữa nhìn thấy Thần Hậu nhất định phải cẩn thận, Thần Hậu bởi vì chuyện của lệnh tôn mà vô cùng tức giận, không biết sẽ đối với người như thế nào.

Ngã Á Lệ trên đường mang Chu Lợi Dịch đi cung điện Thần Hậu, lo lắng dặn dò. Nàng rất thích Chu Lợi Dịch, hy vọng Chu Lợi Dịch có thể bình an.

– Cảm ơn nữ thần, ta sẽ cẩn thận.

Chu Lợi Dịch lại gạt đầu mỉm cười.

– Xin hỏi nữ thần có biết phụ hoàng ta là vì nguyên nhân gì chọc giận Thần Hậu?

Phụ hoàng luôn luôn cẩn thận, đối với Thần Hậu khẳng định sẽ rất cẩn thận, hẳn là sẽ không đắc tội Thần Hậu, cậu cảm thấy chuyện này không đơn giản.....

– Chuyện đó.....

Ngã Á Lệ do dự một chút, cẩn thận nhìn bốn phía xung quanh, xác định chung quanh không có ai, mới nhỏ giọng nói với Chu Lợi Dịch:

– Bởi vì lệnh tôn ở trước mặt Thần Hậu nói ra chữ ‘Trư’, Thần Hậu ghét nhất chính là trư, cho nên liền nổi trận lôi đình giận dữ hạ lệnh đem lệnh tôn giam lại.

Có rất ít người biết Thần Hậu toàn năng không gì không làm được không sợ bất cứ thứ gì, lại duy nhất sợ “Trư”。“Trư” Ở thần giới là thứ tuyệt đối không cho phép xuất hiện, thậm chí không thể tại thần giới nhắc tới chữ “Trư”, người vi phạm sẽ bị Thần Hậu nghiêm trị.

– Thì ra là như vậy Cảm ơn nữ thần nói cho ta biết, ta mãi mãi sẽ cảm tạ nữ thần đã trợ giúp.

Chu Lợi Dịch đối với Ngã Á Lệ cười càng ôn nhu, thiếu chút nữa đem hồn nữ thần cầu vòng câu đi mất.

Không nhìn Ngã Á Lệ bị mình mê đến thần hồn điên đảo, Chu Lợi Dịch trong mắt hiện lên một tia u quang, xem ra phụ hoàng là trúng kế. Rõ ràng là có người tính kế với phụ hoàng, không, là đối với toàn bộ Tô Tác Khố bất mãn, cho nên mới thiết kế độc kế hãm hại phụ hoàng —

Nếu không phụ hoàng làm sao lại ở trước mặt Thần Hậu cao quý vĩ đại nói ra chữ “Trư”, xem ra là có người nói gì đó với phụ hoàng, làm cho phụ hoàng cố ý ở trước mặt Thần Hậu nói chữ “Trư”..... Không cần đoán, làm như vậy chỉ có địch quốc An Lỗ Đặc, cũng chỉ có An Lỗ Đặc vương tài năng nghĩ ra loại độc kế này, có biện pháp phái người đến thần giới lừa gạt phụ hoàng trúng kế.

Cũng không phải rất kỳ quái, lần này Tô Tác Khố bọn họ tranh sủng ái của thần, phụ hoàng còn đi thiên giới du ngoạn, tự nhiên sẽ làm cho An Lỗ Đặc ghen tị bất mãn. Nhưng An Lỗ Đặc vương mặc dù giả dối, lại không phải một người âm hiểm vô sỉ, ông ta phải làm như vậy rất có thể là trong nước An Lỗ Đặc đã xảy ra đại sự gì

Sự tình so với cậu tưởng tượng càng phức tạp, bất quá cũng không cần bận tâm, hiện tại quan trọng nhất là phải cứu phụ hoàng ra

Trong đại sảnh thần điện vô cùng tráng lệ được bao phủ bởi tiên khí, ngồi hai vị đại thần một nam một nữ, kim quang lấp lánh chói mắt.

Ngồi ở chủ vị, nữ thần thần thánh uy nghiêm, có một mái tóc giống đại dương cuộn sóng sáng lạng xinh đẹp dài qua thắt lưng, trên tóc còn cắm lông vũ trắng noãn. Con người giống ngọc lưu ly bảy sắc (1 thần kỳ xinh đẹp không thốt nên lời, thân thể thướt tha đầy đặn mặc trường bào tuyết trắng mang đai lưng màu vàng, lộ ra da thịt bên ngoài trong suốt như bạch ngọc, tỏa ra vạn đạo kim quang chói mắt.

Trên đời rất cuộc không tìm ra nữ nhân so với nàng đẹp hơn, vẻ đẹp của nàng vượt qua hết thảy, làm cho người ta không thể không than thở: Trên đời làm sao lại có nữ nhân xinh đẹp như thế

Có thể có mỹ mạo như thế tự nhiên chỉ có đệ nhất mỹ nhân tam giới Thần Hậu Mai Ti Lộ Á, ngồi ở bên cạnh bà là nam thần tuấn mỹ, chính là lúc trước Chu Lợi Dịch ở ngự hoa viên thiên giới gặp được đại vương tử thiên giới quang minh thần Thuộc Nhĩ Thác Tư.

Khuôn mặt kia hoàn mỹ tìm không ra một tỳ vết nào vẫn như cũ lạnh lùng, không chút biểu tình, toàn thân tản mát ra một cỗ sát khí làm người ta không rét mà run.

– Tiểu nhân là Chu Lợi Dịch – Khổ Hân nhi tử của Tội nhân Tô Tác Khổ hoàng đế bái kiến Thần Hậu và đại điện hạ, cảm tạ hai vị bằng lòng gặp tiểu nhân.

Đứng trong đại sảnh mỹ nam tử tóc nâu, hoàn toàn không bị khí thế của hai vị đại thần dọa sợ, vẫn ung dung tự nhiên, tao nhã hướng về phía hai vị thần hành lễ.

– Nghe Ngã Á Lệ nói người nhất định phải gặp ta, là muốn cầu tình cho phụ hoàng người sao?

Thần Hậu sắc mặt rất khó chịu, nhìn Chu Lợi Dịch không kiên nhẫn lạnh giọng hỏi, con người lưu ly bảy sắc rất nhanh hiện lên một tia kinh ngạc.

Thật không ngờ lão nhân Á Nặc Đốn kia xấu xí khó coi, nhưng lại có nhi tử xinh đẹp như vậy, tuy rằng sớm nghe nói nhi tử Á Nặc Đốn bộ dạng rất xuất sắc, nhưng không nghĩ tới sẽ đẹp mắt như thế, so với An Lỗ Đặc vương lúc còn trẻ còn tuấn mỹ hơn

– Đúng vậy, mặc dù phụ hoàng đã phạm tội lớn không thể tha thứ, nhưng thỉnh Thần Hậu tha thứ tội phụ chỉ là nhất thời nhanh miệng, cũng không phải cố ý muốn chọc giận Thần Hậu, thỉnh tha thứ tội phụ.

Chu Lợi Dịch quỳ trên đất cầu xin.

Chu Lợi Dịch cũng không nói ra phụ thân có thể là bị An Lỗ Đặc vương bày mưu hãm hại, không có chứng cứ khó làm cho Thần Hậu tin tưởng cậu, cùng bà giải thích chỉ càng thêm chọc giận bà.

– Lớn mật Còn muốn bỏn hậu tha thứ cho phụ thân to gan lớn mật của người, người có biết hấn đối với bỏn hậu làm chuyện gì không? Hấn cũng dám.....

Thần Hậu sắc mặt càng khó nhìn, tuy rằng bà cố gắng khắc chế, nhưng rõ ràng vẫn toát ra sợ hãi.

Nghĩ đến Á Nặc Đốn dám ở trước mặt bà nói chữ “Tru” bà chán ghét sợ hãi nhất, làm cho bà mỗi đêm ác mộng liên tục, *** thần sắp suy nhược, bà liền hận không thể đem Á Nặc Đốn băm thây vạn đoạn.

Nếu không phải Thuộc Tư ngăn cản bà, nói giết Á Nặc Đốn quá tiện nghi cho hấn, muốn cho hấn sống mà chịu tội, lúc ấy bà đã sớm đem Á Nặc Đốn giết.

– Dù sao bỏn hậu tuyệt không tha thứ cho phụ thân người, bỏn hậu muốn hấn nhận hết mọi tra tấn, vĩnh viễn sống không bằng chết.

Thần Hậu oán hận nổi giận mắng, không khí bởi vì lửa giận của bà như sắp bốc cháy, phóng ra sát khí kinh người.

May mắn Chu Lợi Dịch thân kinh bách chiến, không bị ảnh hưởng, nếu là người thường sớm đã thống khổ hít thở không thông.

– Nếu Thần Hậu nhất định phải trừng phạt tội phụ, tiểu nhân nguyện ý thay tội phụ nhận tất cả trừng phạt của Thần Hậu.

Chu Lợi Dịch đối với Thần Hậu mỉm cười, giống như cậu đoán trước, Thần Hậu tuyệt sẽ không đơn giản tha cho phụ hoàng.

– Người nguyện ý thay phụ thân người nhận hết thủy triều phạt?

Thần Hậu khẽ nhíu mày, lạnh như băng đánh giá Chu Lợi Dịch.

Tiểu tử này tuy rằng nói chuyện khúm núm, nhưng trên người lại không tìm thấy nửa điểm cảm giác khúm núm, cũng tìm không thấy một chút sợ hãi, cậu giờ tay nhắc chân tràn ngập tao nhã cùng tự tin.

Tuy rằng cậu cố gắng biểu hiện ra đáng vẻ đối với mình thực cung kính, nhưng ở trong mắt cậu lại nhìn không thấy nửa điểm cung kính chân chính, cậu cũng không sợ mình.....

Chưa từng có người nào dám không sợ mình, xú tiểu tử nhân loại chết tiệt này, so với phụ hoàng Á Nặc Đốn của cậu còn chán ghét đáng giận gấp trăm lần

– Đúng vậy

Chu Lợi Dịch gật đầu. Trước khi đến thiên giới, cậu đã tính toán đến những tình huống xấu nhất, quyết định thay phụ hoàng nhận hết mọi trừng phạt, bao gồm chết

Vô luận là làm con, hay là làm thần dân, trách nhiệm cứu phụ hoàng ra đều thuộc về cậu

– Ta có thể sẽ giết người, cũng có thể khiến cho người muốn sống không được, muốn chết không xong, người không sợ sao?

Thần Hậu cười lạnh hỏi, đối với Chu Lợi Dịch vô cùng chán ghét, nàng không tin Chu Lợi Dịch thật sự sẽ không sợ.

– Chỉ cần có thể cứu phụ hoàng, bảo hộ Tô Tác Khố, làm cho tiểu nhân chết một vạn lần, tiểu nhân cũng không tiếc.

Chu Lợi Dịch xem thường cười trả lời, lục mâu hiện lên một tia bất đắc dĩ. Không nghĩ tới chính mình đã rất cố gắng giả bộ sợ hãi, nhưng vẫn bị Thần Hậu phát hiện.

Thần hậu và con trai của nàng quả thật so với mình cường đại hơn nhiều, bất cứ lúc nào cũng có thể đem mình và phụ hoàng giết chết, đem Tô Tác Khố hủy diệt, nhưng cậu chính là không có cách nào sợ hãi bọn họ.

– Vậy bốn hậu sẽ thành toàn người, cho người chết ngay lập tức.

Thần Hậu giận dữ, tay chỉ hướng Chu Lợi Dịch, muốn lập tức giết chết cậu, không nghĩ tới Thước Nhĩ Thác Tư ngồi ở bên cạnh vẫn không mở miệng lại ngăn cản bà.

– Mẫu hậu, xin đợi một chút.

– Thước Tư?

Thần hậu nghi hoặc nhìn nhi tử.

– Mẫu hậu, không bằng đem cậu ta ném cho Hắc Tư làm tính nô, như vậy so với giết càng có thể trừng phạt cậu ta và Tô Tác Khố hoàng đế.

Kim mâu xinh đẹp giống như thái dương ảm áp lại tàn nhẫn nhìn Chu Lợi Dịch, thanh âm uy nghiêm lạnh như băng làm cho người ta rợn cả tóc gáy.

Hắc Tư tên đầy đủ Hắc Nặc Lỗ Tư, là đệ đệ thứ nhất của Thước Nhĩ Thác Tư một trong tam bào thai, chuyện xấu đầy rẫy, vô cùng hung bạo háo sắc, nam nữ đều ăn. Quan trọng nhất Hắc Nặc Lỗ Tư là một quái thú bộ dạng xấu xí vô cùng, nghe nói xấu đến mức Thần Hậu cũng chán ghét.

– Chủ ý này không tệ

Nhân tình Thần Hậu sáng lên, lần đầu tiên đối với Chu Lợi Dịch nở nụ cười, nụ cười kia cực kỳ xinh đẹp, nhưng lời nói ra lại đáng sợ.

Chủ ý này của nhi tử thật sự là hay, đem thánh đức thái tử trong nhân loại được xưng ưu tú hoàn mỹ nhất này ném cho Hắc Tư làm tính nô, bị Hắc Tư ngược đãi đùa bỡn, tuyệt đối so với đem thiên đạo vạn quả, còn làm cho cậu ta và Tô Tác Khố hoảng để thống khổ hơn.

Bà đã chờ không kịp muốn nhìn thấy hình ảnh xú tiểu tử luôn tự cho là đúng này bị Hắc Tư cường bạo

Hừ, phàm là người dám làm cho bà không vui, làm cho bà căm ghét, toàn bộ đều đừng nghĩ có kết cục tốt

– Chu Lợi Dịch -Khố Hãn, nếu như đem người thưởng cho con thứ hai của ta Hắc Nặc Lỗ Tư làm tính nô, mới có thể cứu phụ thân của người, bảo vệ quốc gia người, người nguyện ý không?

Thần Hậu đối Chu Lợi Dịch mỉm cười nói.

Kỳ thật Chu Lợi Dịch không có lựa chọn, nếu như Chu Lợi Dịch không đáp ứng, bà cũng sẽ kiên quyết đưa cậu ta cho Hắc Tư, bà thật sự rất chán ghét nam tử nhân loại xinh đẹp thông minh, cao quý tao nhã này

Không biết vì sao, lần đầu tiên bà nhìn thấy kẻ gọi là thánh đức thái tử này, đã chán ghét không nói nên lời, có thể là bởi vì phụ thân cậu ta đối mình làm chuyện đại bất kính đi

– Tiểu nhân nguyện ý, thỉnh Thần Hậu lập tức thả tội phụ, cũng cho ông hồi Tô Tác Khố.

Chu Lợi Dịch không có chút do dự, lập tức đáp ứng.

Cậu đương nhiên biết Hắc Tư là ai, cũng biết ý đồ Thần Hậu muốn nhục nhã, tra tấn cậu, càng biết chính mình sau khi đáp ứng sẽ có kết cục thê thảm gì. Nhưng nếu có thể cứu phụ hoàng, hết thấy đều không quan hệ

Bất quá..... Lục mâu nhìn về nơi cao cao tại thượng kia, so với hàn băng còn lạnh hơn ngàn lần, đầu sở hại mình phải làm tính nô của hắc ám chi thần. Vị thần tộc vương tử này rõ ràng chấp chưởng quang minh, lại vô cùng lãnh khốc tựa hồ so với Thần Hậu còn chán ghét mình hơn, lại nghĩ ra chủ ý ác độc như vậy trừng phạt.....

Thước Nhĩ Thác Tư chú ý tới Chu Lợi Dịch đang nhìn mình, mặt vẫn như cũ không chút thay đổi, kim mâu tràn đầy xem thường và khinh bỉ.

Chu Lợi Dịch giống như vừa rồi ở ngự hoa viên, hoàn toàn không để ý, ngược lại còn đối với hắn lộ ra nụ cười thản nhiên.

Thước Nhĩ Thác Tư khẽ giật mình, kim mâu nhanh chóng hiện lên một lưu quang kỳ quái khó nhận thấy, nhưng rất nhanh kim mâu xinh đẹp lại khôi phục lạnh như băng, rất cẩn thận không làm cho bất luận kẻ nào phát hiện.....

Nếu hỏi trên thế giới nơi hắc ám đáng sợ nhất là chỗ nào, tin tưởng tất cả mọi người sẽ nói là Địa Ngục, mà Địa Ngục tầng dưới cùng là “u ám giới” còn là nơi tối tăm hắc ám đáng sợ nhất Địa Ngục, cũng là nơi thần bí nhất.

Hắc ám chi thần ở tại “u ám giới” chẳng những hàng năm tràn ngập chương khí đáng sợ, hơn nữa khắp nơi đầy rẫy cạm bẫy, còn có rất nhiều cửa vào dị thứ nguyên không gian, tựa như một mê cung to lớn. Nếu không cẩn thận vào dị giới, sẽ vĩnh viễn không ra được, vĩnh viễn bị lạc ở dị giới không biết.

– Người về sau sẽ ở nơi này.

Đây là câu nói đầu tiên Chu Lợi Dịch nghe được sau khi bị buộc phải đến “u ám giới”, nghênh đón cậu là tâm phúc của hắc ám chi thần sứ giả Địa Ngục Bội La, một cô lâu quái (2 (bộ xương khô cao lớn làm cho người ta sợ hãi).

Chu Lợi Dịch gật đầu, tùy tiện đánh giá bốn phía, một tòa cung điện rất lớn, vô cùng hoa lệ, cái gì cũng có.

Thật là có chút bất ngờ, cậu còn tưởng rằng làm tính nô đãi ngộ sẽ rất kém, khả năng sẽ bị giam ở địa lao linh *** nào đó.

– Người tốt nhất đợi trong này, không nên chạy loạn khắp nơi, buổi tối chủ nhân sẽ đến sủng hạnh người.

Khô lâu quá trống rỗng nhìn không ra biểu tình đối với Chu Lợi Dịch nói, thanh âm dị thường chói tai khó nghe, làm cho người ta trong lòng run sợ.

Nếu là người thường đối mặt Bội La, không hù chết cũng sẽ dọa ngất, nhưng Chu Lợi Dịch vẻ mặt lại trấn định, lễ phép cười nói:

– Được rồi, cảm ơn sứ giả

Nơi này là Địa Ngục, vô luận xuất hiện yêu ma quỷ quái gì đều thực bình thường, chỉ là một khô lâu quái không có gì lạ.

Sau khi khô lâu quái khủng bố dọa người ở trước mặt Chu Lợi Dịch biến mất, Chu Lợi Dịch cũng không nhân cơ hội trốn khỏi cung điện, mà ngồi vào cạnh giường lớn nghỉ ngơi.

Cậu không phải không muốn trốn, mà là trước khi chạy trốn, cậu muốn giết hắc ám thần

Khóe miệng nâng lên một nụ cười tao nhã mê người, Chu Lợi Dịch đột nhiên từ trên người rút ra một thanh chủy thủ vô cùng sắc bén, chém sắt như chém bùn, đây là vũ khí cậu vẫn mang ở bên người dùng để phòng thân, cũng sẽ dùng để giết chết hắc ám thần.

Tuy rằng đáp ứng Thần Hậu phải làm tính nô của hắc ám thần, nhưng cậu cũng không thật sự muốn bị một dã thú chiếm lấy *** loạn chơi đùa, nói như thế nào thì cậu đường đường cũng là thái tử một quốc gia, không thể làm chuyện hổ thẹn với Tô Tác Khố.

Cậu đáp ứng Thần Hậu, thứ nhất là vì cứu phụ thân và quốc gia, thứ hai là vì giết chết hắc ám thần vì dân trừ hại, hắc ám thần tàn bạo thích giết chóc, hoang *** vô độ, thường xuyên bắt cóc nam nữ loài người đến Địa Ngục tiền *** hậu sát, tội ác tày trời, chính mình khó có được cơ hội nhìn thấy hắn, tự nhiên không thể buông tha cơ hội giết hắn.

Dù sao u ám giới và rất nhiều thế giới không biết tên khác tương liên, dị giới đột nhiên chạy ra ma thú kỳ quái đem hắc ám thần giết, cũng không phải không có khả năng.....

Giết hắc ám thần xong, cậu dựng lên chuyện mình bị một dị giới ma thú ăn thịt, sau đó chạy đến dị thứ nguyên không gian trốn là được. Tuyệt đối sẽ không có người phát hiện chân tướng, tự nhiên phụ hoàng và Tô Tác Khố bọn họ cũng sẽ không bởi vậy mà bị liên lụy.....

Phụ hoàng hiện tại hẳn là đã trở về Tô Tác Khố, đáng tiếc còn chưa gặp phụ hoàng lần cuối cùng đã bị Thần Hậu đưa đến u ám giới. Đời này chỉ sợ cũng không thể cùng phụ hoàng, mẫu hậu gặp mặt lần nữa, cũng không có biện pháp trở về Tô Tác Khố, nhưng chuyện này cũng không còn cách nào

Chu Lợi Dịch khe khẽ thở dài, bất quá trước khi đến thiên giới, cậu đã triệu tập toàn bộ trọng thần an bài hết thảy, cũng lưu lại thư để phụ hoàng lập đường đệ thành thật hàm hậu của mình làm tân thái tử. Như vậy nếu như chính mình không ở đó, Tô Tác Khố cũng không có vấn đề gì, không cần lo lắng. Chỉ là mẫu hậu vẫn thương tâm khóc, làm cho cậu có chút không yên lòng.....

Bất quá so với mẫu hậu, An Lỗ Đặc càng làm cho cậu để ý, xem An Lỗ Đặc vương vãi muốn trừ bỏ bọn họ như thế, An Lỗ Đặc vương khả năng sống không lâu.

Tuy rằng An Lỗ Đặc vương hại phụ hoàng thiếu chút nữa bị Thần Hậu giết chết, mình hiện tại phải làm tính nô cho dã thú, nhưng cậu cũng không hận ông ta, bởi vì cậu có thể lý giải ông ta vì cái gì làm như vậy.

Quốc vương An Lỗ Đặc tương lai An Dịch Mỹ Áo vương tử và An Lỗ Đặc quốc vương thông minh tài cán hoàn toàn khác nhau, luận thông minh tài trí chỉ sợ gã là vương tử kẻ kém cỏi nhất trong toàn bộ đại lục. Nếu An Lỗ Đặc quốc vương chết, Tô Tác Khố có thể dễ dàng nuốt An Lỗ Đặc, An Lỗ Đặc quốc vương vì quốc gia và nhi tử, đương nhiên muốn trước khi chết nghĩ biện pháp trừ bỏ bọn họ.....

Tuy rằng An Dịch Mỹ Áo vương tử không có tài năng làm quân chủ, nhưng cậu đối gã ấn tượng cũng rất sâu. Cậu trước đây từng gặp An Dịch Mỹ Áo vương tử, là một người xinh đẹp giống hoa thủy tiên, nhưng cũng giống hoa thủy tiên tự kỷ thích chum điện, rất thú vị.....

Chu Lợi Dịch nhẹ nhàng ngáp một cái, nằm ở trên chăn nệm bằng tơ vàng mềm mại xinh đẹp, nhắm mắt lại bắt đầu ngủ. Không còn bao nhiêu thời gian, trước khi hắc ám thần đến, cậu phải bồi dưỡng *** thần.....

(Ngọc lưu ly bảy màu:

lưu ly

(2 khô lâu quái:2

5. Tình Yêu Không Có Ánh Sáng - Chương 4

Edit: Mèo Mập

Sau khi Chu Lợi Dịch tỉnh lại, lại đợi nửa ngày hắc ám thần Hắc Nặc Lỗ Tư mới đến, không cùng Chu Lợi Dịch nói mấy câu, nó liền gấp gấp muốn Chu Lợi Dịch cởi quần áo lên giường, chuẩn bị xâm phạm Chu Lợi Dịch.

Mà Chu Lợi Dịch thông minh bình tĩnh tùy cơ ứng biến, làm bộ thuận theo, nhân cơ hội tìm được nhược điểm của hắc ám thần, trong bóng đêm cầm chủ thủ sắc bén vô cùng hung ác hướng bờ ngực hắc ám thần đâm tới, mắt thấy hắc ám thần sẽ chết ở trên tay Chu Lợi Dịch.

Khi chủ thủ chuẩn bị đâm vào trái tim hắc ám thần, Chu Lợi Dịch lại đột nhiên ngừng tay.

Không phải bị hắc ám thần phát hiện, mà là Chu Lợi Dịch ngửi được một mùi hương hoa đặc biệt quen thuộc, đó là mùi hoa hồng xanh.

Lục mâu trong bóng đêm hiện lên một tia kinh ngạc, tại sao có thể như vậy?

– Làm sao vậy?

Trong thanh âm lạnh như băng uy nghiêm tràn ngập nghi hoặc, hắc ám thần tựa hồ hoàn toàn không phát hiện Chu Lợi Dịch muốn giết nó.

– Điện hạ, thực xin lỗi, có thể thỉnh điện hạ đêm nay đừng làm tới bước cuối cùng hay không, ta đột nhiên có chút sợ hãi.

Chu Lợi Dịch lấy lại *** thần, lạnh lẽo đem chủ thủ giấu dưới gối đầu.

Cậu thay đổi chủ ý tạm thời không giết hắc ám thần, bởi vì sự tình giống như trở nên rất thú vị, trên người hắc ám thần thể nhưng có mùi của “dương quang” mỗi ngày tặng cho cậu hoa hồng xanh, hay là.....

Thật sự là phát triển ngoài dự đoán, không bằng làm rõ ràng sự tình chân tướng, tra ra phía sau “dương quang” đến tốt cùng là ai, trước hết lưu lại bên người hắc ám thần đi

– Được

Trầm mặc một chút, trong bóng đêm lại vang lên thanh âm dã thú đáng sợ lạnh như băng, sức nặng đặt ở trên người Chu Lợi Dịch đột nhiên biến mất, không nghĩ tới hắc ám thần thể nhưng lại đáp ứng.

Chu Lợi Dịch có chút bất ngờ, lập tức nở nụ cười, ngồi xuống ôm lấy cơ thể cự đại thú, nhẹ nhàng hôn lên khuôn mặt lông xù.

– Cảm ơn điện hạ, người thật ôn nhu.

Mặc dù ở trong bóng tối cái gì cũng không nhìn thấy, nhưng nó biết cậu nhất định cười rất đẹp, thân thể cự thú khê chấn động, cậu thể nhưng nói chính mình ôn nhu, chưa từng có người nói nó ôn nhu.....

– Điện hạ, tuy rằng không thể làm đến cuối cùng, nhưng ta có thể dùng tay giúp điện hạ xuất ra.

Chu Lợi Dịch ôm hắc ám thần cảm giác được nó khác thường, tươi cười càng sâu, ôn nhu nói.

Vừa rồi nó rõ ràng đã muốn “Xúc động”, nếu không cho nó xuất ra, nó hẳn là sẽ rất khó chịu.

– Người muốn dùng tay.....

Hắc ám thần rõ ràng lấp bắp kinh hãi, như thế nào cũng không nghĩ đến Chu Lợi Dịch cao quý thánh khiết sẽ nói ra như vậy.

– Điện hạ không thích dùng tay, là muốn tiểu nhân dùng miệng sao?

– Không dùng tay là được.....

Hắc ám thần lập tức kêu lên.

Thanh âm thất kinh làm cho Chu Lợi Dịch trong mắt tràn đầy ý cười, không nghĩ tới nó lại bối rối như thế. Nhưng may là nó chưa nói dùng miệng, nếu không chính mình tự tìm phiền toái, kỳ thật dùng tay đã là cực hạn của cậu, muốn dùng miệng cậu sẽ có chương ngại tâm lý.

– Ta là lần đầu tiên làm, nếu làm không tốt, còn thỉnh điện hạ thứ lỗi.

Chu Lợi Dịch cười khê, vươn tay trong bóng đêm sờ soạng một hồi lâu, vò nát lông thú xù xù ở bụng dưới tìm được vật thể kia hình dạng thô lớn kinh người.

Rốt cục tìm được rồi, nhìn không thấy chính là phiền toái. Bất quá nó ghê gớm thật, quả nhiên là dã thú.....

Thú hành (phân thân của dã thú mẫn cảm bị tay Chu Lợi Dịch ầm áp nhẹ bắt lấy, hô hấp hắc ám thần trở nên thực dồn dập, ở trong bóng đêm u tĩnh đặc biệt rõ ràng.....

Nghe được thanh âm Chu Lợi Dịch cười khê, hắc ám thần xấu hổ khôn quần nói không nên lời, muốn rời khỏi tay Chu Lợi Dịch, nhưng tay Chu Lợi Dịch đã nhẹ nhàng di chuyển.

Lần đầu tiên đụng chạm người khác, Chu Lợi Dịch có chút ngốc, không có bất luận kỹ xảo đáng nói, nhưng lại làm cho dã thú trong bóng đêm cực thoải mái, hô hấp càng dồn dập thô trọng

Tay Chu Lợi Dịch cũng không mềm mại giống nữ nhân, bởi vì nhiều năm cầm kiếm cho nên ngón tay cùng bàn tay đều có vết chai, nhưng thực ôn nhu, ôn nhu làm cho tâm nó nhẹ nhàng rung động.

Cho dù không nghe tiếng thở dốc kia tràn ngập dục vọng, Chu Lợi Dịch cũng có thể *** tưởng cảm giác được nó có bao nhiêu kích động, thú hành tráng kiện trong tay đã gần hoàn toàn đứng thẳng, cứng rắn giống như thiết trụ.

Mặc dù ở trong bóng tối cái gì cũng nhìn không thấy, nhưng tay dựa theo xúc cảm cậu biết thú hành cường tráng cự đại có bao nhiêu thô lớn, thật sự là một hung vật dọa người.

May mắn nó đáp ứng hôm nay không làm hết, thú hành khủng bố này sẽ không sáp nhập thân thể của mình, nếu không chính mình khẳng định sẽ đau chết đi

Nhưng Chu Lợi Dịch hoàn toàn không phân tâm, khoe miệng tràn đầy tươi cười, hai tay linh hoạt ôn nhu vô cùng trong bóng đêm vuốt ve bộ lông thú hành khủng bố, cố gắng làm cho nó càng thoải mái, nhanh chóng đạt tới cao trào xuất ra.

Không phụ sở vọng Chu Lợi Dịch, thú hành kiên đỉnh rất nhanh liền phun ra hỏa dịch nóng rực, biến thành chính mình đầy tay đều là thú dịch lại vô cùng nóng bỏng, làm cho làn da có loại lỗi giác như sắp bốc cháy.....

Cậu thủy chung là lần đầu tiên làm loại sự tình này, quả nhiên vẫn là cảm thấy có chút thẹn thùng, bất quá thực là một thể nghiệm mới mẻ.

Hắc ám thần tựa hồ thật không ngờ chính mình lần này lại mau xuất như vậy, vô cùng khiếp sợ, trầm mặc nửa ngày mới mở miệng nói chuyện một lần nữa.

– Vì sao muốn làm như vậy..... Người không nên làm như vậy

Ở trong lòng nó, cậu hẳn là cao nhã xinh đẹp, thần thánh không thể xâm phạm, tuyệt sẽ không làm loại sự tình này. Hôm nay cậu thật không bình thường, nó có điểm hoài nghi cậu thật sự không phải là Chu Lợi Dịch -Khố Hãn.....

Chu Lợi Dịch chú ý tới câu cuối cùng kia của nó “Người không nên làm như vậy”. Lục mâu hiện lên một đạo *** quang, nó đối với mình quả nhiên là quen thuộc, nếu không sẽ không nói như vậy.

– Bởi vì ta thích điện hạ

Chu Lợi Dịch mềm nhẹ vuốt ve bộ lông nó, trong lòng thầm nghĩ: thật ầm áp, tựa như ánh mặt trời vậy

Vừa rồi cậu liền phát hiện thân thể nó dị thường ẩm áp, hoàn toàn không lạnh như băng mà hắc ám thần nên có, thật sự là thần bí thú vị May mà vừa rồi người được mùi hoa hồng xanh, đúng lúc dừng tay không giết nó.....

– Người thích ta? Nhưng chúng ta là lần đầu tiên gặp mặt.....

Nghe được Chu Lợi Dịch thích mình, hắc ám thần cực khiếp sợ, khó tin kêu lên.

Hắn là không phải lần đầu tiên gặp mặt đi Lục mâu tràn đầy tiểu ý, nhưng Chu Lợi Dịch cũng không nói gì.

– Chẳng lẽ ta không thể thích điện hạ sao?

Chu Lợi Dịch cười nói.

– Ta phải đi

Chu Lợi Dịch đợi thật lâu, mới nghe được một đạo thanh âm so với vừa rồi càng lạnh lẽo, tràn ngập tức giận.

Lục mâu hiện lên một tia nghi hoặc, không phải mới vừa rất tốt, như thế nào đột nhiên tức giận? Hay là nó phát hiện mình muốn giết nó?

Nhưng nếu là như thế, nó hẳn là sẽ không nói phải đi, mà là lập tức giết cậu. Chẳng lẽ là bởi vì..... Cậu nói thích nó?

Thật đúng là một kẻ kỳ quái, xem nó vừa rồi đối mình nhiệt tình như vậy, cậu còn tưởng rằng nó thích cậu, không nghĩ tới mình chủ động nói ra thích, lại ngược lại làm cho nó tức giận.

– Đêm mai ta lại đến khôi phục như bình thường, nếu không ta sẽ giết người

Không đợi Chu Lợi Dịch có phản ứng, thân thể cự thú ẩm áp đã biến mất, hắc ám thần ném Chu Lợi Dịch lại đi rồi.

Chu Lợi Dịch lấy lại *** thần, thiếu chút nữa ôm bụng cười to. Thì ra Nó nghĩ mình không bình thường, hôm nay chính mình quả thật có chút không giống bình thường, nhưng nó không đến mức có loại phản ứng này đi

Ở trong lòng nó mình đến tốt cùng là cái bộ dáng gì? Thật sự là làm cho người ta tò mò

Trong bóng tối u tĩnh không thấy năm ngón tay, vang lên một trận tiếng cười vô cùng dễ nghe, Chu Lợi Dịch nằm trên giường mềm mại vô cùng, lần đầu tiên cười lớn tiếng như vậy,

Cậu đột nhiên cảm thấy cái gọi là “Hắc ám thần” Kỳ thật tuyệt không đáng sợ, còn rất đáng yêu, cùng lời đồn hoàn toàn không giống nhau. Tuyệt không giống cái kẻ siêu cấp háo sắc *** ma, chính mình chỉ là chủ động nhiệt tình một chút, dừng tay giúp nó xuất ra nó lại không biết làm sao, thế nhưng bị dọa chạy

Nó còn nói chính mình không nên làm như vậy, mình khôi phục bình thường, nếu không sẽ giết mình Trên đời như thế nào có kẻ thú vị như vậy, cậu luôn lạnh nhạt nhưng đối với nó lại sinh ra hiểu kỳ mãnh liệt.

Ánh mặt trời, hắc ám, hoa hồng xanh, trong đó rốt cuộc có liên hệ như thế nào?

Sáng sớm, Chu Lợi Dịch luôn luôn thói quen sáng sớm thực đúng giờ thức dậy, nhưng dương quang màu vàng chói mắt làm cho cậu lập tức lại nhắm hai mắt lại, một lát sau, Chu Lợi Dịch mới lại mở lục mâu xinh đẹp thần bí, ánh mặt trời vẫn có chút chói mắt. Ánh mặt trời? Thế nhưng có ánh mặt trời.

Mới tỉnh ngủ có chút mơ màng Chu Lợi Dịch lập tức hoàn toàn tỉnh lại, từ trên giường ngồi dậy, vươn tay bắt lấy dương quang như muôn vàn tơ vàng trước mặt, khoe miệng khẽ nhếch. Không nghĩ tới Địa Ngục lại có ánh mặt trời, thật sự là thần kỳ

Chu Lợi Dịch tao nhã duỗi cái thắt lưng lưng biếng, quyết định trước rời giường rồi nói sau, vừa định xoay người nhặt lên quần áo tối hôm qua bị cậu ném xuống đất, lại thấy giường lớn đột nhiên xuất hiện một đồng quần áo hoa lệ.

Chu Lợi Dịch hơi nhíu mi, quần áo này như thế nào biến ra, cung điện rõ ràng chỉ có một mình cậu.

Càng ngày càng thú vị Chu Lợi Dịch khôi phục mỉm cười ẩm áp mê người, tùy tiện chọn một bộ trường bào thanh lịch màu trắng mặc vào, mặt trên thêu hoa văn bách hợp cậu thích nhất.

Bước xuống giường, trước giường lại đột nhiên xuất hiện một bàn lớn thức ăn nóng hổi, hơn nữa tất cả đều là đồ ăn Chu Lợi Dịch thích nhất.

Lần này Chu Lợi Dịch cũng đã quen, không hề kinh ngạc. Ngồi vào bàn ăn, bắt đầu dùng bữa sáng. Hương vị vô cùng giống. Thế nhưng cùng hương vị đầu bếp trong hoàng cung làm giống nhau.

Không thể là ngẫu nhiên, hay là..... cố ý

Chu Lợi Dịch rất nhanh ăn xong bữa sáng, bắt đầu đi thăm quan cung điện, rõ ràng đến cung điện một đêm không có cơ hội nhìn xem tòa cung điện này.

Chu Lợi Dịch lại phát hiện một sự kiện thú vị, ngày hôm qua cậu chỉ là tùy tiện nhìn một chút, cho nên cũng không có chú ý tới, cung điện chỗ này rất giống tấm cung cậu. Không, quả thực là giống nhau như đúc

Hoa lệ nhưng không mất tao nhã, cung điện một mảnh lục sắc, nhẹ nhàng khoan khoái thoải mái. Trên vách tường xanh ánh vàng có rất nhiều phong cảnh bích hoạ của Tô Tác Khố, sàn cũng là lục sắc, chỉ dùng đá cẩm thạch lục sắc của Tô Tác Khố để tạo thành, sáng như gương, cung điện có khắc hừng ưng bát giác ngân đỉnh, đang đốt hương hoa bách hợp để chịu an thần.

Thăm Chu Lợi Dịch phát hiện hương đỉnh màu bạc bên cạnh còn trải thảm lông dê màu trắng rất quen thuộc, cậu thực thích nằm ở trên một bên gối hương bách hợp, một bên thanh nhàn đọc sách.

Chu Lợi Dịch lại quay đầu xem giường mình ngủ một đêm, cậu đêm qua chỉ nghĩ chuyện của hắc ám thần, thế nhưng vẫn không phát hiện giường này rất giống lục ngọc giường cậu ngủ hai mươi mấy năm. Trên giường chần cũng là lụa tơ tằm cậu thích nhất, nếu nói có cái gì bất đồng, chính là giường này lớn hơn giường của cậu rất nhiều.

Còn có trước giường kia là cửa sổ màu bạc cực lớn sát đất, ánh mặt trời chính là theo nơi đó chiếu vào. Nếu cậu nhớ không sai, bên ngoài cửa sổ sát đất hẳn là còn có một cái ban công.

Chu Lợi Dịch đi đến cửa sổ sát đất mở ra cánh cửa *** xảo màu bạc, bên ngoài quả nhiên có một ban công, đứng ở ban công Chu Lợi Dịch nhất thời đem cảnh vật bên ngoài hết thấy thu vào mắt.

Thật đẹp Chu Lợi Dịch nhìn cảnh sắc trước mắt, nhin không được thở dài nói.

Bầu trời xanh thẳm sáng ngời giống như nhân giới bên trên có vòng ánh dương ẩm áp chói mắt, bên cạnh còn có mấy đám mây trắng noãn đáng yêu, ánh mặt trời chiếu xuống một thảm cỏ sức sống bừng bừng, xinh đẹp vô cùng.

Giống như ngự hoa viên thiên giới, bên ngoài nơi nơi sinh trưởng đầy kỳ hoa dị thảo, mặt trên bụi hoa còn dính sương sớm còn có chim quý thú lạ chưa bao giờ gặp qua đang nhàn nhã chơi đùa du ngoạn, còn có mấy con ham ngũ lười biếng

Xa xa thác nước phát ra tiếng nước chảy “róc rách rách rách”, tựa như nhạc khúc xinh đẹp nhất, phá lệ dễ nghe êm tai. Càng xem càng cảm thấy tuyệt đẹp, giống như tiên cảnh

Nơi này thật là Địa Ngục sao? Nhìn bên ngoài phong cảnh ngập tràn sức sống, Chu Lợi Dịch không thể không hoài nghi.

Lại quay đầu nhìn cung điện quen thuộc vô cùng, Chu Lợi Dịch nhíu mày suy nghĩ sâu xa. Chỉ là một món đồ chơi tính nô, chính mình được đãi ngộ này quả thực quá sức tưởng tượng, hết thấy đều giống như đặc biệt vì cậu mà tỉ mỉ chuẩn bị.

Chưa bao giờ gặp qua mặt mà hắc ám thần sẽ vì một món đồ chơi tính nô như cậu mà hao nhiều tâm tư như vậy sao?

Sự tình giống như càng ngày càng phức tạp, nhưng giống như lại càng đơn giản, chân tướng đến tột cùng là như thế nào?

Cậu càng ngày càng hy vọng buổi tối nhanh đến, có thể lại nhìn thấy “Hắc ám thần”

Màn đêm lại buông xuống, cung điện cực đại bị đêm tối gắt gao vây trụ, Chu Lợi Dịch dùng xong bữa tối mỹ vị đột nhiên biến ra, châm một ngọn nến, tựa vào đầu giường nhắm mắt dưỡng thần, lẳng lặng chờ đợi hắc ám thần đến. Chu Lợi Dịch giống đêm qua đợi thật lâu, thẳng đến đêm khuya mới đợi được hắc ám thần đến. Như cũ giống nhau, ngọn nến đột nhiên tắt, cung điện bên ngoài truyền đến tiếng nổ, lập tức là tiếng bước chân đáng sợ của dã thú ở cung điện vang lên.

“Hắc Nặc Lỗ Tư điện hạ, người rốt cục đã đến, tiểu nhân nghĩ người không tới.” Chu Lợi Dịch lập tức từ trên giường đứng lên, trong bóng đêm tao nhã hành lễ, dựa vào cảm giác cậu biết hắc ám thần đã đến trước mặt.

Về sau trực tiếp gọi điện hạ là được.” Thú thanh lạnh như băng uy nghiêm làm cho người ta nghe không ra cảm xúc.

– Được, điện hạ.

Chu Lợi Dịch mềm mại đáp ứng.

Hai người lâm vào trầm mặc, Chu Lợi Dịch chờ hắc ám thần mở miệng, mà hắc ám thần tựa hồ cũng không biết muốn nói gì, hai người liền như vậy trong bóng đêm ngây ngốc đứng.

Cuối cùng vẫn là Chu Lợi Dịch chịu không nổi đã mở miệng trước, nhu hòa nói:

– Điện hạ, đêm đã khuya, thỉnh lên giường nghỉ ngơi đi

– Dâm phụ, vô sỉ

Chu Lợi Dịch lập tức nghe được một đạo thanh âm tức giận mắng, nhất thời phát ngốc, không nghĩ tới nó lại mắng mình, mình làm cái gì?

Chẳng lẽ..... Bởi vì mình nói nó lên giường nghỉ ngơi, nó liền cảm thấy mình là *** phụ, mình vô sỉ?

Chu Lợi Dịch thiếu chút nữa chột cười lên tiếng, vị “Hắc ám thần” này thật sự là.

– Điện hạ tựa hồ hiểu lầm, tiểu nhân không có ý tứ này, chỉ là đơn thuần muốn mời điện hạ lên giường nghỉ ngơi thôi.

Chu Lợi Dịch ôn nhu giải thích, lại lặng lẽ trong bóng đêm cởi trường bào trên người mình.

“À ” Hắc ám chi thần biết chính mình hiểu lầm, tuy rằng cực lực che dấu, nhưng thú thanh lạnh như băng lại biểu lộ xấu hổ, làm cho Chu Lợi Dịch càng muốn trêu cợt nó.

Chu Lợi Dịch giống đêm qua lên giường nằm, đối với hắc ám thần mỉm cười nói:

– Điện hạ, tiểu nhân nằm rồi, thỉnh điện hạ đi lên đi

Chu Lợi Dịch đợi thật lâu, mới cảm giác hắc ám thần chậm rãi di động, thân hình cự đại nằm bên người cậu, nhưng cố gắng không đụng tới cậu.

Chu Lợi Dịch gơ lên khoe miệng, háo sắc “Hắc ám thần” đối mặt với bộ dạng mỹ nam tử của cậu thể nhưng không có một ngụm ăn luôn. Vẫn còn có tâm đề phòng, thật biết điều.

– Điện hạ. Ta có hơi lạnh.

Chu Lợi Dịch không tự xưng là tiểu nhân, mà là xưng ta, xoay người ôm lấy thân hình cự đại bên cạnh.

Thật ấm áp, giống dương quang mùa hè vô cùng ấm áp. Ấm áp làm cho cậu không muốn buông ra, thân thể ấm áp nóng như lửa này là hắc ám thần thổi nát lạnh như băng sao?

– Người..... không có mặc quần áo?

Chu Lợi Dịch rất nhanh liền như nguyện nghe được thanh âm dã thú giật mình, hai tay càng thêm gắt gao ôm thân thể dã thú vô cùng ấm áp.

– Ủm, ta thích ngủ ***.

Kỳ thật cậu chưa bao giờ ngủ ***, phải làm như vậy hoàn toàn là muốn trêu chọc nó. Không biết vì sao, nhìn nó như vậy lại làm cho cậu càng muốn trêu chọc nó, cậu chưa bao giờ biết chính mình tại sao lại có một mặt ác liệt như vậy

– Người..... người không biết xấu hổ, mau buông ra

Hắc ám thần lập tức kinh ngạc đẩy Chu Lợi Dịch, nhưng Chu Lợi Dịch ôm thật sự rất chặt, mà nó lại sợ dùng sức sẽ làm bị thương Chu Lợi Dịch, bởi vậy căn bản không thể hoàn toàn đẩy cậu ra.

Vì cái gì cậu lại như vậy? Sau khi trở về nó rõ ràng tra qua, cậu chính là Chu Lợi Dịch- Khổ Hãn, thánh đức thái tử nó ái mộ đã lâu. Cậu hẳn là thanh tâm quả dục, hoàn toàn cấm dục, sao lại giống như là một..... *** phụ cô ý dụ dỗ nó?

Nhất định là sai lầm chỗ nào, cậu tuyệt đối không phải vậy.

– Điện hạ không thích tiểu nhân sao? Tiểu nhân là Thần Hậu ban cho điện hạ làm đồ chơi tính nô, chức trách chính là cố gắng hầu hạ điện hạ, vì sao điện hạ không tiếp nhận tiểu nhân?

Chu Lợi Dịch sắp cười chết, cố ý giả bộ đáng thương hỏi.

Cậu rất muốn biết chính mình tiếp tục “không bình thường”, nó có thể giết mình giống như đã nói tối hôm qua không.....

– Người muốn hầu hạ Hắc Nặc Lỗ Tư đến vậy sao?

Nó trầm mặc thật lâu mới lạnh lùng hỏi.

– Điện hạ không phải là Hắc Nặc Lỗ Tư sao?

Chu Lợi Dịch vẽ mặt nghi hoặc.

– Nếu ta không phải Hắc Nặc Lỗ Tư, người còn có thể hầu hạ ta sao?

Nó lại trầm mặc, qua cả buổi mới thấp giọng hỏi.

Chu Lợi Dịch hơi sững sốt, lập tức nở nụ cười.

– đương nhiên

Nó muốn làm cho mọi việc rõ ràng, nhưng lại tạo càng nhiều bí ẩn.....

– Vì cái gì?

– Ta tối hôm qua đã nói rồi, bởi vì ta thích điện hạ.

Ngoại trừ lý do này, Chu Lợi Dịch – Khổ Hãn tuyệt đối không thể cho một dã thú đụng chạm cậu, lại càng không làm ra chuyện *** uế hạ lưu chủ động giúp nó thủ ***.

Chu Lợi Dịch thổ lộ làm cho nó vô cùng khiếp sợ, nhất thời không biết như thế nào cho phải, nó thích cậu đã lâu, nghe được cậu nói thích mình, nó tự nhiên thật vui vẻ. Nhưng cậu vì cái gì thích nó?

Cậu hẳn là hận mình mới đúng, cậu là một nam nhi bầy thước, đường đường đại quốc thái tử, đại anh hùng danh chấn nhân giới, phải làm một món đồ chơi tính nô cho dã thú, cậu hẳn là thực bài xích phản cảm, muốn giết nó mới đúng.

Nếu nó có được năng lực đọc tâm như đệ đệ thì tốt rồi, như vậy nó có thể biết trong lòng cậu rốt cuộc suy nghĩ cái gì

– Điện hạ, vì sao không nói lời nào?

Chu Lợi Dịch thấy nó bắt đầu trầm mặc, bất đắc dĩ cười hỏi.

Chưa từng có gặp qua kẻ trầm mặc ít lời như thế, bất quá..... cậu thích

Nó rốt cuộc có phản ứng, nó đáp lại là một nụ hôn ấm áp lên cái miệng của cậu, ôn nhu mà lại nồng nhiệt hôn cậu.....

Chu Lợi Định lập tức nhiệt tình đáp lại nó, chủ động hé miệng làm cho nó có thể vươn lưỡi vào, đem trong miệng của cậu cũng *** tẽ nhấm nháp một lần.

Lưỡi thú thô ráp so với thân thể ẩm áp của nó còn nồng nhiệt hơn, làm cho miệng cảm giác muốn hòa tan, cái loại cảm giác này thật mới mẻ, làm cho người ta say mê.....

– Ừm..... a..... Ừm.....

Chu Lợi Định theo bản năng rên rỉ lên tiếng, tiếng rên rỉ trầm thấp khàn khàn hoàn toàn không giống nữ nhân thanh thúy kiều mỹ, lại có mị lực không nói nên lời.

Nó bị cậu mê hoặc, tuy rằng chỉ là hôn môi, chỉ là nghe được cậu rên rỉ, cũng đã làm cho nó có chút thần hồn điên đảo. Nó vẫn ảo tưởng hôn cậu như vậy, tối hôm qua chính mình có chút tức giận, nên không có cẩn thận hôn cậu.....

Đôi môi nhân loại cùng dã thú gắt gao giao triền cùng một chỗ, triền miên có chút tình sắc, trong bóng đêm phát ra tiếng nước kỳ quái ái muội.....

Chu Lợi Định bị nó hôn đầu có chút choáng váng, hai tay mềm nhẹ vuốt ve thân thể dã thú che kín lông rậm mềm mại nồng đậm, cảm giác kia làm cho người ta vô cùng an tâm ẩm áp. Trong lòng ẩm áp dào dạt, dâng lên một cỗ tình tự nói không nên lời, chỉ cảm thấy toàn thân đều vô cùng thoải mái

“Nó” chưa từng được ai vuốt ve như thế, đối phương lại là người nó thích nhất, nó rất kích động, khó có thể tưởng tượng. Tối hôm qua chỉ vì bị cậu vuốt ve mới có thể làm cho nó xúc động muốn ôm cậu.....

– Người có biết sờ loạn một dã thú như vậy sẽ rất nguy hiểm không

Rời khỏi miệng Chu Lợi Định, thú thanh âm ách ở bên tai Chu Lợi Định gằm nhẹ, tiếng hô khó nén ngọn lửa dục vọng.

– Không biết, xin mời điện hạ nói cho ta biết có bao nhiêu nguy hiểm đi

Chu Lợi Định lắc đầu cười nhẹ, kỳ thật cậu xem như chỉ vuốt ve qua một mình nó, cậu cũng rất rõ ràng sờ loạn một dã thú như vậy sẽ có bao nhiêu “nguy hiểm”.

Chu Lợi Định có thể cảm giác được bên tai hơi thở rối loạn, lục mâu trong bóng đêm hiện lên một chút đùa dai xấu xa cười, khí tức nóng rực của dã thú phun ở lỗ tai, làm cho thân thể nhịn không được nhẹ nhàng run rẩy, cậu không biết hóa ra mình mãi cảm như vậy.....

– Người đang dụ dỗ ta sao?

Dã thú kích động muốn đem cậu một ngụm nuốt luôn, tuy rằng nhìn không thấy vẻ mặt của cậu, nhưng nó biết hiện tại bộ dáng của cậu nhất định vô cùng mê người.

Chu Lợi Định cười mà không đáp, xem như cam chịu.

Dã thú kích động dị thường, lại hôn lên đôi môi mềm mại của Chu Lợi Định, hai tay thú cự đại sờ lên thân thể trần trụi của Chu Lợi Định.

Tuy rằng như cũ cảm thấy hiện tại Chu Lợi Định không bình thường, nhưng bị cậu như vậy luôn dụ hoặc, nó rất cuộc không chế không được chính mình.

– Ừm..... Aư.....

Lần này hôn so với vừa rồi còn nóng bỏng cuồng dã hơn, Chu Lợi Định miệng đều bị hôn đau, nhưng cậu cũng không chán ghét.

Bởi vì cậu chú ý tới nó rất ôn nhu, nó vừa rồi vẫn rất cẩn thận, không có đè ở trên người cậu, không giống tối hôm qua thiếu chút nữa đem cậu đè nát.

Khi Chu Lợi Định nghĩ môi sẽ bị nó hôn đến hồng, miệng thú cự đại thô ráp rốt cục rời đi, hôn lên cằm cậu, hai móng vuốt thú sắc bén thật cẩn thận xoa nắn chà xát hai khóa tiểu đậu trước ngực.

– A..... ưm.... A..... A.....

Đầu vú Chu Lợi Dịch rất ít bị đụng chạm, khoái cảm lập tức liền hướng cậu đánh úp. Khác với khoái cảm khi bị hôn, loại khoái cảm này càng mãnh liệt kích thích, hơn nữa có chút đau ngứa.

Nó đã rất cẩn thận, nhưng móng vuốt sắc bén như cũ làm cho đầu nhũ yếu ớt kiều diễm có chút ngứa hòa cùng đau, cảm và cổ nóng rực đang bị dã thú hôn cũng có chút đau ngứa.

Đặc biệt xúc cảm rõ ràng nói cho cậu, cùng mình thân thiết không phải người, mà là một dã thú, nhưng thân thể lại hoàn toàn chìm đắm trong khoái cảm khác thường bị nó âu yếm.....

Nếu là trước kia cậu tuyệt đối sẽ không nghĩ đến mình sẽ có một ngày điên cuồng như thế, thế nhưng cho một dã thú đụng chạm cậu, cậu còn chủ động dụ hoặc dã thú.....

Móng vuốt thú đang niết lấy đầu nhũ đùa bốn đột nhiên buông ra, lại dùng lưỡi thú ẩm ướt nóng bỏng thô ráp liếm, móng vuốt hướng những chỗ mẫn cảm khác tiến công, trực tiếp nắm lấy nơi đang có loại khoái cảm muốn dâng trào của Chu Lợi Dịch.....

– A.....

Một cái hừ nhẹ mang theo mỉa mai hoặc phát ra, thân thể Chu Lợi Dịch có chút căng thẳng.

Dã thú cao hứng chậm rãi nhẹ liếm nhũ tiêm đứng thẳng, đối đãi giống như trân bảo ôn nhu cẩn thận, cự trào đang cảm nơi tối trọng yếu của nam nhân sắp dâng trào nhẹ nhàng chà xát.

Tuy rằng nó ở trong bóng tối nhìn không thấy nhũ tiêm và nam căn của cậu, nhưng nó biết đầu nhũ và nam căn xinh đẹp mê người cỡ nào. Nhũ tiêm màu sắc có chút nhạt, là nâu nhạt, phía dưới màu sắc nam căn cũng có chút nhạt, mặt trên còn có bộ lông màu nâu xinh đẹp giống như mái tóc cậu.....

Nghĩ đến nam căn có bao nhiêu xinh đẹp, dã thú càng ngày càng hưng phấn, nâng lên hai chân Chu Lợi Dịch đã muốn nhuyển đặt tại trên cổ mình, mở ra miệng thú ngậm nam căn ở trong tay đã muốn cương.

– A.....

Hai chân *** trắng lập tức căng ra, tiếng thở dốc kiều mỹ trực tiếp theo miệng truyền ra.

Chu Lợi Dịch thật không ngờ nó lại dùng miệng ngậm nam căn của mình, hơi có chút kinh ngạc, khoe miệng cong lên, không có bất luận phản kháng nào chỉ có tiếp nhận nó.

So với nhân loại khoang miệng dã thú như lửa nóng làm cho hạ thể có loại lỗi giác như bị hỏa thiêu, còn cứng rắn hơn vừa rồi, cảm giác kích thích kỳ dị từ hạ thể vẫn tuôn tràn vào đại não, làm cho đầu óc trống rỗng.....

Thì ra khẩu giao là chuyện sướng khoái như thế, trước kia cậu cũng không biết

Dã thú ôn nhu vô cùng nhẹ nhàng hàm chứa cơn thịnh nộ quý kia, cố gắng không cho răng nanh sắc nhọn đáng sợ của mình làm bị thương đến nó, chậm rãi mút.....

– A..... ưm ư..... Aha.....

Chu Lợi Dịch chưa bao giờ bị đối đãi như thế, miệng khẽ phát ra tiếng thở dốc khàn khàn mê người, hai tay ôm lấy đầu dã thú to lớn đang chôn ở bụng dưới mềm nhẹ vuốt ve.

Cậu rất thích vuốt ve lông mao của nó, hưởng thụ loại xúc cảm an tâm ấm áp này, nhất là đối mặt dục vọng dị thường xa lạ, làm cho cậu càng muốn vuốt ve lông của nó.....

Đột nhiên, Chu Lợi Dịch ở đầu thú đụng đến một cái sừng thật dài nhọn, trong lòng khẽ động. Hoá ra nó là độc giác thú (thú một sừng, nhưng cậu nhớ rõ trên sách sử miêu tả Hắc Nặc Lỗ Tư hẳn là có hai sừng mới đúng.....

Nó quả nhiên không phải hắc ám thần — Hắc Nặc Lỗ Tư

Bất quá nó là ai đều không cần bận tâm, dù sao cậu thích nó

Nghe được tiếng Chu Lợi Dịch cười khê, dã thú đang nhắm nháp nam căn đầy dụ hoặc dừng lại, hỏi:

– Sao vậy?

– Ta đang nghĩ hiện tại điện hạ làm như vậy là đang đáp lễ tối hôm qua sao?

Chu Lợi Dịch cười nói.

Cậu không thể cho nó biết mình đã phát hiện nó không phải Hắc Nặc Lỗ Tư, mặc dù không biết vì cái gì muốn giả mạo Hắc Nặc Lỗ Tư cùng cậu gặp gỡ, nhưng nó hẳn là có lý do.

Nó sưng sốt một chút, mới hiểu được cậu nói là tối hôm qua cậu dùng tay giúp nó, trầm mặc một chút, thấp giọng nói:

– Nếu là vậy thì sao?

– Vậy điện hạ chịu thiệt, ta tối hôm qua chỉ dùng tay, điện hạ đêm nay lại dùng miệng.

–.....

– Điện hạ?

Thấy nó này giờ không nói gì, Chu Lợi Dịch nhẹ giọng kêu lên. Sẽ không tức giận đi

– Lần sau người cũng dùng miệng.....

Chu Lợi Dịch rốt cục nghe được dưới bụng truyền đến một đạo thanh âm mơ hồ không rõ, nó lại bắt đầu hút liếm nam căn của cậu, làm cho cậu lại rơi vào khoái cảm lớn nhất.....

– A..... ưm..... đư...ợc....

Chu Lợi Dịch một bên rên rỉ, một bên đáp ứng, trong lòng lại thầm nghĩ: Nó lớn như vậy, chính mình có thể sử dụng miệng ngậm sao? Hẳn là rất khó đi

Nhưng nó nếu đã dùng miệng giúp mình làm, mình tựa hồ cũng phải dùng miệng giúp nó mới công bằng. Đối làm loại sự tình này, cậu là một người mới học nghề, hy vọng không cần quá khó khăn.....

Bị dã thú vẫn ngậm ở khoang miệng nóng cháy, bị dã thú *** miếm liếm lộng, Chu Lợi Dịch không có kinh nghiệm gì không có kiên trì bao lâu liền phóng ra

Chu Lợi Dịch thoải mái một trận thất thần, còn chưa có phản ứng, dã thú đã nuốt vào dịch thể của cậu.

Chu Lợi Dịch phát hiện cũng không có phản kháng hoặc bài xích, chỉ là thoải mái mà nhắm mắt lại, hưởng thụ khoái cảm bản *** trong miệng dã thú.....

Nó đã muốn ăn, chính mình phản đối cũng không có khả năng làm cho nó nhổ ra, không bằng cứ hưởng thụ, dù sao lần sau cậu cũng làm giống nó.....

Khi tia nắng ban mai đầu tiên chiếu lên khuôn mặt tuấn đạt hoàn mỹ thì đôi mắt như nước biếc *** khiết cao quý thần bí đúng giờ mở ra, thấy ánh mặt trời, khóe miệng cong lên một chút thần nhiên mỉm cười.

Trời đã sáng, một ngày mới bắt đầu Không biết nó còn ở đây hay không?

Đêm qua nó dùng miệng làm cho mình phóng thích, cũng không rời đi, mà ở lại, ôm mình ngủ.....

Chu Lợi Dịch quay đầu, bên cạnh đã trống rỗng, nó đã đi rồi

Vươn tay sờ soạn bên cạnh, còn sót chút hơi ấm, nó hẳn là mới đi.

Chẳng những trên giường lưu trữ hơi ấm của nó, thân thể của mình cũng lưu trữ độ ấm của nó, còn có hương vị của nó, thân thể có rất nhiều chỗ đều là ấn ký nó lưu lại, môi, cằm, cổ, bờ ngực đều bởi vì bị nó cắn sưng, còn có chút đau.....

A, đây là.....

Lục mâu đột nhiên sáng ngời, bên cạnh gối đầu lại có một cành bách hợp lục sắc, mặt trên còn dính sương mai, hẳn là vừa hái xuống.

Vươn tay lấy bách hợp lục sắc (1 để trước mũi nhẹ nhàng ngửi một chút, thanh nhã hơn so với bách hợp bình thường, mùi hương cũng tươi mát hơn hoa hồng xanh

Khóe miệng tươi cười càng sâu, tuy rằng không hề đưa cậu hoa hồng xanh, lại đưa bách hợp cậu thích nhất, vẫn là lục bách hợp thực đặc biệt, nó thật sự biết lấy lòng, muốn không thích nó cũng khó

Chu Lợi Dịch hiện tại đã dám khẳng định kẻ trước kia mỗi ngày tặng cậu hoa hồng xanh hướng cậu tỏ tình, chính là hắc ám thần ở bên cậu hai tối này, không, nó không phải hắc ám thần. Chỉ có một sừng, thân thể nó vô cùng ấm áp, tuyệt đối không phải là hắc ám thần, hoàn toàn không giống như trong sách sử viết

Hiện tại kết luận còn quá sớm, cậu không dám khẳng định nó chính là vị đại thần kia, còn cần thời gian để quan sát.

Nhưng vô luận nó là ai, từ lúc nó mỗi ngày đưa hoa hồng xanh cho cậu, cũng đã đã động tâm cậu, làm cho cậu thích nó

Nghĩ đến mình thế nhưng lại thích một dã thú, thậm chí diện mạo và tên đối phương cũng không biết, thật là có chút không thể tưởng tượng nổi

Bất quá luyện ái như vậy, không phải rất thú vị, rất hay sao

(1 bách hợp lục sắc: là lily màu xanh lá

6. Tình Yêu Không Có Ánh Sáng - Chương 5

Edit: Mèo Mập

– Đại diện hạ còn chưa trở về sao?

Phía đông thiên giới trong thái dương thần điện, thị nữ thân cận của Thần Hậu nữ thần cầu vòng Ngã Á Lệ đang lo lắng hỏi người hầu trong thái dương thần điện.

– Vẫn chưa, tiểu nhân đã cho những người khác đi khắp thiên giới tìm kiếm đại diện hạ, nhưng còn chưa có tin tức.

Người hầu lắc đầu, điện hạ đã một đêm chưa trở về, không biết đi nơi nào.

– Chuyện này biết phải làm sao cho tốt đây, An Lỗ Đặc vương ở nhân giới sắp chết, Thần Hậu vội vã tìm đại diện hạ thương lượng có thể cứu An Lỗ Đặc vương hay không.

Ngã Á Lệ đau đầu nói, Thần Hậu gần đây tính tình vô cùng không tốt, nếu trở về bẩm báo nàng tìm không thấy đại diện hạ, nàng nhất định sẽ bị mắng chết.

– Tiểu nhân cũng không có biện pháp, đại diện hạ đêm qua khi rời đi cũng không có nói muốn đi đâu.

Người hầu cũng thực gấp, Thần Hậu tín nhiệm nhất đại diện hạ, rất nhiều việc đều phải cùng đại diện hạ thương lượng quyết định mới được. Hiện tại Thần Hậu muốn cùng đại diện hạ thương lượng, điện hạ lại không có, Thần Hậu sẽ tức giận.

– Ai Ta đi về trước tuyên cáo với Thần Hậu còn chưa tìm được đại diện hạ, nếu đại diện hạ trở lại, thỉnh ngài nhanh đến tẩm cung Thần Hậu.

Nữ thần cầu vòng bắt đầu phân phó nói.

– Vâng, nữ thần đi thông thả.

Người hầu lập tức gật đầu.

Cùng lúc đó, nhân giới hoàng cung An Lỗ Đặc tràn ngập tiếng khóc, tẩm cung An Lỗ Đặc vương chật ních người, toàn bộ đều đang chờ An Lỗ Đặc vương dặn dò di ngôn.

– Phụ vương, xin người đừng chết, người đừng bỏ nhi thần.....

Trước giường An Lỗ Đặc vương quỳ một nữ thiếu niên tóc bạc hiếm thấy, xinh đẹp đến cực điểm trên mặt đầy nước mắt.

– Hải tử, đừng khóc..... con về sau chính là An Lỗ Đặc quốc vương con phải cố gắng làm một..... quốc vương tốt cần chính yêu dân

Nằm ở trên giường An Lỗ Đặc vương sắp rời khỏi nhân thế, cách màn che thật dày mọi người nghe không rõ ông nói, chỉ có thể nhìn thấy một bóng người mơ hồ luôn luôn thống khổ rên rỉ.

– Không, sẽ không Phụ vương sẽ không chết, nhi thần không muốn phụ vương chết.....

Thiếu niên dùng sức lắc đầu, khóc lên, trong đôi mắt đầy kinh hoàng.

Y là lần đầu tiên nhìn thấy tử vong, người này là thân nhân duy nhất của y, phụ vương thân yêu nhất của y, y thật sự rất sợ hãi, y không biết phải làm sao bây giờ

– Con ngoan..... con sắp trưởng thành, về sau..... không..... thể lại tùy hứngnhư vậy nữa.....

An Lỗ Đặc vương thở dốc vô cùng nghiêm trọng, dốc sức tìm một tia khí lực miễn cưỡng nói cho hết lời.

Thân thể càng ngày càng thống khổ, sinh mệnh lập tức sẽ chấm dứt, nhưng trong lòng cũng rất bình tĩnh, bởi vì tâm nguyện ông đã xong Thiên giới truyền đến tin tức, ông để cho Đại Tế Ti đi thiên giới biến thành người hầu lừa Á Nặc Đốn là Thần Hậu thích trư, khiến cho Á Nặc Đốn ở trước mặt Thần Hậu nói chữ “trư” kế hoạch liền thành công.

Á Nặc Đốn thiếu chút nữa bị Thần Hậu giết, thái tử Chu Lợi Dịch vì cứu phụ hoàng tuy rằng không chết, nhưng so với chết còn thảm hại hơn, bị Thần Hậu đưa đi Địa Ngục cho Hắc Ám thần làm món đồ chơi tính nộ, ông thành công giúp nhi tử trừ bỏ họa lớn.....

An Lỗ Đặc vương sắp chết hoàn toàn không biết, tuy rằng ông giúp nhi tử trừ bỏ uy hiếp lớn nhất, nhưng nhi tử tùy hứng làm vậy rất nhanh sẽ trêu ra thiên đại rắc rối, thiếu chút nữa An Lỗ Đặc bị hủy.....

– Trát Lợi Lặc, hải tử của ta..... Liền phó thác..... cho..... người..... ..

An Lỗ Đặc vương đối với tâm phúc đại thần quỳ gối bên cạnh nhi tử lần cuối dặn dò, cuối cùng nhìn bảo bối nhi tử chính mình trân quý nhất, nuốt xuống một hơi cuối cùng.

– Phụ vương, người làm sao vậy..... người không thể chết người không thể bỏ nhi thần một mình ô..... Phụ vương.....

An Dịch Mĩ Áo vương tử thấy bóng người sau màn giường không hề động, biết phụ vương đã chết, thương tâm gào khóc.

– Bệ hạ.....

Những người khác trong cung điện cũng cùng kêu khóc, cực kỳ bi thương.

– Ta không tin phụ vương chết, phụ vương sẽ không chết

An Dịch Mĩ Áo vương tử không chịu tin phụ vương đã chết, khóc lóc muốn kéo màn giường ra, lại bị Trát Lợi Lặc bên cạnh khóc đồng dạng thương tâm ngăn trở.

– Điện hạ, không thể bệ hạ sinh tiền dặn dò qua tuyệt không cho phép bất luận kẻ nào nhìn đến di dung. (dung nhan người chết

– Vì cái gì?

An Dịch Mĩ Áo vương tử về mặt mê hoặc, kỳ thật từ khi phụ vương bị bệnh về sau, cũng không có người thấy qua bộ dáng phụ vương, phụ vương luôn tránh ở sau màn giường thật dày.

– Kỳ thật bệ hạ bị quái bệnh, toàn thân đều hư thối, bệ hạ không hy vọng mọi người thấy bộ dáng kinh khủng đó, cho nên.....

Trát Lợi Lặc giải thích, hy vọng lý do này có thể lừa gạt điện hạ luôn có suy nghĩ đơn giản.

Bệ hạ sinh tiền dặn dò, bất luận như thế nào cũng không thể cho người ta, nhất là điện hạ nhìn thấy bộ dáng ông sau khi chết.

– Sao người không nói sớm

An Định Mĩ Áo vương tử lập tức đánh mất ý niệm muốn nhìn phụ vương, nhanh rút tay lại, vẻ mặt hoảng sợ.

Y yêu nhất cái đẹp, sợ nhất nhìn thấy thứ gì xấu xí đáng sợ, tuy rằng phụ vương hiểu rõ y nhất, nhưng nghĩ đến bộ dáng phụ vương toàn thân hư thối, y vẫn sợ hãi muốn ói. Y không muốn hủy diệt hình tượng phụ vương anh tuấn thần võ trong lòng

An Định Mĩ Áo hoàn toàn không biết sau màn giường thật dày, cũng không có cái gì thi thể hư thối đáng sợ, mà là một người nam nhân tóc bạc bộ dáng trắng bệch tiêu tụy, nhưng rất anh tuấn dễ nhìn. Chỉ là xem tuổi, nam nhân nhiều nhất chỉ có hơn ba mươi tuổi, cũng không giống như An Lỗ Đặc vương hơn năm mươi tuổi.

Càng làm người ta kinh ngạc kỳ quái là, nam nhân chính là dần dần trở nên càng ngày càng trẻ tuổi, cuối cùng biến thành một thiếu niên khoảng mười lăm, mười sáu tuổi, cùng An Định Mĩ Áo vương tử bộ dạng rất giống.....

Thiếu niên biến đổi đến khoảng hơn mười tuổi không có nhỏ đi nữa, mà là trực tiếp biến mất, đồng thời ngay tại chỗ đó đột nhiên biến ra một khối thi thể hơn năm mươi tuổi già nua hư thối. Bởi vì cách màn giường rất dày, cho nên từ đầu tới đuôi đều không có ai phát hiện.....

– Điện hạ, người nói hôm nay An Lỗ Đặc quốc vương đã chết

Chu Lợi Định không nghĩ tới tối nay “Nó” vừa đến cung điện liền nói cho cậu một tin tức kinh người.

– Ừm

Nó nghĩ cậu mặc dù đang ở Địa Ngục, nhưng cậu hẳn là rất muốn biết chuyện nhân giới.

– Đa tạ điện hạ nói cho ta biết tin tức này.

Chu Lợi Định cảm tạ nói. Cậu sớm biết An Lỗ Đặc vương sắp chết, nhưng không nghĩ tới ông ta sẽ chết nhanh như vậy.

Chu Lợi Định không khỏi cảm thấy tiếc hận cho An Lỗ Đặc vương, tuy rằng Tô Tác Khố cùng An Lỗ Đặc vẫn quan hệ căng thẳng, là đối thủ cạnh tranh lớn nhất, nhưng cậu vẫn thực tôn kính khâm phục An Lỗ Đặc vương. Cho dù hành vi lần này hãm hại phụ hoàng thực ti bỉ, nhưng ông lại là một quốc vương tài ba

Trước không nói An Lỗ Đặc vương đem một tiểu quốc phát triển trở thành một vương quốc thế lực sánh ngang với siêu cấp cường quốc trăm năm đại quốc Tô Tác Khố, hùng tài đại lược thế nào, chỉ là An Lỗ Đặc vương khi mười lăm tuổi, đơn thương độc mã xâm nhập minh giới đem Minh thần lúc ấy khiến cho cả đại lục lâm vào ngủ say giết chết, liền đủ để danh lưu sử sách, vĩnh viễn là đệ nhất anh hùng trên đại lục.....

– Còn có một chuyện.....

Thú thanh lạnh như băng lại vang lên, Chu Lợi Định nhận thấy được nó có chút muốn nói lại thôi, xem ra là chuyện có liên quan đến cậu.

– Điện hạ, xin hỏi là chuyện gì?

Chu Lợi Định mỉm cười hỏi.

– Tô Tác Khố hoàng đế cũng chính là phụ hoàng của người, hôm nay đã hạ chỉ lập đường đệ của người làm tân Tô Tác Khố thái tử.

Nó do dự một chút mới nói, nó sợ cậu biết tin tức này sẽ khổ sở.

– Như vậy rất tốt

Chu Lợi Định Cao hứng cười nói, biết phụ hoàng làm như cậu mong muốn, để cho đường đệ làm thái tử, cậu có thể yên tâm.

– Người không tức giận sao?

Nó có chút kinh ngạc, sao cậu còn có thể cười được.

– Tại sao phải tức giận? Ta không ở đó, Tô Tác Khố đương nhiên muốn sớm ngày sắc lập tân thái tử, như vậy quốc gia mới yên ổn.

Cậu để cho phụ hoàng nhất định phải lập đường đệ làm tân thái tử.

– Nhưng nếu về sau ngươi trở về thì làm sao?

– Ta còn có thể trở về sao?

–.....

Nó nhất thời hối hận không nên nhắc tới đề tài này, đề tài này đối với bọn họ quá nhạy cảm.

– Điện hạ nghĩ cho ta trở về sao?

Chu Lợi Dịch thay đổi vấn đề.

Nó lại trầm mặc, nó đương nhiên không nghĩ cho cậu trở về, cũng không khả năng thả cậu trở về. Nó mất rất nhiều sức lực mới đem cậu tới nơi này, như nguyện cùng nó ở chung, nó vĩnh viễn cũng không nghĩ thả cậu rời đi.

Tuy rằng nó biết chính mình thực ích kỷ, cậu không phải người thường, cậu muốn thành quân chủ vĩ đại nhất trong lịch sử loài người, nhưng bởi vì nó ích kỷ, nó cải biến vận mệnh của cậu.

Kỳ thật ngay từ đầu “Nó” biết phụ hoàng cậu là vô tội, nhưng vì có thể dụ cậu đến thiên giới, nó làm bộ không biết gì, còn cố ý thiết kế làm cho cậu bị đưa đến Địa Ngục cho Hắc Tư làm món đồ chơi, làm hết thấy chỉ là vì có được cậu.....

– Điện hạ không nói lời nào, ta có thể cho rằng là không muốn ta trở về

Chu Lợi Dịch không có cách nào nhìn thấy biểu tình của nó, chỉ có thể đoán bằng cảm giác.

–.....ừ

Chu Lợi Dịch trừng mắt nhìn thật lâu thật lâu, mới nghe được một thanh âm rất nhỏ, nếu không phải cậu và nó rất gần, cậu cũng không có biện pháp nghe được.

– Nếu điện hạ không muốn ta trở về, ta sẽ vĩnh viễn ở nơi này.

Chu Lợi Dịch ôn nhu nói, vươn tay vuốt ve thân thể dã thú bắt đầu quen thuộc trước mặt, cậu đã mê luyện loại ẩm áp muốn đem người hòa tan này.

Trong lòng chấn động, nó quả thực không thể tin được lỗ tai chính mình. Cậu thế nhưng nói nếu nó không muốn cậu trở về, cậu sẽ vĩnh viễn ở nơi này, cậu nói thật sao?

– Ngươi không chán ghét nơi này sao?

Nó nhin không được hỏi. Sao cậu lại muốn ở nơi này, cậu hẳn là rất chán ghét nơi này, liệu mạng muốn chạy trốn ra ngoài mới đúng.....

– Chán ghét?

Chu Lợi Dịch nở nụ cười.

– Nơi này giống thiên đường, ta như thế nào lại ghét

Trước không nói nơi này không phải thật sự giống thiên đường, chỉ là nó đối với mình có tâm ý, cậu liền không thể chán ghét. Tuy rằng nó không nói gì, nhưng cậu biết nó vì cậu tổn rất nhiều tâm tư.

Cung điện này cùng tắm cung của cậu giống nhau như đúc, mỗi ngày đều là đồ ăn cậu thích nhất, đến quần áo tất cả cũng đều là kiểu dáng cậu thích. Hôm nay cậu còn phát hiện tại cung điện này có một thư phòng đồ sộ, khẳng định là nó sợ cậu nhàm chán, đặc biệt chuẩn bị cho cậu

– Ngươi không cảm thấy nhàm chán sao?

Tâm nó lại một lần nữa vô cùng kinh ngạc, nó chưa từng nghĩ tới cậu sẽ cho rằng nơi này giống thiên đường, người cho rằng Địa Ngục là thiên đường chỉ sợ cũng chỉ có một mình cậu.

Tuy rằng nó cố ý để cho đệ đệ ở u ám giới tìm ra thứ nguyên không gian xinh đẹp thanh u nhất cho cậu ở, còn đặc biệt biến ra một tòa cung điện hoàn toàn giống tấm cung của cậu, thậm chí để cho Bội La mỗi ngày chuẩn bị quần áo và thức ăn cậu thích nhất. Nhưng nơi này lạnh lùng u tĩnh như thế, chỉ có một mình cậu, cậu vẫn là chán ghét và sợ hãi.....

– Đương nhiên không.

Trước kia ở nhân giới cậu có rất nhiều trách nhiệm, mỗi ngày đều có chuyện bận rộn không xong, chưa từng có cơ hội giống hiện tại nhẹ nhàng nhàn nhã như vậy. Nay rốt cục có cơ hội rảnh rỗi hảo hảo hưởng thụ sinh hoạt, cậu cầu còn không được

Tuy rằng nơi này chỉ có một mình cậu, buổi tối nó mới trở về, nhưng trời sinh cậu ưa thích thanh tĩnh, hoàn toàn không cảm thấy cô đơn nhàm chán.

“Người.....”

– Điện hạ, cảm ơn người buổi sáng tặng bách hợp, ta rất thích, ta cũng có lễ vật muốn tặng cho người.

Thấy nó còn muốn nói, Chu Lợi Dịch ngắt lời nó, bám vào bên tai nó nhỏ giọng nói.

– Lễ vật.....

Nó lập tức bắt ngờ hít một hơi, thú hành siêu lớn giấu dưới lớp lông thú thật dày đột nhiên bị một đôi tay nhân loại nắm lấy. Cậu muốn làm cái gì?

Trong bóng đêm rất nhanh vang lên tiếng thở gấp, đôi môi ẩm áp hôn lên phân thân xấu xí dọa người của dã thú.....

Dã thú hoàn toàn ngốc đờ ra, cậu..... cậu thế nhưng hôn lên thú hành của nó?

– Điện hạ, tối hôm qua ta đáp ứng người lần sau dùng miệng giúp người xuất ra, hiện tại ta liền thực hiện hứa hẹn, đây là đáp lễ của bách hợp thu được sáng nay.

Chu Lợi Dịch cười nói, cúi đầu lớn mật liếm hôn thật trụ khừng bố trước mắt đang nóng như lửa.

Không dễ chịu Đây là cảm giác đầu tiên của cậu, thú hành có những gai thịt làm đầu lưỡi có chút tê dại, tràn ngập khoang mũi tất cả đều là mùi vị hạ thể dã thú khác lạ tanh nồng dị thường, xem ra cậu cần một chút thời gian mới có thể thích ứng.

Nhưng bởi vì nhìn không thấy thú hành trong tay cụ thể to lớn như thế nào, rốt cuộc có bao nhiêu khừng bố, làm cho cậu trừ bỏ bản năng cảm giác được có chút không thoải mái, cũng không sợ hãi đến mức muốn đình chỉ.

Chu Lợi Dịch trong bóng đêm tiếp tục dựa vào cảm giác liếm lộng đại phân thân của dã thú thấy khác hẳn so với nhân loại, nơi đó của nó rất nóng, làm cho cậu có ảo giác đầu lưỡi muốn bỏng. Tuy rằng dục vọng nơi đó của giống đực khi làm tình đặc biệt bùng bùng phấn chấn, lúc ấy còn nóng hơn bình thường, nhưng nó không khỏi nóng quá

Dã thú cố gắng khống chế chính mình không phát ra âm thanh, nó thật cảm tạ bóng đêm dày đặc làm cho Chu Lợi Dịch không thể nhìn thấy biểu tình của nó, nếu không nó nhất định không có mặt mũi gặp lại cậu.

Chỉ có nhân loại mới có đầu lưỡi nhẵn nhụi bóng loáng, vụng về đụng chạm ngọn nguồn dục vọng mãnh cảm nhất của nó, so với nó ngày hôm qua còn vụng về hơn, nhưng làm cho nó phấn khởi vô cùng.

Chỉ là nghĩ đến người nó yêu nhất dùng miệng liếm mút dục vọng của nó, nó liền cao hứng không biết làm thế nào cho phải

Loại cảm giác này vô cùng xa lạ, trước khi gặp được cậu nó không có hỉ nộ ái ố, cũng không có dục vọng, là một sinh vật hoàn toàn không có thất tình lục dục.

– A.....

Tuy rằng dã thú cố gắng kiềm chế, nhưng đầu lưỡi linh hoạt này ranh mãnh đột nhiên liếm mút đầu đỉnh, làm cho nó nhịn không được kêu lên tiếng.

Như nguyện nghe được tiếng nó rên rỉ, lục mâu hiện lên một chút vừa lòng mỉm cười, đây chính là “Đáp lễ” của cậu, nếu không thể làm cho nó thoải mái rên rỉ lên tiếng, có thể được sao.....

Tuy rằng hai mắt ở trong bóng tối mất đi tác dụng, nhưng các giác quan khác cảm thấy càng rõ ràng, có thể hoàn toàn nắm giữ tình huống “Nơi đó” của nó, cho dù trong bóng đêm cũng có thể “Hầu hạ” nơi đó của nó vô cùng tốt.

Đầu lưỡi ẩm ướt nóng bỏng non mịn dường như trên đầu vẫn liếm mút đỉnh thú hành to lớn, đầu lưỡi còn cố ý nghịch ngợm đâm vào lỗ tiểu nơi đầu đỉnh khổng lồ, hai tay ôn nhu chà xát.

Chu Lợi Dịch thân là nam nhân trưởng thành, tuy rằng không có kinh nghiệm, nhưng rất rõ ràng làm như thế nào có thể khiến cho dã thú đều là giống đực khoái hoạt.

Cung điện to lớn tràn ngập tiếng rên rỉ nặng nề thô suyền của dã thú, nó sắp hoàn toàn không khống chế được. Nó căn bản không có biện pháp khống chế chính mình không phát ra tiếng rên rỉ mất mặt, gốc rễ dục vọng phía dưới như sắp bốc cháy.

So với đêm kia bị cậu dùng tay làm thì càng kịch liệt hơn khiến toàn thân nó tràn ngập khoái cảm, làm cho nó kích động đến sắp không chế không được bản thân.....

Vì sao lại như vậy? Nó nguyên bản vốn lạnh lẽo vô tình, bị bọn đệ đệ cười nói không phải nam nhân, căn bản không hiểu cái gì là *** Vì sao hiện tại nó lại vì *** thích đến sắp phát cuồng?

Chu Lợi Dịch không biết nghi hoặc trong lòng nó, tay và miệng càng ngày càng hăng say vì nó phục vụ, kỳ thật giúp nó làm loại sự tình này thật sự không hề thoải mái.

Toàn thân dục vọng của nó chẳng những tất cả đều là gai thịt, ngay cả đỉnh đầu đỉnh cũng có gai thịt, hơn nữa bao phủ xung quanh gốc rễ còn có lớp lông mao ngắn và cứng. Nếu không phải cậu thích nó, cậu thật sự không thể vượt qua chướng ngại tâm lý, nguyện ý dùng miệng giúp nó khẩu giao.....

“Khẩu giao”, dùng đầu lưỡi và tay liếm lâu như vậy, thời điểm chân chính giúp nó “Khẩu giao”. Chính là hai tay nói cho cậu biết, dục vọng nó bành trướng còn muốn to hơn hồi này nữa, miệng mình có thể đem dục căn của nó ngậm vào sao?

Trước thử xem đã Chu Lợi Dịch hít sâu một hơi, cố gắng mở lớn miệng thử ngậm thú hành đáng sợ được che giấu trong bóng đêm đang đối với mình gương nanh múa vuốt.....

Không được, căn bản ngậm không nổi Quy đầu dã thú phỏng chừng thô to như cổ tay cậu, cái miệng của cậu chỉ có thể ngậm một nửa, không có cách nào đem đầu đỉnh nuốt vào.....

– Aaa.....

Dã thú đáng sợ gầm nhẹ âm thanh hòa lẫn một ít kinh ngạc và thoải mái, nó không nghĩ tới cậu thể nhưng thật sự dùng miệng muốn ngậm thú hành, thật..... thoải mái

Tuy rằng chỉ có thể hàm trụ một nửa đỉnh dục vọng của dã thú, nhưng Chu Lợi Dịch không buông tha, cậu nếu quyết định làm gì thì nhất định phải làm được, đây luôn luôn là phong cách hành sự của cậu.

Lại hít sâu một hơi, Chu Lợi Dịch đem miệng mở lớn nhất, chậm rãi đem đầu đỉnh dã thú một chút tất cả đều tiến vào miệng.....

Cậu mỗi lần tiến vào một chút, dã thú sướng khoái liên gia tăng một phần, kích động cũng gia tăng một phần. Nó cảm giác thật sự sắp không chế không nổi sức mạnh của mình

Bởi vì nó đặc biệt bất đồng với những kẻ khác, mỗi lần tới gặp cậu, nó luôn phải đem sức mạnh của mình áp chế đến nhỏ nhất. Nếu sức mạnh toàn bộ bộc lộ ra, cậu lập tức sẽ biết nó không phải Hắc Nặc Lỗ Tư.

Nếu cho cậu biết thân phận thật sự của mình, cậu nhất định sẽ hận chết nó, đừng nói giống như bây giờ hàm chứa dục vọng của nó, chỉ sợ liên gặp mặt nó một chút cũng không có khả năng.

Nó cắn chặt răng, cố gắng đem sức mạnh sắp bộc phát ra một lần nữa áp chế, gắt gao đặt ở chỗ sâu trong thân thể. Vô luận như thế nào nó cũng không thể để cho cậu phát hiện chân tướng, không thể để cho cậu chán ghét, oán hận nó.....

Ở phía dưới Chu Lợi Dịch cố gắng không ngừng, cái miệng nhân loại nhỏ nhắn rốt cục đem đầu đỉnh dã thú thô to toàn bộ ngậm vào trong miệng, làm cho dục vọng dã thú phát ra còn tràn ngập hơn hồi nãy nữa, muốn gầm rú vang dội.

Chu Lợi Dịch hàm chứa toàn bộ đầu đỉnh thô to đầy gai thịt, miệng vô cùng đau nhức, toàn bộ ngậm lấy đầu đỉnh nó so với tưởng tượng còn vất vả hơn, có điều cậu sẽ không bỏ dở nửa chừng.

Cậu dùng mũi hô hấp, di động đầu lưỡi của mình đi liếm mút đại đầu đỉnh trong miệng, nhẹ nhàng lướt qua gai thịt nơi đầu đỉnh, hai tay nắm đại phân thân của nó vẫn vuốt ve xoa nắn thân phân thân trắng kiện dọa người.

Thật khó tưởng tượng thánh đức thái tử cao quý tuần mỹ như vậy lại đang giúp một dã thú khẩu giao, sẽ là bộ dáng gì, rốt cuộc có bao nhiêu *** dâng. Đáng tiếc trong cung điện một tia sáng cũng không có, căn bản không có biện pháp thấy bộ dáng và biểu tình Chu Lợi Dịch hiện tại, chỉ có thể tự tưởng tượng.....

Nghe được tiếng rên rỉ dã thú phát ra vô cùng sung sướng kích động, lục mâu lấp lánh cười trộm, bắt đầu chậm rãi phun ra nuốt vào đại thú hành trong miệng, đem đầu đỉnh lại nuốt vào một chút.

Nhưng thú hành của dã thú rất lớn, khi đầu đỉnh đỉnh đến chỗ sâu trong khoang miệng, cậu cũng chỉ nuốt vào một phần nhỏ thân phân thân. Tuy rằng cậu rất lớn gan, thực cố gắng, nhưng cậu thủy chung là người mới học nghề, không có cách nào đem thú hành siêu lớn toàn bộ ăn vào miệng. Chỉ sợ cần thời gian khá dài luyện tập, mới có thể làm được.....

Nó cảm thấy chính mình sắp điên rồi, dục vọng bị khoang miệng nhỏ bé ẩm áp của người yêu âu yếm bao lấy, tuy rằng chỉ ăn vào một phần nhỏ, nhưng vẫn làm cho nó kích động vô cùng, thật vất vả mới cố gắng không chế được sức mạnh, tựa hồ sắp không khống chế được mà bùng nổ.....

May mắn trước khi sức mạnh nó muốn bộc phát, hạ phúc nó bắt đầu run run, bị Chu Lợi Dịch “Khẩu giao” xác thực rất kích thích, làm cho nó đến cực hạn, chuẩn bị cao trào bắn ***.....

– Được rồi, có thể buông ra.....

Nó nhanh chóng đối với Chu Lợi Dịch kêu lên.

Chu Lợi Dịch tựa hồ không nghe thấy, tiếp tục phun ra nuốt vào liếm lộng đỉnh nhọn thú hành nóng rực trong miệng khiến cái miệng của cậu sắp bị thiêu cháy, bất chấp dã thú lập tức sẽ bắn ***.

Dã thú muốn đẩy đầu của cậu ra, nhưng đã không còn kịp rồi, khoái cảm kích thích dị thường làm cho dịch thể nó phun vào miệng Chu Lợi Dịch.....

Chu Lợi Dịch tựa hồ sớm có chuẩn bị tâm lý, cũng không bài xích, không chút do dự ăn thú *** nóng bỏng. Nói thật, rất khó ăn

Tinh dịch dã thú tanh hôi dị thường, như nham thạch nóng chảy, cậu có thể *** tường cảm thụ ăn vào thú *** trong thân thể có cảm giác thế nào.....

Chu Lợi Dịch mất sức lực rất lớn mới làm cho chính mình không nhổ ra, vẫn đem thú *** siêu nồng cuộn cuộn không ngừng bắn ra nuốt vào dạ dày. Cậu không phải cố ý khó xử chính mình thích ngược cuồng, cậu chỉ là đơn thuần muốn uống dịch thể nó, cậu đã nói phải đáp lễ nó

Nó tuy rằng cảm thấy rất xấu hổ quẫn bách, nhưng cảm giác bắn *** vào miệng Chu Lợi Dịch thật sự quá thư thái, làm cho nó không thể đẩy Chu Lợi Dịch ra, lại càng không ngừng bắn *** uy Chu Lợi Dịch ăn.....

Bởi vì là dã thú, dịch thể đặc biệt nhiều, lần này dĩ nhiên là nhiều hơn lần trước rất nhiều, làm cho Chu Lợi Dịch ăn không nổi, có một chút dịch thể theo khóe miệng chảy ra.

Chu Lợi Dịch ở trong lòng thầm giật mình, lần này sao nhiều như vậy, lần trước rõ ràng không có nhiều như vậy.

Chu Lợi Dịch không biết lần trước nó bởi vì giật mình và xấu hổ, cho nên chỉ bắn một chút, liền dùng pháp thuật ngăn cản chính mình tiếp tục bắn ***, nhanh chóng rời đi.

Qua thật lâu thật lâu, nó mới bắn xong, Chu Lợi Định đã muốn ăn đến trướng, bụng cũng căng ra, khóe miệng ẩm ướt toàn bộ dính thú ***. Tuy rằng nhìn không thấy bộ dáng Chu Lợi Định hiện tại rốt cuộc có bao nhiêu *** loạn, nhưng tưởng tượng cũng đã làm cho người ta đỏ mặt

– Vì sao muốn..... ăn?

Dã thú rút ra thú hành cắm trong miệng Chu Lợi Định, nhanh chóng sửa sang lại cảm xúc, trầm giọng hỏi, thanh âm ám ách vẫn lưu lại kích tình vừa rồi.

Cậu không cần phải làm chuyện này, từ động tác ngây ngô đó có thể thấy được, cậu tuyệt đối là lần đầu tiên làm loại sự tình này, cậu vì sao muốn miễn cưỡng chính mình ăn thú *** của nó.....

– Ta đã nói là sẽ tạ lễ điện hạ buổi sáng tặng ta bách hợp, hơn nữa tối hôm qua điện hạ không phải cũng ăn dịch thể của ta, ta đương nhiên cũng muốn ăn của điện hạ mới công bằng

Chu Lợi Định thở dốc cười nói, rõ ràng là lời nói rất xấu hổ nhưng từ miệng cậu nói ra chính là cao nhả như vậy.

Chu Lợi Định lấy tay lau khóe miệng và cầm dính đầy thú ***, miệng tất cả đều là dịch thể tanh nồng, có điểm muốn ói, muốn uống nước súc miệng. Nhưng nếu làm như vậy, nó nhất định sẽ tức giận, hơn nữa cậu phải tập quen hương vị này mới được, về sau khẳng định còn có thể lại làm loại sự tình này.....

– Người muốn dụ hoặc ta sao

Dã thú bắt lấy cậu kéo đến trước ngực, trong bóng đêm nhìn chăm chú vào cậu, nguy hiểm gầm gừ. Cậu rốt cuộc có biết lời nói *** đang như vậy đối với giống đực sẽ có hậu quả gì, làm cho nó rất ...muốn lập tức hoàn toàn chiếm giữ lấy cậu.

– Điện hạ, ta mệt mỏi muốn ngủ

Cảm giác được nó lại kích động, Chu Lợi Định nhỏ giọng cười nói, chưa bao giờ biết chính mình nguyên lai như vậy sẽ dụ hoặc nam nhân

Đáng tiếc cậu hiện tại thật sự rất muốn ngủ, giúp nó khẩu giao so với dùng tay còn mệt hơn, cậu hiện tại rất cần nghỉ ngơi.....

Dã thú tuy rằng rất muốn lập tức chiếm lấy cậu, nhưng biết cậu quả thật mệt mỏi, vẫn là săn sóc buông cậu ra.

– Đa tạ điện hạ.

Chu Lợi Định hôn lên hai má lông xù của nó, nằm lên giường.

Tuy rằng cậu cảm thấy hiện tại có thể tắm nước ấm rồi đi ngủ sẽ rất tốt, nhưng nơi này không có nước, lại không có đèn, chỉ có thể chờ ngày mai tắm.

– Tối mai trở thành người của ta

Nhắm mắt lại Chu Lợi Định nghe được phía sau truyền đến thú âm trầm thấp, khóe miệng khê cong.

– Được

Kỳ thật nó căn bản không cần sự đồng ý của cậu, chính mình đã sớm là người của nó, nó có thể tùy thời đến lấy, chính mình tuyệt đối không cự tuyệt nó

– A a..... đừng..... Ừm a.....

Đêm khuya, cung điện to lớn tràn ngập tiếng nam nhân rên rỉ, thanh âm ám ách khêu gợi kích thích trái tim, làm cho người ta thật muốn nhìn lên cảnh xuân trong cung điện, nhưng bắt buộc dĩ cung điện vẫn một mảnh tối đen.

Chu Lợi Định không mảnh vải che thân nằm ở trên giường lớn, mở ra thân thể tùy ý tình nhân trên người hôn môi âu yếm, miệng không ngừng phát ra thở dốc thoải mái.

Lập tức sẽ hoàn toàn trở thành người của nó, cậu có một chút khấn trương, dù sao rất nhanh thân thể cậu sẽ bị “Hung khí” của nó thô to đến dị thường xỏ xuyên qua, nhưng cậu cũng không khiếp đảm.

Đêm nay có thể là vì lập tức chân chính có được Chu Lợi Dịch, “Nó” luôn luôn bình tĩnh nội liễm trở nên có chút vội vàng xao động, so với dĩ vãng nhiệt tình hơn nhiều. Nó liền áp đảo Chu Lợi Dịch, cởi sạch quần áo cậu, hôn nóng hôn môi vuốt ve cậu, vội vàng muốn tiến vào thân thể cậu.....

Nó vẫn điên cuồng mà khát vọng cậu, mấy ngày nay hàng đêm cùng da thịt cậu thân cận, làm chuyện *** uế, nhưng vẫn không thể chân chính chiếm lấy cậu, nó sớm nhần đến cực hạn, nó không thể đợi thêm nữa

Vội vàng lung tung âu yếm thân thể thon dài *** trắng dưới thân, thú môi một đường xuống phía dưới thăm dò, thú môi nhiệt tình hôn liếm cơ thể nó đủ rắn chắc. Tuy rằng thực gấp, nhưng lý trí còn sót lại nói cho nó, không thể thương tổn cậu, để cho cậu có cảm giác mới có thể tiến vào thân thể cậu.....

– Ừm a.....

Thân thể Chu Lợi Dịch có chút căng thẳng, nó hôn đến bụng cậu, lại dùng thú lưỡi to lớn liếm lộng cơ bụng, làm cho hạ thể kích khởi từng đợt điện lưu tê dại.

Khóe miệng ở trong bóng đêm gợi lên một độ cong hoàn mỹ, phía dưới của cậu giống như có cảm giác, không nghĩ tới còn chưa bị nó trực tiếp đụng chạm, cậu cũng đã muốn cưỡng Chính mình có phải quá nhạy cảm không?

Nó cũng nhận thấy được hôn liếm cơ bụng Chu Lợi Dịch, làm cho cậu có cảm giác, càng dùng sức liếm lộng cơ bụng hoàn mỹ, còn dùng đầu lưỡi liếm rốn nhỏ trên bụng, cong lưỡi tà ác đùa bỡn lỗ rốn.

– A ha..... Ừm...ha.....

Thanh âm như cũ trầm thấp, nhưng so với vừa rồi càng thêm gợi cảm dụ hoặc.

– Người cứng rắn

Chu Lợi Dịch phát hiện hạ thể đột nhiên căng thẳng, bị móng vuốt lông xù bắt lấy, đồng thời trên bụng truyền đến thú âm có chút ám ách.

Chu Lợi Dịch nở nụ cười, mang theo dục vọng cười nhẹ thanh âm như cũ tao nhã dễ nghe, làm người ta nhin không được mê say.

Dã thú cảm thấy cậu quá dụ hoặc, rõ ràng chỉ là tiếng cười thực đơn thuần, lại làm cho người ta cảm giác so với nói bất luận *** ngôn đăng ngữ càng dụ hoặc.

Nó cảm thấy càng ngày càng không chế không được chính mình, nó giống như muốn lập tức xỏ xuyên qua thân thể cậu, hoàn toàn chiếm được cậu.....

Chu Lợi Dịch biết nó đợi không được, lưỡi và thú trào của nó rời khỏi thân thể cậu, kéo ra hai chân cậu, đem thú hành to lớn nóng cháy thô ráp để trên cái mông cậu.....

Chu Lợi Dịch có chút hoảng sợ, nó sẽ không chuẩn bị liền như vậy xông vào thân thể cậu đi?

Mới nghĩ như vậy, giữa hai đùi đã truyền đến một trận tê liệt đau nhức, nó cầm lấy “Mãnh thú” làm cho người ta sợ hãi trong bóng đêm tìm được hậu huyệt giữa hai chân cậu, bắt đầu tiến nhập.....

Chu Lợi Dịch cố gắng thả lỏng thân thể, để thuận tiện nó tiến vào, nhưng thú hành của nó thật sự quá lớn, chính là nó nỗ lực tiến vào, liền làm cho người ta đau đến chịu không nổi.

Bị dục vọng làm choáng váng đầu óc dã thú chỉ muốn lập tức tiến vào thân thể khát vọng đã lâu, không hề phát hiện hành vi chính mình đã tổn hại tới Chu Lợi Dịch. Nó cầm lấy thú hành chính mình hôn nóng muốn đâm vào lạc viên thần bí kia, nhưng như thế nào cũng chen vào không lọt, ngay cả đỉnh nhập một chút cũng không thể.....

Chu Lợi Dịch đau đến căng thẳng toàn thân, hai tay nắm thành quyền, nghiêm trọng cắn môi không cho chính mình vì đau kêu lên tiếng. Địa phương bí ẩn kia chưa bao giờ bị đụng chạm qua, không giống bộ vị khác trên thân thể đã qua rèn luyện, dị thường yếu ớt, bị thú hành vô cùng thô to ý đồ sáp nhập, đã muốn xé rách chảy máu

Không phải cậu chưa từng bị thương đổ máu, bởi vì mang binh xuất chinh, cậu bị qua rất nhiều vết thương, chảy qua rất nhiều máu, nhưng chưa có một lần đau như vậy. Không biết là bởi vì lần này bị thương là bộ vị đặc thù, cho nên cảm giác đau mới có thể mãnh liệt như vậy.....

Là dã thú, lại là thần, khứu giác nó đặc biệt phát triển, hơn nữa đối với hương vị máu huyết rất mẫn cảm, nó lập tức đã ngửi được trong không khí truyền đến mùi máu tươi.

Vì sao có mùi máu? Chẳng lẽ là..... cậu bị thương

Dã thú rất cục tĩnh lại, dừng lại động tác sáp nhập, muốn nhìn thương thế Chu Lợi Dịch, nhưng lại không có ánh sáng, nó cần bản không thể nhìn thấy cậu nơi đó bị thương như thế nào. Nó lại không thể làm cho cung điện sáng lên, như vậy sẽ bị Chu Lợi Dịch biết nó không phải Hắc Nặc Lỗ Tư, làm sao bây giờ?

Luôn luôn bình tĩnh trầm ổn, chưa từng có chuyện gì có thể làm khó nó, lần đầu tiên chạm vào khó khăn, nó hoang mang, cảm giác không biết thế nào cho phải.

– Thực xin lỗi, đau không?

Nó chỉ có thể hướng cậu giải thích, lo lắng hỏi, thanh âm lạnh như băng có chút tan rã.

Đều do nó quá xúc động, còn không làm tốt tiền hí, thậm chí còn không đem hậu đình cậu nói rộng, liền nôn nóng muốn xông vào mới có thể làm cậu bị thương, hy vọng cậu bị thương không quá nghiêm trọng.

– Có chút, bất quá thỉnh điện hạ không cần lo lắng. Có thể thỉnh điện hạ dùng ma pháp giúp ta trị liệu?

Chu Lợi Dịch lắc đầu.

Nghe được thanh âm nó bối rối, biết nó thực lo lắng, đau đớn phía dưới cũng không bận tâm, bất quá vẫn là nhanh chóng để nó thi pháp chữa khỏi nơi đó, bọn họ mới có thể tiếp tục.

Nó lúc này mới nhớ tới mình có thể thi pháp lập tức chữa khỏi vết thương, nó nhất thời sốt ruột, thế nhưng lại quên chuyện quan trọng như vậy. Trong tam giới, cũng chỉ có cậu có khả năng làm cho nó thất thường như thế

Nhìn không thấy thương thế Chu Lợi Dịch, cũng không trở ngại nó thi pháp chữa khỏi hậu huyết Chu Lợi Dịch, chỉ là công phu trong nháy mắt, hậu huyết Chu Lợi Dịch đã tốt rồi, rốt cuộc không cảm giác nửa điểm đau đớn.

Thả lỏng thân thể, Chu Lợi Dịch trong mắt hiện lên ý cười, quả nhiên thần và người chính là không giống nhau, chỉ cần thi pháp thương thế lập tức sẽ tốt. Chuyện này lại có thể tiếp tục làm, chỉ sợ là lại làm nó cũng rất khó đi vào, chính mình lại bị thương chảy máu.....

– Người cũng mệt mỏi, nghỉ ngơi cho tốt..... ta đi về.

Kéo qua chần mông bằng tơ tằm giúp Chu Lợi Dịch che đi thân thể trần trụi, nó thấp giọng nói.

Chính mình đem cậu làm bị thương chảy máu, hiện tại nhất định cậu rất tức giận, không muốn cùng mình nói chuyện, mình vẫn là sớm rời đi có vẻ tốt hơn.

– Đừng đi

Chu Lợi Dịch vươn tay bắt lấy nó.

– Người không tức giận sao?

Nó lắp bắp kinh hãi, lập tức xoay người. Nó tưởng mình đã bị chán ghét

– Vô luận điện hạ làm chuyện gì với ta, ta cũng không tức giận.

Chu Lợi Dịch ôn nhu cười nói, ngồi dậy ôm lấy nó. Từ lúc cùng nó làm lần trước, cậu chỉ biết chắc chắn sẽ không thuận lợi, cũng biết nhất định sẽ bị thương, cậu sớm có chuẩn bị tâm lý.

– Chu Lợi Dịch.....

Nó trong lòng một trận cảm động, thoải mái kêu lên.

– Ta rất vui vì rốt cuộc điện hạ kêu tên ta.

Chu Lợi Định ngẩng đầu lên, hôn lên môi nó, trải qua mấy đêm thích ứng cùng luyện tập, cậu đã có thể ở trong bóng đêm chuẩn xác tìm được môi nó, cùng bắt luận bộ vị nào trên thân thể nó.

Qua lời Chu Lợi Định vừa nói, nó mới phát hiện chính mình thật sự chưa từng kêu tên Chu Lợi Định. Tuy rằng mỗi ngày nó đều đã ở trong lòng niệm tên của cậu vô số lần, nhưng chưa bao giờ ở trước mặt cậu kêu tên của cậu.

– Chu Lợi Định.....

Nó vô tình kêu một tiếng, rất thích tên này, có thể là bởi vì quá thích, cho nên mới không dám gọi ra.

– Ta cũng muốn kêu tên điện hạ, có thể chứ?

Chu Lợi Định tới gần ***g ngực vô cùng ấm áp, nghe trái tim nó nhảy lên.

Trái tim nó đập có chút nhanh, hơn nữa đập thật sự lớn tiếng, dán trước ngực nó, có thể rõ ràng nghe được tiếng tim nó đập.

– Ừ.

Nó gắt gao ôm lấy cậu, trong lòng dâng lên một cỗ tình cảm chưa từng có, mãnh liệt bất đồng với dự vọng khoái cảm, là một loại cảm giác thực ấm áp, hẳn là hạnh phúc gì đó.

– Hắc Nặc Lỗ Tư.....

Chu Lợi Định thử kêu lên, cậu không biết tên thật của nó, chỉ có thể kêu tên này.

– Không, đừng kêu tên này..... gọi ta Thước.

Dã thú lập tức lắc đầu.

Nó biết chính mình không nên nói cho cậu tên thật, tuy rằng chỉ là một chữ, lại có khả năng sẽ bị cậu phát hiện, nhưng nó không muốn cậu gọi nó bằng tên nam nhân khác, điều này khiến cho nó không thể chịu đựng được.

– Thước

Chu Lợi Định nhẹ giọng nhớ kỹ, cậu thích tên này: “Thước”, nếu cậu đoán không sai, đây không phải tên đầy đủ, mà là một chữ trong tên, mà tên đầy đủ.....

Xem như, không đoán. Thời điểm nó muốn nói cho mình, tự nhiên sẽ nói, nhưng thật ra hiện tại có vấn đề tựa hồ nhu cầu cấp bách cần giải quyết

– Thước, chúng ta có tiếp tục chuyện vừa rồi không.....

Thanh âm Chu Lợi Định trở nên khàn khàn dụ hoặc, ôm lấy thân thể dã thú tay đột nhiên đi xuống phía dưới, bắt lấy gậy lửa to lớn cứng rắn vẫn để ở trên đùi.

Vừa rồi hậu đình đau làm cho cậu đã không có “Tính thú”, nhưng nó tựa hồ cũng không có bị ảnh hưởng, vẫn ở trạng thái cương. Cũng khó trách nó, vừa rồi nó hưng phấn như vậy, mình lại *** ôm nó, nó có thể “bình tĩnh” mới kỳ quái.

– Người còn muốn tiếp tục?

Nó lại giật mình, chẳng lẽ vừa rồi bị thương đổ máu, cậu không hề cảm thấy sợ hãi, để ý?

Đúng rồi, nó quên, cậu không phải người thường, cậu là Chu Lợi Định – Khổ Hãn, cậu là nam nhân sẽ không để ý loại sự tình này.

– Là người muốn tiếp tục.

Chu Lợi Định nắm chặt thú hành trong tay, cười trả lời, đáng tiếc bóng đêm lại che giấu tươi cười tuyệt mỹ của cậu, làm cho người ta không có cơ hội nhìn thấy nụ cười này rốt cuộc có bao nhiêu quyến rũ khuynh thành.

Dã thú thiếu chút nữa lại bỏ nhào về phía cậu, nam nhân này vì sao có thể nói ra lời nói dụ hoặc như thế, rõ ràng không có một *** từ, lại tràn ngập dụ hoặc, làm cho người ta mất đi lý trí.

Dã thú mất sức lực rất lớn, mới ngăn chặn ý tưởng trực tiếp áp đảo cậu, xúc động xâm phạm cậu, thanh âm đè nén nói:

– Đêm nay không làm, lần sau lại làm.

Nó rất muốn lại tiến vào “hoa viên bí mật”, nhưng vừa rồi thất bại làm cho nó rất rõ ràng thử lại cũng sẽ không thành công, nơi đó quá nhỏ, thú hành cự đại của mình căn bản không có khả năng tiến vào. Nếu cứng rắn xông vào, chỉ có thể làm tổn thương cậu, thậm chí giết chết cậu.

Xem ra nó muốn cùng cậu kết hợp làm một rất khó, nhưng khó khăn hơn nó cũng muốn nghĩ biện pháp cùng cậu kết hợp, chờ nó sau khi trở về phải đi tìm xem có biện pháp gì có thể làm cho bọn họ kết hợp hay không, cũng sẽ không thương tổn tới cậu.

Bọn đệ đệ thường xuyên cùng nhân loại làm tình, có thể hỏi bọn họ, nhưng khẳng định sẽ bị giễu cợt, vẫn là nó tự mình nghĩ biện pháp

– Vì sao?

Thanh âm nam nhân ôn nhu dễ nghe rõ ràng mang theo khó hiểu, không nghĩ tới nó cứ như vậy buông tha.

– Ta không muốn thương tổn người.

Nó thành thật trả lời.

– Cảm ơn

Chu Lợi Dịch sớm đoán được đáp án, nhưng nghe nó chính miệng nói ra, vẫn là thật cao hứng. Nó thật sự rất ôn nhu.

– Ta sẽ dùng miệng giúp người.

Chu Lợi Dịch ngẩng đầu mỉm cười với nó. Quả thật đêm nay làm tiếp đại khái cũng không thuận lợi, vẫn là để sau đi

– Ừm.....

Nó nơi đó đã rất cứng, tiếp tục làm ra vẻ mặc kệ, nó sẽ chịu không nổi, cậu nguyện ý dùng miệng giúp nó, nó cần còn không được.

Nhưng nghĩ lại nam nhân này ở nhân giới luôn nghiêm trang, thế nhưng lại yêu mị dụ hoặc nó, cậu chủ động như vậy, nó lại có chút không quen. Đến nay nó còn có rất nhiều chỗ không nghĩ ra, đối với tính cách của cậu trước kia và hiện tại hoàn toàn bất đồng cảm thấy thật nghi hoặc.....

Bất quá nó hiện tại càng ngày càng thích cậu, mỗi đêm cùng cậu tại đây sâu trong bóng đêm gặp gỡ, tâm nó luân hãm càng ngày càng sâu, sớm đã bắt trị.....

Rất nhanh nó không còn có thể nghĩ gì nữa, dục vọng nóng rực truyền đến xúc cảm ẩm ướt thoải mái, ” thánh đức thái tử ” mê người bắt đầu giúp nó khẩu giao

7. Tình Yêu Không Có Ánh Sáng - Chương 6

Edit: Mèo Mập

Bầu trời đêm tựa như tấm satin lộng lẫy màu xanh thẫm phía trên đỉnh những vì *** tú lấp lánh, mặt trăng bị chúng *** vây quanh tỏa ra ánh sáng nhu hòa, đẹp đến không nói nên lời. Dị giới được bao phủ ở trong bóng đêm bình yên êm ả, hết thảy xinh đẹp tựa như bức họa.

Không nghĩ tới bóng đêm nơi này xinh đẹp như thế, làm người ta thật say mê

Một góc ban công trong cung điện, một mỹ nam tử tóc nâu mắt xanh biếc, vô cùng tao nhã nằm trên ghế, nâng chén vàng nhấp nhấp rượu ngon, nhân nhả thưởng thức cảnh đêm xinh đẹp.

Tối nơi này vài ngày, nhưng vẫn chưa thưởng thức qua cảnh đêm nơi này, tối nay sau khi ăn xong bữa tối thấy thời tiết không tồi liền đến ban công hóng mát, nhân cơ hội thưởng thức cảnh đêm.

Nhìn lên bầu trời đêm cặp mắt xanh khê nheo lại, ánh trăng thật sáng, so với nhân giới ánh trăng đẹp hơn nhiều, *** tú cũng lấp lánh hơn, càng xem càng cảm thấy thơ mộng.....

Nơi này tuy là Địa Ngục, lại có thể nhìn thấy mặt trời và mặt trăng, hoàn toàn giống như nhân giới, chỉ là cảnh sắc so với nhân giới không biết đẹp hơn bao nhiêu lần. Thật sự là một thế ngoại đào nguyên hiếm có, cậu càng ngày càng thích nơi này

Lại uống một ngụm rượu tản ra mùi thơm ngát, Chu Lợi Dịch ngồi dậy, buông chén rượu đứng dậy trở về phòng. Tính thời gian, nó sắp đến đây, mình nên trở về giường chờ nó

Không biết đêm nay có thể thuận lợi kết hợp hay không, tối hôm qua tuy rằng dùng miệng giúp nó một lần nhưng cậu biết nó cũng không thỏa mãn.....

Tuy rằng đêm nay bọn họ còn có thể thử kết hợp lại, nhưng cậu lo lắng cuối cùng sẽ lại làm nó mất hứng mà về, rốt cuộc phải làm sao mới có thể để cho nó thuận lợi tiến vào thân thể của mình đây? Nếu có thể.....

Chu Lợi Dịch cười nhẹ một tiếng, không nghĩ tới mình cũng có lúc đầu óc đều là làm thế nào cùng dã thú giao hoan, nghĩ làm thế nào để cho dã thú thuận lợi chiếm lấy mình, thì ra cậu còn có một mặt muốn tìm bất mãn như thế.....

– Chu Lợi Dịch, người đang cười cái gì?

Ánh đèn đột nhiên đồng loạt tắt, phía sau vang lên thú âm lạnh như băng đã quen thuộc.

– Thước, người đã đến rồi.

Chu Lợi Dịch xoay người, đối với tình nhân trong bóng đêm cười nói.

– Ừm, vừa rồi người đang cười cái gì?

Cùng với tiếng bước chân nặng nề dọa người, dã thú cao lớn đi tới bên người cậu.

– Ta đột nhiên nhớ tới một chuyện buồn cười.

Độ cong khóe miệng càng mê người.

– Chuyện gì buồn cười?

Dã thú tò mò hỏi

– Bí mật.

Chu Lợi Dịch cười ôm lấy nó, nói:

– Thước, đêm nay ánh trăng đẹp quá, ta muốn ra ngoài chèo thuyền.

Bên ngoài ánh trăng sáng trong, rất thích hợp chèo thuyền ngắm trăng, tuy rằng bên ngoài chỉ có sông không có thuyền, nhưng cậu tin tưởng lấy pháp lực nó lập tức có thể biến ra một con thuyền.

– Không được.

Nó thật không ngờ cậu sẽ đưa ra loại yêu cầu này, lập tức liền cự tuyệt. Nếu ra ngoài đứng dưới ánh trăng, Chu Lợi Dịch lập tức sẽ biết nó luôn luôn lừa cậu, nó tuyệt đối không thể để cho Chu Lợi Dịch nhìn thấy nó.

Chu Lợi Dịch sớm đoán được nó sẽ không đáp ứng, cũng không tức giận, cười hỏi:

– Vì sao? Người không muốn để ta nhìn thấy người sao?

Nếu là sợ cậu biết nó không phải Hắc Nặc Lỗ Tư, thì cậu đã sớm biết.

– Người tuyệt đối không thể thấy ta, ngày người thấy ta chính là lúc chúng ta chia ly, chúng ta sẽ không bao giờ có thể gặp mặt.

Nó nặng nề trả lời. Nó ngay từ đầu liền quyết định, nếu bị cậu thấy, chính là thời điểm chấm dứt đoạn tình cảm lưu luyến này.

– Ta đã biết, ta đáp ứng người sẽ không yêu cầu nhìn người.

Chu Lợi Định quan tâm gật đầu, không hỏi lại vì cái gì nó luôn nói như vậy, chính mình nếu thật sự thích nó, sẽ không thể lại truy vấn, càng không thể bức nó.

Cậu biết nó vẫn ẩn giấu trong bóng đêm là có nỗi niềm khó nói, cậu cũng chưa bao giờ nghĩ tới muốn nhìn lên nó có bộ dáng gì, bằng không cậu hoàn toàn có thể thừa dịp nó ngủ đót đèn nhìn lên dung mạo nó.

– Cảm ơn.

Nó có chút vụng về nói cảm ơn, nó sống lâu như vậy đây là lần đầu tiên cảm ơn ai đó.

– Nhưng ta muốn mời người cùng ta ra ngoài chèo thuyền ngắm trăng, nếu người không yên tâm, ta sẽ dùng vải che mắt.

Chu Lợi Định cũng không buông tha ý tưởng muốn nó cùng cậu ra ngoài chèo thuyền ngắm trăng.

– Chu Lợi Định.....

Nó khó xử nhỏ giọng kêu lên.

– Xin người đừng cự tuyệt ta, ta cam đoan sẽ không nhìn lên người, nếu người còn không yên tâm, có thể thi pháp để mắt của ta tạm thời không nhìn thấy.

Chu Lợi Định ôm nó làm nũng nói, đây là lần đầu tiên cậu làm nũng, cảm giác có chút quái.

Tuy rằng nhìn không thấy bộ dáng cậu làm nũng, nhưng nghe thấy nam âm khả ái kia, xương cốt nó cũng muốn nhũn, căn bản không có biện pháp cự tuyệt yêu cầu của cậu.

– Được.....

Biết rõ không thể, nhưng nó vẫn đáp ứng. Nhưng nếu nó làm cho Chu Lợi Định nhìn không thấy, cậu làm thế nào cùng nó chèo thuyền ngắm trăng?

– Cảm ơn

Chu Lợi Định Cao hứng kiễng mũi chân ở trước ngực nó hôn một cái, nó rất cao lớn, tuy rằng nó cố gắng cúi người để tiện cho cậu và nó nói chuyện, nhưng cậu vẫn không thể hôn tới môi nó.

Nó đã đáp ứng cùng cậu ra ngoài chèo thuyền, chỉ cần nó lại đáp ứng một yêu cầu nữa, kế hoạch của cậu xem như thành công một nửa.....

– Thước, người có thể đáp ứng ta một điều kiện nữa không?

Chu Lợi Định lại dùng nam âm khả ái làm nũng với nó, cậu phát hiện nó tựa hồ đối với loại thanh âm này thật không có sức chống cự.

– Chuyện gì?

Cậu đột nhiên vẫn dùng loại thanh âm này nói chuyện với nó, nó sắp chịu không nổi.

– Có thể xin người biến thành người không?

Chu Lợi Định đưa ra một yêu cầu kinh người. Theo cậu biết nam giới thần tộc đều có hai loại hình thái, một loại là hình người, một loại là hình thú, nó hẳn là cũng có thể biến thành nhân loại mới đúng

– Người muốn ta biến thành người?

Nó kinh ngạc khẽ nói. Cậu đêm nay thật kỳ quái, đầu tiên là xin nó cùng cậu ra ngoài chèo thuyền ngắm trăng, hiện tại lại muốn nó biến thành hình người.....

– Đúng vậy, người phải biến thành người mới tiện cùng ta chèo thuyền ngắm trăng chứ

Chu Lợi Định gật đầu mỉm cười, tự nhiên trả lời.

Nó nghĩ nghĩ, cảm thấy Chu Lợi Dịch nói quả thật có đạo lý, một dã thú cùng một người chèo thuyền ngắm trăng quả thật không ổn, quá sát phong cảnh.

– Được.

Nó đáp ứng biến thành người, dù sao Chu Lợi Dịch cũng nhìn không thấy hình người của nó.

Đang ôm nó Chu Lợi Dịch lập tức liền phát hiện nó nổi lên biến hóa kinh người, thân thể dã thú to lớn lông lá rậm rạp nháy mắt liền biến thành hình người, từ đỉnh đầu truyền đến hơi thở có thể phán đoán là hình người của nó cũng rất cao to, ít nhất cao hơn cậu một cái đầu.

Nó biến thành hình người so với nhân loại thì là loại cao lớn khôi ngô, nhưng so với hình thú thì nhỏ hơn, chuyện kia hẳn là có thể thuận lợi tiến hành.....

– Ta đã biến thành người

Bất đồng thú thanh dĩ vãng thô nặng dọa người, là giọng nam thực trong trẻo nhưng lạnh lùng khàn khàn trầm thấp, lạnh tựa băng lại đẹp mắt như tuyết rực rỡ như kim cương trầm thấp mê người.

Kỳ thật nó bình thường đều là hình người, nó không giống đệ đệ, nó không thích biến thành hình thú. Mấy đêm nay nếu không phải vì giả mạo Hắc Tư thích biến thành hình thú, nó căn bản sẽ không biến thành hình thú.

– Ta biết.

Nó biến thành người thanh âm thật dễ nghe, hơn nữa thực..... quen thuộc.

Tuy rằng chỉ nghe qua hai lần, nhưng cậu lại đối với thanh âm này có ấn tượng khắc sâu, vẫn chưa quên.....

– Chúng ta ra ngoài chèo thuyền ngắm trăng.

Nó biến ra một khăn gấm màu trắng đem mắt Chu Lợi Dịch che lại, vốn muốn trực tiếp thi pháp làm cho cậu tạm thời không nhìn thấy là an toàn nhất, nhưng làm như vậy liền đại biểu nó không tin cậu.

Nó tin tưởng cậu là một người thủ tín, cậu nếu đáp ứng sẽ không nhìn lên nó, liền tuyệt đối sẽ không

Chu Lợi Dịch sớm thích ứng với bóng tối, ánh mắt bị che đi cũng không ảnh hưởng, dù sao đều là không nhìn thấy.

Nó dắt tay Chu Lợi Dịch, đưa cậu ra khỏi cung điện hắc ám, bên ngoài cung điện được ánh trăng chiếu tựa như ban ngày, nó lập tức bị Chu Lợi Dịch dưới ánh trăng mê hoặc.

Dưới ánh trăng Chu Lợi Dịch cao nhã xinh đẹp tôn quý, một thân áo choàng tuyết sắc làm cho cậu càng thêm phiêu dật xuất trần, toàn thân phát ra một cỗ khí chất khó có thể hình dung, khiến cho người ta tìm đập thành thịch, thần hồn điên đảo.

Mấy ngày không có thấy mặt cậu, so với trước kia càng mê người, trên người còn có thêm hương vị gợi cảm

Nhìn đôi môi sưng đỏ quyến rũ, so với bảo thạch còn sáng lạn rực rỡ hơn bên môi còn vương ý cười, không nghĩ tới môi cậu bị nó hôn sưng lên đến vậy, đôi môi đó..... thật ngon miệng, làm cho nó muốn ngừng mà không được.

Chu Lợi Dịch mặc dù bị bịt mắt, nhưng cậu biết nó đang nhìn cậu, khoe miệng khê nhếch, không biết trong mắt nó mình là cái dạng gì.

Cậu vui vẻ nắm tay nó, bàn tay nhân loại so với thú thảo hoàn toàn khác vẫn thực ấm áp, lòng bàn tay truyền đến độ ấm làm cho người ta thật an tâm.

Nó nhìn cậu thật lâu mới lấy lại *** thần, lôi kéo cậu tiếp tục tiến về phía trước, đi đến bờ sông.

Nước sông trong vô cùng, còn có thể thấy cá chép hiem thấy màu vàng sinh động ở bên dưới, vui vẻ du ngoạn chơi đùa. Hai bờ sông trăm hoa đón ánh trăng nở rộ, trong không khí tất cả đều là hương thơm say lòng người.

Nó vốn định đêm nay tiếp tục việc đêm qua vẫn chưa xong, nhưng hoa tiền nguyệt hạ hai người chèo thuyền tâm tình cũng thực lãng mạn, chuyện kết hợp đợi lần sau đi Dù sao nó cũng còn chưa nghĩ ra biện pháp thuận lợi cùng cậu kết hợp, thú và người làm tình thật sự rất khó

Nó vung tay lên, trên sông lập tức xuất hiện một con thuyền ánh trăng (1 xinh đẹp, thuyền cũng không lớn, vừa vặn đủ nó cùng cậu ngồi).

Bị nó nắm tay bước lên thuyền ánh trăng, cậu ngồi xuống, nhàn nhã nằm ở trên thuyền.

– Thước, người có thể một mình chèo thuyền không?

Cậu không muốn chèo thuyền, cậu chỉ muốn nằm như vậy, nhàn nhã “thưởng thức” *** tú xinh đẹp.

– Được.

Cậu hai mắt bị che, cho dù muốn chèo thuyền, chỉ sợ cũng không tiện.

Nó biến ra một cặp mái chèo bằng bạc, để vào trong nước, thuyền ánh trăng lập tức di chuyển.....

Nghe tiếng mái chèo khua nước “sàn sạt”, “nhìn lên” trời đêm Chu Lợi Dịch vươn tay nghịch nước. Nước mát lạnh, thật là thoải mái

– Nhìn không thấy thực bất tiện đi

Vẫn nhìn chăm chú vào cậu, nó thấp giọng hỏi. Nhìn cậu cái gì cũng không thấy, chỉ có nó một mình thưởng thức cảnh đẹp trước mắt, trong lòng nó thật không thoải mái.

Nó rất muốn tháo khăn che mắt của cậu xuống, để cậu có thể cùng nó thưởng thức cảnh đẹp trước mắt, nhưng nó không thể. Cậu chỉ có thể ở trong bóng đêm, mới có thể ở cùng nó.....

Nó bỗng nhiên lo lắng tình cảm lưu luyến này có thể kéo dài bao lâu, một ngày nào đó cậu nhất định sẽ chán ghét sống như vậy

Luyến ái, đến lúc đó mình nên làm cái gì

– Sẽ không. Ánh mắt của ta mặc dù nhìn không thấy, nhưng tâm của ta lại nhìn rất rõ ràng, người không cần lo lắng.

Chu Lợi Dịch mỉm cười xinh đẹp.

– Ta biết sao rất nhiều, rất đẹp, ánh trăng rất lớn thực tròn, hai bờ sông hoa đẹp lại thơm, còn có cá trong nước rất đáng yêu.....

Cậu có thể cảm giác được vừa rồi có cá bơi tới chơi đùa đảo quanh trong tay, cũng biết hiện tại thuyền đang ở gần bụi đình hương nở rộ, cậu ngửi thấy được mùi hoa đình hương (2, hoa đình hương ở dưới ánh trăng khẳng định rất xinh đẹp.

Dùng tâm cảm nhận, so với dùng mắt xem, càng nhận thấy vạn vật xinh đẹp hơn.....

– Chu Lợi Dịch.....

Thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng mê người nhẹ nhàng kêu lên. Lúc này nó không biết nên nói cái gì mới tốt, thậm chí gọi tên cậu.

Chu Lợi Dịch không hổ là người làm cho nó động tâm, cậu thật sự không giống người thường, cùng nhân loại bình thường hoàn toàn không giống. Nó không biết phải dùng ngôn ngữ gì để hình dung cảm giác của nó với cậu, nó chỉ biết là cậu rất đặc biệt, làm cho nó căn bản không có biện pháp không thích cậu

– Thước, trong sách nói Áo Tư thần tộc nam giới năng lực sinh dục vô cùng mạnh, có thể làm cho nam nhân cũng mang thai, là thật sao?

Chu Lợi Dịch đột nhiên tò mò hỏi.

– Là thật.

Nó gật đầu. Áo Tư thần tộc nam nhân bởi vì có hai loại hình thái người và thú, cho nên năng lực sinh sản so với bất luận tộc loại nào đều mạnh, cho dù cùng nam nhân không có tử cung ân ái, cũng có thể làm cho nam nhân mang thai sinh con.

Chu Lợi Dịch học vấn phong phú, ngay cả loại sự tình này cũng biết, chỉ là cậu hỏi cái này làm cái gì

– Vậy ngươi muốn cùng ta sinh hài tử sao?

Chu Lợi Dịch đối với nó mỉa hoặc cười.

Nó nhất thời giật mình, cậu nói cái gì? Nó có phải nghe lầm hay không, sinh hài tử?

Chu Lợi Dịch tuy rằng không nhìn thấy, nhưng cậu biết nó thực khiếp sợ, bộ dáng nó hiện tại khẳng định thực buồn cười thú vị.

Trước mặt thổi tới một trận gió nóng, làm cho người ta nhất thời cảm giác thời tiết có chút nóng bức, nơi này thời tiết rất giống đầu hạ ở nhân gian.

– Thước, ta cảm thấy có chút nóng, có thể nhờ ngươi lại đây cởi bớt nút áo giúp ta. Mắt ta nhìn không thấy, không tiện cởi.

Cảm thấy nóng Chu Lợi Dịch đối với tình nhân cười đến càng mỉa hoặc.

Nó rút cục lấy lại *** thần, nhìn Chu Lợi Dịch trong đầu chỉ có một từ: Dụ hoặc. Đây tuyệt đối là trắng trợn dụ hoặc, Chu Lợi Dịch đầu tiên là hỏi nó có nghĩ là cùng cậu sinh hài tử. Hiện tại kêu nó cởi bớt áo giúp.....

– Thước, nhanh lên

Thanh âm tao nhã dễ nghe nhẹ nhàng thúc giục.

Nó thực tự nhiên tiến tới, áp lên người Chu Lợi Dịch, nhưng không phải cởi bỏ áo, mà là hôn lên đôi môi đỏ mọng kia vẫn dụ hoặc nó.

Cậu khẽ cười, hai tay tự nhiên ôm lấy bả vai rộng lớn của nó, nó cho dù biến thành người, nhiệt độ cơ thể so với người bình thường vẫn cao hơn rất nhiều, vẫn ấm áp thoải mái như vậy.

Miệng nhân loại so với dã thú hôn môi tiện hơn nhiều, nó so với trước kia càng có thể tùy tâm sở dục hôn Chu Lợi Dịch, nó có thể hôn đôi môi mềm mại kia đến sưng mới thôi.

Nó rất thích bờ môi của cậu, bờ môi của cậu thật mềm, thật thơm, vô luận hôn bao nhiêu lần, vĩnh viễn đều non mềm như vậy, làm cho nó hôn không muốn ngừng.

Được hôn đôi môi nó yêu nhất, dục hỏa dã thú rất nhanh đã bị gợi lên, càng muốn tiến thêm một bước, vươn tay cởi bỏ áo người yêu, lập tức dục hỏa trong cơ thể cháy càng vượng.

Chỉ thấy trên cổ xinh đẹp ẩn đầy dấu hôn, còn có một dấu răng dã thú cắn thật đáng sợ, đây tất cả đều là kiệt tác của nó. Nếu nó nhớ không sai, phía dưới còn càng nhiều hôn ngân và dấu răng như vậy.

Nó phần khởi nhanh chóng cởi bỏ khuy áo bảo thạch phía dưới, lộ ra phong cảnh so với mặt trên còn " kinh người " hơn, khắp bờ ngực rắn chắc tất cả đều là vết tích *** xanh tím, đầu nhũ nguyên bản rất nhỏ nâu nhạt, cũng bởi vì nó liên tục mấy đêm liếm mút, trở nên lớn lại đỏ tươi, thập phần mê người.

– Thước, ta chỉ nhờ ngươi đem nút áo của ta cởi, ngươi sao lại đem áo của ta cởi ra, như vậy ta sẽ lạnh.

Vạt áo mở rộng, bờ ngực hoàn toàn bại lộ trong không khí, Chu Lợi Dịch cười, nhẹ giọng oán giận nói.

– Ta..... Ta sẽ sưởi ấm cho ngươi.

Nó vụng về nói, cúi đầu ngậm đầu nhũ sưng đỏ, dùng sức mút.

Vẫn là trong bóng đêm âu yếm cậu, cho nên nó cũng không biết đầu nhũ cậu đã thay đổi kinh người như vậy, trở nên..... khả ái gợi cảm như vậy, làm cho người ta thật muốn một ngụm cắn xuống.

– A a....

Chu Lợi Định kêu nhẹ một tiếng, thiếu chút nữa cười ra tiếng, đây hình như là câu tán tỉnh đầu tiên nó nói, thật không nghĩ tới nó còn có thể nói ra lời nói như vậy.

Nhân loại và dã thú chính là không giống nhau, dù là liếm mút đầu nhũ, hay là ở vuốt ve thất lưng, cảm giác hoàn toàn bất đồng. So với dã thú thì nhỏ hơn nhiều, nhưng mùi vị giống nhau, nhiệt tình giống nhau, cảm giác giống nhau, như đang bị thiêu đốt.

– A.....ha.....

Khoái cảm quen thuộc làm cho thân thể nhanh chóng trở nên khô nóng, còn đầu nhũ bị sưng nó vẫn cắn mút, thoải mái đến nhanh chóng cứng rắn, cái loại cảm giác vừa đau vừa ngứa này, khoái cảm hỗn loạn lại kịch liệt làm cho người ta khó có thể kháng cự.....

Nó đối với đầu nhũ của cậu yêu không thích không ngừng, liếm lại liếm, hút lại hút, đem đầu nhũ sưng đỏ biến thành càng thêm sưng đỏ, tựa như anh đào chín mọng đến sắp nứt ra.

Đến khi nó hút đủ buồng Chu Lợi Định ra, trước ngực Chu Lợi Định đã thêm viên anh đào chín mọng tiên diễm ướt át, mà khuôn mặt Chu Lợi Định vốn tuần mỹ vô cùng cũng trở nên có chút đỏ tươi, hai gò má đỏ ửng.

Thật kiều diễm Thật xinh đẹp Nó cũng không biết đầu nhũ Chu Lợi Định bị mình hút sẽ trở nên kiều diễm xinh đẹp như vậy, nó muốn ở dưới ánh trăng nhìn càng nhiều biểu tình của cậu.....

Nó vươn tay tiến vào phía dưới trường bào (3, lập tức lấp bắp kinh hãi, kinh ngạc nhìn cậu.

– Người không có mặc quần.....

Phía trong trường bào cậu lại không hề mặc gì

Người không vui sao

Chu Lợi Định không bận tâm mỉm cười, tao nhã dụ hoặc kéo trường bào, không có nửa điểm xấu hổ đem nửa người hoàn toàn hiện ra trước mắt tình nhân.

Dù sao sớm ở trước mặt nó trần trụi qua rất nhiều lần, không có gì thẹn thùng, hơn nữa cậu chính là muốn quyến rũ nó, đẩy lên dục vọng của nó, để cho nó ôm cậu.

Hai tròng mắt gât gao nhìn chăm chăm nam thể kiện mỹ yêu dị gần như lộ ra trọn vẹn nằm trước mặt mình, cả người nó vô cùng kích động. Thân thể cậu hiện tại so với khi nó thừa dịp cậu tắm rửa nhìn lên thì càng xinh đẹp câu nhân

Rõ ràng không giống thiếu niên *** tế mềm mại, cũng không giống nữ nhân đầy đặn thướt tha, mà là thân thể đại nam nhân rắn chắc cứng nhắc, có vài chỗ còn có vết sẹo, lại làm cho nó tâm động nói không nên lời, cảm thấy thể gian rất cuộc tìm không thấy thân thể xinh đẹp giống như cậu vậy.

Quan trọng là, Chu Lợi Định thể nhưng..... đã cương, hùng vật xinh đẹp để nhìn kia đã muốn đứng lên, làm cho nó nhìn mà miệng khô lưỡi khô, phía dưới cứng rắn phát đau.....

– Thước, ôm ta, làm cho ta hoàn toàn trở thành người của người.

Chu Lợi Định hướng nó vươn cái chân rắn chắc, lại dụ dỗ ” dã thú “sắp phát cuồng.

– Ma quỷ

Nó phun ra một câu, bắt lấy chân cậu hôn lên, nhưng nói ” hôn “, còn không bằng nói ” cắn ” càng chuẩn xác hơn.

Nó cuồng loạn cắn ngón chân dễ nhìn, cảm thấy chính mình hoàn toàn vì Chu Lợi Định phát điên rồi, Chu Lợi Định tuyệt đối không phải cái gì thánh nhân, mà là ma quỷ đáng sợ.

Đúng vậy, Chu Lợi Định tuyệt đối là ma quỷ, cậu không chỉ dụ hoặc nó, làm cho nó trở thành tù binh, làm cho nó làm ra những chuyện kỳ quặc không giống trước kia, còn làm cho nó từ một kẻ thanh tâm quả dục, không có dục vọng, biến thành một *** ma đáng sợ cả ngày đầu óc thâm nghĩ làm thế nào chiếm lấy cậu.....

Nó biết nếu nó còn chút lý trí, nên lập tức giết ma quỷ đáng sợ này, nhưng nó làm không được, nó đã bị cậu mê đảo đến chính mình là ai cũng không biết.

Nó men theo ngón chân Chu Lợi Dịch bắt đầu hướng về phía trước căn, ở trên đùi xinh đẹp lưu lại vô số vết bầm tím màu xanh nhạt, rất nhanh liền hôn căn đến đùi trong. Nhưng nó cũng không dừng lại, mà là tiếp tục hướng bộ vị bí mật hôn căn.....

— A —

Chu Lợi Dịch đột nhiên cảm giác được chân của mình được nâng lên cao, hậu đình ẩn giấu phía sau bị một cái gì đó ẩm ướt đụng chạm đến, nó hôn hậu huyệt của cậu.....

Đã thú đã gần như hoàn toàn đánh mất lý trí, làm chuyện ngay cả chính nó cũng kinh ngạc, nó há mồm hôn căn hậu đình Chu Lợi Dịch, còn vươn đầu lưỡi liếm từng nếp uốn trên tiểu huyệt

— A ha..... A..... ưm.....

Chu Lợi Dịch không nghĩ tới nó làm như vậy, hạ thể lập tức liền mềm mại, hậu huyệt bị khoá cảm kỳ diệu không thể tưởng tượng không diễn tả nổi vây quanh, làm cho phía trước kích động càng thêm cương cứng.

Nó chưa bao giờ nghe cậu rên rỉ thoải mái kiều mỹ như thế, cũng không nghĩ tới làm vậy sẽ khiến cậu nhanh động tình, sớm biết tối hôm qua khi muốn tiến vào bên trong cậu, nó trước tiên nên liếm nơi này

Nó càng thêm dụng tâm hôn liếm hậu đình tình nhân, ở dưới ánh trăng nó có thể *** tường nhìn rõ hậu đình, tối hôm qua mặc dù có ý đồ tiến vào nơi này, nhưng bởi vì một mảnh tối đen, nên nó không có cơ hội thưởng thức nơi này.....

Tiểu huyệt tựa như một nụ hoa chưa nở, rất thần bí mê người, làm cho người ta vội vàng muốn biết sau khi nó ” nở hoa ” hấp dẫn cỡ nào. Nụ hoa là màu nâu nhạt, cũng không giống một số thiếu nam thiếu nữ là màu hồng phấn khả ái, nhưng một ngày nào đó nó sẽ làm nơi này biến thành màu đỏ động lòng người.....

Nghĩ như vậy, đầu lưỡi ẩm ướt nóng bỏng nhắm ngay hậu huyệt vừa lộ ra một khe hở dùng sức đâm, đỉnh vào bên trong hậu huyệt Chu Lợi Dịch.....

— A —

Lại là một tiếng rên rỉ khàn khàn kiều mỹ, Chu Lợi Dịch cảm giác hậu huyệt vô cùng ngứa, đột nhiên xông vào dị vật vừa nóng vừa ẩm ướt, làm cho toàn thân cậu dâng lên một cảm giác run rẩy chưa từng có.....

Chu Lợi Dịch còn chưa kịp lấy lại *** thần, hai chân đã bị người dùng lực áp đến trước ngực, thân thể như bị chia thành hai nửa.

Nó đè hai chân cậu, đầu lưỡi mạnh mẽ vô cùng tựa như một con rắn loạn liếm loạn chui tiến vào xứ nam huyệt thần bí đến cực điểm chưa từng bị tiến vào, nó còn dùng bàn tay to xoa nắn an ủi nam căn kích động khó nhịn muốn dâng trào trước mắt.....

— A a..... ha..... ưm... a.....

Chu Lợi Dịch phát ra tiếng rên rỉ *** dâng làm cho người ta khó tin, hạ thể kịch liệt run rẩy. Phía trước muốn phun trào cùng nụ hoa phía sau bị tình nhân đồng thời âu yếm, làm cho xứ nam như cậu không thể thừa nhận.

Đầu lưỡi nhân loại làm cho nó không thể đi vào sâu, nhưng vẫn đem tiểu cục liếm đến mềm mại vô cùng, bên trong bên ngoài đều là nước miếng nó. Bất quá nó cũng đem phía trước cậu biến thành đầy ” nước bọt “, phía trước cậu nhất trụ kinh thiên thích đến chảy ra dịch tuyến tiền liệt trong suốt.....

— Thước, tiến vào chiếm lấy ta đi..... A a..... Ừ.....

Hậu huyệt Chu Lợi Dịch bởi vì lưỡi nó gian *** trở nên cơ khát vô cùng, khát vọng muốn nhanh bị thứ gì thô nóng tiến vào chiếm hữu.

— Còn chưa được, còn chưa đủ mềm, ta tiến vào ngươi sẽ bị thương

Kí ức tối hôm qua làm cho nó không dám tùy tiện tiến vào, lắc đầu cự tuyệt, đầu lưỡi cẩn thận liếm bên trong.

Bị khăn che mắt ngăn trở lực mâu hiện lên một tia lo lắng, cậu chờ không được, đầu lưỡi nó quá lợi hại, làm cho hậu huyệt vừa nóng vừa ngứa, phải lập tức có cái gì cắm vào gãi ngứa. Nó không muốn tiến vào, chỉ có.....

Đột nhiên, thân thuyền mãnh liệt lay động, Chu Lợi Dịch dùng sức giãy ra khỏi áp chế của nó, lật ngược thế cờ áp đảo nó, ngồi trên người nó.

– Chu Lợi Dịch.....

Nó kinh ngạc kêu lên.

Chu Lợi Dịch cười quỵn rũ, vươn tay xé bỏ quần áo nó, cởi quần nó, rất nhanh tìm được dương căn.

Vẫn là rất lớn Nhưng so với hình thú nhỏ hơn vài lần, hẳn là có thể thuận lợi tiến vào.....

Cậu sao lại trở nên muốn tìm bất mãn như vậy, giống như một ***phụ thực cơ khát, không, cậu là *** nam mới đúng

Cầm lấy cự căn cứng rắn, Chu Lợi Dịch làm ra động tác khiến cho người ta ghen hòng nhìn trần trối, cậu thể nhưng nâng cái mông mờ mẫm ngồi lên.....

Rất đau Không nghĩ tới bị nó liếm lâu như vậy, khi tiến vào vẫn còn đau, nhưng chút đau đớn ấy cậu cũng còn chịu được.....

Nó ngây ngốc nhìn cậu, trong lúc nhất thời mất đi năng lực ngôn ngữ, hoàn toàn không biết muốn nói gì, không nghĩ đến cậu có thể chủ động làm chuyện này, cậu..... quá đẹp Bộ dáng Chu Lợi Dịch hiện tại thật sự rất đẹp, trên khuôn mặt tuần tú hoàn mỹ đôi mắt bị che lấp, quần áo ở bên hông, da thịt màu mật ong đầy dấu vết tình ái ở dưới ánh trăng tỏa ra ánh sáng yêu dị mê hoặc lòng người, tư thế *** loạn cười ở trên phân thân to lớn của nam nhân Chỉ sợ ngay cả luyện đồng xinh đẹp chịu qua huấn luyện đặc biệt cũng rất ít người có thể có được phong tình như vậy, lộ ra biểu tình mê người như thế.....

– Đến, người không động sao?

Đem phân thân tình nhân tiến vào trong cơ thể, phát hiện tình nhân vẫn không hề động, Chu Lợi Dịch khẽ nhú mày.

– Ta.....

– Được rồi, lần đầu tiên toàn bộ giao cho ta đi

Chu Lợi Dịch mỉm cười dù sao đã chủ động đến nước này, tiếp tục chủ động cũng không sao, chính mình động còn có vẻ tiện, nắm giữ quyền chủ động. Tuy rằng cậu nhìn không thấy, nhưng loại hành vi này hoàn toàn không cần dùng mắt, chỉ cần cảm giác thân thể là có thể. Nó hoàn toàn không có cơ hội nói chuyện, cặp mông rắn chắc xinh đẹp đã ngồi xuống, đem đại phân thân của nó từng chút nuốt vào, làm cho nó chính mắt thấy nụ hoa nâu nhạt kia “Nở hoa” thế nào. Quá nhiều kích thích làm cho đại phân thân nó lại trưởng lớn hai vòng, làm cho Chu Lợi Dịch muốn “Ăn” đại phân thân lấp bắp kinh hãi, càng thêm vất vả.

– Thước.....

Chu Lợi Dịch đau đớn bất đắc dĩ kêu một tiếng. Loại thanh âm hờn dỗi làm cho nó xương cốt muốn nhuyển, thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng tràn ngập dục vọng găm nhẹ nói:

– Làm tiếp

Cậu mới “Ăn” hơn một nửa, nó muốn xem bộ dáng cậu toàn bộ ăn hết.

– Là mệnh lệnh sao?

Cậu phiến tình hỏi.

– Đúng

Nó quyết đoán trả lời.

– Tuân mệnh, điện hạ

Chu Lợi Định cong môi cười, mông đột nhiên dùng sức ngồi xuống, rốt cuộc cũng gần hết.

– A —

Dị giới vang lên tiếng rên rỉ vừa quặn rũ lại pha chút đau đớn, động tác bất chấp ngồi xuống so với Chu Lợi Định tưởng tượng còn đau hơn nhiều, đầu đỉnh cứng rắn giống như đỉnh đến nội tạng, đương nhiên đây là ảo giác. Bất quá hậu huyết thật sự đau đớn vô cùng, mông giống như chia thành hai nửa, đương nhiên đây cũng là ảo giác. May mắn tuy rằng rất đau, nhưng lần này hậu huyết không có chảy máu, đây đều là bởi vì nó lúc trước đã liếm mềm hậu huyết. Phát hiện nguyên bản khuôn mặt tuần tú phần hồng nháy mắt trở nên có chút tái nhợt, trên trán cũng có mồ hôi, nó rất đau lòng.

– Có phải đau lắm không?

– Hôn ta một chút, ta sẽ không đau

Chu Lợi Định khả ái cười nói, cúi đầu hướng nó muốn hôn. Thật nóng Hậu huyết hàm chứa phân thân nó vừa đau lại nóng, cảm giác nóng thậm chí vượt qua cảm giác đau, cậu biết nhiệt độ cơ thể nó cao hơn mọi người, nơi đó quả thực giống một mối lửa. Nhưng không nghĩ tới hậu huyết nóng thành như vậy, cho nên so với bất luận bộ vị nào trên thân thể đều miễn cảm hơn. Nó lập tức ngừng đầu ôn nhu hôn môi cậu, trên đời thế nào lại có ma quỷ mê người như vậy, rõ ràng nó là thần, không thể bị ma quỷ dụ hoặc, nhưng nó lại bị cậu mê hoặc đầu óc choáng váng. Chu Lợi Định cùng nó triển miên hôn môi, điều chỉnh hô hấp, thả lỏng hậu huyết, mang theo đại phân thân trong mông chậm rãi di động lên xuống. Nếu nói lần này toàn bộ giao cho mình, cậu nói được thì làm được, làm cho nó hưởng thụ bọn họ lần đầu tiên kết hợp..... Hậu huyết gian nan bị phân thân chậm rãi ma sát muốn bốc cháy, khơi dậy từng đợt điện lưu làm cho hai người đồng thời chiếm được khoái cảm. Chu Lợi Định vẫn cảm thấy đau, nhưng trong đau có chút ngứa, trong ngứa có chút khoái lạc. Mà phân thân nó bị Chu Lợi Định kẹp chặt cảm giác thực thích, bị tiểu huyết di động ma sát, càng làm cho nó thích muốn chết. Hai người cùng nhau phát ra thở dốc sảng khoái, chỉ là Chu Lợi Định thở dốc còn có thống khổ, bất quá Chu Lợi Định không có dừng lại, cậu tựa hồ đối với cảm giác này vừa đau lại thích, rất..... thích. Dưới ánh trăng màu bạc, thuyền nhỏ ở giữa sông, một mỹ nam tử tóc nâu vô cùng *** đang cười trên thân một người nam nhân vô cùng cao lớn cường tráng, mông kẹp chặt côn thịt to lớn của nam nhân nhích tới nhích lui, làm cho thuyền cũng dao động lúc ẩn lúc hiện, ở bên ngoài lớn mật đã hợp.....

– Thước, thoải mái không?

Chu Lợi Định lắc mông, mỉm cười hỏi, thanh âm động tác tình sắc làm cho người ta thần hồn điên đảo.

– Thoải..... Thoải mái.....

Nó có chút ngượng ngùng thừa nhận. Làm sao lại không thoải mái, dục vọng cảm trong tiểu huyết mềm mại chật hẹp, bị kẹp chặt không chừa kẽ hở, lại bị tiểu huyết không ngừng ma sát tạo ra khoái cảm nó chưa bao giờ thể nghiệm qua, làm cho máu huyết nó sôi trào, kích động không biết làm thế nào cho phải.

– Người muốn càng thoải mái hơn không? Nếu muốn, kêu tên của ta

Chu Lợi Định cười càng ngày càng đẹp, càng ngày càng mỉ. Cậu vẫn chậm rãi di động, làm cho tiểu huyết dần dần thích ứng loại cảm giác vừa đau lại thích này, đồng thời cũng thích ứng phân thân to lớn, tiết tấu quan trọng nhất của loại hành vi này cậu đã tìm được rồi.

– Chu Lợi Định.....

Nó thâm tình lại mê luyến kêu lên. Rõ ràng nó mới nắm giữ quyền chủ đạo, là nó tiến công xâm nhập, tại sao hiện tại nó cảm thấy quyền chủ đạo tất cả trên tay cậu, mà kẻ bị tiến công xâm nhập là nó? Chu Lợi Định vừa lòng nở nụ cười, mông đột nhiên di động tốc độ nhanh hơn, mãnh liệt ma sát phân thân. Tiểu huyết vừa lên một chút, một tả một hữu, phi thường có tiết tấu đồng đưa rất nhanh, *** loạn vận vẹo thắt lưng rắn chắc..... Nó thích không nói nên lời, chỉ có thể lớn tiếng thở gấp, côn thịt cảm ở tiểu huyết Chu Lợi Định kích động toàn bộ nổi lên gân xanh, nhìn có chút dọa người..... Chu Lợi Định cũng rất thích, chuyển động rất nhanh làm cho khoái cảm gia tăng thêm vài lần, vừa rồi dùng sức mãnh liệt đồng đưa lên xuống,

cậu còn thể nghiệm đến một loại khoái cảm siêu kích thích, nơi đó hình như là chỗ mẫn cảm nhất trong cơ thể. Hơi hơi run rẩy.

Tinh dịch của nó bắn tràn đầy bụng cậu, trong bụng tựa như chứa nước sôi, làm cho bụng cậu nóng muốn hồng rồi. Quan trọng nhất là cậu cảm giác được trong đồng lớn dịch thể, có một cổ đặc biệt nóng, hơn nữa giống như biết chạy, hướng chỗ sâu trong bụng cậu bơi đi.....

– Giờ có thể có thai rồi sao?

– Không biết..... làm thêm mấy lần nhất định sẽ có thai

Nó cảm thấy đây là lời tán tỉnh tình sắc nhất đời này nó nói qua, nhưng nó thật sự còn chưa làm đủ, cho nên nó lừa cậu nói không biết.

Kỳ thật vừa rồi nó đã đem “Sinh dục ***” khiến người mang thai bắn vào trong cơ thể cậu, “Sinh dục ***” cùng dịch thể bình thường bất đồng, nó tiến vào thân thể lập tức có thể làm cho đối phương mang thai, nếu không có nó vô luận bắn bao nhiêu dịch thể vào, đều không thể.

Nếu bọn họ giao hoan, không muốn làm cho đối phương có hài tử, có thể lựa chọn không bắn ra “Sinh dục ***”. Áo Tư thần tộc đặc biệt là năng lực sinh sản của bọn họ, không giống bất luận chủng tộc nào, bọn họ có thể tự do khống chế sinh dục của mình.

– Vậy làm thêm mấy lần là được

Khóe miệng sưng đỏ mỉm cười cong lên làm người ta hoa mắt chóng mặt, Chu Lợi Dịch đột nhiên rời khỏi đại phân thân của nó đứng lên, mất đi phân thân ngăn chặn dịch thể lập tức từ huyết nhỏ chảy ra.....

Nhìn dịch thể chính mình chảy đầy chân tình nhân, *** loạn lại phóng dăng, nó thiếu chút nữa chảy máu mũi, còn chưa kịp lấy lại *** thần, liền thấy Chu Lợi Dịch nhảy khỏi thuyền, nhảy vào trong nước.....

– Chu Lợi Dịch.....

Nó kinh ngạc kêu lên, cậu đột nhiên nhảy vào trong nước làm cái gì, hơn nữa cậu lại nhìn không thấy, làm như vậy là rất nguy hiểm.

– Nóng quá, xuống đây làm.....

Chu Lợi Dịch ngâm trong nước, đối với nó trên thuyền dụ hoặc ôm lấy ngón tay. Thân thể hàng năm tập võ so với sắt thép càng rắn chắc hơn, cũng không vì làm một lần liền mệt mỏi, cậu còn rất nhiều thể lực.....

Chỉ là dịch thể trong bụng làm cho cậu nóng muốn chết, cậu cần ở trong nước phục hồi một chút, nếu không cậu cảm giác chính mình cũng bị “Hỏa ***” trong bụng tươi sống thiêu cháy

Đối mặt lời mời mê người như thế, nó một tia do dự cũng không có lập tức nhảy xuống nước, ôm lấy Chu Lợi Dịch chính là một trận hôn mê thiên hôn địa ám kịch liệt điên cuồng, mê luyến hút hút cắn cắn đôi môi đỏ hồng vô cùng mê người kia.

– Lần đầu tiên toàn bộ giao cho người, lần thứ hai nên toàn bộ giao cho ta

Hôn đến khi hai người đều hít thở không thông, nó mới buông ra, nhìn khuôn mặt tuần tú trước mặt đỏ bừng, ồ ồ thở gấp nói.

Không đợi Chu Lợi Dịch trả lời, nó đã muốn vội vàng xao động vươn tay trong nước bắt lấy cặp mông vênh khêu gợi tách ra, phân thân đã khôi phục nguyên khí hướng tiểu huyết đâm chọc, lại vọt vào thân thể cậu

Thân thể Chu Lợi Dịch run lên một chút, bởi vì trong thông đạo tất cả đều là dịch thể nóng bỏng của nó, cho nên động tác nó mặc dù có chút thô bạo, nhưng cậu cũng không có cảm giác thống khổ, chỉ là cảm thấy hậu huyết thực sướng.

– Người là ma quỷ, người là ma quỷ, người là ma quỷ.....

Miệng càng không ngừng lẩm bẩm, cự vật cắm ở tiểu huyết điên cuồng mà đâm, không ngừng dùng sức thẳng tiến, sau đó rút ra, lại đâm vào lại rút ra.

Nó rất cục có thể tự do ra vào thân thể cậu, có thể tận tình đâm tiểu huyết mềm mại trơn nhẵn, vừa rồi vẫn là cậu chủ động, nó không có cơ hội động, làm cho nó hoàn toàn không có tận hứng.

Nghe tiếng gầm nhẹ thống khổ ảo não kia, lại tràn ngập mê luyến, Chu Lợi Dịch trong mắt tràn ngập tiểu ý, ôm lấy cổ nó, hai chân thon dài rắn chắc giống như con rắn cuốn lấy thắt lưng khỏe mạnh như hổ của nó.

– A a..... Thước, người làm tốt lắm dùng sức..... Ha a..... người thật lớn, thật thô..... A.....

Đôi môi bị nó cắn mút đỏ mọng tràn ra âm thanh rên rỉ yêu kiều, tựa hồ vô cùng thoải mái.

Cậu quả thật rất thoải mái, lực đạo và tốc độ hoàn toàn không giống cậu, làm cho toàn thân cậu kịch liệt run rẩy. So với cậu làm còn mạnh hơn bao nhiêu lần đâm thật sâu vào, cùng với khoái cảm mãnh liệt nhanh chóng cắn nuốt cậu.....

Chu Lợi Dịch rên rỉ quá tốt, lúc đó làm cho nó kích động thiếu chút nữa biến hình, hai cánh tay ôm chặt thắt lưng rắn chắc, bụng dưới càng thêm cuồng dã, đại phân thân sắp đến chỗ sâu nhất còn chuyển động vài vòng, cổ ý ma sát niêm mạc non mịn.....

– Ô ha..... Thước..... A a..... Đừng đâm..... đâm hư mất A..... quá kích thích A...ha..... dịch thể của người bị đâm muốn chảy ra

Yếu ớt rên rỉ giống cầu xin, lại như là dụ dỗ.

Bất quá dịch thể ở hậu huyết Chu Lợi Dịch quả thật bị phân thân vẫn điên cuồng đâm chảy ra, sau đó dung nhập nước sông, làm dơ nước sông sạch sẽ.

– Dâm phụ

Nó nghe cậu rên rỉ toàn thân xương cốt đều mềm, nhìn khuôn mặt trước mắt vừa thánh khiết vừa *** đáng mắng.

Nghe được nó mắng mình là *** phụ, cậu thiếu chút nữa “ha ha” cười ra tiếng, ngẩng đầu ở bên tai nó nói:

– Người có biết thế nào là *** phụ chân chính không?

Nó giật mình, lập tức cảm giác được lỗ tai ảm ướt, cậu liếm lỗ tai nó.

– Để ta nói cho người, *** phụ chân chính là cái dạng gì

Cậu vui cười, nhẹ ngậm lấy lỗ tai nó hút liếm chơi đùa. Bởi vì nó vẫn đang vận động, thân thể cho dù ngâm trong nước sông lạnh như băng cũng vẫn cảm thấy nóng, nóng đến lý trí cậu càng ngày càng mơ hồ, thật muốn làm chuyện chưa từng làm qua.....

Lỗ tai nó rất mẫn cảm, lập tức trở nên đỏ bừng, thắt lưng nhất thời muốn mềm, muốn kêu cậu buông lỗ tai nó ra, nhưng

– Thước, dùng sức làm ta Hung hăng đem ta làm đến hư, phân thân của người dùng sức đâm hậu huyết của ta, được không.....

Cậu ở bên tai nó *** đáng nói nhỏ, một tay ôm cổ nó một tay tiến vào trong nước bắt lấy đại phân thân nó lộ ra bên ngoài, tà ác vuốt ve đùa bỡn.

Nó gào thét một tiếng, kích động thay đổi thú hình, tuy rằng không hoàn toàn biến thành hình thú, nhưng xem như nửa người nửa thú. Đầu của nó mọc ra độc giác màu vàng, sau lưng biến ra một đôi cánh màu vàng to lớn, cái đuôi cũng mọc ra

Chu Lợi Dịch cũng không biết bộ dạng nó biến hóa, chỉ nhận thấy được cơn thịnh nộ của nó ở hậu huyết lại biến thô biến dài rất nhiều, hậu huyết cậu chống đỡ không nổi, khiến cho cậu không thể không cố gắng mở lớn hậu huyết thích ứng biến hóa đột nhiên của nó.

– Người là ma quỷ *** loạn xấu xa, ta cho người câu dẫn ta.....

Nó dùng lực nổi lên trong nước, dường như trả thù cuồng tháo loạn làm, đem tiểu huyết Chu Lợi Dịch làm vang lên thanh âm “óc ách, óc ách”, bạch dịch không ngừng trào ra, nước sông lạnh như băng không ngừng chảy vào.

– Ah ah ah ... ô a hậu huyết cũng bị thao nát a ...nước đi vào, lạnh quá... a ... ưm ...đừng ...

Mây kiếm dễ nhìn hơi nhúu, đau cùng cảm giác tê dại từ hậu huyết đồng thời truyền vào trong đầu, làm cho cậu phân không rõ chính mình là đau hay là thích, thân thể nổi da gà.

Cậu nổi da gà là vì nước sông lạnh lẽo chạy vào trong thân thể nóng bỏng, cảm giác vô cùng rõ ràng mãnh liệt, nước sông đi vào càng ngày càng nhiều, thân thể lâm vào loại cảm giác vừa lạnh lại vừa nóng thật thống khổ. Cảm giác cực khủng bố kia, làm cho cậu sởn tóc gáy nhưng ... vì cái gì hạ thể cậu còn cứng lên?

– Ta muốn đem nơi đó của người thao nát, *** phụ

Nó hưng phấn mà mẫn, dùng sức đâm đến ở chỗ sâu nhất, muốn cho cậu rên rỉ càng lớn hơn, lộ ra biểu tình càng đáng thương mê người.

Cậu đột nhiên phát hiện nó còn thích nhìn cậu trầm luân trong dục vọng, biểu tình thống khổ lại khoái hoạt, càng thích xem cậu cao quý thánh khiết lộ ra mị thái *** dâng câu nhân, phát ra tiếng kêu *** loạn mê người.

Nó vĩnh viễn cũng không thể buông cậu ra, bởi vì nó mê luyện cậu như vậy, khiến nó như si như túy, nó không thể cứu được nữa ...

Khi bị ôm lên giường, Chu Lợi Dịch đã mềm ra gần như vũng nước, cậu bị nó ở trong nước ước chừng làm ba lượt, cái gì cũng bắn không được, nó mới thỏa mãn đem cậu ôm trở về.

Một thành như vậy còn không ngất xỉu, ít nhiều thể lực cậu siêu cường khác hẳn với thường nhân, nếu trước kia không có rèn luyện, cậu hiện tại đã muốn nửa chết nửa sống

– Người cố ý.

– Người phát hiện.

Nghe được thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng không cảm xúc kia, Chu Lợi Dịch khẽ cong khóe miệng, cũng không phủ nhận.

Đêm nay quả thật cậu sớm có kế hoạch, cậu cố ý tìm cơ để nó mang cậu ra ngoài, lại khiến cho nó biến thành người, tất cả đều vì có thể thuận lợi cùng nó kết hợp. Cậu nghĩ hành vi man rợ làm không được, vậy dùng hình người làm, không có ánh sáng không tốt lắm, cậu đã nghĩ biện pháp có ánh sáng.

Nó không nghĩ tới cậu thẳng thắn thừa nhận, nhất thời không biết muốn nói gì cho tốt, cậu thật sự là thông minh, chính mình cũng chưa nghĩ đến hình thức phân thân quá lớn, có thể biến thành hình người làm, cậu lại nghĩ đến trước, còn có biện pháp dụ dỗ nó...

– Đến đây, ta có chuyện muốn hỏi người.

Khăn gắm che mắt đã bị gỡ xuống, cung điện tối đen vẫn không thể nhìn thấy gì, nhưng cậu vẫn không mất chút lực tìm đến tay nó.

– Cái gì?

– Người thích *** phụ sao?

Thanh âm tao nhã dễ nghe ngả ngón cười nói.

Hô hấp của nó đột nhiên ngừng lại, cậu bị nó làm thành như vậy, còn muốn dụ hoặc nó sao?

– Người muốn mộng nở hoa sao

Hắn cắn răng nói, cầm lấy tay cậu. Nguy rồi, thật vất vả dục hỏa mới tắt lại bị cậu khơi mào dậy, không nghĩ tới hắn chỉ vì một câu nói

– Ta chỉ muốn biết người đối với biểu hiện hôm nay của ta vừa lòng không?

Chu Lợi Dịch mỉm cười, hoàn toàn không sợ hắn có thể lại cứng lên ăn mình.

Lần đầu tiên làm chuyện như vậy, cậu tương đối để ý biểu hiện của mình, cậu đã nhiệt tình như vậy, nếu hắn không hài lòng, cậu sẽ khổ sở.

Cậu đợi thật lâu, mới nghe được một câu:

– Làm thê tử của ta

Cậu lập tức sững sốt, không nghĩ tới hẳn trả lời như vậy, khóe miệng cong lên.

– Được

Làm thê tử hẳn, trả lời này cậu vừa lòng, hẳn ... không có làm cho cậu thất vọng Nhưng hẳn cũng quá thẹn thùng đi, cũng không trực tiếp trả lời là vừa lòng hay là không.

Nghe cậu nói được, hẳn trong bóng đêm nở nụ cười, đây là lần đầu tiên hẳn cười từ khi sinh ra tới nay. Tự tiện để cho cậu làm thê tử của mình quyết định này thực lỗ mãng, không nghĩ tới cậu sẽ đáp ứng, hẳn thật sự rất vui.

(1 thuyền ánh trăng:

maan-boot

(2 hoa đình hương:

hoa-tu-dinh-huong-ba-tu-3

(3 trường bào: đại khái là em thụ mặc áo dài như thế này nên không mặc quần cũng không ai biết

vuong-quoc-ao-01

8. Tình Yêu Không Có Ánh Sáng - Chương 7

Edit: Mèo Mập

Hiện tại hai người đã làm rồi cho nên xưng hô sẽ thay đổi từ nó thành hẳn.

Chính là ... nếu để mẫu hậu biết chuyện này, chắc chắn mẫu hậu sẽ rất tức giận, mẫu hậu rất ghét Chu Lợi Dịch, muốn mẫu hậu đồng ý cho hẳn và Chu Lợi Dịch chung sống, là khó như lên trời ...

Hắn hiện tại lo lắng nhất mẫu hậu biết chuyện Chu Lợi Dịch, sẽ nổi giận giết Chu Lợi Dịch. Hẳn vừa rồi lựa chọn làm cho Chu Lợi Dịch mang thai, ngoại trừ vì Chu Lợi Dịch câu dẫn hẳn ra, quan trọng là hẳn hy vọng mẫu hậu bởi vì Chu Lợi Dịch có hài tử mà không giết cậu ...

– Đúng rồi em mang thai sao?

Chu Lợi Dịch tò mò hỏi. Làm nhiều như vậy, hẳn là hoài thai đi không biết sinh ra là nhân loại hay là dã thú?

Cậu thật sự rất tò mò, nam nhân mang thai là bộ dáng gì, tuy rằng mang thai vốn là chuyện của nữ nhân, một đại nam nhân như cậu mang thai sẽ rất kỳ quái, nhưng nếu đối phương là nó thì cậu nguyện ý vì nó sinh hài tử.

– Mang thai, em có sợ không?

Hắn thật không hiểu vì sao cậu muốn có hài tử, một đại nam nhân hẳn là đối với mang thai đầy sợ hãi và chán ghét, hơn nữa cậu lại là một thái tử, nổi tiếng anh hùng.

– Sợ? Vì sao? Thực ra em rất thích tiểu hài tử.

Chu Lợi Dịch trong bóng đêm cười khẽ.

Hắn cũng cười, hẳn còn chưa bao giờ thấy qua biểu tình sợ hãi của cậu, trên đời chỉ sợ không có bất luận chuyện gì có thể làm cho cậu sợ hãi

– Chu Lợi Dịch, ta yêu em

Nâng tay cậu ở trước miệng nhẹ nhàng hôn, hẳn lần đầu tiên nói ra tình yêu trong lòng.

– Em cũng yêu anh

Chu Lợi Định cười cực kỳ xinh đẹp, có thể làm cho kẻ cứng nhắc lạnh như băng như nó thổ lộ, nói “Ta yêu em” Cũng không dễ dàng, cậu thật sự rất vui

Hắn không nói gì, cúi đầu trực tiếp in lên đôi môi sưng đỏ, trong bóng đêm lập tức vang lên thanh âm hôn môi làm người ta mặt đỏ tim đập

– Người nói cái gì?

– Lại không thấy đại diện hạ

Thiên giới trong thái dương thần điện, một nữ thần xinh đẹp đối với người hầu kêu lên.

– Bẩm, đại diện hạ gần đây vừa đến buổi tối sẽ ra ngoài, hừng đông mới trở về.

Người hầu thành thật trả lời.

– Có chuyện này sao? Biết đại diện hạ đi đâu không?

Nữ thần cầu vòng xinh đẹp nhún mày.

– Không biết.

Người hầu lắc đầu. Ai dám hỏi đại diện hạ, đại diện hạ lạnh lùng tàn bạo đáng sợ như vậy, gã nhìn thấy đại diện hạ đã sợ hãi phát run.

Nữ thần cầu vòng đau đầu, Thần Hậu vội vã muốn gặp đại diện hạ, nếu trở về bẩm báo Thần Hậu đại diện hạ lại không thấy đâu, Thần Hậu nhất định giận dữ. Lần trước tìm không thấy đại diện hạ, trì hoãn thời gian làm cho An lỗ đặc vương chết, Thần Hậu cũng đã rất tức giận, đem toàn bộ sai lầm đổ trên người nàng, vẫn mắng nàng.

Ai Lần này trở về không biết lại sẽ bị Thần Hậu mắng thành cái dạng gì, Làm thị nữ thân cận của Thần Hậu, so với khi nàng đi biên giới, còn thê thảm xui xẻo hơn....

Người hầu nói đại diện hạ gần đây buổi tối vẫn ra ngoài, hừng đông mới trở về, cũng không biết đại diện hạ rốt cuộc đi làm cái gì, chuyện này xem ra cần hướng Thần Hậu bẩm báo.....

Không giới.

– Người đã điều tra xong sao?

Thanh âm oán độc đáng sợ kia vẫn làm cho người ta rợn tóc gáy như vậy, vừa nghe đến liền toàn thân phát run.

– Bẩm, tiểu nhân mất rất nhiều sức lực mới điều tra rõ, người kia mỗi đêm đều đến Địa Ngục, đúng là ở cùng Chu Lợi Định – Khổ Hãn. Chỉ là

– Chỉ là cái gì?

– Chỉ là Chu Lợi Định – Khổ Hãn cũng không giống như biết thân phận chân thật của người kia, vẫn nghĩ hắn là đệ đệ Hắc Nặc Lỗ Tư của người kia.

Vẫn là thanh âm sợ hãi thật cẩn thận trả lời.

Có chuyện buồn cười như vậy sao.

– Đường như Thần Hậu cũng không biết việc này.

– Cũng đúng, nếu tiện nhân kia biết nhất định sẽ bị tươi sống tức chết, nhi tử y đắc ý nhất thế nhưng thích người y ghét, này chắc chắn là báo ứng của y. Hừ —

Bị nhốt ở không giới Tà Thần Ốc Lệ Ti điên cuồng cười to, trong thanh âm tràn ngập oán hận.

Bà ta mỗi ngày mỗi đêm, không có lúc nào là không nghĩ muốn giết chết tiện nhân kia và tiểu dã loại y sinh, không giết bọn họ, bà ta không cam lòng

– Xem tiểu tiện loại kia thích Chu Lợi Dịch – Khổ Hãn như vậy, thậm chí không tiếc giả mạo đệ đệ hần để ở cùng Chu Lợi Dịch – Khổ Hãn, Chu Lợi Dịch – Khổ Hãn là vết thương trí mệnh của hần, lợi dụng nhược điểm Chu Lợi Dịch – Khổ Hãn này thật tốt, giết tiểu tiện loại kia

Ốc Lệ Ti ngoan độc nói ra mệnh lệnh. Không thể tự tay giết tiểu tiện loại thật sự đáng tiếc, nhưng chỉ cần có thể tự tay giết tiện nhân kia là được.

– Tuân mệnh, xin hỏi Tà Hậu có cần chú ý gì?

– Không hổ là tâm phúc của ta, người chiếu theo chỉ thị của ta, nhất định có thể giết tiểu tiện loại kia, người.....

– Ừm a..... A..... sâu quá..... A a..... Thật là thoải mái..... Ừm ha..... sâu chút nữa.....

Lại là tiếng rên rỉ khàn khàn lại mị hoặc kia làm cho người ta máu huyết sôi trào, Địa Ngục tầng cuối dị thứ nguyên không gian chỉ cần vừa vào đêm khuya sẽ tràn ngập thanh âm *** hoan ái.

– Em kêu thật *** đáng, thật sự là hạ lưu

Đồng dạng, luôn cùng với tiếng rên rỉ câu hồn dễ nghe kia, nam âm lạnh như băng khàn khàn càng ngày càng tà ác.

Giường lớn trong cung điện, hai khối thân thể trong bóng đêm gắt gao dây dưa cùng một chỗ triển miên thân thiết, không khí lửa nóng kích tình dị thường.

– Ha ha..... Thước, anh mới hạ lưu..... cái kia của anh vẫn cắm ở bên trong em càng không ngừng động..... Ừm ha..... Aaa.....

Bị nam thể cao lớn cường tráng, vô cùng nóng bỏng đặt ở dưới thân *** loạn, Chu Lợi Dịch không có một chút ngưng ngừng, thấp giọng cười nói, thoải mái mà thở dốc.

Từ lần đầu tiên thành công làm xong, mỗi lần hần đến đều biến thành người cùng cậu nhiệt tình làm tình, mỗi đêm ít nhất phải làm ba lượt. Nói cũng kỳ quái, cậu thể nhưng không cảm thấy mệt, hơn nữa càng làm càng muốn, càng ngày càng đắm chìm vào cái loại khoái hoạt hậu huyết bị phân thân xỏ xuyên này..... Cậu thật sự trở nên *** đáng

Bị nói hạ lưu hần rõ ràng chịu kích thích không nhỏ, còn thật thô to cắm ở thân thể cậu đột nhiên dùng sức đâm một cái ngoan liệt, cố ý đỉnh đến điểm mẫn cảm có thể làm cho cậu lập tức rên rỉ.....

– A a a.....

Chu Lợi Dịch ngửa đầu thét chói tai, trong mắt hiện lên một chút bất đắc dĩ ẩn giấu trong bóng đêm, cười nói với ái nhân:

– Em nói là sự thật..... A..... A.....Anh vốn cũng rất..... hạ lưu..... Còn thịt của anh vẫn thao hậu huyết của me, anh không hạ lưu sao..... A ha.....

Ban đêm liên tục hoan ái vô số lần, làm cho hần và cậu đều biết rõ giấu ở sâu trong dũng đạo kia có chút đặc biệt, là tử huyết của cậu. Nơi đó chỉ cần bị đụng chạm sẽ làm cho cậu sinh ra khoái cảm cực kỳ kịch liệt, lâm vào trong cực lạc khoái cảm không thể kháng cự.

Dã thú bị trêu chọc tựa hồ có chút tức giận, phân thân đỉnh đến điểm mẫn cảm kia lại ma sát một chút, làm cho Chu Lợi Dịch thiếu chút nữa điên mất.....

– Ah ah Aaa..... Thước..... Thước, đừng đâm chỗ này..... A a..... đừng đâm ...chỗ này..... Ah ư..ư..... chịu không nổi Thực thích..... Ah ừm..... A.....

Chu Lợi Dịch kêu *** đáng đến cực điểm, khoái cảm mãnh liệt từ điểm mẫn cảm không ngừng tràn ra, làm cho cậu sắp không chịu nổi.

Hậu huyết trong khoảng thời gian này hàng đêm trải qua “Cần canh”(siêng năng cày cấy, đã biến hóa kinh người, mẫn cảm hơn trước kia rất nhiều. Nhất là chỗ kia, chỉ cần bị hần ma sát vài cái, khiến cho cậu thích muốn bắn ***.....

– Em kêu thật..... *** đang Mỗi lần chỉ cần như vậy đâm chỗ kia một chút, em đã rên rĩ *** đang như vậy, động phía dưới cũng sẽ kẹp thật chặt..... Thật sự là không biết xấu hổ.....

Thanh âm người yêu *** đang, cục huyết kẹp càng ngày càng chặt, hoàn toàn làm cho dã thú phần khởi phát run, mắng ra đều là *** ngữ thô bỉ đến hần cũng không tưởng được.

Bất quá tiểu huyết Chu Lợi Định thật sự rất thích, mềm mại đến cực điểm, tràng đạo trắng mịn nóng ướt kẹp chặt, thật sự có loại cảm giác dục tiên dục tử, cảm thấy so với thế giới cực lạc còn khoái lạc hơn.....

– Ah a..... A..... Hì hì..... Thước, anh càng ngày càng ***, thế nhưng..... nói ra lời nói *** đang.... như vậy..... Ừm a..... A a.....

Chu Lợi Định lập tức đánh trả, kỳ thật bọn họ cả hai đều càng ngày càng *** đang, thời điểm bọn họ làm tình nói càng ngày càng nhiều, nói càng ngày càng hạ lưu.

Cậu phát hiện bọn họ nói càng hạ lưu, đối phương sẽ càng phần khởi, khoái cảm tự nhiên càng mãnh liệt

– Ta..... Ta còn *** đang hơn, em..... em muốn thử xem không.....

Dã thú cúi đầu cắn đầu nhũ cậu dùng sức mút, thanh âm lạnh như băng đã muốn đục ngầu không rõ, tràn ngập tà khí khiếp người.

Đầu vú cậu thật ngọt, không biết có phải là ảo giác của nó hay không, nó cảm thấy đầu nhũ cậu có vị ngọt như trái cây, tuy rằng không ngọt như của mẫu hậu trước đây, nhưng càng làm cho nó thích

– Aaa.....

Khoái cảm đầu nhũ bị mãnh liệt liếm mút làm cho Chu Lợi Định phát ra tiếng rên rĩ yêu kiều thật dài, nam âm khàn khàn mềm nhũn tràn ngập mị hoặc kia quả thực quyến rũ, khiến linh hồn cũng bị câu mất.

Nghe vào tai, dã thú thế nhưng liền bắn ra, nó đã sớm sướng đến muốn bắn, nghe Chu Lợi Định kêu như vậy..... Nó căn bản không có biện pháp khống chế chính mình, phân thân liền kích động cao trào

Tinh dịch nóng bỏng quen thuộc như nước lũ tràn vào tràng đạo, làm cho tiểu huyết *** đang lập tức đạt tới cao trào, phía trước cao trào kịch liệt run run. Nhưng cơn thịnh đáng thương đêm nay đã bắn qua vài lần, lần này chỉ bắn ra một chút dịch.....

Tuy rằng cơn thịnh đã bắn không ra thứ gì, nhưng Chu Lợi Định vẫn cảm giác thỏa mãn vô cùng, toàn thân cao thấp đều chìm đắm trong cao trào sung sướng. Chỉ là dịch thể hần vô luận bắn bao nhiêu lần đều nóng như vậy, làm cho hậu huyết và bụng nóng đến không ngừng co rút, cái loại cảm giác này quá khủng bố

Tuy rằng khủng bố, nhưng cậu tuyệt đối không hề chán ghét, ngược lại cậu rất thích dịch thể nóng bỏng của hần. Cậu thích loại cảm giác muốn bốc cháy này, chỉ là.....

Cậu phát hiện một chuyện kỳ quái, ở chỗ nào đó sâu trong bụng tựa hồ rất thích dịch thể như lửa nóng này, chỉ cần hần bắn ***, nơi đó sẽ đem toàn bộ dịch thể hút vào, thật giống như sinh vật sống.....

Cậu suy nghĩ cái chỗ kia..... Có thể chính là hài tử hay không, nhưng hài tử sao lại hấp dịch thể của hần?

– Thước, em có chuyện hỏi anh, có thể chứ?

Chu Lợi Định thở dốc, ôm lấy thân thể trên người vĩnh viễn đều ấm áp như lửa kia, đột nhiên nói.

– Được, em muốn hỏi cái gì?

Ghé vào trên người cậu không ngừng bắn ***, thanh âm hần bởi vì vui sướng mà run rẩy.

Không còn chuyện gì sung sướng hơn là bắn *** trong thân thể Chu Lợi Định Tiểu huyết này, chính là thiên đường của hần, nơi này là thiên đường vĩnh hằng chỉ thuộc một người là hần.....

Thời khắc kích tình như thế, hần cũng không để Chu Lợi Định thề chỉ cho hần chiếm lấy thân thể cậu, thiên đường hậu huyết của cậu chỉ cho một mình hần tiến vào. Đó là đối với cậu không tín nhiệm, vũ nhục cậu Cho dù cậu không nói gì, hần cũng biết cậu sẽ chỉ cho một mình hần tiến vào chiếm lấy

– Em thấy hài tử trong bụng giống như rất thích dịch thể của anh, tại sao vậy?

Đối với nghi hoặc trong lòng, Chu Lợi Dịch quyết định trực tiếp hỏi nó.

– Em không thích dịch thể của ta sao?

Nó không có trả lời, mà là gian xảo cười nói, trong mắt tràn đầy tán thưởng.

Sức quan sát của Chu Lợi Dịch thật sự rất sâu sắc, nhanh như vậy cậu đã phát hiện hài tử trong bụng thích dịch thể của hắn, Áo Tư thần tộc bọn họ hài tử từ khi bắt đầu hình thành ở cơ thể mẹ liền cần phụ thân dùng dịch thể mỗi ngày nuôi nấng, *** nguyên tràn ngập pháp lực của phụ thân là chất dinh dưỡng tốt nhất cho hài tử.....

– Có thể không trả lời vấn đề hạ lưu như vậy không

Chu Lợi Dịch mỉm cười.

Trước kia thật không ngờ hắn sẽ có một ngày trở nên tà ác như vậy, nhưng cậu thích, tuy rằng không thể nhìn thấy biểu tình của hắn, nhưng nghe thấy thanh âm tà ác mang ý cười kia khiến cho cậu có loại rung động kỳ quái, trái tim giống thiếu nữ hoài xuân đập điên cuồng.

– Con của chúng ta cần mỗi ngày hấp thu dinh dưỡng là *** nguyên và pháp lực của ta mới thuận lợi trưởng thành, cho nên nó tự nhiên rất thích dịch thể của ta.

Nó cười cười, không có bức Chu Lợi Dịch trả lời, đứng đắn trả lời vấn đề lúc trước của Chu Lợi Dịch.

– Thì ra là vậy, em đây trở nên cơ khát như vậy, cũng là bởi vì mang thai

Chu Lợi Dịch bình tĩnh đại ngộ, nhẹ giọng cười nói, hào phóng thảo luận đề tài này, không có một chút thẹn thùng, càng không vì nghe được chuyện kỳ quái dọa người như thế mà cảm thấy sợ hãi.

Nó rốt cục bắn xong rồi, phân thân nguyên bản cứng rắn vô cùng mềm xuống, nhưng bởi vì rất lớn mà làm cho tiểu huyết cảm giác thực trưởng. Nhưng cậu cũng không chán ghét, ngược lại cậu rất thích loại cảm giác này, cảm giác trưởng trưởng làm cho cậu cảm thấy được lấp đầy, có một loại cảm giác hạnh phúc thực thỏa mãn.....

– Có thể là vậy

Người cùng Áo Tư thần tộc ái ân mang thai, vô luận nam nữ trong thời gian mang thai đều đã trở nên dị thường cơ khát, vô cùng khát cầu dịch thể nam nhân, còn *** đáng hơn cả kỹ nữ.

Chu Lợi Dịch sẽ trở nên càng ngày càng *** loạn, ở trên giường càng lúc càng lớn mật, hắn là bởi vì nguyên nhân này.....

Cảm giác áp bách ở hậu huyết đột nhiên biến mất, sức nặng trên người cậu cũng theo đó biến mất, Chu Lợi Dịch khẽ nhún mào, cậu thích cảm giác hắn cảm trong thân thể

– Ta có thứ này muốn tặng cho em

Hắn ngồi xuống, ổn định hô hấp, thanh âm và lý trí lại khôi phục bình thường lạnh như băng.

Vừa tới đã bị cậu dụ dỗ lăn trên giường liễu mạng làm tình, thiếu chút nữa quên chính mình có lẽ vật muốn tặng cho cậu.

– Là cái gì?

Chu Lợi Dịch biếng nhác nằm ở trên giường, hậu huyết bởi vì hắn rời đi mà cảm thấy vô cùng trống rỗng.

Hắn không trả lời, mà là trực tiếp đem lễ vật đưa tới trong tay cậu, hắn tin tưởng tuy rằng ánh mắt cậu không thể thấy, nhưng cậu nhất định có thể lập tức biết thứ này là cái gì.

– Thụ cảm của em

Chu Lợi Dịch có chút kinh ngạc khẽ nói. Là thụ cảm của cậu, không cần xem, chỉ cần sờ thì cậu đã biết đó là thụ cảm cậu yêu thích nhất.

Thật là bất ngờ, thật không ngờ hắn đưa lễ vật lại là thụ cảm cậu thích nhất, lúc ấy thực vội vàng đi thiên giới, sau lại bị đưa đến Địa Ngục, căn bản không có cơ hội trở về lấy thụ cảm.

Nay hấn đặc biệt giúp mình đem thụ cầm đến, cậu thật sự rất cao hứng Về sau cậu có thể lại đánh đàn, cậu rất thích đánh đàn

– Cảm ơn, lễ vật này làm cho em rất cao hứng, rất thích. Nếu anh cũng có thể mang tuyết ưng đến đây, em sẽ càng cao hứng

Chu Lợi Định ôm thụ cầm ngồi xuống, ôm lấy mặt hấn hôn xuống.

Ôm thụ cầm, làm cho cậu nhớ tới tuyết ưng, không biết tuyết ưng hiện tại như thế nào? Phụ hoàng hấn là sẽ nuôi nấng nó thật tốt, tuy rằng tuyết ưng rất hung hãn, người bình thường rất khó tới gần nó, nhưng phụ hoàng là một trong số ít người có thể tiếp cận nó.....

Hấn không nói gì, kỳ thật thời điểm đi Tô Tác Khố hoàng cung kia lấy thụ cầm, hấn có nghĩ tới mang tuyết ưng đến đây, nhưng suy xét một chút, cuối cùng hấn vẫn là không mang tuyết ưng đến.....

Cho dù tuyết ưng chỉ là một súc sinh, nhưng cũng có sinh mệnh, hấn không cho phép bất cứ sinh vật nào cùng cậu thân cận. Hấn biết chính mình thực ích kỷ, hấn căn bản ban ngày có nhiều chuyện cần xử lý, nếu cậu ban ngày có tuyết ưng làm bạn, cậu nhất định sẽ rất vui vẻ, nhưng hấn chính là không thể chịu được.....

Có lẽ hấn không nên làm như vậy với cậu, nếu hấn thật sự thương cậu, hấn nên cho cậu chút tự do, cho cậu đồ vật cậu thật sự muốn

– Em rất muốn tuyết ưng cùng người nhà sao? Nếu em muốn gặp bọn họ, ta có thể đưa em trở về gặp lại bọn họ, nhưng thời gian không thể quá dài.

Hấn nghĩ nghĩ, đột nhiên nói.

– Không cần.

– Vì sao?

Hấn không nghĩ đến cậu lại cự tuyệt, không phải cậu nên cao hứng lập tức đáp ứng sao

– Hiện tại em có anh là đủ rồi.

Chu Lợi Định ôn nhu cười nói. Nếu gặp lại phụ hoàng, mẫu hậu, chỉ khiến bọn họ càng thương cảm. Mà cậu thật sự có hấn là đủ rồi, hiện tại đối với cậu mà nói, hấn mới là người quan trọng nhất

– Chu Lợi Định.....

Hấn chưa từng cảm động như vậy, ôm chặt lấy cậu, hấn cũng có cậu là đủ rồi, vô luận mẫu hậu về sau phản đối như thế nào, hấn cũng sẽ không rời bỏ cậu, tuyệt đối không

– Thước, bảo bảo giống như lại đói bụng, xem ra phiền toái anh lại cho nó ăn một lần nữa vậy.

Chu Lợi Định tựa vào bờ ngực luôn rộng lớn ấm áp như vậy, ngón tay ở trên cơ ngực rắn chắc vẽ vòng tròn, môi đối với trái tim hấn thổi khí.

Hậu huyết quen bị lấp đầy, thật sự là hư không khó chịu không nói nên lời, vô cùng khát vọng phân thân lửa nóng khỏe mạnh kia có thể nhét vào phiên giang đảo hải, dẫn cậu tiếp tục hưởng thụ khoái cảm tê dại mãnh liệt kia.

Hấn tự nhiên không có lý do cự tuyệt, bị cậu dụ hoặc như thế, cơn thịnh vừa mềm lập tức thấy sinh long hoạt hổ, vội vã muốn làm một hồi. Tuy rằng biến thành hình người, nhưng hấn trong xương vẫn là dã thú, dục vọng dị thường mãnh liệt, tuy rằng trước kia hấn rõ ràng không có loại dục vọng này

Hấn vừa định ôm Chu Lợi Định đâm thẳng vào thân thể cậu, lại bị cậu ngăn trở.

– Chờ một chút, làm từ phía sau.

Chu Lợi Định xoay người dựa lưng vào nó, làm cho nó từ phía sau ôm lấy cậu cắm vào, khi phân thân vô cùng nóng rực đâm vào hậu huyết, cậu lập tức phát ra rên rỉ thỏa mãn.

Bọn họ chưa từng dùng tư thế này làm, côn thịt đi vào góc độ không giống trước kia, côn thịt ma sát đến nộn bích trước kia chưa bao giờ bị đụng chạm, khoái cảm so với trước kia có chút bất đồng, cảm thấy dị thường kích thích..... Kích thích đến mức hần mới tiến vào, cậu liền cương

– A a..... Thước..... A..đừng..... Anh muốn nghe em đánh đàn không..... A a..... Toàn bộ cắm vào đi..... A..... thật dài.....

Chu Lợi Dịch ôm thụ cầm, thoải mái mà *** đang rên rỉ.

– Đánh đàn? Lúc này?

Ôm cậu một bên thao huyết, một bên hôn môi, đã thú phía sau khê nhú mào. Loại thời điểm này cậu có thể đánh đàn sao?

– Đúng..... A ha..... là loại thời điểm này..... lại đỉnh đến chỗ sâu..... Nha..... A.....

Chu Lợi Dịch gạt đầu, thời điểm này đánh đàn mới có không khí.

Thân thể bị hần từ phía sau mãnh liệt đâm rút, run rẩy có chút kịch liệt, nhưng hần là sẽ không gây trở ngại cậu đánh đàn, đã nhiều ngày cậu chưa chạm vào thụ cầm, ngón tay trong bóng đêm nhẹ nhàng gảy một chút, trong không khí lập tức vang lên tiếng nhạc du dương.....

Nghe được tiếng đàn tuyệt vời làm cho đã thú khê chấn động, thực tự nhiên càng thêm phần khởi kích động, đâm chọc cuồng dã mãnh liệt từ dưới hướng lên trên, đem thân thể Chu Lợi Dịch đâm đến run rẩy.....

– Ah Ah Aaa..... anh muốn đem em..... đâm xuyên..... A a..... Mông rất ngứa..... A a..... Đừng mạnh như vậy..... Ừm a..... Sắp bị anh đâm chết..... A a..... mạnh quá o... a..... Thật sự sẽ..... Xuyên u a a..... nhưng to quá

Tiếng nam nhân nóng bỏng tao mị rên rỉ cùng với tiếng đàn triền miên, lượn lờ quanh quẩn từng góc cung điện, làm cho không khí đều khô nóng.

Tuy rằng cung điện luôn tối như mực, không có chút ánh sáng, càng không thể thấy trên giường tình ái có bao nhiêu kịch liệt, nhưng nghe thấy thanh âm, cảm giác không khí, có thể phun máu mũi

– Dâm phụ, đừng kêu *** đang như vậy, em muốn ta mới tiến vào liền bắn sao..... Con của chúng ta đối như vậy sao?

Hần nhẹ nhéo một bên đầu nhũ mông, hận không thể đem cậu ăn vào bụng, làm cho cậu hoàn toàn trở thành một phần thân thể của hần.

Nếu có thể, giờ phút này hần thật hy vọng có thể nhìn thấy biểu tình của cậu, xem có bao nhiêu sao hồn xiêu phách lạc, *** mị hoặc nhân. Hơn nữa muốn nhìn cậu bị chính mình thao, còn có thể có tâm tư đánh đàn, cậu là dùng biểu tình gì đánh đàn

Nhưng cung điện u ám, chỉ có thể nghe được thanh âm, cơ bản hần có thể giống lần đầu dẫn cậu ra bên ngoài hoan ái, nhưng hần vẫn sợ hãi có thể cậu sẽ nhìn thấy hần mà không dám dẫn cậu ra ngoài ánh sáng.

Chu Lợi Dịch không trả lời hần, mà là quay đầu trong bóng đêm ôm lấy đầu của hần, nhiệt tình hôn mặt cùng môi hần.....

Tiếng đàn bắt đầu trở nên đứt quãng, nhưng tiếng thân thể va chạm, tiếng hôn môi ướt át vẫn chưa hề ngừng lại. Đêm còn rất dài, che giấu trong bóng đêm tình yêu cùng với thân thể không ngừng dây dưa kết hợp, lửa nóng tiếp tục lan tràn, vĩnh viễn không ngừng

Phương Đông lộ ra một tia sáng, bình minh sắp đến, hần không thể không buông ra thân thể vẫn gắt gao ôm trong ngực, thật cẩn thận rút ra côn thịt vẫn cắm trong thân thể cậu.

Côn thịt bắn rất nhiều lần sớm đã mềm, nhưng cậu cũng không cho nó rút ra, để cho nó vẫn cắm ở bên trong. Nó cũng luyến tiếc rút ra, nhưng hiện tại phải rời đi

– Thì ra hần chính là thánh đức thái tử đại danh鼎鼎, bộ dạng thật sự là không tồi, vừa vặn là loại hình ta thích.

Trong bóng tối phía sau hắn đột nhiên truyền đến một thanh âm hạ lưu háo sắc cười *** đang.

Hắn khẽ nhủ mày, tên kia sao lại đến đây?

– Người tới làm gì?

Hắn lập tức xoay người, lạnh như băng trừng mắt nhìn đệ đệ ẩn giấu trong bóng đêm.

– Ta đột nhiên cảm thấy nhàm chán, chạy đến xem mẫu hậu cho ta món đồ chơi tính nô rốt cuộc là cái dạng gì, lại đem người mê thành như vậy.

Thanh âm *** tà ngả ngón ha hả cười nói.

– Nói chuyện cẩn thận, em ấy không phải món đồ chơi tính nô của người, đó là thê tử của ta, nếu người còn dám vũ nhục, ta sẽ giết người.

Hắn lập tức liền nổi giận, thanh âm lạnh lẽo đáng sợ khiến người dựng tóc gáy.

Chưa bao giờ thấy hắn tức giận, thần bí nhân trong bóng đêm cũng sốt một chút, cười ha ha:

– Thật không ngờ được kẻ mệnh danh lạnh lùng vô tình nhất toàn thiên giới như người, cũng có một ngày động tình. Người nói cậu ta là thê tử của người, người đã thương cậu ta sâu đậm như vậy, thật sự là làm người ta kinh ngạc Đây chính là tin bất quá lớn nhất thiên giới, nếu có thể cho người ta biết.....

– Hắc Nặc Lỗ Tư

Thanh âm lãnh liệt tràn ngập sát khí, không khí như đông cứng lại.

– Đừng nóng giận, ta chỉ nói giỡn mà thôi, đệ đệ ta sao lại bán đứng người chứ

Thần bí nhân lập tức cười nói. Ha ha, vừa rồi hắn thật sự tỏa ra sát khí, xem ra hắn thật sự thực mê luyện thánh đức thái tử này, hắn rốt cục trở nên có điểm giống sinh vật sống.

Chỉ là mẫu hậu về sau nếu biết hắn và y liên hợp lại lừa bà, không biết sẽ tức giận thành cái dạng gì. Bất quá y không bận tâm, dù sao mẫu hậu không dám gặp y, phiền toái chỉ có đại ca, y chỉ cần chờ xem kịch vui là được.....

– Không có việc gì liền lập tức rút, đừng đánh thức Chu Lợi Dịch.

Hắn không kiên nhẫn hạ lệnh đuổi khách, Chu Lợi Dịch quá mệt mỏi, ngủ thật sự sâu không bị đánh thức, nếu không không biết làm thế nào giải thích.

– Người đối với ta như vậy, ta thật thương tâm, nói thế nào thì ta cũng coi như là ân nhân của người. Nếu không có ta, người có thể thuận lợi tiếp cận cậu ta, mỗi ngày cùng cậu ta ân ái sao

Thần bí nhân lập tức ai oán kêu lên.

– Câm miệng, mau rút, phiền chết

Nó tuyệt không khách khí, thân thủ vung lên muốn bắt y tiến bước.

– Ca ca, nhanh giúp tẩu tử đắp chăn, tẩu tử *** thật gợi cảm, ta sắp chảy máu mũi, ha ha ha.....

Tiếng cười *** tà biến mất khỏi cung điện, Hắn khẽ nhủ chặt mày, hắn đã quên là y chuyên nắm giữ hắc ám, trong bóng đêm cũng có thể thấy rõ ràng. Chu Lợi Dịch *** bị đại *** ma này nhìn đến, thật sự là..... làm cho người ta rất cảm tức, đáng giận

Ngoài cửa sổ mặt trời càng ngày càng sáng, không còn thời gian, nó phải nhanh rời đi

Kéo qua chăn tơ tằm giúp Chu Lợi Dịch che khuất thân thể trần trụi, hắn liền vội vàng ra ngoài rất nhanh hái được một cành lục bách hợp còn dính sương sớm, đặt bên gối Chu Lợi Dịch.

Cuối cùng ôn nhu vô cùng hôn lên mặt cậu, hắn mới lưu luyến rời đi.....

Ngửi hương hoa bách hợp nhẹ nhàng cao nhã, khoe môi khả ái cong lên độ cong hạnh phúc. Ngồi trước ánh đèn, nhìn lục bách hợp xinh đẹp trong tay, trên mặt Chu Lợi Dịch tràn đầy mím cười ngọt ngào.

Hắn thật sự là một người lãng mạn, đã gần hai tháng, còn mỗi ngày đều tặng cậu bách hợp. Tuy rằng hắn vẫn như cũ ban đêm đến, bình minh đi, nhưng chuyện này đối với tình cảm bọn họ hoàn toàn không ảnh hưởng, ngược lại bọn họ yêu càng sâu đậm, cảm tình sớm sâu không lường.

Có lẽ cậu yêu một kẻ không biết diện mạo, thân phận là không rõ ràng, thật không thể tưởng tượng, vô cùng buồn cười, nhưng cậu thật sự thực yêu hắn. Ở trong bóng tối cái gì cũng không thấy, càng dùng sức quan tâm cảm giác hắn tâm hắn, thật sâu lĩnh hội phần thâm tình kia, cuối cùng thực tự nhiên càng ngày càng yêu hắn.....

Cúi đầu nhìn bụng gồ lên, độ cong khoe miệng Chu Lợi Dịch càng cao, tươi cười hơn vài phần từ ái. Hắn mỗi ngày đều rất cố gắng “nuôi nấng” hài tử trong bụng, hài tử hắn là bộ dạng thập phần cường tráng khỏe mạnh.....

Theo trong sách, Áo Tư thần tộc năng lực sinh sản vô cùng cường đại, mỗi thai đều là đa bào thai, không biết cậu là sinh mấy đây? Hiện tại bụng còn nhỏ, còn chưa nhìn ra là mấy bào thai.

Vươn tay vuốt ve bụng, vẫn có chút không quen, thậm chí cảm thấy thực thần kỳ. Không biết qua mấy tháng, bụng cậu trở nên lớn hơn, cậu sẽ có bộ dáng gì nữa, nhất định rất thú vị.....

Lại giật Chu Lợi Dịch khẽ nhíu mày, không biết vì sao, bắt đầu từ giữa ngực mí mắt cậu cứ giật liên tục, hơn nữa còn là mắt trái, làm cho cậu có chút tâm thần không yên.....

Có phải là xảy ra chuyện gì hay không? Cậu dự cảm luôn luôn rất chuẩn

Chu Lợi Dịch đứng lên, lục mâu nhìn ngoài cửa sổ, thần sắc trở nên có chút ngưng trọng. Đã gần nửa đêm, nếu là ngày trước hắn đã sớm đến đây, nhưng đêm nay đến bây giờ còn chưa thấy bóng dáng.....

Hắn, sẽ không xảy ra chuyện gì đi

Bầu trời đêm tối đen một tia sáng cũng không thấy, ánh trăng và sao toàn bộ trốn sau mây đen, thời tiết tựa như tâm tình hắn nhuốm màu lo lắng.

Một đạo thú ảnh to lớn vô cùng ẩn giấu sau mây đen dày đặc trên bầu trời đêm, giống tia chớp lướt qua rất nhanh. Hắn muốn nhanh lên, đã trễ thế này còn chưa đi dị giới, Chu Lợi Dịch nhất định sẽ lo lắng

Trễ như vậy hoàn toàn bởi vì mẫu hậu đã biết hắn hàng đêm xuất cung, không ở thiên giới, gọi hắn đến hỏi một đồng chuyện, tuy rằng đêm nay hắn tùy tiện bịa một lý do miễn cưỡng lừa gạt mẫu hậu, nhưng mẫu hậu rõ ràng đã nghi ngờ, sớm hay muộn bà sẽ phát hiện chuyện Chu Lợi Dịch.....

Đêm nay nó dò xét ý tứ mẫu hậu, mẫu hậu vẫn rất ghét Chu Lợi Dịch, nhắc tới Chu Lợi Dịch liền tức giận mắng chửi người. Nếu để cho bà biết chuyện nó và Chu Lợi Dịch, cho dù Chu Lợi Dịch mang thai, chỉ sợ bà cũng không chấp nhận Chu Lợi Dịch.....

Thật sự làm cho người ta đau đầu, không biết làm sao mới có thể để cho mẫu hậu tiếp nhận Chu Lợi Dịch.....

Chu Lợi Dịch?

Phi trên không trung nó đột nhiên thấy trên mặt đất phía trước, một thân ảnh mê người quen thuộc vô cùng, đúng là thánh đức thái tử hắn yêu nhất.

Chu Lợi Dịch sao lại ở bên ngoài? Cậu không phải ở tầng dưới cùng địa ngục ám u giới sao?

Trong lòng tuy rằng đầy nghi hoặc, trực giác có chỗ nào không đúng, nhưng hắn vẫn lập tức bay qua, biến thành người đến trước mặt Chu Lợi Dịch.

– Điện hạ

Chu Lợi Dịch nhìn thấy hắn, lập tức thân thiết chạy đến ôm lấy hắn.

Hắn nhíu mày, Chu Lợi Dịch chẳng lẽ đã biết thân phận hắn? Là ai nói cho cậu? Không phải là Hắc Nặc Lỗ Tư đi

Hắn không phải đã cảnh cáo tiểu tử kia đừng nhúng tay vào chuyện của hắn và Chu Lợi Dịch sao? Chết tiệt, Hắc Tư lại nói cho Chu Lợi Dịch thân phận thật của hắn, chờ hắn thấy Hắc Tư, nhất định phải hung hăng đánh nó một trận, làm cho nó biết bản đứng hắn có kết cục gì.

– Chu Lợi Dịch, người đã biết hết rồi sao?

Nó chần chờ một chút, mới hỏi. Có lẽ hiện tại em ấy nhất định rất tức giận, mình còn lừa em ấy.

Chu Lợi Dịch gật đầu, lục mâu luôn luôn trong suốt sáng ngời có chút vẩn đục không rõ, lộ ra một cổ sát khí kinh người, nhưng hắn hoàn toàn không có phát hiện.

Toàn bộ đầu óc hắn đều là Chu Lợi Dịch đã biết thân phận thật của mình, hắn phải làm thế nào giải thích, hắn nguyên bản là tính chờ giải quyết nan đề lớn nhất là mẫu hậu, sau đó sẽ thẳng thắn nói hết thấy, nhưng hiện nay.....

– A —

Đang lúc hắn thất thần, Chu Lợi Dịch ôm hắn đột nhiên biến ra ma trảo sắc bén vô cùng, hung ác cắm vào trong thân thể hắn.....

– Người.....

Hắn khó tin nhìn cậu, như thế nào cũng không nghĩ đến cậu lại là.....

– Người không phải Chu Lợi Dịch

– Người phát hiện đã quá muộn, hôm nay chính là ngày chết của người

Chu Lợi Dịch Tuấn mỹ nháy mắt biến thành ma thú cao lớn khủng bố, ma thú rút ra móng vuốt xuyên thấu thân thể hắn, móng vuốt tất cả đều là máu của hắn, thân thể hắn bị đâm ra một cái lỗ lớn.

Tà Hậu kế hoạch thành công, biến thành bộ dáng Chu Lợi Dịch – Khố Hãn, quả nhiên làm cho hắn mất cảnh giác, thuận lợi tiếp cận hắn đánh lên thành công. Nếu không với pháp lực của hắn, ma thú căn bản không có khả năng đến gần hắn, càng miễn bàn làm hắn bị thương

Không xong, trùng kế Hãn lập tức dùng pháp lực, lại phát hiện pháp lực hoàn toàn biến mất, ngay cả binh khí cũng không được. Móng vuốt ma thú có kịch độc

Hắn trong lòng thầm kêu không ổn, không đợi hắn nghĩ biện pháp, ma thú trước mắt đã biến ra một cái lõi cầu cực lớn ném về phía hắn.....

9. Tình Yêu Không Có Ánh Sáng - Chương 8

Edit: Mèo Mập

Đêm qua hắn không tới

Trên mặt Chu Lợi Dịch xuất hiện biểu tình nghiêm trọng hiếm thấy, cũng khó trách cậu lại như thế, người yêu mỗi đêm đều đến, đêm qua lại bất ngờ không tới.

Cậu lo lắng nhất là hắn đã xảy ra chuyện, đêm qua mí mắt cậu vẫn không ngừng giật, cậu chưa từng bị như thế, ngay cả khi gặp phải tình huống vô cùng hung hiểm, mí mắt cũng chưa từng giật nhiều như vậy

Nhưng cậu chỉ có thể đợi ở nơi này, căn bản không thể biết tin tức của hắn, chỉ có thể đợi Hy vọng hắn không có việc gì, chỉ là cậu mang thai suy nghĩ miên man, tối nay có thể thấy hắn.....

Khuôn mặt tuần mỹ đột nhiên xuất hiện một chút đỏ ửng không bình thường, biểu tình Chu Lợi Dịch cũng trở nên có chút kỳ quái, không biết vì sao thân thể trở nên có chút khô nóng.

Lúc đầu Chu Lợi Dịch không để ý, nhưng thân thể lại càng ngày càng nóng, thậm chí cảm thấy miệng khô lưỡi khô. Cặp lông mày anh Tuấn dễ nhìn khẽ nhíu, tại sao lại như vậy?

Chu Lợi Dịch đứng dậy lấy nước uống mấy hớp, nhưng vẫn cảm thấy rất khát, cái loại khát này và khát nước bình thường có chút không giống, không biết phải hình dung thế nào.

Kỳ quái nhất là thân thể cậu, quả thực nóng như sắp bị thiêu cháy, rõ ràng khí hậu hiện tại là đầu hạ, cũng không quá nóng.

Chu Lợi Định thật sự nóng chịu không nổi, đem áo ngoài cởi bỏ, phát hiện làn da màu mật ong nóng lên như phát sốt, mặt cậu khẳng định cũng đã nóng cháy đến đỏ bừng.

Chu Lợi Định rất nhanh biết là chuyện gì xảy ra, bởi vì cậu phát hiện hậu đình nóng ngứa dị thường, làm cho người ta rất muốn vươn tay gãi, cảm giác kia tựa như ăn xuân dược.

Thì ra là như vậy Chu Lợi Định rốt cục hiểu ra, đêm qua hẳn không tới, làm cho hài tử trong bụng không được “Nuôi nấng”, bị “Đói”, muốn ăn “Này nọ”, cho nên đối với cậu “Cấu kính” đây

Nhưng hẳn không ở đây, làm sao bây giờ?

Chu Lợi Định bất đắc dĩ thở dài, hẳn không ở đây không có cách nào cho hài tử ”ăn”, chỉ có thể để hài tử trong bụng nhịn một chút. Mà cậu bị hài tử cấu kính, biện pháp duy nhất chính là đi tắm nước lạnh, tiêu diệt dục hỏa trong thân thể.....

Đêm dài yên tĩnh, vạn vật cô tịch.

Bất quá dị giới vô luận ban ngày hay đêm tối đều là tĩnh lặng, bởi vì chỉ có một người.

Minh Nguyệt như viên ngọc, dị giới duy nhất nhân đang tắm rửa, không, hẳn là ngâm mình mới đúng. Chỉ thấy một nữ thanh niên bộ dạng thập phần xuất sắc tuổi mười bảy thanh nhân, toàn thân trần trụi ngâm trong nước, im lặng cũng không nhúc nhích, xinh đẹp hoàn mỹ như một pho tượng.

Vẫn không được Khuôn mặt tuần tú mang theo ửng hồng mất tự nhiên hiện lên một tia bất đắc dĩ, mày kiếm nhíu lại. Cậu ngâm mình trong nước sông rất lâu, nhưng là một chút cũng không thay đổi, khô nóng trong thân thể không thể xóa bỏ, tình huống càng ngày càng nghiêm trọng

Cũng khó trách lại như vậy, đã mười ngày hẳn chưa tới, không có hẳn “Nuôi nấng” hài tử khẳng định là đói chịu không được, mỗi ngày đều “Cấu kính” với cậu. Nhất là thời điểm đêm khuya, làm cho cậu căn bản không thể ngủ, dục hỏa đốt người tựa như ăn xuân dược, toàn thân tựa như vạn con kiến đang cắn, vô cùng thống khổ.....

Mấy hôm trước chỉ cần ngâm mình trong nước sông lạnh như băng, qua một thời gian dục hỏa sẽ biến mất, nhưng hai ngày gần đây, biện pháp này đã không thể dùng. Dục hỏa bốc lên, vô luận cậu ngâm bao lâu vẫn cảm thấy khô nóng khó nhịn, dục hỏa trong thân thể làm thế nào cũng không dập tắt được.....

Xem ra hài tử trong bụng và cậu đều đã nhần đến cực hạn, tiếp tục dùng phương pháp ngâm mình trong nước sông để tiêu diệt dục hỏa rõ ràng là không được, phải nghĩ biện pháp khác mới được

Biểu tình Chu Lợi Định càng bất đắc dĩ, loại sự tình này nào có biện pháp khác có thể nghĩ, biện pháp duy nhất chính là dịch thể của hẳn, mới khiến cho hài tử đang đói được thỏa mãn.

Nhưng hẳn đã mất tích mười ngày, từ đêm đó về sau, cậu cũng không nhìn thấy thân ảnh hẳn, cậu hoàn toàn mất tin tức của hẳn.

Xem ra hẳn thật sự đã xảy ra chuyện, nếu không hẳn tuyệt đối sẽ đến tìm cậu, hẳn biết rõ hiện tại cậu và hài tử trong bụng vô cùng cần hẳn, bọn họ căn bản không thể ly khai hẳn.....

Tuy rằng cậu rất lo lắng, nhưng ngoại trừ chờ đợi cậu căn bản không có biện pháp, cậu cũng nghĩ qua muốn ra ngoài tìm hẳn. Cậu sớm đoán ra hẳn là ai, cũng biết đi đâu có thể tìm được hẳn, nhưng nơi này giống như một mê cung, nếu không cẩn thận đi nhầm liền xong, biện pháp tốt nhất chỉ có chờ

May mắn đồ ăn và nhu yếu phẩm sinh hoạt hàng ngày đều tự hiện ra, nhưng vẫn không thấy một bóng người.....

Chu Lợi Định không có cách nào, hài tử trong bụng đói mười ngày, đã muốn đói đến điên rồi, càng không ngừng kháng nghị với cậu. Thân thể khô nóng muốn nổ tung, ngâm mình ở trong nước phân thân cũng đứng thẳng, rồi sau đó cục huyết thống khổ nhất, nóng ngứa phát đau, điên cuồng mà muốn bị cái gì cắm vào đâm chọc.....

Chu Lợi Dịch cắn chặt môi, muốn không chế chính mình không rên rỉ. Hắn không ở đây, một mình phát tình còn rên rỉ, thật sự rất khó coi.....

Nhưng muốn dập tắt dục hỏa rõ ràng là không được, không nghĩ biện pháp giải quyết dục hỏa thiêu đốt hừng hực trong thân thể, không biết sẽ thế nào — xem ra chỉ có thể..... tự an ủi

Bị dục hỏa tra tấn sắp chết Chu Lợi Dịch ly khai nước sông, lên bờ mặc xong quần áo trở về cung điện. Tuy rằng nơi này không có ai, nhưng muốn tự an ủi vẫn nên ở trên giường có vẻ tốt hơn, một mình ở bên ngoài tự an ủi thật sự rất..... *** đang, không ổn

Rõ ràng ở trước mặt hắn chuyện gì cũng dám làm, cũng không cảm thấy thẹn, nhưng một mình làm liền trở nên ngượng ngùng.

Trở về cung điện, thấp sáng đèn, Chu Lợi Dịch dục hỏa khó nhịn lập tức cầm một trái chuối tiêu lúc trưa không ăn, sau đó vội vàng lên giường, đem màn giường thêu hoa bách hợp xanh nhạt buông xuống.....

Dục hỏa vẫn bị Chu Lợi Dịch nén nhịn sớm đã đến cực hạn, nhanh chóng cởi sạch quần áo, thân thể *** trắng thon dài còn hồng hơn hồi nãy, đỏ như cua luộc.

Chu Lợi Dịch không mảnh vải che thân nằm trên giường lớn mềm mại, nhìn trái chuối vừa dài vừa thô trong tay, chuối tiêu màu vàng to lớn, cũng không lột vỏ, mà là trực tiếp mở cặp môi hồng nhuận vươn đầu lưỡi đỏ tươi khế liếm mặt ngoài.....

Mày kiếm hơi nhũ, hương vị có chút đắng chát, nhưng không liếm kĩ mặt ngoài chuối tiêu, thì nó không thể tiến vào hậu huyệt.....

Đúng vậy, cậu chuẩn bị đem chuối tiêu cắm vào hậu huyệt của mình thao chính mình, cậu muốn dùng chuối tiêu tự an ủi.....

Tay cậu không đủ thô, hậu huyệt ngứa như vậy, chỉ dùng tay khẳng định là không được, chỉ có dùng chuối tiêu thực thô thực dài đi vào gãi ngứa mới được.

Đầu lưỡi kiêu diễm liếm chuối tiêu, tựa như liếm phân thân nam nhân. Bàn tay đồng thời vuốt ve thân thể khô nóng, đầu ngón tay xoa nắn chà xát nhũ tiêm đã cứng rắn như hòn đá nhỏ, động tác thập phần *** loạn

“Ah..... Ừm hừ..... Hừ.....” Miệng lập tức phát ra rên rỉ sung sướng, làm cho cậu càng dùng sức an ủi chính mình, toàn thân đều nóng, rất ngứa, thật hy vọng nhiều thêm mấy cánh tay để vuốt ve âu yếm chính mình.

Bàn tay chơi đùa cái đầu nhũ, lại nhanh đi bắt lấy phân thân đã đứng thẳng, lo lắng vuốt ve. Côn thịt trướng đau, vội vã muốn xuất ra.....

Thân thể khô nóng ngứa ngáy ở trên giường nhẹ nhàng vẫy vẫy như một con rắn, lưỡi hồng linh hoạt tựa như lưỡi rắn phát ra tiếng nước rất nhỏ, đem mặt ngoài chuối tiêu màu vàng liếm ẩm ướt, làm cho phía ngoài đều là nước bọt, dưới ánh nền nhìn thật *** đang.....

Đợi không kịp, lập tức đem chuối tiêu cắm vào, hậu huyệt đau ngứa càng nghiêm trọng. Cậu cảm giác tràng đạo toàn là sâu nhỏ, có vô số sâu thật nhỏ ở bên trong cắn, làm cho cậu điên cuồng mà khát vọng có cái gì có thể nhanh chóng đâm vào, đem sâu bên trong toàn bộ giết chết.....

Miệng không ngừng cơ khát rên rỉ, Chu Lợi Dịch đem hai chân cường tráng nâng lên gấp trước ngực, làm cho hậu đình bại lộ trước mặt, như vậy cậu có thể đem chuối tiêu chuẩn xác cắm vào trong thân thể.....

Bởi vì gần trong gang tấc, lục mâu có thể *** tưởng nhìn thấy hậu đình phía sau phân thân có bao nhiêu *** loạn cơ khát, hậu đình sạch sẽ có rất nhiều nếp uốn nhỏ nhỏ, giống như các địa phương khác trên thân thể đang cơ khát đỏ bừng, tựa như một đóa cúc hoa đỏ hồng đang khoe sắc, khó chịu mà mấp máy

Không nghĩ tới hậu huyệt nhỏ như vậy, chuối tiêu lại thô chỉ sợ khó đi vào, trước đem hậu huyệt làm ướt mới được.

Chu Lợi Dịch lập tức dùng đầu ngón tay dính nước bọt, sau đó hạ lưu đem nước bọt đến cúc hoa khô ráo đỏ hồng, đem cúc hoa đỏ hồng làm ướt.....

Chu Lợi Dịch vốn định đem hậu huyết nói rộng mới đem chuối tiêu cắm vào, nhưng cậu thật sự đợi không được, chẳng những hậu huyết có sâu cắn, liền trong đầu cũng giống bị sâu cắn đau ngứa khó nhin.....

Để ngay huyết khẩu, Chu Lợi Dịch cầm chuối tiêu màu vàng bị cậu liếm ướt cắm vào hậu huyết ngứa ngứa, chuối tiêu cứng rắn nhắm ngay cục nhĩ đỏ tươi, dùng sức chen vào.....

— A —

Chu Lợi Dịch đau đến nhú mảy, môi đỏ tươi mê người phát ra một tiếng kêu đau đớn.

Chuối tiêu tuy rằng đều là nước miếng của cậu, nhưng bên trong hậu huyết khô ráo, hơn nữa mười ngày không bị yêu thương qua, đột nhiên bị chuối tiêu thô to cắm vào, thật đau.

Nhưng làm cho người ta kinh ngạc là, chuối tiêu chỉ mới tiến vào một chút, phân thân phía trước bị Chu Lợi Dịch xoa nắn đã đến cao trào, bắn ra mật tương (dịch thể màu trắng).....

Bởi vì tư thế hiện tại, mật tương màu trắng toàn bộ phun lên khuôn mặt tuần tú ửng hồng của Chu Lợi Dịch, có một ít còn vương lên đôi môi đỏ mọng đang hé mở.....

Chu Lợi Dịch nhất thời sửng sốt, không nghĩ tới sẽ ăn dịch thể của mình, này cũng quá..... hạ lưu

Chu Lợi Dịch không có thời gian cảm thấy thẹn, tiểu huyết khô ráo đau đớn thế nhưng lại cơ khát co rút, tựa hồ muốn đem chuối chỉ tiêu có mới tiến vào một chút toàn bộ nuốt vào

Khóe miệng bất đắc dĩ cười khổ, thật muốn tìm bất mãn bàn tay cầm chuối tiêu bắt đầu dùng sức, không để ý hậu huyết đau đớn dùng sức đem chuối tiêu đâm vào bên trong.....

“A..... thật thô..... A..... Thước..... Ừm.....” Chu Lợi Dịch nhẹ giọng rên rỉ, lục mâu gắt gao nhìn chăm chăm chuối tiêu từng chút biến mất ở hậu huyết. Hình ảnh kia thật *** mỹ, rõ ràng nên cảm thấy cảm thấy thẹn, nhưng tâm trí lại vì cực kì nóng ngứa mà bắt đầu hưng phấn.....

Chu Lợi Dịch một tay giữ hai chân, tay kia thì cầm lấy chuối tiêu *** đang ở hậu huyết đâm chọc, hưởng thụ cảm giác tự an ủi xấu hổ quẫn bách và kích thích.....

Hậu huyết nóng ngứa rất nhanh thích ứng chuối tiêu to lớn, không hề cảm thấy đau, chỉ có vô hạn hư không hòa lẫn nóng ngứa. Nội bích miễn cảm bị chuối tiêu ma sát lập tức thích đến run nhè nhẹ.....

— Thước..... A ừm..... Thước..... A..... A.....

Khàn khàn kích động kêu tên người yêu, cậu tưởng tượng chuối tiêu to lớn là đại phân thân của người yêu, hiện tại thao cậu là người yêu.

Động tác trên tay càng nhanh, dùng chuối tiêu bắt chước tốc độ người yêu, cố gắng giống đại phân thân của người yêu sáp hậu huyết hư không *** loạn.....

— Thật lớn..... Thước, anh thật lớn..... A a..... sâu một chút..... O a..... Dùng sức đâm huyết của em..... A a..... Giỏi quá..... A.....

Không nghĩ tới bị chuối tiêu đâm hậu huyết lại thích như vậy, chuối tiêu trong tay mặc dù không có thô to bằng phân thân của hắn, nhưng cũng rất lớn, làm hậu huyết rất sướng khoái.

Phân thân từ trong khoái cảm vừa bắn lại sung huyết cương lên, rất có *** thần chọc vào cảm Chu Lợi Dịch.....

Lục mâu tràn ngập sắc dục ướt át nhìn côn thịt của mình đang chọc vào cảm, mỉm cười liền làm ra chuyện khiến cho người ta khó tin, cậu lại liếm phân thân của mình.....

Đầu óc cậu đã nóng muốn hỏng, lý trí hoàn toàn biến mất, thân thể hoàn toàn bị dục vọng khống chế, toàn bộ động tác đều là bản năng.....

— A...ha..... Thước còn chưa đủ..... A a..... Còn chưa đủ mau đâm chỗ kia của em A a..... Mau đâm chỗ này..... A ừm..... ohhh.....

Chu Lợi Dịch cảm thấy còn chưa đủ thích, rên rỉ chưa đủ *** đang, cầm lấy chuối tiêu hưởng chỗ càng nóng càng ngứa sâu trong đâm vào, đâm đến điểm miễn cảm của mình.

– Thước, chính là như vậy..... A a..... lại đâm nơi đó..... O..... A..Aaa.....

Dưới ánh đèn u ám, trong bức màn giường màu xanh, một nam tử tóc nâu tuần mỹ vô cùng mỗi đêm đều to gan phóng đảng tự an ủi.

Đâm dăng như mẩu cầu nằm trên giường, mông tròn rắn chắc vểnh cao cao, cầm một trái chuối tiêu thật thô thật dài, mất đi lý trí điên cuồng thủ ***. Chuối tiêu màu vàng ở tiểu huyết *** dăng ra ra vào vào, hình ảnh hạ lưu lại hương diễm, làm cho người ta kích động thiếu chút nữa té xỉu.

– Ah Aa..... Thước, anh đâm mạnh vào..... Oh a..... Đừng ngại..... A a..... Ta..... A ưm..... đâm chết em..... Còn muốn a.....

Khuôn mặt tuần tú đầy mồ hôi bị ánh hoàng hôn bao phủ, lục mâu ướt át tràn đầy xuân sắc, hòa với tiếng rên rỉ *** dăng tới cực điểm, tất cả đều thuyết minh cậu đang đắm chìm trong khoái cảm.

Cầm chuối tiêu thủ *** hận không thể đem hậu huyết làm hư, có thể do mấy lần này vẫn dùng nó “An ủi”, cậu đã chán ghét chuối tiêu không có sinh mệnh.

Cậu vẫn cảm thấy thế nào cũng không đủ, vô luận dùng chuối tiêu đâm thật sâu, thật mạnh, cậu vẫn *** loạn cảm thấy chưa đủ, vô cùng cơ khát.

Cậu biết rõ tiểu huyết muốn không phải chuối tiêu hay thứ gì khác, mà là đại phân thân của hắn, nóng đến mức muốn đem người hòa tan.....

Nhưng muốn côn thịt của hắn làm là không có khả năng, nơi này chỉ có chuối tiêu trong tay cậu căn bản không có sinh mệnh. Cậu chỉ có thể dùng chuối tiêu cho đỡ thèm, liều mạng thôi miên chính mình chuối tiêu cắm ở hậu huyết chính là côn thịt của hắn.....

Cảm thấy khoái cảm không thể thỏa mãn, cầm lấy phân thân phía trước vẫn chảy ra *** thủy, liều mạng xoa nắn, hai đầu nhũ phía trên ngực ngáy ma sát mặt giường, mông bị chuối tiêu loạn choạng đâm chọc.

Hiện tại bộ dáng cậu thật sự so với nam kỹ còn *** loạn hạ lưu hơn, không hề giống thánh đức thái tử đại anh hùng vang danh tứ hải, làm cho vô số người sùng bái

– Ah a..... A a..... Thước, em thích anh đâm điểm mẫn cảm của em..... A ha ...O..... Biết không, chỉ cần anh đâm tới chỗ đó của em.....em..... liền sướng muốn..... Hừ ừ.....

Nằm trên gối thiên nga siêu mềm mại, cậu mơ màng lớn tiếng rên rỉ, giọng khàn khàn, môi cong, giọng nam *** dăng làm cho người ta nghe thấy thật kích thích.

Trải hàng đêm đều tự an ủi, cậu đã quen dùng chuối tiêu đùa bỡn hậu huyết, biết rõ chơi đùa như thế nào có thể làm cho mình khoái hoạt, có được càng nhiều khoái cảm.....

Chuối tiêu cứng rắn thuần thực đâm chọc, vẫn ma sát điểm mẫn cảm, làm cho toàn bộ dưng đạo mẫn cảm bị khoái cảm say lòng người bao phủ, làm cho toàn thân thoải mái vô lực.....

Tay rất mỏi, tư thế này mệt mỏi quá

Bởi vì sợ đụng đến bụng, tổn thương đến hài tử trong bụng, cậu dùng hai tay chống đỡ sức nặng toàn thân, cố gắng làm cho bụng không đụng tới giường, điều này làm cho cậu phải cố hết sức. Cậu hiện tại đã không phải thánh đức thái tử thân kinh bách chiến, chỉ là một thai phụ bình thường, rất dễ mệt.....

Chu Lợi Định lật người đem chân ôm trước ngực, cầm lấy chuối tiêu dùng sức đem toàn bộ trái chuối tiêu đâm hết vào hậu đình, chỉ chừa lại cái cuống bên ngoài.....

– A —

Cảm giác áp bách kinh khủng và khoái cảm to lớn đồng thời tập kích cậu, khiến cậu phun trào ngay lập tức, phân thân cách mặt cậu rất gần, dịch thể lại toàn bộ phun lên khuôn mặt tuần tú mê đảo ngàn vạn thiếu nữ.

Chu Lợi Định mệt mỏi thở dốc, vươn đầu lưỡi liếm dịch thể bên miệng, động tác kia *** mỉa hạ lưu, lại khiêu khích vô cùng.....

Hương vị của mình hơi chát, không giống của hắc rất đặc lại nồng, cũng không giống vỏ ngoài chuối tiêu chua chát, nhưng ăn không ngon.....

Chu Lợi Định nghỉ ngơi một chút, không có lập tức lau dịch thể trên mặt, mà là yên tĩnh nằm trên giường. Cậu biết hiện tại bộ dáng mình khẳng định phi thường *** loạn không chịu nổi, nhưng cậu chẳng để ý, dù sao cũng không có ai thấy.

Bất quá, có khi cậu nghĩ nếu hắc thấy bộ dáng hiện tại của mình, không biết biểu tình sẽ thú vị thế nào.....

Nhưng so với lo lắng cho hắc, có một việc càng làm cho cậu lo lắng, đó là hài tử trong bụng.

Rũ mắt nhìn bụng đã được ba tháng, nhưng so với một tháng cũng không khác biệt lắm, mảy kiếm nhú chát. Cậu biết sở dĩ như vậy tất cả bởi vì gần đây không có dịch thể của hắc “Nuôi nấng” hài tử trong bụng, hài tử trong bụng vì mất đi chất dinh dưỡng, mới có thể ngừng trưởng thành.

Còn như vậy, cậu thực lo lắng hài tử sẽ chết. Cho dù may mắn không chết trong bụng, sinh ra khẳng định cũng không khỏe mạnh.....

Tuy rằng hiện tại cậu dùng chuối tiêu tự an ủi có thể giải quyết dục hỏa mỗi ngày đúng hạn phát tác, nhưng không có biện pháp an ủi hài tử trong bụng, cho nó dinh dưỡng nó muốn.....

Hiện tại quan trọng nhất là nghĩ biện pháp cho hài tử trong bụng bổ sung “Dinh dưỡng”, phải làm sao đây?

Đây thật sự là một khó khăn không nhỏ, thật làm cho người ta đau đầu

Tiểu hài tử thần tộc ở trong cơ thể mẹ cần dinh dưỡng cũng quá kỳ quái, lại là dịch thể phụ thân, hắc không có đây, cậu làm sao có dịch thể đến “Uy” Hài tử.....

Tinh dịch “Phụ thân”, cậu cũng là phụ thân hài tử, dịch thể không biết được không.....

Nhưng phải đem dịch thể của mình vào trong thân thể mình..... Hơn nữa làm thế nào đem dịch thể vào trong thân thể của mình, cũng là một vấn đề lớn. Quan trọng nhất cậu là nhân loại, dịch thể của cậu không biết có tác dụng không.....

Nghĩ tới nghĩ lui, biện pháp tốt nhất chính là tìm được hắc, vừa có thể cấp hài tử dịch thể, giúp hài tử bổ sung “Dinh dưỡng”, cũng có thể xác định hắc an toàn, cậu đã quyết định.

Xem ra cậu không thể đợi thêm, cậu nhất định phải nghĩ biện pháp ra ngoài, sau đó tìm được hắc.....

Hôm sau, khi nhìn thấy đồ ăn xuất hiện trước mặt, Chu Lợi Định không lập tức dùng cơm, mà là đối diện không khí mỉm cười nói:

– Ta mang thai

Cậu còn cố ý đem bụng lộ ra, cậu đoán rằng hắc là có người phục vụ đồ ăn và vật dụng hàng ngày cho cậu, vì có chút nguyên nhân mà ẩn thân. Chỉ cần cho đối phương biết cậu mang thai, đối phương hắc là sẽ đáp lại.....

Lúc trước cậu không biết hắc an bài thế nào, cho nên ban ngày cố ý đem bụng che giấu, không bị người khác biết cậu mang thai, sợ đối với hắc có ảnh hưởng không tốt. Nhưng nay quả không được nhiều như vậy, hài tử trong bụng không thể đợi thêm, cậu cũng không thể đợi thêm

Quả nhiên trước mặt cậu lập tức xuất hiện khô lâu quái (bộ xương khô to lớn dọa người, Chu Lợi Định từng gặp qua nó một lần, chính là nó dẫn cậu tới nơi này, sứ giả Địa Ngục Bội La ái tướng tâm phúc của Hắc Âm thần.

– Ta sẽ lập tức bẩm báo cho chủ nhân.

Thanh âm chói tai nói xong, Bội La lại lập tức biến mất trước mặt Chu Lợi Định.

Chu Lợi Định không gọi nó lại, nghe nó nói sẽ bẩm báo chủ nhân nó, cậu an tâm, chủ nhân nó chính là Hắc Nặc Lỗ Tư chân chính, hy vọng Hắc Nặc Lỗ Tư rất nhanh sẽ cho cậu câu trả lời thuyết phục.

Ám u giới, trong chính điện Hắc Âm thần, Bội La đã rất nhanh trở về bẩm báo chuyện Chu Lợi Định mang thai.

– Chủ nhân, ‘Vị kia’ mang thai

Thanh âm the thé chói tai lãnh liệt không chút độ ấm.

– Đã bao lâu?

Kim mâu hiện lên một tia kinh ngạc. Thời điểm lần đó đi xem bọn họ, làm sao không phát hiện người nọ mang thai

– Đã gần ba tháng

Tuy rằng bụng người nọ so với người bình thường nhỏ hơn, nhưng hẳn là gần ba tháng.

– Ta đã biết, người đi xuống trước, chiếu cố ‘Vị kia’ thật tốt

Hắc ám quái thú to lớn giống ngọn núi, bộ dạng dị thường dữ tợn khủng bố xấu xí làm cho người ta muốn ói trăm ngàn một lát, mới mở miệng phân phó nói.

Thật sự là không nghĩ tới Chu Lợi Dịch lại mang thai, cái này thật đau đầu

Bản thân người nọ bị trọng thương đến nay hôn mê bất tỉnh, cũng không biết nó phải xử lý việc này như thế nào, loại sự tình này nó cũng không có cách nào xử lý, người nọ chính là đã ném cho nó một củ khoai lang siêu nóng phỏng tay.

– Tuân mệnh, chủ nhân

Bội La hành lễ lập tức biến mất, từ đầu tới đuôi đều không có liếc mắt nhìn siêu cấp mỹ thiếu niên tóc bạc mắt tím mạo tựa thiên tiên bên cạnh hắc ám quái thú.

Chờ Bội La rời đi, mỹ thiếu niên tóc bạc lập tức tò mò hỏi:

– Ai mang thai?

– Thê tử ta mang thai

Dã thú cúi đầu nhìn thiếu niên cười đáp, cố ý lừa gạt.

– Người có thê tử

An Dịch Mĩ Áo – Y Lợi Tu giật mình kêu to.

– Đương nhiên Ta là hắc ám thần, cũng không phải tiểu tử như ngươi, sao lại không thể cưới vợ.

Dã thú gật đầu, kim mâu thẳng tắp nhìn chằm chằm An Dịch Mĩ Áo, muốn biết thiếu niên sẽ có phản ứng gì.

– Dâm thú, ngươi đã có thê tử, vì cái gì còn muốn ta

An Dịch Mĩ Áo giận dữ, phổi tức giận muốn nổ tung, nhào đến dã thú tay nắm chân đá.

Thiếu niên cũng không rõ vì cái gì lại tức giận, dù sao chính là rất rất tức giận, thiếu niên cảm thấy mình bị lừa Về phần dã thú lừa cái gì, thiếu niên cũng không rõ

– Tiểu Mĩ Mĩ, ngươi ghen sao

Dã thú bắt lấy tay thiếu niên, đắc ý xấu xa cười nói.

– Người nói bậy bạ gì đó, tại sao bốn vương phải ghen

An Dịch Mĩ Áo cảm thấy mắc cười, vì sao lại ghen, rõ ràng y không thích dã thú

– Vậy sao ngươi lại tức giận?

– Bốn vương tức giận là vì ngươi rõ ràng đã có thê tử, còn dám cưỡng bạo bốn vương, bức bốn vương cùng ngươi..... ***, ngươi vô sỉ

Khi An Dịch Mĩ Áo nói ra hai chữ “Giao phối” mặt ngọc đỏ rực, xấu hổ đến điên rồi.

– Tiểu Mĩ Mĩ, ý của ngươi là chỉ cần bản thân không có thể tử, là có thể cường bạo ngươi, cùng ngươi “Giao phối”

Dã thú cười đến rất tà ác, bộ dáng Tiểu Mĩ Mĩ đỏ mặt thật sự là khả ái muốn chết

– Mới không phải Ý của ta là..... Dù sao không chuẩn cho *** thú ngươi gặp mặt ta

An Địch Mĩ Áo nổi giận quát, nghiêng đầu ngã vào giường ngủ.

– Tiểu Mĩ Mĩ, ngươi không ăn cơm sao?

Hắc Nặc Lỗ Tư nhìn bóng dáng An Địch Mĩ Áo xinh đẹp, nhếch mép cười nói.

– Không ăn Bồn vương buồn ngủ Ngươi mau cắt, đừng ảnh hưởng bồn vương ngủ

An Địch Mĩ Áo không rõ lý do nổi giận, cả người nôn nóng tức giận không nói nên lời.

“Vây bản thân ăn một mình nha”

Trong lòng Hắc Nặc Lỗ Tư buồn cười muốn chết, hoa thủy tiên đánh đổ bình dấm chua, phản ứng Tiểu Mĩ Mĩ quá hoàn hảo so với nó mong muốn

An Địch Mĩ Áo không để ý tới nó, nhắm mắt lại muốn ngủ, nhưng thế nào cũng ngủ không được, cảm giác trong lòng có tảng đá đè nặng, làm cho y thở không nổi.

Dã thú không quấy rầy thiếu niên, vẻ mặt tươi cười cảm mỹ thực đặt ở bên giường ăn uống vui vẻ, tâm tình tốt vô cùng, còn hừ hừ ngâm nga hát hò. Tuy rằng tiếng ca kinh khủng làm cho người ta toàn thân nổi da gà, tâm chấn kinh.

– Ngươi đi chết đi, dã thú chết tiệt

An Địch Mĩ Áo vốn đầy bụng lửa giận, nghe được dã thú cao hứng ca hát lại sắp tức chết, dùng sức đá dã thú một cước, sau đó ôm đầu thét chói tai, An Địch Mĩ Áo muốn điên rồi.....

Chu Lợi Địch trùng mắt đợi vài ngày, nhưng vẫn không thấy Bội La xuất hiện, cậu hơi thất vọng, nhìn trước mặt xuất hiện đồ ăn và vật dụng, cũng không thấy Bội La hiện thân.

Bội La không có xuất hiện cho cậu tin tức, thuyết minh chủ nhân Bội La còn chưa biết phải xử lý chuyện của cậu như thế nào cho tốt.

Đương nhiên cậu sẽ không tiếp tục chờ đợi, đợi hai ngày nữa Bội La còn không xuất hiện cho cậu đáp án, cậu liền tự mình nghĩ biện pháp rời khỏi nơi này, vô luận khó khăn thế nào cậu cũng phải đi tìm hắn.....

Tâm sự nặng nề làm Chu Lợi Địch chỉ có thể đánh đàn xua bớt phiền muộn trong lòng, thừa dịp sau giờ Ngọ ánh mặt trời không quá chói chang, cậu ngồi ở vườn hoa ngoài cung điện, gảy thụ cầm, làm cho cả dị giới nơi nơi đều là tiếng đàn duyên dáng phiêu đảng giống tiên nhạc.

Bách hoa vĩnh viễn không héo tàn vĩnh viễn đều xinh đẹp như vậy, nhưng vẫn không sánh kịp mỹ nam tử mê người bị bách hoa vây quanh. Có thể bởi vì mang thai, Chu Lợi Địch trên người ít đi anh khí trước kia, hơn vài phần mầu tính hiền lành, nguyên bản tóc ngắn giỗ giang nhanh nhẹn, nay biến thành tóc dài ngang vai, làm cho cậu cả người thoát nhìn càng thêm nhu hòa ấm áp, làm cho người ta nhìn không được muốn tới gần.

Tiếng đàn tuyệt mỹ làm cho người ta lòng say *** thần mê luyến đột nhiên im bất, Chu Lợi Địch ngẩng đầu nhìn phía bên trái, cậu cảm giác được nơi đó có một ánh mắt đang nhìn cậu.

Quả nhiên, lục mâu lập tức nhìn đến địa phương không xa, có một tuyệt sắc mỹ thiếu niên hiếm thấy, đang kinh ngạc nhìn cậu.

Lục mâu hí lại, thân ảnh kia thoát nhìn có chút nhìn quen mắt, tóc bạc mắt tím xinh đẹp là dấu hiệu đặc biệt của An Lỗ Đặc vương tộc, người này bộ dạng xinh đẹp như vậy, không phải là..... An Địch Mĩ Áo – Y Lợi Tu vương tử của An Lỗ Đặc vương quốc đi

Nhưng An Địch Mĩ Áo vương tử sao lại ở chỗ này? Y không phải nên ở An Lỗ Đặc vương quốc sao?

Tuy rằng đầy bụng nghi hoặc, nhưng Chu Lợi Định vẫn đối với mỹ thiếu niên tóc bạc mỉm cười, ôm thụ cầm đứng lên hướng mỹ thiếu niên tóc bạc đi đến.

Không nghĩ tới mỹ thiếu niên tóc bạc không đợi Chu Lợi Định mở miệng, đã tràn ngập định ý hỏi:

– Người là ai?

Xem bộ dạng nam nhân này tuần mỹ dễ nhìn như vậy, lại mang thai, không phải là thê tử kia của *** thú đi

Lục mâu chợt lóe, y không nhận ra cậu? Cũng khó trách, bọn họ lần trước gặp mặt đã mười năm, y không nhớ rõ cậu cũng là bình thường.

Y hỏi cậu là ai, cậu nên trả lời thế nào đây? Không bằng thử y một chút, xem y biết cái gì.

– Ta là thê tử Hắc Nặc Lỗ Tư

Chu Lợi Định cố ý mỉm cười trả lời.

Ám u giới là địa bàn Hắc Nặc Lỗ Tư, y có thể đến chỗ này, khẳng định cùng Hắc Nặc Lỗ Tư có quan hệ, hơn nữa trực giác nói cho cậu biết, quan hệ An Định Mỹ Áo vương tử cùng Hắc Nặc Lỗ Tư, chỉ sợ không bình thường.

– Người thật sự là thê tử Hắc Nặc Lỗ Tư?

Thanh âm mỹ thiếu niên run rẩy, tựa hồ chịu đủ kích nghiêm trọng.

– Đúng vậy Xin hỏi người..... Có phải An Lỗ Đặc vương tử An Định Mỹ Áo điện hạ hay không?

Chu Lợi Định gật đầu, nhìn biểu tình y, mình đã đoán đúng.

– Người biết ta?

Mỹ thiếu niên lắp bắp kinh hãi, mê mang nhìn cậu.

– Chúng ta trước đây đã gặp mặt, ở An Lỗ Đặc hoàng cung, ta từng cùng phụ vương Tô Tác Khố hoàng đế đi thăm phụ vương của người thật chặt quan hệ hai nước

– Người..... Người là Tô Tác Khố hoàng thái tử?

An Định Mỹ Áo kinh ngạc kêu lên. Y không nghĩ tới mỹ nam tử tóc nâu này chính là hoàng thái tử — Chu Lợi Định – Khố Hãn của siêu cấp cường quốc Tô Tác Khố duy nhất có thể sánh cùng An Lỗ Đặc nổi danh bọn họ, cũng là người y ghét nhất

– Thật không nghĩ tới ở chỗ này có thể gặp An Định Mỹ Áo điện hạ, tuy rằng mười năm không gặp, nhưng người vẫn xinh đẹp giống như trước đây, làm cho ta liếc mắt một cái là có thể nhận ra điện hạ.

– Người sao lại ở chỗ này?

Thái độ An Định Mỹ Áo thập phần lạnh lùng. Y tự nhận mình là người hoàn mỹ nhất trên đời, chỉ có Chu Lợi Định – Khố Hãn này, sẽ làm y có loại cảm giác thua kém.

– Bởi vì đã xảy ra chút việc, cho nên ta ở đây

Chu Lợi Định dẫn đo, suy nghĩ muốn thông qua y gặp Hắc Nặc Lỗ Tư.

– Bụng của người.....

An Định Mỹ Áo nhìn chằm chằm bụng cậu, thanh âm là lạ.

–..... Đúng như người nghĩ, ta mang thai

Chu Lợi Định khuôn mặt tuần tú ửng đỏ, cúi đầu nhìn bụng mình, do dự một chút mới ngượng ngùng nói. Bị người quen cũ nhìn thấy bộ dáng mang thai, cảm giác là lạ

– Hải tử của ai?

An Định Mĩ Áo không hỏi cậu nam nhân làm sao mang thai, y đối với chuyện đó không có hứng thú, y chỉ muốn biết một chuyện.

– Đương nhiên là Hắc Nặc Lỗ Tư

Chu Lợi Định cố ý trả lời, còn giả bộ biểu tình thực yêu Hắc Nặc Lỗ Tư, cậu muốn thử xem quan hệ An Định Mĩ Áo và Hắc Nặc Lỗ Tư có phải tình nhân hay không.

– Tiểu Mĩ Mĩ, thì ra người ở đây

Đúng lúc này, phía sau An Định Mĩ Áo đột nhiên xuất hiện quái thú siêu cấp to lớn xấu xí đến cực điểm cả người đen kịt.

Bộ dạng nó rất kỳ quái, đỉnh đầu là sừng sơn dương, miệng là răng nanh lợn rừng, thân thể lại giống sói, còn sau lưng là một đôi cánh ác ma to lớn.

Tử mâu của An Định Mĩ Áo nhìn đến nó lập tức đỏ hồng, nâng tay liền hung hăng tát nó một bạt tai.

– Khốn kiếp, người gạt ta

Chu Lợi Định nhìn bọn họ, lực mâu hiện lên mỉm cười, xem ra hắc ám quái thú dị thường khó coi hù chết người trước mắt này chính là hắc ám thần Hắc Nặc Lỗ Tư chân chính

– Dâm thú, người cũng dám đùa bỡn bồng vương, bồng vương hận người Đồi cầu nam nam các người đi chết đi

An Định Mĩ Áo thập phần phần nộ, lại tát hắc ám quái thú một bạt tai.

Không đợi hắc ám quái thú phản ứng, An Định Mĩ Áo đã muốn chạy, nó muốn đuổi theo lại bị Chu Lợi Định ngăn cản.

– Người chính là Hắc Nặc Lỗ Tư sao?

Cậu thật vất vả mới nhìn thấy Hắc Nặc Lỗ Tư, như thế nào có thể thả nó đi.

– Ta.....

Hắc ám quái thú nhìn cậu vẻ mặt khổ não, không biết trả lời thế nào.

Không nghĩ tới Tiểu Mĩ Mĩ lại xông vào dị giới Chu Lợi Định ở, tựa hồ còn hiểu lắm quan hệ nó và Chu Lợi Định, đầu đầu chết Quan trọng là hiện tại phải ứng phó như thế nào với Chu Lợi Định, người này vừa nhìn là biết khó đối phó.....

– Hắn đã rất lâu chưa tới, ta biết hắn đã xảy ra chuyện, ta thực lo lắng, xin người cho ta gặp hắn.

Chu Lợi Định trực tiếp sáng khoái nói, cậu biết hắc ám thần trước mắt là người duy nhất có thể giúp mình.

Nghe vậy Hắc Nặc Lỗ Tư lấp bắp kinh hãi, thì ra cậu sớm biết rằng nó không phải người hàng đêm gặp gỡ yêu nhau kia, không hổ là thánh đức thái tử đại danh鼎鼎, quả nhiên danh bất hư truyền, thật thông minh

– Ta đã biết. Ta sẽ cho người đưa người đi gặp hắn, bất quá ta hiện tại có việc phải làm, chờ ta trở lại nói sau.

Hắc Nặc Lỗ Tư sáng khoái gật đầu đáp ứng, khoai lang Chu Lợi Định phồng tay này vẫn là nhanh ném đi cho hắn tự mình giải quyết mới tốt, miễn cho cháy lên thân nó.

Nếu hắn vẫn bất tỉnh, để cho mẫu hậu giải quyết là được. Nghĩ đến mẫu hậu biết chân tướng, biết chính mình bị nó lường gạt, tức giận đến nổi điên, nó rất muốn cười.....

– Được, cảm ơn.

Chu Lợi Định biết nó muốn vội vã đuổi theo An Định Mĩ Áo, không có quán quít lấy nó.

Cậu biết không có khả năng từ trong miệng Hắc Nặc Lỗ Tư hỏi ra chuyện gì, còn không bằng chờ nhìn thấy hắn trực tiếp hỏi hắn, thật hy vọng nhanh nhìn thấy hắn.....

– An Định Mĩ Áo diện hạ, thật sự xin lỗi Hắc Nặc Lỗ Tư đã giải thích với ta, là ta hiểu lầm, đã mang đến rắc rối cho các người, thật sự là có lỗi

Chu Lợi Định nhìn dung nhan đối với cậu khó chịu đến cực điểm của An Định Mĩ Áo chân thành giải thích.

Thấy bọn họ hai người hòa hảo, cậu an tâm Nhưng thật không nghĩ tới, An Định Mĩ Áo thích chưng diện để ý bề ngoài như thế, lại thích kẻ siêu cấp xấu xí Hắc Nặc Lỗ Tư, cảm tình thật sự rất khó đoán trước.....

– Hừ

An Định Mĩ Áo hừ lạnh một tiếng, khinh thường xoay đầu.

– Tiểu Mĩ Mĩ, đừng nhỏ mọn như vậy

Hắc Nặc Lỗ Tư đứng ở bên cạnh bất đắc dĩ thở dài, bất quá không nghĩ tới An Định Mĩ Áo là vì nó mà chán ghét Chu Lợi Định, trong lòng lại càng cao hứng.

– Không sao

Chu Lợi Định hào phóng mỉm cười nói.

An Định Mĩ Áo liếc Chu Lợi Định một cái, lại hừ lạnh khinh thường. Kỳ thật đối Chu Lợi Định và Hắc Nặc Lỗ Tư sự y đã không còn tức giận, nhưng trong lòng y không thích chuyện bộ dạng y có thể thua kém Chu Lợi Định.

– Chu Lợi Định, thực xin lỗi Bởi vì một ít nguyên nhân, ta không thể nói cho người người từ trước đến nay ở cùng người là ai, nhưng ta có thể nói cho người người kia ở thiên cung. Ta sẽ để cho Bội La đưa người đến thiên cung, nhưng đến thiên cung tất cả đều phải dựa vào chính người

Biết suy nghĩ trong lòng An Định Mĩ Áo Hắc Nặc Lỗ Tư bất đắc dĩ lắc đầu xem thường, sau đó quay đầu nhìn Chu Lợi Định nghiêm mặt nói.

– Cảm ơn người

Chu Lợi Định mỉm cười gật đầu, chân thành cảm tạ nói.

– Bội La

Hắc Nặc Lỗ Tư kêu một tiếng, Bội La lập tức xuất hiện.

– Người lập tức đưa Chu Lợi Định đại nhân đi thiên cung

Hắc Nặc Lỗ Tư phân phó.

– Tuân lệnh, chủ nhân

Bội La đi đến bên người Chu Lợi Định vung tay, lập tức đem Chu Lợi Định biến mất khỏi ám u giới.

Bội La sử dụng pháp thuật, mang theo Chu Lợi Định rất nhanh liền ly khai Địa Ngục, đi tới thiên giới.

Đem Chu Lợi Định đưa đến trước thiên cung, thanh âm siêu cấp khó nghe trống rỗng lạnh lẽo vang lên:

– Nơi này chính là thiên cung, người vào đi

Chủ nhân lúc trước dẫn dò qua, đem Chu Lợi Định đưa đến thiên cung sau đó không cần quản, để xem Chu Lợi Định xử lý thế nào.

– Được rồi. Cảm tạ.....

Chu Lợi Định gật đầu, còn chưa nói xong Bội La đã biến mất.

Chu Lợi Định khẽ nhíu mày, lập tức bất đắc dĩ cười. Cậu biết bọn họ không muốn gặp phiền toái, nhưng không sao, cậu biết hẳn là ai, đến thiên cung là có thể tự mình tìm.

Chu Lợi Định ngẩng đầu nhìn thiên cung to lớn tráng lệ khí thế trước mắt, cũng không lập tức đi vào, mà là từ trên người rút ra một thanh chủy thủ sắc bén vô cùng, chủy thủ màu bạc dưới ánh mặt trời lóe ra ánh sáng lạnh lẽo như băng tuyết.....

Thiên Hậu rất ghét cậu, biết cậu không ngoan ngoãn ở địa ngục ngược lại chạy đến thiên cung, khẳng định sẽ không bỏ qua cho cậu. Hành trình lần này tới thiên cung tuyệt đối là khó khăn, mang theo một thanh chủy thủ phòng thân có vẻ tốt.....

Đem nó giấu đi, khước miệng theo thói quen mỉm cười thanh nhả mê người, Chu Lợi Dịch bước lên thêm đá hướng Thiên cung đi đến..... Chu Lợi Dịch đến trước đại môn thiên cung, thủ vệ trông coi đại môn thiên cung lập tức phẫn nộ quát:

– Nhân loại lớn mật, cũng dám tự tiện xông vào thiên giới

Bởi vì Chu Lợi Dịch cố ý mặc ngoại bào rất dày, còn mặc áo choàng, thủ vệ pháp lực thấp kém không phát hiện bụng cậu có gì khác thường.

– Ta muốn gặp đại vương tử Thuộc Nhĩ Thác Tư

Chu Lợi Dịch tao nhã cười nói. Nếu cậu đoán không có sai, hẳn chính là ca ca Hắc Nặc Lỗ Tư, chuyên chưởng quản mặt trời, chính là đại vương tử Thuộc Nhĩ Thác Tư thẩm phán thần thiên giới.

Tuy rằng cậu chỉ thấy qua Thuộc Nhĩ Thác Tư một lần, thái độ hân hoan đối với cậu còn vô cùng lạnh nhạt không tốt, nhưng cậu dám khẳng định kẻ luôn trốn trong bóng đêm cùng cậu yêu đương, chính là Thuộc Nhĩ Thác Tư

– Người muốn gặp đại diện hạ?

Thủ vệ nghe vậy, trên mặt hiện lên một tia quái dị.

– Đúng vậy, thỉnh giúp ta thông báo.

Chu Lợi Dịch mỉm cười gật đầu.

– Người không biết đại diện hạ một tháng trước bị thủ hạ Tà Thần Ốc Lệ Ti đánh lén, bản thân bị trọng thương thiếu chút nữa mất mạng, đến nay còn hôn mê bất tỉnh sao?

Hiện tại toàn bộ thiên giới đều bởi vì chuyện của đại diện hạ mà loạn thành một đoàn.

Thân thể Chu Lợi Dịch run rẩy một trận, trái tim co rút, hẳn quả nhiên đã xảy ra chuyện, lại nghiêm trọng như vậy.....

Cậu rất muốn lập tức nhìn thấy hắn, cậu phải lập tức nhìn thấy hắn

Nhưng hiện tại hắn hôn mê bất tỉnh, không có mệnh lệnh của hắn, thần tướng trước mắt căn bản không có khả năng cho cậu vào gặp hắn. Xem ra muốn gặp hắn, chỉ có thể dùng phương án xấu nhất, chính là đi cầu Thần Hậu

Cậu biết cầu Thần Hậu, không thể nghi ngờ chính là đưa dê vào miệng cọp, nếu cho Thần Hậu biết cậu và hắn có quan hệ, làm không tốt sẽ chính là tự sát. Nhưng vì có thể nhìn thấy hắn, cậu không quản được nhiều như vậy

– Không gặp được đại vương tử, ta có thể cầu kiến Thần Hậu không?

Chu Lợi Dịch lễ phép cười nói với thủ vệ.

– Người muốn gặp Thần Hậu, người tưởng người là ai Một lúc muốn gặp đại diện hạ, một lúc lại muốn gặp Thần Hậu, người không phải chán sống, muốn tìm cái chết

Thủ vệ chửi ầm lên, chưa gặp qua nhân loại to gan như vậy, nhưng cậu ta làm thế nào đến thiên giới?

– Ta là tiên thái tử Chu Lợi Dịch – Khố Hãn của Tô Tác Khố đế quốc ở nhân giới, làm ơn giúp ta thông báo Thần Hậu, ta tin tưởng Thần Hậu nghe được tên của ta, sẽ bằng lòng gặp ta.

Chu Lợi Dịch cũng không tức giận, tính tình tốt cười nói.

Nghe được tên Chu Lợi Dịch, trên mặt thủ vệ lập tức hiện lên một tia kinh ngạc. Nhân loại trước mắt này lại là thánh đức thái tử nổi danh nhất nhân giới, khó trách cảm thấy cậu ta khí độ phi phàm, không giống

nhân loại bình thường, nhưng cậu ta không phải bị Thần Hậu đưa đến Địa Ngục cho nhị vương tử làm đồ chơi sao?

Thủ vệ biết thân phận Chu Lợi Dịch, không dám trì hoãn, lập tức cho người đi vào thông báo Thần Hậu.....

– Chu Lợi Dịch – Khổ Hãn, ta thật hối hận trước kia không giết người

Thần Hậu ngồi trên ngai cao trừng mắt nhìn nam tử tóc nâu đứng trước mặt, tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi.

Bà làm thế nào cũng không nghĩ đến còn có thể tái kiến kẻ đáng ghét này, càng không nghĩ tới Thước Tư dám lừa bà, điều kỳ quái nhất là Thước Tư lại thích nhân loại vô cùng đề tiện này.....

Tuy rằng Chu Lợi Dịch mặc rất dày, che khuất bụng bầu, nhưng bà là Thần Hậu tôn quý có được pháp lực vô biên, chỉ cần liếc mắt một cái liền nhìn ra cậu mang thai. Hơn nữa nhìn khí của hài tử trong bụng cậu, tuyệt đối là hài tử của Thước Tư không sai

Bà muốn nổi điên vì sao tất cả đều phải đối nghịch với bà, vì cái gì nhi tử kiêu ngạo tự hào nhất của bà lại yêu kẻ bà ghét, còn làm cho đối phương mang thai

– Thịnh Thần Hậu bớt giận, ta chỉ muốn gặp đại diện hạ, ta nghe nói ngài bị trọng thương, ta vô cùng lo lắng.

Đối mặt với lửa giận dọa người của bà, Chu Lợi Dịch hít một hơi rồi ôn nhu mê người mỉm cười. Tất cả phản ứng của Thần Hậu cậu đã đoán trước, Thần Hậu nếu thấy cậu không tức giận mới là kỳ quái

– Người còn dám nói muốn gặp Thước Tư, người là nhân loại đề tiện dơ bẩn có tư cách gì gặp Thước Tư, người.....

Thần Hậu đang chửi ầm lên, lại đột nhiên dừng lại. Xú tiểu tử này muốn tìm Thước Tư, sao không nhân cơ hội giáo huấn cậu ta một trận, xả mối hận trong lòng.

Thần Hậu đột nhiên nhìn Chu Lợi Dịch quỷ dị cười rộ lên:

– Người nói người rất muốn gặp Thước Tư, nếu người có thể thông qua khảo nghiệm của ta, ta sẽ cho người gặp Thước Tư

– Được.

Chu Lợi Dịch lập tức đáp ứng, hoàn toàn không do dự, cậu sớm đoán được Thần Hậu sẽ làm khó.

– Nếu người có thể ở đấu thú trường (1 thiên giới giết chết ma thú bên trong, còn sống đi ra, ta sẽ cho người gặp Thước Tư.

Thần Hậu cười đầy đe dọa, xinh đẹp tuyệt sắc không thể dùng ngôn ngữ hình dung lại dữ tợn trừng mắt làm cho người ta lông tóc dựng đứng.

Chu Lợi Dịch trước kia tuy rằng giết chết ma thú Gia Nạp đặc, nhưng hiện tại đang mang thai, căn bản không thể giống trước kia giết chết ma thú.

Bà muốn tận mắt thấy nhân loại đề tiện dám can đảm dụ dỗ nhi tử của bà bị ma thú hung tàn đùa bỡn đến chết, cuối cùng bị ma thú xé thành mảnh nhỏ.

Tuy rằng cậu có hài tử của Thước Tư, nhưng bà tuyệt đối sẽ không thừa nhận hài tử trong bụng cậu ta là của Thước Tư, tuyệt đối không. Cậu ta mang theo hài tử trong bụng, cùng chết đi

Kỳ thật bà vẫn không hiểu, đại nhi tử vì sao yêu tiện nhân đáng ghét trước mắt này, Thước Tư không phải giống bà rất ghét Chu Lợi Dịch sao?

Bất quá bà rất cục biết vì sao đại nhi tử mỗi đêm vụng trộm ra ngoài, thì ra là đi Địa Ngục gặp Chu Lợi Dịch, cùng cậu ta phát triển gian tình. Mà con trai thứ hai Hắc Tư chắc chắn là đồng lõa với bọn họ, xú tiểu tử đó cũng dám lừa mình, bà nhất định phải nói cho Vương Đông, làm cho bọn chúng đẹp mặt.....

(1 đấu thú trường: đại khái thì nó giống đấu trường La Mägladiator1

10. Tình Yêu Không Có Ánh Sáng - Chương 9

Edit: Mèo Mập

– Được.

Thần Hậu vốn tưởng rằng Chu Lợi Dịch sẽ cự tuyệt, thật bất ngờ Chu Lợi Dịch không chút do dự lập tức gật đầu đồng ý.

Cùng ma thú chiến đấu, nếu còn sống có thể gặp Thước Tư, Thần Hậu thật biết làm khó người. Vì Thước Tư, yêu cầu khó khăn hơn cậu cũng sẽ nhận lời, cậu nhất định sẽ giết chết ma thú để được gặp Thước Tư

– Hừ —

Không thể nhìn thấy Chu Lợi Dịch sợ hãi quỳ xuống cầu xin, Thần Hậu vô cùng thất vọng, rất khó chịu hừ một tiếng.

Bà xem nhân loại này có thể can rõ đến khi nào, đến khi vào đấu thú trường, chính là giờ chết của cậu ta, bà thực chờ mong đến khi nhìn thấy ma thú đói khát hung bạo, cậu ta còn có thể thoải mái mà cười giống như bây giờ không.....

Đấu thú trường, là nơi chúng thần giải trí nơi thiên giới. Vì tìm ra thần tộc anh dũng, các vị thần tộc ngày trước sẽ để một ít ma thú nhốt tại đấu thú trường, sau đó cho vị thần nào đó ở đấu thú trường trước mặt mọi người biểu diễn giết chết ma thú.

Gần đây bởi vì đại vương tử thần tộc Thước Nhĩ Thác Tư bị trọng thương, cho nên thiên giới tạm thời ngừng hết thấy hoạt động giải trí, đã rất lâu không có vị thần nào tiến vào đấu thú trường chiến đấu cùng ma thú.

Biết có nhân loại muốn đi vào đấu thú trường chiến đấu cùng ma thú, toàn bộ thiên giới lập tức sôi trào, tất cả thần tiên ở thiên giới chạy tới đấu thú trường xem náo nhiệt.

Trong đấu thú trường to lớn, Chu Lợi Dịch giống một vật phẩm triển lãm, bị toàn bộ các vị thần đánh giá từ đầu đến chân, cái loại cảm giác này làm cho cậu thực không thoải mái.....

Nhưng dù không thoải mái cỡ nào thì cậu cũng không thể ngăn chặn tầm mắt chúng thần, chỉ có thể mặc chúng thần soi mói. Chu Lợi Dịch này nghe đồn là đại anh hùng nhân giới, trong mắt chúng thần tràn ngập trào phúng, còn có một ít vị thần nở nụ cười trực tiếp vui sướng khi người gặp họa.

Tất cả các vị thần đều biết vì sao Thần Hậu cho Chu Lợi Dịch tiến vào đấu thú trường, rõ ràng là cho cậu ta đi chịu chết. Trước kia mọi người đều biết cậu là đại anh hùng, nhưng hiện tại cậu không hề có binh khí, lại đã hoàn toàn còn muốn huy hoàng, giết chết ma thú quả thực là nói nhảm mà thôi, cậu chết chắc rồi

Bên trong chúng thần chỉ có nữ thần cầu vòng Ngã Á Lệ đứng sau Thần Hậu vẻ mặt lo lắng, nàng vẫn rất thích Chu Lợi Dịch, nay nhìn cậu sắp táng thân trong bụng ma thú đáng sợ, thật sự không đành lòng.

Ngã Á Lệ nhìn không được đánh bạo giúp Chu Lợi Dịch cầu tình với Thần Hậu:

– Thần Hậu, ngài thật sự muốn cho ma thú ăn thịt Chu Lợi Dịch sao? Nếu đại diện hạ tính lại biết, nhất định sẽ không tha thứ, thỉnh Thần Hậu cân nhắc.

Thần Hậu cũng thật là tàn nhẫn, Chu Lợi Dịch diện hạ đã có hài tử của đại diện hạ, bà còn muốn giết Chu Lợi Dịch, thật sự.....

– Câm mồm, Chu Lợi Dịch rút cuộc cho người lợi lộc gì khiến người giúp nó cầu xin. Ta cảnh cáo người về sau Thước Tư tính lại, người tốt nhất không được nói lung tung, không cần thận bổn hậu lộ da của người.

Thần Hậu quay đầu tàn nhẫn trừng Ngã Á Lệ, uy hiếp nói.

Đều vì muốn đi gặp Chu Lợi Dịch, mới hại Thước Tư bị thương, tất cả là lỗi của Chu Lợi Dịch. Chu Lợi Dịch chết chưa hết tội, về phần Thước Tư, chờ hần tỉnh lừa hần nói Chu Lợi Dịch là bị thủ hạ lão yêu bà Ốc Lệ Ti kia giết chết. Hần tuyệt đối sẽ không hoài nghi, về phần chúng thần thiên giới bà sẽ hạ hần lệnh (lệnh ngầm miệng không nói)

Ngã Á Lệ không dám nói nữa, đi theo bên cạnh Thần Hậu nhiều năm, ngoại trừ nàng thì không một ai có thể biết Thần Hậu đáng sợ như thế nào, Thần Hậu chính là ngay cả thân mẫu cũng có thể không chút lưu tình giết chết.

Nhưng vô luận Thần Hậu có đáng sợ như thế nào đi nữa thì nàng nhất định phải nghĩ cách cứu Chu Lợi Định điện hạ, Chu Lợi Định điện hạ đã có hài tử của đại vương tử, có được huyết mạch trân quý nhất của Áo Tư thần tộc.....

Ngã Á Lệ thừa dịp Thần Hậu dồn hết sự chú ý trên người Chu Lợi Định, nguyên thần lặng lẽ ly khai.....

Chu Lợi Định đứng ở đầu thú trường, ngẩng đầu nhìn Thần Hậu vĩnh viễn chói lọi, vô cùng rực rỡ chói mắt, khoe miệng giương lên ngồi trên chủ vị khán đài, cố ý đối với Thần Hậu lộ ra mỉm cười mê người tựa như gió xuân.

Cậu biết Thần Hậu chậm chạp chưa để ma thú đi ra, muốn làm cậu sâu sắc sợ hãi, ma thú còn chưa đi ra trước muốn đả kích tâm lý cậu, đáng tiếc cậu sẽ không trúng kế.

Nhìn đến Chu Lợi Định ung dung tự nhiên, vẻ mặt tự tin tươi cười, Thần Hậu toàn thân phát run.

– Thả ma thú.

Thần Hậu hạ lệnh nói, bà muốn Chu Lợi Định chết không toàn thây. Bà tuyệt đối không cho phép bất luận kẻ nào khiêu chiến thần uy của mình, bà không thể tha thứ trên thế giới này lại có người không sợ bà, đối phương lại là một nhân loại nhỏ bé chỉ cần bà dùng một ngón tay có thể bóp chết.

Từ lưới sắt lập tức đi ra ma thú màu xám dữ tợn kinh khủng, mặc dù không to lớn bằng Hắc Nặc Lỗ Tư nhưng hình thể cũng thực dọa người, quan trọng là hai mắt nó đỏ rực, rõ ràng đã nhiều ngày không được ăn, nó nhìn thấy Chu Lợi Định liền chảy nước miếng.

Thần Hậu trên mặt hiện lên một chút cười lạnh, hình ảnh Chu Lợi Định bị dã thú phân thây nhất định rất phản kích

Chu Lợi Định nhìn nó bụng đói kêu vang, ma thú hận không thể lập tức đem cậu nuốt vào bụng, thần kỳ bình tĩnh, tựa hồ định liệu trước, cậu đã nghĩ tốt kế hoạch chiến thắng

Nếu không có gì bất ngờ, rất nhanh cậu có thể giết ma thú này, nhìn thấy Thước.....

Xem ánh mắt ma thú này, liền biết nó là ma thú ngu ngốc thấp kém, tuy rằng hung bạo, nhưng cũng không khó đối phó.

Hiện tại cậu đang mang thai, thân thủ không linh hoạt như trước kia, cũng không thể vận động mạnh, chỉ có thể dụ dỗ nó chủ động tới gần mình, tìm kiếm thời cơ xuống tay giết nó.

Thấy cậu lui lại phía sau, ma thú đói không nhịn được sợ cậu chạy mất lập tức hung ác vọt tới, đem Chu Lợi Định ép đến góc tường, không khí lập tức trở nên khấn trương hung hiểm.....

Mắt thấy ma thú sẽ mở mồm to như bồn máu ăn thịt Chu Lợi Định, Thần Hậu và chúng thần toàn bộ lộ ra biểu tình hưng phấn, nhưng phát triển kế tiếp làm cho toàn bộ bọn họ ngây dại.....

Phát ra tiếng kêu thảm thiết không phải Chu Lợi Định, mà là ma thú muốn ăn Chu Lợi Định

Khi ma thú vừa muốn ăn Chu Lợi Định, Chu Lợi Định đột nhiên rút chủy thủ chém sát như chém bùn, đâm thẳng vào mắt ma thú.....

Nguyên bản Chu Lợi Định cố ý dụ dỗ ma thú lại gần, chờ khi nó tới gần nhất, liền nhân cơ hội chọc mù mắt nó, vô luận sinh vật hung mãnh cỡ nào, một đao mù mắt, nhất định làm cho nó sợ hãi

Mắt ma thú máu chảy như suối, đã bị mù, đau đớn khiến nó lăn lộn. Hiện tại là thời cơ giết chết ma thú tốt nhất, Chu Lợi Định tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này.

Chỉ là trên người Chu Lợi Định vũ khí duy nhất là chủy thủ còn cắm ở mắt ma thú, trên người cậu đã không còn vũ khí có thể giết chết ma thú. Hơn nữa ma thú to lớn, vũ khí bình thường không cách nào xuyên qua thân thể nó, giết chết nó, Chu Lợi Định làm gì bây giờ.....

Chỉ thấy Chu Lợi Dịch xoay người vươn tay lấy thiết trụ vẫn cắm ở trên tường, từ lúc vừa mới vào đầu tường, cậu liền chú ý tới thiết trụ này. Thiết trụ này rất dài, đỉnh thập phần bén nhọn, rất thích hợp làm binh khí giết chết ma thú.....

Cậu đem ma thú dụ dỗ đến góc tường không chỉ muốn chọc mù mắt nó, còn có mục đích khác, chính là thiết trụ này.....

Chu Lợi Dịch muốn nhanh bắt lấy thiết trụ giết chết ma thú, nhưng kế hoạch hoàn mỹ lại xuất hiện ngoài ý muốn, cậu phát hiện mang thai làm cho sức mạnh không như trước kia. Nếu là trước kia cậu chỉ cần dùng một chút lực có thể đem thiết trụ trên tường bắt lấy, nhưng hiện tại cậu dùng lực nhiều một chút, bụng liền ần ần đau.

Cậu nhất thời lo lắng nếu mình dùng sức quá mạnh, có thể tổn hại thai nhi vốn “Dinh dưỡng không đủ” sanh non.....

Lúc này, ma thú đau đến lăn lộn đang đứng lên, một con mắt cắm chủy thủ còn chảy máu bộ dáng khủng bố. Một mắt khác nổi giận trừng trừng nhìn Chu Lợi Dịch, hận không thể lập tức đem Chu Lợi Dịch xé xác.....

Trong lòng Chu Lợi Dịch thầm kêu không ổn, cậu bỏ lỡ thời cơ tốt nhất giết ma thú lật ngược thế cờ, chọc giận ma thú. Dịch nhân bị thương là đáng sợ nhất, bởi vì lửa giận sẽ làm nó trở nên điên cuồng.....

Không đợi Chu Lợi Dịch phản ứng lại, ma thú đã phát điên hướng cậu đánh tới, ở góc tường Chu Lợi Dịch đang đứng là góc chết, muốn lui về phía sau trốn là không thể. Tình thế chuyển biến đột ngột, không khí dị thường khẩn trương.....

Thần Hậu trên khán đài vô cùng vui vẻ, Chu Lợi Dịch này rốt cuộc hết đường sống sót, hoàn toàn xong đời

Chu Lợi Dịch vốn định nhảy lên bắt lấy thiết trụ trên đầu, né tránh ma thú công kích, đây là sinh lộ duy nhất, nhưng trời không giúp cậu, tại thời điểm này cậu lại phát tình

Thân thể đột nhiên trở nên nóng rực vô lực, hậu huyết ngưng ngáy làm cho hai chân như nhũn ra, thiếu chút nữa đứng không vững, căn bản không có khả năng nhảy lên.....

Mắt thấy rằng nanh ma thú sắc bén đáng sợ sẽ xé toạc thân thể của mình, Chu Lợi Dịch nhắm mắt lại, mỉm cười. Không nghĩ tới mình sẽ chết như vậy, rất muốn trước khi chết có thể nhìn thấy hân một lần, cậu muốn dưới ánh mặt trời nhìn hân.....

Vốn tưởng rằng sẽ bị ăn thịt, nhưng bên tai lại đột nhiên truyền đến tiếng ma thú gầm vô cùng thảm thiết, cậu lập tức mở to mắt, nhìn thấy hình ảnh ma thú bị đốt thành tro, phía sau ma thú là.....

– Đại diện hạ

Không nhìn chúng thần chung quanh kinh hô, Chu Lợi Dịch chỉ si ngốc nhìn sinh vật to lớn chói mắt trước mắt.

Thật chói mắt đây là bộ dáng chân chính của hân, thật đẹp

Đúng vậy, bộ dạng hân đẹp vô cùng, cậu chưa từng gặp qua sinh vật uy vũ mê người như vậy. Độc giác vàng kim, mắt vàng lấp lánh, cánh vàng rực rỡ, vô cùng to lớn, thân thể hùng sư khí phách khiến người toàn thân cao thấp đều đẹp

Hoàng kim rực rỡ, tựa như thái dương sáng lạn chói mắt.....

Trên người hân phát ra vạn đạo kim quang nóng rực, cậu cảm thấy toàn thân cũng bị xuyên thấu bốc cháy, vừa rồi ma thú chính là bị đạo cường quang trên người hân phóng ra thiêu cháy

Phát tình khiến cậu càng thêm thống khổ, khó chịu sắp ngã lăn trên đất. Thấy thế, hùng sư oai hùng uy mãnh lập tức thu cường quang trên người, ngay trước khi cậu ngã xuống đất liền ôm lấy cậu.

Đáp lại thú mâu kim sắc chói mắt kia, Chu Lợi Dịch nở nụ cười, nhìn thấy hân liền an tâm

Nhìn lục mâu vĩnh viễn ảm áp động lòng người, trong mắt hân cũng hiện lên ý cười, bốn mắt nhìn nhau, hết thấy đều không cần nói.

– Thước Tư

Thần Hậu ngồi trên khán đài nhìn đại nhi tử kinh ngạc kêu lên. Đại nhi tử sao lại đột nhiên xuất hiện, hẳn không phải vẫn đang hôn mê sao

Nghe được tiếng của Thần Hậu, Thước Nhĩ Thác Tư đang cùng Chu Lợi Dịch thâm tình nhìn nhau rốt cục lấy lại *** thần, ôm Chu Lợi Dịch bay đến trước mặt Thần Hậu, nổi giận trừng Thần Hậu gầm thét.

Nếu đối phương không phải mẫu hậu hắn, bà dám làm như vậy với Chu Lợi Dịch, hắn đã sớm thiêu cháy đối phương giống ma thú vừa rồi.

– Nghiệt tử Nghiệt tử này ngươi cũng dám chống đối ta, tức chết ta

Thần Hậu tức giận kêu to. Nhi tử lớn như vậy vẫn rất nghe lời, chưa bao giờ đối với bà nhe răng nhếch miệng giống như bây giờ.

– Ngươi nếu còn dám thương tổn Chu Lợi Dịch và hài tử trong bụng, cho dù ngươi là mẫu hậu của ta, ta cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi, ngươi tốt nhất nhớ kỹ

Thước Nhĩ Thác Tư không nhìn Thần Hậu tức giận cảnh cáo bà, nói xong ôm Chu Lợi Dịch bay đi, bỏ Thần Hậu một mình tức giận đến thiếu chút nữa hộc máu.

– Súc sinh Thật sự là súc sinh, dám uy hiếp ta, đáng giận Tức chết ta, tức chết ta Vưu Đông, Vưu Đông.....

Thần Hậu tức giận đến toàn thân phát run, ôm ngực, cảm thấy muốn té xỉu, kêu to tên thần vương.

“Thần Hậu, thỉnh bớt giận” Chúng thần chạy nhanh đến an ủi Thần Hậu.....

(Thú hình của anh công là hình dạng sư tử một sừng trên lưng có cánh toàn thân bằng vàng.

11. Tình Yêu Không Có Ánh Sáng - Chương 10

Edit: Mèo Mập

Rời khỏi đấu thú trường, thân thể còn rất suy yếu Thước Nhĩ Thác Tư không mang Chu Lợi Dịch rời đi thiên giới mà là đáp xuống phụ cận nơi nào đó thực hẻo lánh, một ngọn núi nhỏ nhưng cảnh sắc rất đẹp.

– Thực xin lỗi

– Vì sao nói xin lỗi? Là em nên xin lỗi anh mới đúng, cảm ơn anh đã cứu em đúng lúc.

Nghe được lời xin lỗi, Chu Lợi Dịch lắc đầu mỉm cười nói.

Lục mâu không chớp mắt vẫn đứng ở đôi mắt giống như kim cương của hắn, cậu rất thích ánh mắt hắn, thú mâu kim sắc thật đẹp, thật chói mắt

Chu Lợi Dịch cẩn thận nhìn hắn, cậu phải nhìn hắn thật kỹ, trước kia mặc dù trong bóng đêm gặp hắn rất nhiều lần, cùng da thịt thân cận rất nhiều lần, nhưng vẫn không có cơ hội nhìn rõ hắn.

Vươn tay vuốt ve khuôn mặt hùng sư uy nghiêm, Chu Lợi Dịch trong lòng cũng không có cảm giác sợ hãi, vô luận bộ dạng hắn có dọa người đáng sợ, hắn đều là người cậu yêu nhất. Huống chi cậu cảm thấy bộ dạng hắn không hề đáng sợ, ngược lại rất mê người, hắn uy mãnh cường tráng như vậy, làm cho người ta mê luyện không rời

– Thực xin lỗi, mẫu hậu.....

May mắn vừa rồi Ngã Á Lệ đúng lúc đến thông tri cho hắn, nghe được Chu Lợi Dịch gặp nguy hiểm, hắn vẫn hôn mê bất tỉnh lập tức liền tỉnh, lập tức chạy tới đấu thú trường, nếu không không biết hậu quả sẽ thế nào.

– Chuyện đó em đã quên Thân thể của anh thế nào?

Chu Lợi Định rộng lượng mỉm cười, lo lắng hỏi. Hắn vừa mới tỉnh liền chạy tới cứu cậu, không biết thân thể có chịu nổi không

– Em đừng lo lắng, ta không sao

Nó an ủi nói. Kỳ thật bây giờ không có việc gì, lần đó bị ma thú đánh lén, lại bị đối phương ném cho một lôi cầu lớn, hắn thiếu chút nữa đã chết May mắn Tam đệ Âu Tư vừa vặn đi ngang qua cứu hắn, nếu không hiện tại hắn cũng không thể gặp lại Chu Lợi Định

Chu Lợi Định biết hắn nói dối, nhưng không truy vấn, bởi vì thân thể phát tình càng nghiêm trọng. Một tháng không gặp, thân thể dị thường cơ khát bị hắn ôm, ngửi mùi xạ hương trên người hắn, quả thực kích động muốn điên rồi, điên cuồng khát vọng lập tức bị hắn chiếm lấy, xỏ xuyên.

Cậu có thể cảm giác được hài tử trong bụng cũng hưng phấn, liều mạng “Cấu kình” với cậu, làm cho cậu nhanh kêu phụ thân “đút” dịch thể cho nó ăn no, nó đói bụng lắm rồi.

– Chu Lợi Định, em làm sao vậy?

Lúc này hắn mới chú ý tới vẻ mặt rất kỳ quái của cậu, khuôn mặt tuần tú ứng hồng bất thường, thân thể cũng rất nóng.

– Thước, thân thể anh hiện tại có thể làm tình không?

Chu Lợi Định không trả lời hắn, hỏi ngược lại.

Hắn nhất thời sửng sốt, kinh ngạc nhìn cậu. Cậu đang nói cái gì?

– Ôm em

Chu Lợi Định thật sự rất khó chịu, quần không được vấn đề mặt mũi, trực tiếp nói muốn.

– Em.....

– Thân thể của anh không thể làm sao? Vậy anh nằm, toàn bộ giao cho em là được

Chu Lợi Định khẽ nhủ mày, nghĩ nghĩ nói.

Thật sự nếu không cùng hắn làm, có được dịch thể, cậu thật sự sẽ chết. Ha ha, hiện tại cậu chính là *** phụ danh xứng với thực

Hoài thai hài tử thần tộc thật đáng sợ, không biết là tất cả những người có mang tiểu hài tử thần tộc đều giống cậu muốn tìm bất mãn như vậy, hóa thân thành *** thú chỉ biết dục vọng, chỉ muốn bị cõn thịt làm.

Đầu óc hắn hoàn toàn tạm dừng, ngây ngốc nhìn Chu Lợi Định vươn tay đến phần lông xù ở dưới bụng hắn, tìm được thú hành to lớn vô cùng đầy gai thịt.....

– Chờ một chút, Chu Lợi Định, chẳng lẽ em không tức giận chuyện ta vẫn lừa gạt em sao?

Hắn lấy lại *** thần, nhanh bắt lấy tay cậu.

– Tại sao phải tức giận, em cam tâm tình nguyện bị anh lừa.....

Chu Lợi Định ngược mắt, giờ lên tuyệt mỹ tươi cười mê người. Kỳ thật cậu cũng lừa hắn, cậu vẫn giấu diếm chuyện sớm biết hắn là ai.

– Chu Lợi Định.....

– Em yêu anh, anh cũng yêu em, đây mới là quan trọng nhất, những chuyện khác cũng không quan trọng.

Thấy hắn còn muốn nói, Chu Lợi Định ngắt lời hắn. Cậu đã dục hỏa đốt người, thật sự không có cách nào cùng hắn chậm rãi nói chuyện.

– Nhưng

– Hài tử trong bụng em sắp đói chết, xin anh nhanh cho nó “Ăn cái gì” đi

Khuôn mặt tuần tú đỏ ửng mê người lộ ra vẻ đáng thương lại quyến rũ, như vậy có thể khiến nam nhân phát cuồng.

Nghe vậy, hắn mới nhớ tới trong khoảng thời gian hôn mê này, hài tử trong bụng vẫn không được dịch thể hắn “Nuôi nấng”, khó trách Chu Lợi Dịch lại.....

Khó có thể tưởng tượng Chu Lợi Dịch trong khoảng thời gian không có dịch thể của hắn làm thế nào sống đến nay, người yêu đáng thương của hắn

Hắn quyết định lập tức yêu Chu Lợi Dịch, mặc kệ nơi này là bên ngoài, khả năng sẽ có người qua lại.

– Thực xin lỗi, ta lập tức yêu em, ‘cho’ hài tử ăn no.

Ấy vậy xin lỗi, hắn muốn biến thành người để làm tình, nhưng có thể bởi vì thân thể còn rất yếu, hắn không thể biến thành người.

– Chu Lợi Dịch, thực xin lỗi Ta tạm thời không biến thành người được.....

Hắn đột nhiên nhăn mày, hướng Chu Lợi Dịch giải thích. Làm sao bây giờ? Hình thức thì nơi đó quá lớn, khả năng không thể cùng cậu làm.

– Vậy cũng được, em còn chưa từng cùng thú thân của anh làm, nhất định rất kích thích.

Chu Lợi Dịch không quan tâm cười nói, lục mâu dưới ánh mặt trời liếc hắn lóe ra quang mang yêu mị.

Cậu thật sự rất muốn bị hắn làm, vô luận là hình người hay thú đều được

Cậu hiện tại như rơi vào đồng lửa bị lửa tàn nhẫn vô tình thiêu đốt, lại giống như tiến vào hang rắn bị ngàn vạn con rắn cắn, thống khổ muốn lẫn lộn trên mặt đất. Lần này phát tình, so với trước kia không kiểm chế nổi đều vì hắn ngay trước mắt

Hắn cao hứng hôn lên khuôn mặt cùng đôi môi đỏ rực như bị lửa thiêu cháy, hắn cũng muốn dùng thú thân làm cậu một lần, nhưng lại sợ làm cậu bị thương, lần này tâm nguyện rốt cục có thể thực hiện

Chợt nghe được tiếng rên rỉ ngọt ngào hắn thích nhất, hắn hôn càng sâu, càng dữ dội hơn, khai mở môi cậu, lưỡi đã thú thô ráp vô cùng dài tiến vào, chiếm lấy vị ngọt trong miệng cậu, hấp thụ hương vị say lòng người bên trong.

– ĐỪNG..... A.. ưm..... Aaa.....

Chu Lợi Dịch nằm trong lòng hắn, thoải mái rên rỉ liên tục, chỉ bị hắn hôn liền cảm thấy chịu không nổi, toàn thân tê dại nhũn thành một bãi xuân thủy.

Thật sự không được, dục hỏa trong cơ thể bởi vì hắn mà nóng bỏng đến cực điểm muốn bạo phát, phân thân và hậu huyết ẩn giấu dưới lớp quần áo vô cùng phản kích, cùng nhau chảy ra *** thủy.....

Đúng vậy không chỉ phân thân phía trước chảy ra *** thủy, cậu cảm giác mặt sau cục huyết cũng ẩm ướt, cậu không thể đợi nữa, cậu hiện tại phải có hắn.....

Chu Lợi Dịch dùng sức đẩy người yêu hôn đến ngiên ra, thở dốc nói:

– Chờ chút lại hôn, hiện tại lập tức làm em, em muốn.....

Nhìn khuôn mặt tuần tú đỏ như máu của cậu, hắn biết cậu đã nhẫn nại đến cực hạn, mình phải lập tức làm cậu, dùng đại thú hành của mình giải cứu cậu mới được.

Hắn biết rõ đã lâu không bị nam nhân làm, không có dịch thể nuôi nấng Chu Lợi Dịch hiện tại rất thống khổ, hắn sẽ đem phần thiếu mấy ngày nay một lần toàn bộ tiếp viện cho cậu

Lợi trào vung lên, hắn liền đem toàn bộ quần áo trên người Chu Lợi Dịch biến thành mảnh nhỏ, trên người Chu Lợi Dịch rơi ra một thứ, làm cho kim mâu lập tức nheo lại.

– Đây là cái gì?

Hắn nhặt lên trái chuối từ trên người cậu rơi xuống, nghi hoặc nhìn cậu. Cậu sao lại mang theo chuối tiêu?

– Này nha.....

Chu Lợi Định cố ý nhìn hấn một cái, mới vui cười nói:

– Đây là vật thay thế anh

Cậu mang theo là sợ nếu không tìm thấy hấn, lại phát tình, có thể dùng chuỗi tiêu “diệt hỏa”

– Vật thay thế?

Hấn kinh ngạc trừng mắt nhìn chuỗi tiêu trong tay, hấn không thể gặp cậu trong khoảng thời gian này, cậu sẽ không dùng chuỗi tiêu.....

– Lúc anh không bên cạnh, em rất muốn, hay dùng nó thay thế anh

Cậu lấy chuỗi tiêu từ móng vuốt của hấn, vươn đầu lưỡi *** loạn liếm qua, lực mâu lả lơi đối hấn cười tà.

– Mỗi lần em dùng nó thay thế của anh, đều giống như liếm của anh mà liếm liếm nó, mới làm cho nó có thể đi vào bên trong em.....

Hấn nghe được những lời này đầu óc “Ầm” một tiếng nổ tung, thân thể nguyên bản còn cảm thấy suy yếu trong nháy mắt liền trở nên *** thần phần chấn, thú hành phía dưới vốn không hề cảm giác cũng sung huyết đứng lên, thẳng tắp chọc vào bụng Chu Lợi Định.

– Em không biết xấu hổ, hạ lưu, dùng chuỗi tiêu đâm cái mông mình..... Em là *** phụ, ta muốn trừng phạt em.

Hấn phần khích mắng, ở trong đầu tưởng tượng bộ dáng Chu Lợi Định cầm chuỗi tiêu thủ ***, hấn liền kích động muốn điên rồi.

– Anh muốn trừng phạt em thế nào?

Chu Lợi Định cười vô cùng dụ hoặc, đối với “Trừng phạt” của hấn thực chờ mong.

– Ồ..... Ở trước mặt ta dùng chuỗi tiêu thủ *** cho ta xem

Hấn rất muốn nhìn cậu làm thế nào dùng chuỗi tiêu thủ ***, nhất định thực *** đặng, thực phun máu đi

– Nhưng em muốn bị côn thịt của anh thao

Chu Lợi Định xoay người hỏi thú hành thô to đáng sợ làm cho người ta không thể tin được, bảo bối này bị xem trắng trợn khiến cho hấn rất kích động.

So với tay hấn đại thú hành càng thô hơn, cũng là kim sắc, dưới ánh mặt trời lấp lánh sáng lên, thật giống chủ nhân nó cường tráng uy mãnh, làm cho người ta..... tim đập dữ dội.

Lời nói *** đặng khiêu khích là nam nhân đều chịu không nổi, Thước Nhĩ Thác Tư căn bản không có khả năng cự tuyệt. Nhưng hấn thật sự rất muốn nhìn hình ảnh cậu dùng chuỗi tiêu tự an ủi.

– Trước tiên em phải dùng chuỗi tiêu thủ *** cho ta xem, làm tốt ta cho em côn thịt của ta.

Hấn tà ác đề nghị.

– Ta giúp em lột chuỗi tiêu

Không cho cậu cơ hội cự tuyệt, hấn đã vội vàng đoạt lấy chuỗi tiêu trong tay cậu, hai ba cái lột xong trái chuỗi tiêu, lại đem chuỗi tiêu lột vỏ sạch sẽ trả cho cậu.

Hấn không biết Chu Lợi Định trước kia dùng chuỗi tiêu tự an ủi thế nào, không có lột vỏ, cậu sợ lột vỏ rồi cắm vào, nếu chuỗi tiêu gãy ở bên trong liền nguy rồi

Nhìn mặt vẻ mặt hấn hưng phấn chờ mong, Chu Lợi Định bất đắc dĩ cười cười, quyết định đáp ứng hấn.

Biểu tình hấn háo sắc chờ mong thật giống cậu tưởng tượng, rất thú vị, rất đáng yêu, khiến người ta thật sự khó cự tuyệt.

Vậy đi, tuy rằng rất muốn trực tiếp đem đại thú hành cầm vào, nhưng dùng chuỗi tiêu trước, sau lại dùng đại thú hành cũng không tồi

Chu Lợi Định tuy rằng rất muốn thú hành của hắn, nhưng vì thỏa mãn yêu cầu, vẫn cố nén dục hỏa, xoay người nằm lên thân thể dã thú lông xù, đem móng nhích lên đối mặt với hắn, như vậy tiện cho hắn thấy rõ mình làm thế nào dùng chuỗi tiêu cầm vào hậu đình.

Phong cảnh tuyệt sắc trước mắt làm cho hắn thiếu chút nữa chảy máu mũi, cặp móng màu mật ong bị dục hỏa đốt thành màu hồng vô cùng mê người, tựa như hai cánh mật đào, dưới ánh mặt trời tỏa ra ánh sáng yêu mị mê người, làm cho người ta rất muốn cắn một ngụm.....

Trong đầu nghĩ, thân thể đã hành động, hắn cắn mật đào xinh đẹp ngon miệng trước mắt. Hắn nhẹ nhàng cắn một ngụm, trên cặp móng khả ái lập tức xuất hiện dấu răng đặc hữu của sư tử, đây là ấn ký đại biểu cậu thuộc về hắn, hắn sẽ thi pháp làm cho dấu răng này vĩnh viễn cũng không biến mất.

— A.....

Chu Lợi Định đau đớn nhú mảy, nhưng cũng không ghét, ngược lại bị hắn cắn làm cho cậu có khoái cảm, nhất là phía sau.....

— Em..... phía sau em lại có *** thủy

Hắn kinh ngạc kêu lên, hắn tách cánh móng của cậu ra, vốn định để cậu nhanh đem chuỗi tiêu cầm vào, lại nhìn đến lỗ nhỏ thế nhưng chảy ra *** dịch trong suốt.

Hắn còn phát hiện một chuyện làm người ta giật mình, tiểu huyết cậu biến thành màu đỏ hồng hắn vẫn mơ ước, nhất định là do cậu dùng chuỗi tiêu thủ *** mỗi ngày. Trong khoảng thời gian mình không ở đó, dùng chuỗi tiêu đem hậu huyết làm đến chảy nước, còn biến thành màu đỏ *** dâng, không thể tha thứ.

Tuy rằng biết cậu dùng chuỗi tiêu thủ *** cũng là bất đắc dĩ, nhưng hắn vẫn rất ghen tị, cảm thấy đáng giận. Còn thịt hắn còn chưa có đem cậu làm đến chảy nước, chưa đem hậu huyết đâm đến đỏ hồng, lại bị chuỗi tiêu.....

— Lăng lơ, bị chuỗi tiêu làm có phải rất thích không?

Hắn nổi giận dùng dùng hỏi, chưa bao giờ biết ghen ra sao, bởi vì một trái chuỗi tiêu lần đầu biết đến tư vị ghen, còn tức giận thiếu chút nữa học máu.

— Hư hỏng, em thích bị chuỗi tiêu thao, ta sẽ cho chuỗi tiêu thao em.

Không đợi Chu Lợi Định trả lời, hắn đã nổi giận nắm lấy bàn tay đang cầm chuỗi tiêu của cậu đâm vào hậu huyết.

— A.....

Chu Lợi Định sớm quen dùng chuỗi tiêu thủ *** mỗi ngày, tiểu huyết *** loạn lập tức tự động mở ra, đem chuỗi tiêu nuốt vào.

Thấy thế, hắn càng tức giận, cầm lấy tay Chu Lợi Định dùng sức để đem chuỗi tiêu đâm sâu hơn, đem chuỗi tiêu thật dài toàn bộ nhét vào nụ hoa cúc đỏ tươi ướt át.....

— A —

Chu Lợi Định kêu lớn hơn. Tuy rằng sớm quen chuỗi tiêu tiến vào, nhưng chuỗi tiêu lọt vỏ không ngờ không khô mát như có vỏ, mà ẩm ướt dính dính cảm giác ngứa ngáy quái lạ, nhưng cũng không thống khổ, chỉ là khó chịu.

— Lăng lơ, em không phải vẫn muốn gậy thịt của ta sao? Nó hiện tại ở ngay trước mặt em, em còn không mau liếm nó, nếu không ta sẽ không cho nó cầm vào móng của em.

Bụng hắn run lên, làm cho phân thân nhất trụ kinh thiên (một gậy chống trời lớn muốn hù chết người bật lên, *** dâng quật vào khuôn mặt tuần tú đỏ bừng.

Lòng đổ kị làm cho hắn biến thành dã thú danh phù kỳ thực (danh xứng với thực, hắn thâm nghĩ tận tình tra tấn, trừng phạt Chu Lợi Dịch, cho cậu biết dám dùng chuối tiêu thao lỗ nhỏ thuộc về hắn, sẽ có kết cục gì.

Đối với người yêu trở nên cuồng bạo không phân rõ phải trái, Chu Lợi Dịch chẳng những không giận, ngược lại cảm thấy phấn khởi cực điểm. Bị hắn hạ lưu nhục mạ, đối đãi thô bạo, làm cho thân thể dục hỏa đốt người vô cùng kích thích, kích động muốn bắn.....

– Đáng giận Đồ lẳng lơ, mới bị chuối tiêu cắm vào mông liền sướng muốn bắn, em đừng mơ, không cho bắn.

Phát hiện cơn thịnh trước mặt cậu run run đứng lên, hắn tức giận bắt lấy cơn thịnh, không cho cậu bắn.

– Được, em không bắn..... Chờ anh cắm vào, em không bắn, được không..... A..... Đừng tức giận.....

Lục mâu hiện lên một tia bất đắc dĩ, nhanh ngoái đầu nhìn lại nói với hắn, đành nhịn xuống không bắn ***.

Vì để hắn nguôi giận, cậu nắm thú hành siêu cấp lớn dưới ánh mặt trời phát ra ánh sáng uy mãnh khiến người xoa nắn mát vào. Tuy rằng sớm ném qua, liếm qua vô số lần, nhưng mỗi lần liếm mát đụng chạm nơi này của hắn, vẫn bị dọa sợ

Thú hành gai thịt cũng là màu vàng, còn lớn hơn trong tưởng tượng của cậu, dưới ánh mặt trời chiếu xuống, giống như một cây gậy bằng vàng đầy gai, không liếm kỹ, để nó đi vào cậu liền thảm

Làm sao bây giờ, nhìn, liếm đại thú hành uy vũ, mặt sau nhồi chuối tiêu càng ngứa hơn, càng muốn đại thú hành của hắn.....

Cậu thật sự thật sự rất khó chịu, nó giống như rất tức giận, nó cầm chuối tiêu giả bộ vô tình đảo qua hậu huyết cậu. Không biết là do hắn dùng sức, hay là cậu hưng phấn kẹp thật chặt, chuối tiêu lại gây trong tiểu huyết, hơn nữa thành rất nhiều đoạn.....

Không xong là cơn thịnh phía trước, cơn thịnh bị thú thảo giữ lấy đau muốn nổ tung, đã nghẹn đến đỏ bầm, xem ra không bắn được, cậu có thể vì không được bắn *** mà nghẹn chết.

Chu Lợi Dịch rời khỏi đại thú hành hùng sư, quay đầu nhìn hùng sư phía sau lẳng lơ cười nói:

– Thước, em nói cho anh một bí mật, mỗi lần em dùng chuối tiêu thủ ***, đều ảo tưởng là anh thao em, em đều gọi tên của anh.....

Không đợi hùng sư nói chuyện, Chu Lợi Dịch liếm đôi môi đỏ mọng, cười càn *** đang:

– Em còn một bí mật, kỳ thật em rất thích phân thân và dịch thể của anh

Lời còn chưa nói xong đã biến mất trong miệng hùng sư, hắn kích động hôn cậu, đồng thời ôm lấy thân thể cậu xoay lại đối mặt với hắn, đại thú hành đứng thẳng bị hắn nhồi vào mông nhỏ.....

– Đừng..... Aaa.....

Hậu huyết như nguyện bị đại thú hành tách ra, tiếng thét chói tai bị hùng sư nuốt vào, chỉ có thể nghe được hai tiếng rên rỉ *** té.

Rất đau, nhưng cũng không đáng sợ như tưởng tượng, hậu huyết cũng không bởi vì thú hành siêu lớn tiến vào mà chảy máu. Có thể là bởi vì chuối tiêu ở bên trong bôi trơn và thân thể quá cơ khát đi

Hài tử trong bụng tựa hồ là biết đại thú hành phụ thân tiến vào trong thân thể mẫu thân, rất nhanh là có thể ăn được dịch thể nó muốn đã lâu, kích động làm cho thân thể mẫu thân càng thêm *** đang.

– Hung hăng tiến vào..... A..... Dùng đại thú hành của anh đâm cái mông xấu xa của em, bắn thật nhiều thật nhiều dịch thể..... vào trong bụng ta..... A a..... Hài tử muốn ăn dịch thể

Chu Lợi Dịch phóng đang kêu to, hạ lưu cổ vũ người yêu.

Hậu huyết cảm giác được đại thú hành mong nhớ ngày đêm ngay trước mắt, phân bố ra càng nhiều dịch ruột non, hơn nữa hậu huyết ẩm ướt dính dính toàn là chuối tiêu, đúng là chưa từng ngứa như vậy.

Hắn nghe cậu rên rỉ huyết mạch phun trào, bắt lấy thắt lưng xinh đẹp rắn chắc, dùng sức hướng đại thú hành áp xuống, làm cho cậu lập tức nuốt trọn.....

– A– Aaaaa –

Chu Lợi Định thét chói tai, thiếu chút nữa trượt mắt ngất xỉu.

Đại thú hành vô cùng to lớn đem hậu huyết cậu mở lớn đến cực hạn, tựa như sắp nổ tung, làm cho cậu thật sự thực lo lắng nếu như vậy, cậu về sau phải ăn cơm thế nào.

Nguyên bản chuỗi tiêu ở tràng đạo bị đẩy tới chỗ sâu trong bụng, cúi đầu có thể nhìn đến thấy trên bụng nổi lên hình dạng chuỗi tiêu..... Thật sự quá kích thích

– Bên trong em rất dính, rất chặt, ta còn tưởng *** phụ em bị chuỗi tiêu mỗi ngày thao, mông đã sớm bị thao nát

Hắn thô bỉ mắng, dùng đạo dính dính làm cho hắn sướng muốn chết, tâm tình không tệ hắn buông thả trào đang nắm phân thân Chu Lợi Định ra.

Chu Lợi Định lập tức bắn ra, nghẹn rất lâu rốt cục có thể bắn ra cảm giác thật sự sướng muốn chết, làm cho toàn thân cậu đều run rẩy, bao gồm tiểu huyết đang kẹp chặt thú hành kim sư.

– Dâm phụ, em không thể ngừng câu dẫn ta một chút sao Thật sự là không thao chết em là không được

Hắn kích động dùng sức bóp dẫu rằng trên mông cậu, đại thú hành bắt đầu toàn lực công kích, ở tiểu huyết tận tình đâm chọc.

– A...o..... ư ư..... Chính là thao như vậy..... A a..... Em thích anh thao em như vậy..... A a a..... Dùng lực..... A..... Quá lớn..... đâm chết O o.....

Cậu thở dốc *** đang rên rỉ, miệng há lớn thành chữ “O”, khoe miệng còn chảy ra nước bọt.

Nhìn cậu si mê, hùng sư càng thêm dùng sức thao cậu, thú hành đẩy gai thịt ở tràng đạo xoay tròn, kích khởi vô số hoa lửa và khoái cảm.....

– O A aaa..... Đừng xoay..... A a..... Ruột muốn vỡ A a a..... Thật sự sắp vỡ..... Muốn vỡ..... Aaaa.....

Cậu cảm giác ruột giống như bị thú hành đẩy gai thịt chọc ra rất nhiều lỗ nhỏ, đau đớn lại ngứa, khiến cậu không biết làm gì, thế nhưng rất sướng.

Hắn mạnh mẽ đâm chọc, cậu mỏng manh chống đỡ, chỉ có huyết khẩu chảy ra hỗn hợp dịch chuỗi tiêu vàng nhạt và *** thủy, nhiễm ở âm mao kim sắc (lông ở phân thân vô cùng chói mắt).

Hắn chẳng những dùng thú hành kịch liệt làm cậu, còn dùng thú trào niết lộng đầu nhũ *** đang đã lâu không bị chạm qua. Mặt khác dùng móng vuốt yêu thương vuốt ve phần bụng hở ra, đầu lưỡi thật dài liếm đi mồ hôi trên khuôn mặt tuần tú....

Cậu thật sự là cực kỳ xinh đẹp, da thịt đỏ hồng dính mồ hôi trong suốt dưới ánh mặt trời phát ra ánh sáng tựa như đóa hồng động sương sớm, toàn thân cao thấp xinh đẹp mỹ miều, gợi cảm không cách nào hình dung, đây là bạn nữ của hắn

Trong lòng đột nhiên dâng lên kiêu ngạo và đắc ý, có thể chiếm lấy “Thánh đức thái tử” siêu cấp anh hùng của nhân giới, dùng côn thịnh cường thao cậu cũng chỉ có hắn. Chỉ có hắn mới biến cậu thành *** phụ, cưỡi trên người hắn phóng đang rên rỉ.....

Nghĩ như vậy, thú hành cắm ở tiểu huyết lại toàn lực tiến lên, đâm vào chuỗi tiêu phía trước đang che khuất điểm mẫn cảm, va chạm ma sát điểm mẫn cảm của Chu Lợi Định

– A Aa Aaaaaa..... Trời ơi..... anh..... A a..... Quy đầu của anh sao cũng có thứ..... Ô o..... em muốn điên rồi.....

Chu Lợi Định kịch liệt lắc đầu, tóc nâu dưới ánh mặt trời vẽ thành những đường cong xinh đẹp.

Cậu cũng không nghĩ đến hắn chẳng những trên phân thân có gai thịt, ngay cả đầu đỉnh cũng có, hơn nữa gai thịt lại giống móc câu, vừa rồi sao cậu lại không phát hiện.

Cái này thật khủng khiếp, khi đầu đỉnh to lớn đâm đến điểm mẫn cảm, móc câu trên đầu đỉnh côn thịt sẽ móc lấy điểm mẫn cảm của cậu, làm cho người ta sướng chết đi sống lại.....

Giờ phút này cậu xem như chân chính thể nghiệm cái gì là khoái cảm dục tiên dục tử, ngón chân cậu đều sướng đến quặp lại, thân thể giống như quần vào lốc xoáy dục vọng, khoái cảm xé nát kịch liệt khiến cậu thở không nổi.....

Híp lực mâu ướt át nhìn người yêu kích động vô cùng ánh mắt tỏa sáng, khóe miệng cong lên vui vẻ tươi cười. Biểu tình hân thỏa mãn sung sướng thật làm cho người ta mê muội, cậu rất thích biểu hiện của hân khi làm tình

Có thể dưới ánh mặt trời nhìn từng biểu tình của hân, quan sát mỗi một động tác rất nhỏ của hân trong lòng tràn đầy cảm giác hạnh phúc nồng đậm. Không biết vì sao, khóe mắt cảm thấy ẩm ướt

Dù là khoái cảm thân thể cũng không đủ để làm cho người ta say mê lại càng không làm người cảm động, chỉ có thân thể và tâm linh hoàn toàn kết hợp, chỉ tình yêu chân chính mới khiến người ta mê luyến cảm động.

– Thước, em yêu anh..... A a..... Đừng ngừng, tiếp tục thao em..... o ...o.....

Chu Lợi Định kích động kêu lên, hai chân kẹp lấy thắt lưng tráng kiện, loạn choạng nâng mông phối hợp với hân, muốn cho hân giống mình cảm giác được càng nhiều khoái cảm.

Đây là lần đầu tiên cậu yêu một người, cũng là lần cuối cùng, cậu cảm tạ thiên Thượng làm cho “ánh sáng” chói mắt xinh đẹp nhất này lọt mắt xanh của mình.....

– A a..... Thước, em thật sự rất thích anh đâm như vậy..... Thao em..... A a a..... Thú hành cứng lớn quá..... A a..... anh đâm nhanh quá..... A a O o.....

Chu Lợi Định không ngừng rên rỉ *** dâng, ngọn núi nhỏ tất cả đều là tiếng rên rỉ *** dâng.

Côn thịt dã thú lớn hơn của nhân loại rất nhiều, vừa mới bắt đầu sẽ cảm thấy đau, nhưng sau khi thích ứng sẽ phát hiện sự kì diệu trong đó. Xem như đại thú hành cũng sắp đựng tới nội tạng cậu, thân thể sợ hãi co lại, cái loại sợ hãi này lại có cảm giác mới mẻ kích thích, làm cho người ta mê luyến không rời.....

Bị côn thịt dã thú thao, so với bị côn thịt nhân loại thao còn sướng khoái hơn rất nhiều lần. Không nói côn thịt dã thú so với nhân loại thô dài hơn, chỉ là gai thịt cũng có thể làm cho người ta điên cuồng, làm cho cậu nhin không được muốn lớn tiếng hô lên yêu thích đối với thú hành.

– Nha nha..... em yêu chết đại thú hành của anh a ha..... đại thú hành của anh là bảo bối em yêu nhất..... Nha nha..... em yêu chết bị thú hành của anh thao sướng muốn chết rồi A..... em thật sự rất yêu anh..... A a.....hùng sư của em, em yêu anh.....

– Ta cũng yêu em, mẫu sư (sư tử cái của ta

Hân lập tức đáp lại, kim mâu tràn đầy mê luyến điên cuồng. Người yêu trong lòng cường tráng xinh đẹp lại *** dâng mê người, tựa như một con sư tử cái, làm cho hân vạn thú chỉ vương yêu vô cùng.

Toàn bộ tam giới, chỉ có cậu mới xứng được hân yêu

Chu Lợi Định hiện tại bộ dáng rõ ràng thực *** loạn, cậu bị thú hành Thước Nhĩ Thác Tư thao *** thủy chảy ròng, toàn bộ mông đều ẩm ướt, trong bụng còn chứa chuối tiêu. Nhưng không biết vì sao nhưng không cách nào từ trên người cậu cảm giác được một chút *** ứ hạ lưu, ngược lại còn cảm thấy cậu rất cao quý trang nghiêm, thần thánh cũng không thể xâm phạm.....

Thước Nhĩ Thác Tư biết người yêu dùng nụ hôn cùng hân trao đổi thế ước tình yêu, hân vô cùng nhiệt tình hôn đáp lại, một người một thú ở núi nhỏ bất cứ lúc nào cũng có thể bị người thấy, mặc sức giao hoan. Bọn họ thông qua thân thể kết hợp, nói cho đối phương chân tâm của mình, nói cho đối phương mình yêu đối phương bao nhiêu.

Thước Nhĩ Thác Tư và Chu Lợi Định ở núi nhỏ làm tình thật lâu thật lâu, Thước Nhĩ Thác Tư rốt cục mới bắn ra dịch thể cho Chu Lợi Định.....

– O a a..... Thước, em vĩnh viễn yêu anh..... A..... A

Chu Lợi Dịch ôm lấy thân thể lửa nóng ấm áp của hắn, không, thân thể so với trước kia càng nóng càng ấm áp, thâm tình kêu lên.

Thước Nhĩ Thác Tư muốn đáp lại cậu, nhưng Chu Lợi Dịch đã sớm mệt mỏi muốn ngất xỉu đã ngã vào trong lòng hắn, nhắm mắt hôn mê, khóe môi nhếch lên hạnh phúc an tâm tươi cười.

– Chu Lợi Dịch, ta cũng mãi mãi yêu em

Quang sư kim sắc lộ ra sủng nịch cười, hôn lên trán của cậu.

Tuy rằng Chu Lợi Dịch hôn mê, nhưng hài tử trong bụng lại *** thần phấn chấn, cảm giác được phụ thân bắn ***; lại là *** khiết nhất, nguyên *** bổ dưỡng nhất, cao hứng vô cùng. Nó lập tức hấp thụ toàn bộ, còn thuận tiện loại bỏ chuỗi tiêu trong chất dinh dưỡng.....

12. Tình Yêu Không Có Ánh Sáng - Chương 11: Kết Cục

Edit: Mèo Mập

Hai tháng sau.

Sau giờ ngọ, ánh mặt trời ấm áp, so với ánh mặt trời tiếng đàn từ phía đông thái dương thần điện thiên giới truyền ra càng ấm áp, làm cho cả thiên giới đều đắm chìm trong tiếng nhạc tuyệt mỹ ấm áp êm tai, làm người ta say mê.

Chỉ có lưu *** cung trung tâm thiên giới, có người vô cùng bất mãn với tiếng đàn, tức giận chửi ầm lên.

– Phiền chết, lại bắt đầu Chu Lợi Dịch nhân loại đề tiện kia có phải có tật xấu không, mỗi ngày đều gây ra tiếng đàn khó nghe như vậy, kêu tiện nhân đó dừng đi, chết tiệt.....

Thần Hậu nghe được tiếng đàn, lập tức giận dữ lôi đình.

Ngã Á Lệ cảm đầu bọn thị nữ toàn bộ không dám nói lời nào, tất cả ở trong lòng lại nghĩ, tiếng đàn hay như vậy, chỉ có Thần Hậu mới ghét.

Kỳ thật Thần Hậu thật sự ghét là người đánh đàn, Thần Hậu vốn rất ghét Chu Lợi Dịch, từ ngày đại vương tử Thước Nhĩ Thác Tư vì Chu Lợi Dịch ở đầu thú trường trước mặt mọi người trở mặt với Thần Hậu, làm cho Thần Hậu mất mặt trước chúng thần, Thần Hậu liền hận Chu Lợi Dịch thấu xương.

Nhưng Thần Hậu lại không có chút biện pháp nào để xử lý Chu Lợi Dịch, Chu Lợi Dịch hiện tại tuy rằng ngụ ở phía đông thái dương thần điện, nhưng có đại vương tử luôn bên cạnh bảo hộ, Thần Hậu căn bản không thể thương tổn Chu Lợi Dịch, chỉ có thể mỗi ngày ở tẩm cung của mình mắng Chu Lợi Dịch.

Chờ Thần Hậu mắng vài câu rất khó nghe xong, Ngã Á Lệ mới đánh bạo tiến lên:

– Thần Hậu, nghe nói Chu Lợi Dịch điện hạ nửa tháng trước sinh một tiểu quang thần, ngài muốn đi xem không.

Đại vương tử có con trai thừa tự vốn là chuyện lớn đáng mừng, nhưng ngại Thần Hậu, toàn bộ chúng thần cũng không dám đi chúc mừng, tiểu vương tử thật quá đáng thương.

– Tại sao ta phải đi? Ta tuyệt đối không thừa nhận Chu Lợi Dịch và nghiệt chủng nó sinh, còn nghiệt tử Thước Nhĩ Thác Tư kia, bốn hậu đời này cũng không muốn gặp nó.

Thần Hậu lập tức nổi giận mắng, chỉ cần nhắc tới Thước Tư bất hiếu kia, bà liền tức giận nổi trận lôi đình.

Thấy Thần Hậu tức giận, Ngã Á Lệ không dám nói thêm gì nữa, nàng biết tính cách Thần Hậu, nói thêm sẽ chỉ làm Thần Hậu tức giận với nàng. Tình cảnh hiện tại của nàng cũng rất nguy hiểm, lần đó nàng ở đầu thú trường gạt Thần Hậu dùng nguyên thần đi tìm đại vương tử cứu Chu Lợi Dịch, Thần Hậu vẫn không biết, nếu để Thần Hậu biết, nàng nhất định phải chết

– Tất cả đi ra ngoài, bốn hậu muốn nghỉ ngơi

Thần Hậu phát tay măng. Thấy đám thị nữ vô dụng này làm cho bà càng phiền, toàn bộ đều là thùng cơm chỉ biết làm bà tức giận.

– Tuân mệnh.

Bọn thị nữ cầu còn không được, nhanh lui ra. Mấy ngày nay hầu hạ Thần Hậu, các nàng như đứng trên đồng lửa như ngồi trên đồng than. Lúc nào cũng lo lắng sẽ bị Thần Hậu trách phạt.

Chờ bọn thị nữ toàn bộ lui ra, tâm tình Thần Hậu cũng không bình phục, ngược lại càng ngày càng nóng giận.

Bà cảm tức nắm bình hoa bên cạnh hung hăng ném vào tường, đáng giận Tại sao tất cả nhi tử đều không nghe lời bà, toàn bộ đều thích người bà ghét, Thước Tư đã như thế, ngay cả Hắc Tư cũng vậy

Gần đây bà mới biết được không chỉ có Thước Tư lừa mình, con thứ hai Hắc Tư cũng đã lừa bà, Hắc Tư thế nhưng thích kẻ bà hận nhất hoa thủy tiên An Định Mĩ Áo – Y Lợi Tu.

Nói lên An Định Mĩ Áo – Y Lợi Tu, Chu Lợi Định – Khổ Hãn so ra còn tốt hơn nhiều. An Định Mĩ Áo – Y Lợi Tu kia mới chân chính đối với bà đại bất kính, nhớ quốc vương hoa thủy tiên kia, bà liền tức giận muốn nổi điên.

Có khi bà nghĩ đây là báo ứng của bà, bởi vì trước kia bà cũng đối với lão yêu bà kia như vậy, cho nên hiện tại nhi tử mới thông đồng đối nghịch bà, thích người bà ghét

Vưu Đông lại có việc ra ngoài đến nay chưa về, ngay cả một người để kể khổ cũng không có, cũng không có ai giúp bà xả giận.....

Thần Hậu nặng nề thở dài, Ngã Á Lệ vừa rồi nói Chu Lợi Định nửa tháng trước sinh tiểu quang thú, Áo Tư thần tộc và nhân loại sinh hài tử ở thiên giới này vẫn là lần đầu tiên.

Áo Tư thần tộc mỗi lần mang thai ít nhất là song sinh bào thai, mà Chu Lợi Định chỉ sinh một, không phải do thân thể nhân loại không thích hợp sinh hài tử thần tộc, không biết tiểu quang thú khỏe mạnh hay không.....

Không nghĩ tới chính mình cũng lên chức bà nội, tuy rằng cùng Vưu Đông sinh rất nhiều hài tử, nhưng đây là lần đầu tiên bà có cháu. Có lẽ bà nên đi xem tiểu quang thú kia, cho dù bà ghét Chu Lợi Định như thế nào đi nữa thì tiểu quang thú này cũng là cháu đầu tiên của bà, bà không nên tuyệt tình như vậy.....

Nhưng bà đã nói tuyệt đối sẽ không thừa nhận Chu Lợi Định và hài tử kia, cũng sẽ không đi thăm chúng, hiện tại lại muốn đi, nếu bị người khác biết, sau này bà làm sao còn mặt mũi thống trị chúng thần nữa.

Thật buồn rầu Phải làm sao đây.....

Trong thái dương thần điện to lớn, một nam nhân tóc dài trẻ tuổi tuổi mười sáu đang ngồi trên thảm hoa lệ gầy thụ cầm, bên cái nôi cạnh cậu có một tiểu sư tử kim sắc đang ngủ. Mỗi ngày cậu đều gầy khúc hát ru dỗ nhi tử ngủ

Nhìn tiểu quang sư trong nôi ngủ vô cùng ngọt ngào, trên mặt Chu Lợi Định đầy sủng nịch và hạnh phúc. Hài tử thần tộc đều sinh ra rất mau, Cậu chỉ mang thai bốn tháng liền sinh sản, bởi vì một tháng cuối cùng hẳn mỗi ngày đều cố gắng ” nuôi dưỡng ” hài tử, hài tử sinh hạ vô cùng cường tráng, cũng không có bệnh gì, cậu rất cục an tâm.

Hiện tại cậu rất hạnh phúc, tuy rằng Thước không nói nhiều, trừ lúc làm tình, bình thường đều thực lạnh lùng, luôn trầm mặc ít lời, cũng không lời ngon tiếng ngọt, nhưng cậu biết hẳn rất yêu cậu.

Lục mâu nhìn phía bình hoa đặt trên bàn dài màu vàng, bên trong cắm rất nhiều lục bách hợp, khoe miệng tươi cười càng sâu, trong mắt tràn đầy ngọt ngào. Cho đến nay, mỗi sáng sớm hẳn vẫn tự tay hái một cành lục bách hợp tặng cậu, cử chỉ này còn hơn bất cứ lời ngon tiếng ngọt nào.

Nếu nói hiện tại có gì tiếc nuối, chính là Thần Hậu đối với cậu vẫn tồn tại thành kiến, đối với toàn thiên giới tuyên bố, tuyệt đối sẽ không tiếp nhận cậu làm con dâu của bà, cũng sẽ không thừa nhận tiểu quang thú cậu sinh.

Cũng khó trách Thần Hậu ghét cậu như thế, đều là vì cậu mới làm cho mẫu tử bọn họ bất hoà, cậu vốn định tìm cơ hội cùng Thần Hậu giải quyết mâu thuẫn của bọn họ, nhưng Thước nói không quan trọng, tuyệt đối không đồng ý cúi đầu trước Thần Hậu.

Lần đó ở đầu thú trường Thần Hậu muốn giết cậu, cậu không để trong lòng, Thần Hậu là mẫu thân Thước Tư, bà làm gì với mình cậu đều đã tận lực tha thứ. Nhưng Thước thực sự rất tức giận, vẫn canh cánh trong lòng, cùng thần hậu vẫn cương đến giờ, không biết phải làm thế nào mới làm cho mẫu tử bọn họ hòa hảo như ban đầu.

– Chu Lợi Dịch diện hạ, có người tìm ngài.

Ngoài điện đột nhiên truyền đến thanh âm người hầu.

Chu Lợi Dịch khẽ nhíu mày, ai tìm cậu? Cậu ở thiên giới trừ nữ thần cầu vòng cũng không có người quen, chẳng lẽ là nữ thần cầu vòng tìm cậu?

Chu Lợi Dịch lập tức buông thụ cầm, đứng dậy ra ngoài.

Chờ Chu Lợi Dịch vừa đi, một bóng đen lập tức từ cửa sổ đi vào, là một tiểu nam hài tóc vàng khoảng mười một mười hai tuổi. Tiểu nam hài da thịt trắng hơn tuyết, ngũ quan *** xảo xinh đẹp như họa, còn có một đôi mắt tựa ngọc Lưu Ly xinh đẹp ngạo nhiên, dưới ánh mặt trời lấp lánh ánh sáng bảy màu xinh đẹp kỳ dị.

Tiểu nam hài thật cẩn thận nhìn bốn phía, xác định không có ai, mới chạy nhanh đến trước nôi.

– Bộ dạng giống như Thước Tư trước đây, rất đáng yêu

Tiểu nam hài nhẹ nhàng đem tiểu quang sư từ trong nôi ôm lấy, cao hứng cười nói. Tiểu quang thú thoát nhìn rất cường tráng, cũng không có bệnh, y có thể yên tâm

Tiểu nam hài sủng nịch hôn tiểu quang sư, tiểu sư tử kim sắc phát ra ánh sáng thật sự càng xem càng xinh đẹp đáng yêu, cũng không có hỗn tạp huyết thống nhân loại, không có tỷ vết nào.

Hì hì, không hổ là huyết thống tốt đẹp của y, về sau nhất định sẽ là siêu cấp mỹ nam tử, tương tượng bộ dáng tiểu quang thú về sau lớn lên, y rất hưng phấn

Y quyết định về sau yêu thương nó càng nhiều, Chu Lợi Dịch kia xem như giúp y sinh ra tiểu quang thú khả ái như vậy, y có thể thử chậm rãi tiếp nhận cậu, không cần chán ghét cậu như vậy.....

Tiểu nam hài vốn đang muốn ôm tiểu quang thú thêm một chút, nhưng không nghĩ tới Chu Lợi Dịch nhanh như thế quay lại.

– Người là ai?

Chu Lợi Dịch vừa quay lại, liền thấy có tiểu nam hài chạy vào ôm hài tử của mình, cười vô cùng kỳ quái.

Tiểu nam hài lập tức quay đầu, Chu Lợi Dịch nhìn thấy bộ dáng của y, lục mâu híp lại, tiểu nam hài này bộ dạng giống như Thần Hậu.....

Tiểu nam hài thấy Chu Lợi Dịch lập tức nhíu mày, nhanh như vậy cậu đã trở lại, y không phải phái người hầu dẫn dắt cậu rời đi rồi sao? Người hầu không biết là làm việc như thế nào, thật là vô dụng

Tiểu nam hài không thể không đem tiểu quang sư trong lòng nhẹ nhàng trả lại nôi, sau đó đối với Chu Lợi Dịch làm một cái mặt quỷ, nhanh chóng biến mất.

Chu Lợi Dịch khẽ nhíu mày, chạy nhanh qua xem hài tử trong nôi có sao không. Vừa rời ra ngoài phát hiện người hầu muốn gặp cậu rất quái dị, nói chuyện lấp bắp, cậu nghi có chuyện, sợ hài tử gặp chuyện không may nên nhanh chạy trở về.

Nhìn tiểu quang thú trong nôi ngủ rất ngon, cũng không bị thương tổn gì, Chu Lợi Dịch mới nhẹ nhàng thở ra, xem tiểu nam hài kia cũng không có ác ý.

Nhưng tiểu nam hài kia là ai? Cậu đối với tiểu nam hài có cảm giác quen thuộc, hẳn là không phải lần đầu tiên gặp tiểu nam hài, nhưng trong trí nhớ, cậu cũng chưa gặp qua tiểu nam hài kia.....

– Suy nghĩ cái gì?

Nghe được tiếng nói quen thuộc trong trẻo nhưng lạnh lùng, Chu Lợi Dịch lập tức mỉm cười, xoay người ôm lấy quang minh thần cao lớn tuần mỹ.

– Nghĩ anh

– Nhớ ta?

Khuôn mặt tuần tú lạnh lùng, không biểu tình có chút ngượng ngùng.

– Lừa anh thôi Vừa rồi có tiểu nam hài bộ dạng rất giống Thần Hậu vụng trộm chạy vào xem hài tử, em đang nghĩ tiểu nam hài kia là ai.

Chu Lợi Dịch cười ” khúc khích ”. Biểu tình hân thật đáng yêu

Thước Nhĩ Thác Tư khẽ nhú mày, bị cậu lừa, nhưng cậu nói vừa rồi có tiểu nam hài bộ dạng rất giống mẫu hậu chạy đến xem hài tử bọn họ, tiểu nam hài kia không phải là.....

Xem ra mẫu hậu rất cục mềm lòng, không bao lâu sẽ đầu hàng bọn họ, mẫu hậu vẫn là miệng mồm chua ngoa, tâm dạ hủ.....

– Chu Lợi Dịch, ta vẫn muốn hỏi em, em yêu ta từ bao giờ?

Thước Nhĩ Thác Tư tò mò hỏi thê tử trong lòng, hân vẫn rất ngạc nhiên Chu Lợi Dịch vì cái gì yêu hân.

– Em muốn anh nói cho em biết trước, anh yêu em từ khi nào.

Chu Lợi Dịch giả hoạt cười nói.

– Đó là bí mật, không thể nói với em.

Thước Nhĩ Thác Tư trên mặt hiện lên một chút ngượng ngùng. Nhớ tới lịch sử luyến ái, nó liền cảm thấy vô cùng xấu hổ quần bách, căn bản ngượng ngùng nói cho cậu biết.

– Đây cũng bí mật của em, không thể nói cho anh biết.

Chu Lợi Dịch mỉm cười.

– Em.....

Thước Nhĩ Thác Tư khẽ nhú mày.

– Nếu anh nói cho em biết, anh yêu em từ bao giờ, chẳng những em sẽ nói cho anh biết em yêu anh khi nào mà em còn sẽ ở trên giường “đánh đàn” cho anh nghe

Chu Lợi Dịch kiễng mũi chân, vươn lưỡi *** loạn dụ hoặc liếm lỗ tai hân, lỗ tai là nơi mẫn cảm của hân.

Nghe được Chu Lợi Dịch muốn ở trên giường “đánh đàn” cho hân nghe, hân lập tức kích động thiếu chút nữa cương, gần đây Chu Lợi Dịch rất thích cười trên người hân một bên cùng hân làm tình, một bên đánh đàn cho hân nghe.

– Ta..... Lần đầu tiên nhìn thấy em liền yêu em

Thước Nhĩ Thác Tư chịu không nổi dụ hoặc, thành thật hồi đáp, khuôn mặt tuần tú trở nên ửng đỏ.

– Lần đầu tiên?

Chu Lợi Dịch tò mò.

– Chính là ngày em ở Hi Tắc Nhĩ thành giết chết Gia Nạp Đặc.

Khuôn mặt tuần tú của Thước Nhĩ Thác Tư càng đỏ, ngày đó mẫu hậu cho hân đi giết Gia Nạp Đặc, tiêu diệt nhuệ khí Ốc Lệ Ti.

Ai ngờ hân nhìn thấy Chu Lợi Dịch giết chết Gia Nạp Đặc, hân liếc mắt một cái liền yêu Chu Lợi Dịch oai hùng bất phàm, tuần mỹ tuyệt luân, hân đối với Chu Lợi Dịch chính là nhất kiến chung tình.

– Thì ra là khi đó

Chu Lợi Dịch hiểu ra cười nói:

– Sau đó anh giống như biến thái rình trộm, mỗi ngày rình trộm em sao?

Thước Nhĩ Thác Tư ngượng ngùng gật đầu, đó là lần đầu tiên hắn luyến ái, căn bản không biết phải làm thế nào, chỉ có thể mỗi ngày hóa thành ánh mặt trời đi nhìn lên Chu Lợi Dịch, còn dùng phương pháp ngốc nghếch mỗi ngày vụng trộm tặng cậu một cành hoa hồng xanh hương cậu cầu yêu.

– Chúng ta lần đầu tiên gặp mặt ở thiên giới, vì sao anh lạnh nhạt với em như vậy?

Chu Lợi Dịch khó hiểu hỏi. Đến nay cậu vẫn nhớ rõ lần đó hắn đối với cậu thái độ vô cùng lãnh đạm, ánh mắt nhìn cậu tất cả đều là khinh thường và khinh bỉ.

– Đó là bởi vì.....

Nhìn mắt cậu, hắn mới xấu hổ quẩn bách nói thật:

– Ai bảo ngày đó ở nhân giới em đột nhiên hôn ta, sau lại ở thiên giới nhìn thấy em, em cứ nhìn chăm chăm vào ta, ta sợ em sẽ phát hiện ra ta, cho nên.....

Nghĩ đến lúc ấy Chu Lợi Dịch lại hôn hắn đã hóa thành ánh mặt trời, đến nay hắn còn nhớ rõ hắn lúc ấy giật mình thế nào, hắn lần đầu tiên thất kinh chạy trốn

Nhưng cũng chính là lần đó, làm cho hắn quyết định phải nghĩ biện pháp có được cậu, ti bỉ lợi dụng chuyện phụ thân cậu đắc tội mẫu hậu, dẫn cậu đến thiên giới, làm cho mẫu hậu đem cậu đưa cho đệ đệ Hắc Tư. Sau đó hắn hợp kế với Hắc Tư, hắn giả mạo Hắc Tư gần gũi cậu.....

– Chu Lợi Dịch, em có trách ta không?

Hắn lo lắng nhìn cậu, sợ cậu tức giận. Nghe hắn nói nhiều như vậy, cậu thông minh hắn là đã sớm đoán được là chuyện gì

– Đương nhiên không, ngược lại em rất cảm động vì anh đã rất yêu em Xem ra hôm nay ở trên giường em phải ‘ đánh đàn ‘ thật tốt, hồi báo thâm tình của anh đối với em

Chu Lợi Dịch lắc đầu, hôn lên khuôn mặt tuần mỹ của hắn, phong tình vạn chủng cười nói, còn khả ái nháy mắt.

– Chu Lợi Dịch.....

Hắn kích động hôn môi cậu, đem cậu ôm đến giường lớn. Đêm nay nó muốn cậu gầy ” cảm ” một đêm

Trong thái dương thần điện rất nhanh truyền ra tiếng kêu *** đang mê người, còn có thanh âm thụ cảm tình sắc tà ác, vô luận có ánh sáng hay bóng tối, bọn họ đều yêu nhau kịch liệt, làm cho người ta hâm mộ.....

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/mot-huu-quang-dich-ai-tinh-tinh-yeu-khong-co-anh-sang>